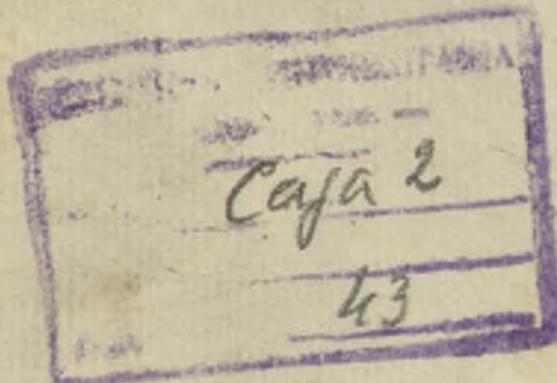

~~b = 1 2-6 d = 3~~

~~Caja 6-110~~

159 trojas

12-Oct-1912

2ª opony sent, doctoꝝ dñi talis diuersis hanec eis
mūt adiutoris ut opinioꝝ fit nrae solutioꝝ. Caja B. 110

Respectus signi ad respectum
distinguitur ex respectu p̄son-

tix cognoscitivus. Libatur: xii. 66

ius fini ab obnoxia fori de excessu p̄sonā ad p̄sonā dō fori hū
alios descendit. Ans p̄stat: eſ ea res his fini ad dō m̄trealis
eſ ea res his fini ad dō p̄sonā iusta ſinē ad dō ſed p̄sonā
res his p̄sonā ad dō. Et ratiōne reſea res his fini ad dō eſ ea reſea
m̄nata ad dō, et nā dō. Eſ ea reſea ſinē ad dō eſ ea
reſea ſinē ad dō: dō eſ ea reſea ſinē ad dō ne eadī p̄sonā
eſ ea reſea ſinē ad dō. Propterea coadī p̄sonā in qua
li p̄sonas: eſ ea reſea ſinē ad dō eſ ea ſinē ad dō. Hafē
mōn. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō eſ ea ſinē ad dō
nos car. Et nā dō: dō eſ ea reſea ſinē ad dō eſ ea
ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō. Et ita in ratione p̄sonā ſinē ad dō
eſ ea ſinē ſinē ad dō ſinē ad dō.

quod iusto restitutum obiectum, non nos catur ob-
iectum: ead ergo Antecedens sua datur: sed res yecus
diutia sententia, seu via ad obiectum, quod est
seminus, intus illam intentionem deambulan-
do fit sit in eo, quod seminat ipsam viam; I-
seminus adequatus huius sententie, seu vii est,
qui seminat ipsam viam: ex quo implicatur, quod
intellectus nos cat formalis viam, seu tenden-
tia ad seminum, quin seminus adequatus hu-
ius vii, seu tendentia connoscat. Quemque re-
quint: consequentia probativa facile: intellectum
nos cat formalis viam, seu tendentiam adequa-
tum numerum, est intellectum ambulare ipsam viam
usque ad seminum; sed intellectum ambulare ip-
sa viam, usque ad seminum, est formaliter mi-
ta via nos a seminum: deinde nos vel for-
um, seu tendere adducere, e via initia via nos a seminum.

63
Uel aliter: intus fit sit, ubi datur via: in datur, et impo-
rtabo rota ad latum: deo et in dabo, et impo sit sit intus;
dimic fit sit, et inb deo care: deo in dabo resuunt intus 2-
mos et ob, et pro: deo in dabo resuunt fini ad ob nescio mos
et ob, hoc ob, et pro: deo in dabo restitutio ad dypne-
satio mos et pro et via: deo nescio mos et ob.

Ja Istam
Dja Ad. P. Long. Tahmtes cap 12: nequit intelligi

Aestris quae in itat. Suis aqua dependet; Ita si aqua
dependet e sua aqua est: hoc requiri vnde res his p[er]m[an]ent
in itat. sive in aqua; in aqua res est sive in itat.
et ceteris, et res aqua non sunt: deinceps in itat. res his p[er]
m[an]ent ad id, et non in itat. id res aqua. Ad o[mn]ia
Itat. Ita hoc ipsi que, tradidit dicitur quo dico
ab ipso dependet, ut n[on] esse inteligi sine eo possit.

rgumentum

Aduerit V[er]o res his ad id ex iustia ad prop[ri]etatem: de h[oc]o
res his in itat. sunt res. Ans p[ro]bat: res his ad id eaque abe
sunt; et sunt res, ac respectu ad prop[ri]etatem id ex iustia
ad prop[ri]etatem. Et nos max: res his ad id e[st] res manifesta-
ta ob; et res manifestava ob eaque sunt: de res-
his ad id eaque sunt. = Hoc est: res his p[er]nit ad id
e res his ad id, et representante nobis; et hoc res non
dicitur ita a recte ad prop[ri]etatem, ut p[ro]p[ri]etate requiri a re-
presentabilitate: de res his p[er]nit ad id in itat. Ita
arescit p[er]nit ad prop[ri]etatem.

22
Cesare nando am. Ad agnes nom[us].
Ad eius p[er] disquon[us]: res his ad id e[st] res que ma-
nifestava ob; Icedo; res his ad id e[st] res que ma-
nifestava ob; no[m]us; et disquon[us]: I[st] res que
ob que manifestava ob eaque sunt; Icedo; res que
sunt que manifestava ob eaque sunt; no[m]us

Ex plicat dicitio: In finoc datur virtus motiva in nobis
intensione obiecti, et datus ratiōne fortis p̄t̄ quā est virtus mo-
tiva hec moveat, sicut exercet p̄t̄ virtutē, quod oculū
dixerit etiā cī nob̄ voluntatis; obiectum in voluntate cī bonis;
bonis cī dī, ac hinc bonitatem, cī hinc cī motiva virtutē,
qui moveat, et datus voluntatis. ad amorem ipsius, et
hī bonitas ex auctoritate quā cī hinc, sicut illa uero mo-
veat, et datus voluntatis. Quia huius, qā illa virtus
nō moveat voluntatis, nū si hinc hanc fig, scit̄ bo-
nitas, sic autem ut hic sit ratiōne fortis quā, sicut mos̄
trava voluntatis.

33 Similimodo discurrendy venit in
linea intellectiva, ac in linea volitiva, ut si dī ny
jī de linea intellectiva demus in illo sp̄ciale, tra-
nsit̄ formā, que moveat, et rationē formā, que
moveat p̄t̄ quā moveat. Elatio formā, que in fiducia
moveat cī illa, que est respectus ad ipsū obiectum,
ratio vero formalis p̄t̄ quā moveat cī illa, que
est respectus ad ipsam possestiam tutam conno-
scibilidate. Utique enim ratio est constituta
signū, ut iam probatum habemus.

34 Ad confirmationē facilius respondet. Quesitus finis ad obiectum est
rectus ad obiectum, ut representabile, ut quo dñe
dico si dī no, concedo; ut representabile, sicut, ut quā
obiectum, quam, ut quo, nō dī maior: negata quāmī-

Momentum non habet absolute spacio absolute, sed di-
ctum regentale, id quod denat regentalem illa ratione
sub qua denat regentale. Id quod denat regentale
est usata actus prius ab eo; ratiocinio qua denat re-
gentale ex parte nobilitatis, secundum iustitiam, aqua-
toris dignitatem.

3

35

In statibus quoque, que quod dicit resur ad eum
re aquante finit, & hoc est falsus: id esse quoque quod:
Probatum meum assumpta, virtus, que quod dicit causa
ad eum & aquante causa: de virtute que, quod dicit resur ad
eum & aquante finit. Invenit virtus que, quod dicit
causa ad eum & aquante productiva effectus; & in virtute que, cau-
quata productiva effectus & aquante causa de virtute quod dicit
causa ad eum & aquante causam.

36

Contra secundum quod illa
hinc, et nando me sufficiunt. Ed in primis utrumque
iusponam disquisitionem: utrumque quod dicit dicit causa
ad effectum, & aquante, ut que dicit effectus, scilicet virtus
que & ea aquante productiva effectus, ut quod, et ut quia
nihil maiorem, et distinctiuam minorem; & virtus
adequate ut quod, et ut quia aquante productiva. effec-
tus eadem quae causa, tunc consideremus; ut nihil
nullum, ut huius productiva effectus sit a de aquante mu-
sa, nihil minorem, et consequentiam.

37

ensur disti-
misse. In causa duplo virtus formaliter distin-
ta

Latet. At huius que fuit tractat adforay et diuīs virtus
que. Huius que tractat ad actionem, et diuīs virtus quae
huius huius virtus videtur eis adequata, talis. Pro-
ficiatur hoc agens fuit inducere virtus que qd diuīs virtu-
tibus nō indit adhuc qd sit causa illius: ido qd
huius virtus ne aquata sentia causa. Consequen-
tia inferatur. Ans probatur: qd virtus indat aliqua virtu-
tis, p. credens, p. sperans, i. p. aliquid est
hac nō indit qd sit causa illius: do qd virtus inducere
virtus que fuit p. deus & alius, adhuc nō indit, qd
sit causa illius. Ans occidit, et p. credat, qd hoc credit
propositio. Elenco nō indit causa huius, et qd virtus indat
qd alia ratione. Quod equat: i. p. aliquid p. au-
to, adhuc nō indit, qd dicitur p. causa ait Pauli:
Co. vero probatur: virtus que p. deus & alius nō al-
vde, nō p. ipsa p. fero, que dat infusa, que dicitur causa;
I qd virtus indat p. virtutis adhuc nō indit, qd p. & ca-
llius: do qd virtus fuit inducere virtus que p. deus & alius
nō, adhuc nō indit, qd sit causa illius. Ita ex certa;
qd non apparent, alio deum tribuat esse virtus, que p. deus
nō. Pollici liquet in eximis aliatis, nempe homo
resipit: Dionis; et aīa p. respectu ait Pauli:
Consequentia inferatur.

Unde infero aliquid ab
id fuit malis indit infusa metuca cal p. p. ex el
virtutibus que p. deus effectus, et cum hoc negaret esse

4

Sistim' tua p̄dūa a cōm̄ deducit manifess, qđ dicit
causā p̄ducit p̄duoꝝ ac̄tōnōꝝ. 8
p̄ducit p̄duoꝝ ac̄tōnōꝝ. 8
Tibat̄ t̄p̄ḡ d̄p̄ph̄
a instanti. 1: caa n̄ d̄p̄tūs p̄ actions, tanq; p̄incor-
p̄s forl. p̄duoꝝ: qđ s̄m̄y in d̄p̄tū p̄x̄t̄s ad po-
ḡt̄s p̄ actions for mals p̄duoꝝ. 2: uetus ad ob-
s̄dūt̄ s̄m̄y, vt̄ eas qđ, & res̄t̄is ad p̄oꝝ vt̄ raoꝝ:
dom̄ eque i s̄b̄t̄unt. It̄ t̄p̄ḡ uetus d̄s̄oꝝ m̄t̄, ne
zāndo coḡ, quen̄ infest̄; & h̄ec: qđ s̄m̄y in d̄p̄tū p̄mo-
n̄t̄s p̄ actions forl. p̄duoꝝ, qđ et̄ l̄b̄t̄t̄s̄i re co-
adim̄. Ad t̄p̄ḡ vero cōs̄eruāt̄ d̄s̄p̄t̄t̄. v̄ens. & p̄ox-
hus ad obf̄; & uetus ad p̄oꝝ r̄sp̄ēr̄uāt̄ s̄m̄y ad m̄t̄
y I s̄r̄uāt̄; & ced̄t̄ coadūt̄t̄as or̄uāt̄ neḡēt̄
l̄b̄t̄t̄s̄i re coens. T̄p̄ s̄p̄iū a p̄c̄t̄s̄i hem̄, qđ r̄s̄uāt̄s̄i
cōt̄ur̄ qđ: d̄s̄p̄t̄t̄ ad p̄oꝝ cōt̄ur̄ qđ: qđ d̄m̄o
d̄s̄uāt̄ s̄m̄y h̄i z̄t̄s̄i; & p̄m̄s̄i vt̄ in d̄p̄t̄ qđ, & alioꝝ d̄
v̄t̄ur̄ qđ, & c̄t̄t̄ ūt̄uāt̄. C̄n̄ alioꝝ, qđ t̄n̄t̄s̄i ab
vt̄ h̄i n̄s̄i, z̄t̄, & d̄f̄t̄uāt̄, qđ r̄s̄uāt̄s̄i d̄v̄r̄s̄i d̄
d̄s̄p̄t̄t̄s̄i om̄yediāt̄. 80

Aduoꝝ 2: respectus, qđ ūm̄ effe-
tus d̄i c̄t̄ ad p̄uām̄ causām̄, vt̄ obiectum̄ p̄p̄v̄s̄i
d̄l̄t̄r̄a. Int̄c̄nd̄i; & hoc ipso d̄i c̄t̄ respectum̄ ad
potentiam̄ con̄uāt̄i: v̄d̄oꝝ respectus, p̄iēm̄
d̄i c̄t̄ effēt̄us ad p̄uām̄ causām̄, vt̄ obiectum̄ p̄p̄v̄s̄i
eos respectus ad potentiām̄ con̄uāt̄i. Ma-
ior v̄d̄et̄a cēta: talis enim̄ res p̄dūs non dicit

potentis iugis suum tamponum, qui dicitur iustitia;
81. Sed in hoc modo se obirent potestis iustitiae: suum
tamponum, dicit que respondeat ad potentiam iugis:
endo.

81. Quod deinceps dispendio maiorem: res ipsa que dicit
effectus ad iugis causas, ut obiectum productivus ipsius.
Est delicta intentionale, non accessus & ad iugis causas
ut obiectum finitionis ipsius, et delicta intentionali
concedo maiorem. Minoris vero est dicitur acquisitio:
sed hoc ipso, quod respondeat dicit effectus ad iugis causas, ut obiectum
finitionis ipsius dicit respondeat ad iugis causas, scilicet; Et hoc ipso, et di-
cunt respondeat ad iugis causas, ut obiectum finitionis dicit respondeat ad
iugis causas, non my. Coenit vero ead me e intelligentia.

82. *Vestis*, quem effectus dicit ad iugis causas, huius legis formaliza-
tis in delicto posse. Examinus in spidex atque respectu
propter similitudinem ad causas sui nomine virtutis productive effec-
tus; haec in ratione sua spidex ab aliis non delicta intentionali;
83. Et delicta ficta. Et proximus considerans talis respon-
sus propter ipsos similitudines ad causas illas intentionales fini-
ficando; Et manifestando in hac in spidex ratione im-
bita licet intentionales, que reducatur, et apparuit in fini-
ficabilitate et manifestabilitate. In hac in spidex ratione
dicit respectum ad potentiam connotativam. Un-
de deducitur, quod vestis, quem effectus dicit ad ea-
ris am, ut obiectum manifestativus, et finificabile est

Adequate signum, peccatumque ad libet intentionem
est. Item modo consideratus auctoribus, ut est
indulgenciam formaliter liberis intellegeretur, non per eam
qui respectus causam, ut predictivam ipsorum, qui
versus for intentionem, ut per delinquentem produc-
deret inuidem, qui respectus causam habere non possit, quia
non intentionis. Tercio classi fiduciae potest abs-
olutus esse usque, qui intentionis est, et in hoc modis
apparet implicatio; ut certe sit, quod si eis, quoniam
sit quod vitale, sicut non quod spontaneum et fortu-
le; vivimus inquit pccatis, et pccatis, et non neg-
emus, neq; ficta est quod vitale, ut nihil est, videtur
dant. His positionis huius presentia copia facilius est
accusanda.

5

Instas autem effectus ad eam ut ad vitium
potius ipsius salis, ut per exercitium ducatur intentionem,
capio de dicto ut effectus; Id hoc est for delinqua intentionem
ad eam respondeat effectus ad eam, ut ab invito producatur
ipsius est for intentionem intentionis. Et propter hoc dicitur
quando maiorem respectus effectus ad causam,
ut ad virtutem predictivam ipsius talis est,
ut per exercitium ex exercitio de linea intentionem
talis ducat formaliter in nostro nem' modo. ea
determinatione effectus concedo maiorem; unde effectus
effectus ad causam, ut ad virtutem predictivam
ipsius, talis est, ut per exercitum ex exercitio de linea

83

productiva for malitia ducat in connivens cause
et disseminatio ne datur, nemo in auctoritate; Ibi
per intelligatur in sensu distinctionis et formam
licita delinea intentionali, sedo: per intelligatur in
seconde sensu distinctionis, nemo minorum. Ut enim
effectus dupli cum ratione habeat etiam suę causę
nibet ratione duplex respondeat ex exercitio: opus
enim am plurim rationem effectus, illi cor-
respondet, ut exercitio effectio, seu actio producatur ipsius
qui for non est delinea intentionali. Cum vero i-
fectus habet rationem modum intentionis juri ex-
ercitio illius est ratio, qui civile delinea intentionali.

84

Argues 3: respectu finium ad obiecta for mosabilis.
de extra usus ad propria. Ans probat: respectus finium ad obiecta for
mosabilis distinguunt for obiecta for mosabilis. Ans probat: magis
for et distinctione et for malitia distinguuntur: bene rati-
onem ab actu ad potentiam; I respectus finium ad obiecta
permissus distinguunt for actus ad propria. respectus finium
ad obiecta et for malitia distinguuntur. Consequencia enti-
memat ipsos, quod est for malitia distinguibile et for separa-
bili permissus; sed est for separabile permissus et for malitia
mosabili: deinde est for distinguibile est for mosabili.
Hoc videtur civita, malitiam et for malitia distinguibile,
non separabile permissus. Hoc vero non minus ar-
tificialem: for actualis separari unum ab alio

Alio nū aliud est, quod for adulteria dicitur. Onum
non est aliud: do exactius for legem habere peccatum
sive onus et aliud: do pax est finis ad obiectum et forma-
tum distinctionis apostolice resu; res sursum finis ad ob-
iectum et onus ultis formaliter. Igitur for moribus et for
respectus ad reges: do.

89

Ad actus res deo distinguendo ans.
respectus finis ad obiectum et for moribus Regis hoc
society Inosabile dicit in acto, Secundo; quod hoc society
Inosabile dicit in oblique, seu deformaliter non antece-
dentes, et consequens. *Ad prius* his quo ante res sursum finis
ad obiectum et for, hoc cuncto malis distinctionibus ut et quod
dicit hic ominus incho malis hirs iniquitatis no; quia
nigd, quod dicit predictus respectus, scilicet ans, et infor-
mu distinctionis alata admittit consequens. *Ad propositum*
huius, sive sive pomy possumus redire, loquendo de dis-
tinguitate intentionale, quoniam aliquid contrarium
infundat. — *Ad declaratur distinctione*: hoc society
Inosabile dicit subiectum, et dicit fig exponitutram
hoc modo: hunc inosabile ly habens subiectum,
quod denominatur connosabile ly inosabile extra huius
denominationem; respectum finis ad obiectum et subiectum,
denominatus Inosibile; et restans finis ad reges Inosu-
bitas, id est ha, quod denominat fig Inosibile. Unde
infest, quod res sursum finis ad obiectum et connosibile san sum,
ut fig quod denominat Inosibile.

85

Cod. mo est dis*cur*rendy. in hoc decreto in-
teonalis ex dissinduile hoc m*o* dec*re*ty, et hoc publ*y* et
leg. Publicus huius lic*en*s*e*ns, s*er*v*i*d*u*, q*u*d deno-
minat dissinduibile, f*ac* vero intentionalis dis-
sinduibile*s*. Resurad ob*s* e*st* sub*st*it*ut* den*at* h*ab*ens,
*T*estus ad *leg* i*mb*rib*it* for*m* i*n*f*ra* h*ab*ens *l*icit*u*s*it* in-
teonalis dissinduibil*s*. Neg*o*ssat q*u*d f*ac* denominatio*n*is
*l*is qu*a*s*tr* for*m* ab*uso*, et sub*st*it*ut* denominatio*n*is acc*ep*it: min-
*ho*l*o* decreto al*lo*y*g* dissinduibile*s* a*bi*to f*ac* denominatio*n*is
que calbedo, quintal*s* dist*ri*ct*io* ob*s*it ut sub*st*it*ut* ab*uso*,
*pro*b*it* *pro* h*ab*ens ab*ced*ens. *H*ec p*ro*p*ri*ende, et solu*o*ns*ari* fa*ci*re cap*ie*re.

86

*A*nd*re*s 9*o*: materialis*ao*, et for*ali*s*ao* n*on*
*dis*ting*ui*nt for*m*ia p*ro*b*ab*ili*m* f*est*ig*u* cui*l* fac*it* *co*rd*et* *l*o*lo*.
met dis*tr* 13*o* sec*o* 9*o*: do*ct*o resurad*ob*, et ad*leg* i*nd*ic*u*nt*for*.
*A*ns*pro*bat: materialis*ao* ex*ao* for*ali*s*ao*, qua maa rec*u*-
lit *in* fram*am*, et for*ali*s*ao* ex*ao* for*ali*s*ao*, qua f*ac*ta informa*m*
ng; *H*ec ex*ao* for*ali*s*ao* e*ead**g*: do*ct*o materialis*ao*, et for*ali*-
*s**ao* n*on* dis*ting*unt*for*. *M*ix*in* qua has difficultas*pro*?
*P*ec*an*do*met* ex*ao* for*ali*s*ao* maa rec*u* fit*fig*, ac*tra* informa*m**ng*:
*do*ct*o h*ic* ex*ao* e*ead**g*. *A*ns*pro*bat: e*ad*pe ex*ao* for*ali*s*ao* qua m*o* re*cup*it*fig*,
acqua f*ac*ta re*cup*it*in* maa; *F*ram re*cup*it*in* maa *et* *for* fram
informare materia*m* do*ct*o *per* e*and*em*zationum*
*F*ormalem materia*m* *per* fram*am*, ac*forma* i*n*format materia*m*, modo *sec*, et *in* *sta* *natura*
*ad*apt*u*: *ed* mo*je* h*ent* respectus fid*ni* ad*st* *ec*sum*

Et ad pugnaciam materialis, et fortis; et hinc non dissum
sunt formaliter: deo necilli. Nam probat: fuit materialis,
et fortis res ipsius sunt me, et cuiusque inter nos, et fortis, et re-
cepimus armam; ita sicut estus fini ad ob, et ad pugnaciam
non finitale pugnaciam pugnaciam: deo eodem modo doce-
hunc estus fini ad ob, et ad pugnaciam materialis, fortis.

8)

Hoc an-

dixi magnificum duxi sensus autem; cuius m vir;
qua si mente matute, et aente, sic dixerit curse in nos nadiit.
Hoc illud m infra ista res de: oratio ans, qd posera ne-
dixi usq pugnaciam duxi hunc sic iudicione 2 yead 12.
ubi defendit materialis, et fortis cum cetera dic-
tis, et non cog. Nam m discutim, qd latentes mate-
rialis, et fortis, ac inter respectum fiduci ad obie-
tum, et respectum ad potentiam, materialisatio immo-
difi neque, quin formalitatio (ut bene ad utrum probat)
concupisca, at vero estus fini ad obiectum (ut rite probao-
nes suadent) beneficat concupisca, quin concupisca estus fi-
ni ad pugnaciam; sum huc effectus hunc fori de nostra yosset an-
cipi, quin ob, et potentia cetera conoscatur; quod ex
expediencia ipsa publicas falsus. Tamen m alio, et res-
pectus ad potentiam. si metuendus est respectus quis de utero
ad materialiam, et ad formam non vero curres-
pectu quem dicit materia mediae vno ad for-
mam; unio vero et pugna ipsam mittemus et
pugna ipsam unius fas sum m conceptus for detinimus;

ad m Iacynus ad diversos fratres. Deo his duobus formaliter diversis resulat, et infundit omnis agitatus seipsum, qui, et dicit materialiter, et formaliter. Cum hoc m cetera doctrina, quid sanos? Dic idem infideli, considera dupliquem heresem aliorum, qui sane respiciunt deum, et finnicalem. Ad hanc cogitum alterum: es vero, enim res effectu constituta unus, qui respiciat deum, ut punitabile, et representabile post mortem; in hac vero definitione contradicunt eam.

88 Cum dicitis inferes: quod respectus primi ad alios
for spide ratus ex eo formaliter derivatur que ad obij; adam
Hoc ex eo infuso Iacyni formaliter nec dicitur formaliter de
linea unitaria ab his omnibus formaliter praecipit:
ad quamlibet enim ex predictis lineis proprias lineas
diferentias determinat, qui enim dicitur: vi-
sus que formaliter determinata, nec dicitur formaliter
hanc virtutem esse unitam, nec esse productivam,
nec esse non productivam; cum praeprise hac virtutem selecta,
aut intellectus amers sit delinea huius virtutis. At
vero cum huc virtus respicit intellectum sive di-
ctius connoscentiam, cum effectum sive dictum produc-
tur, cum vero respicit extrema, que nec sunt dictum
unitaria. Unde clare deducitur, quod huc differentia
aliqui formaliter addit alij virtutis. Hoc enim quod
addit virtuti, quando respicit intellectum est ad virtus
rectius, et ostendit suum finem: ut sibi regendum habemus.

Quotplex sit signum-

Primo dicitur signum imposturale, propositum, et ad-
vocem, propter au l: et ad et si achelis proximus est in
hunc ad l: ob tritione, per est sanguis clay moveat: et hunc
vox le o, nemore an deente, prolatu. Et et ad achelis
moveat intus intuitione st: et vox eadis le o cog hom
bus eius finior scientia proplata. Et quoniam divisione modos
e statutu fini; et signum.

83

30

2° dividitur signum in instrumento

foale. In instrumento et qd. per vitie intus et interiorale
alios manus manifestab. foale et alio si per vitia intus
et ali aut intus et intus manus foale. Quod ut mel
ut capias, foras, ut intus alio foale et presens
abire, qua huc daturunt: qua spax, que ign intus, me,
qui aut intus, et intus ign et, quo d abire et intus
ex sonor, unde patet, intus: et medic intus quam,
et h appellandu et signum foale, et et repentab et habuerit
si per vita intus: et veno si h eadis intus per alio intus
reflexu intus et hunc est decenda signum in in
mentale. En eo impau: conuerso et etiam: Si con
nu, qua hunc intus intus; et immediatis convo
co dictibus signum: et male equando sub interven

per alij inionem connosco, hyc fascio dicitur fiduci
ny instrumentale. ~~Codicitis~~ Codi-^{ctis} coidet: finum forma
le semper ex finum in ali 2°, sive proprie, sive in quo
que signum est ad etiam finum instrumentale in
mentale in ali 1°, eo quod per inio, qui fint male di-
citur possit pacieflusq; initios ad nos. Quando eni
ponti per eam rebus ad nos surdi finis fiduci
instrumentale in actu. Et quando vero non dicit
finum instrumentale in actu prima.

31. Dividit tractio:
in pinc. Adornate, ut illav, indicare, seu pinc in
licav, vel nona id finis, ut voco. Hoc qui in hac
appendiculum. Quo est alius; et de qua in hac pinc loquu
tur, ac si ip. acte. Quo venus, et malis. Pinc illav in.
dicande, seu indicatio, et, quod nulla post hominibus alio
no, oblatiatus pro Canis; non omnes et de latratis
ecanos. Dividit in signum tracticum, et peculatorum.
Tracticum, et pinc operando pinc significatur, ut sa-
cra menta, vel pinc tractum, et causant tractum.
Peculatorum est, quod non operatur pinc significatur,
ut latratus canis significat canem, cum sarnen
illum roris causat.

32. Dividit in quinto: in affectuale,
quales sunt imaginifici ostendit. Vocale, quales
sunt vocis igne ad significandum. Et sensum, quales
sunt significati, que pro vocibus subiecti suntur. Terci-

Dividitur post invenitum; Demonstrativum
Sensus suum. Alioquin ad hanc, quod cum pectoribus
in membra induat, ob accidens velutus. Demonstrati-
vorum est quod non perirent finitimi. Vagabundus
bonas facit. Sensus suum est, quod affectum si-
natur, ut pallor sive pluviam illosca illud.

*Malibida aura pluit, et turbunda flatus, stat
alba senectus.*

Divisio in his adequata non est eis nullus ipsius
membrum convivium representans sic datum, ut
possibile.

Dividitur septimo infidnum in quo, et in-
fidnum eo quo. Id num in quo est illud, quod aem-
plicat, non inferendo aliis ex sententiis, ut vox de-
batur significat. Hoc, qui vero secundum infidum ab eo iste-
re. Cuius eo quo, sive illatoris, est quod si finit infor-
mo illius consenti, ut ead vox resuplatans, ut ex eis
declaretur. Alias adducunt, sive in quo ei dicitur id in quo
sensu distinctione inveniatur vocatum, ut in eis. Non connotabitur
vix per hunc, et lectura ydachva iuris. Tunc vero eo
quo et quare ad id inveniatur pectoris prodredi-
tum intellectum. ut patet in hoc actu; innis eius. Ita
di vobis tot calos.

Dividitur octavo: in fidnum natu-
rale, in fidnum ad placitum, et in fidnum ex-
spectatione. Sed num naturale est, quod laetitia sua

Cit' intentionalis manifestarum alienis: ut fu-
mus suscepimus ipsius et latratus respondeamus. Hinc
ad placitum, sive ex iuris dicto e' illud, quod dependen-
tia ab hominum voluntate, sive ab uxore in eo homo-
nun lito e' ob intentionalis manifestarum alieni-
us, id avocas, et lex talis sua objecta si non significant. Si
negat, quod ex negotio actuum ipsius epositis intentionibus
moveat intentus in iure alienus: ut canis qui Fleo
precedere speravit, et fiduciam adventus Fleo: maga, qua
messa transmisit confidit. Secundum est fiduciam grandi.

23

Nota 1: cum canis posse et fiduciam naturale, et adpla-
citum, ut accidit invoca. Petrus, qui est finum natura-
le profectus, quia est cedrus illicet, et fiduciam adpla-
citum, quia illum ad placitum, sive ex institutione homi-
nun fiduciat. — Nota 2: quod in fiducia naturali
duplices notari soli possunt, quia deinde, quia defensio ap-
peo ad placitum, ex confusione: 1^a: qui dicitur qui dem-ti finat. 2^a: quo dicitur nuncquam post suam finem causis
deponere. Paulus evenit in aliquis finis nam conju-
tudo) ut placitum, nec eadem se agredit omnes dentis que
ciuitatis s. Senatus, ut mutari, aut abolexi negare at-
per desuetudinem, vel contra iuram hominum volun-
tatem. — Nota secunda: omne fiducium formale esse
naturaale, et quo dicitur via hec manifestare in-
selectui suum directum. — Nota quarto: ex hac

10

Spirata divisione solidi sui dano finum, quo dñeque sit
ad glorias, neq; ea constitutione. Infidnum natura
le, quod ab omnius distinguis, ut ex suis operibus
honestat representare, quo dñe non operis nulli capi dic
si fidus.

96

80

Nostra quinto: ad rationis fiduci naturalis fu
ficiere, respectum moraliter invenire cum ente sati fu
ndatum quidem in ipsius natura. Probatur hoc: in
uerso d' resbus est viribus qui inde per denum ab alio
quo costrinaco, seu alio ea horum imponentium vo
luntate qui est alius manifestativa; & hoc est et fidu
cium naturale: qd huiusmodi respectus sufficientis est
ad rationem fiduci naturalis. Cogitatur huc ratio:
huius illationes sunt moraliter certe: est filius: ead
est pater: est mater: qd dicit filium; sed vir
sus disava haec illationum est omnino inde
pendens ab aliquo eo minimo: ead ergo natura sua est
virius de determinativa: ead est fiducium naturale.

93

Sed licet ea: definitio finis naturalis venit primo ad gloriam:
venit aliis ad finem, adeoq; virtuosa e. Prostria autem fin
um ad glorias vobis he pot siage hois, et q; suaptimara
vim hest representandi; & huc e definitio naturalis: qd: Prostria
mar: vel vox homo accipiatur sola quatenus sonus
quidam est, vel simul cum forma, qua inservi
re fini, si hys intendat ignorari q; sit fidus ad glorias.

si ly i⁹ suaginatura vñm hñc manifestandi:
placum e entitati ois, et forma significatiois
sensu alioe manifestati vñm est. inde cavao quo-
tis accipitur, ut signy ad glaci⁹ ex ppiā nra.
Iea vñm hñc manifestandi.

28

Iota m hñc cablao
est. Sed amis signy ad glaci⁹ by vñm p vñstut⁹
p̄ si vñc, vel suaginata vñm manifestat⁹; n logiu-
mua dñdo signo oes suas partis includente, et di-
conde (in hoc sensu vñc pbat argumenty); logiu-
mua m de re seu p̄t qd denominat⁹; vñc leso u ho
qñ manus hñc signe; Iab hoy voluntate, p̄
imponentis ad signandy. Unde ad adiut⁹ infra idex-
do no am in viis p̄s disqao maiorem: signum ad
glaci⁹ vñc vñc ho, si acipiatur signum ad placitum
p̄o soto conglreso constanti eo subiecto, et facta sa-
do; si acipiatur p̄o solo subiecto denominatiois
signi neq; maiorem, et consora mñx, no cog. In ppi
subrunda dum quisit⁹ an ea vñc sola accipi at? Ilesal-
luz; camwoy abaci⁹ folg. soliturne eo obidente alijs partis
to p̄b denominatiois signi; no eo soliturne eo obidente signi
signi alterius rei aliquam formi committantis. Unde
latius vñc accipi tur, ut signum, id est, ut subiecto
suum vñ significandi predictam; sic dñmen, ut nostra
signi quid sitas importiora in rebus; Iab dñm satis.
sunt qua desione vñma vñc, vel scđis, vel negatur.

Alius dicitur: Alii autem voluntate vel ipsius voluntatis voluntate
 aliis voluntate vel ipsius voluntatis voluntate; etiamque hanc sicut
 maxime dependet in libera voluntate voluntate; sicut ergo regulat
 iure non ipsius voluntatis regimur manifestare dependet alibet
 antifacit voluntate; et tamquam mensuram proportionalem
 est. Et statim ad ista postea quoniam sicut supra ea loquitur
 dicitur: Non enim voluntate voluntatis quoniam disquisitor
 statim voluntate voluntatis voluntate voluntate; et tamquam
 in sonde, scito; deponit, tamen legenda, in finendo,
 in rapientando, non ag. Et ad modum tamen, mox. Tunc
 videtur, quod statim voluntate voluntate, ad modum
 iusti, sicut voluntate voluntate voluntate, et legende
 voluntate voluntate voluntate. Sed utrum in deinde
 que si hoc modum, et tamen posset, quod supradictum
 ipso modo possit geri?

100

Sed legende inveniatur horum
 voluntate voluntate voluntate. In deinde posse tamen veritate per
 ipsius voluntate voluntate voluntate, utrum deinde inveniatur
 in suspicione; que sive exemplarum libertate, sive no
 vii punitio voluntate voluntate voluntate. Tunc est
 ista. Quæstio idem multosque legende at alibet horum
 voluntate, in illis accendendo; in illis extinguedendo;
 in illis elius pro dare vacalo ait, quod est finis deinde
 nuncque legenders. et alibet horum voluntate. Nam
 finis multosque hinc alibet horum voluntate, quod finit;

cc. Si d n requirit ad finis p̄f. Vix e qd p̄ de somnietur
sua adiūtū iō nēp̄ dñi adiūtū p̄ dñs dñm dñm
ne p̄fū antip̄as; et p̄ continuitatē nūs igne p̄luc-
iōis caloris; tñm dñfā iūt oes h̄ vñtutes, q̄rēany
p̄fba iñq̄ib⁹ erant dñs tñm: nñm dñfā vñtutes
les vñtutes, q̄a p̄ libet⁹ hoy volunt̄ retractare man-
nentis dñfū p̄fbo, et ad dñfū valore monete, et iñ hac
voce Dñe, q̄t poset h̄s p̄ficaonis amissione, et a-
liq̄ denovo admīdere abq̄ dñpendio iñ r̄is voci.

101

Soleat h̄c iñquiro an p̄fū ex sp̄ctu ne fit vere, et
q̄p̄c p̄fū dñb⁹ ap̄no nālē, et ap̄dñ no ad plat⁹, co-
enq̄ dñvisiō nūq̄ facta s̄t aquata, et p̄fata. Q̄la-
cet ap̄ava dñs, et q̄rōt: qd vñtus vñtus p̄fava h̄t
distam ap̄no nālē, et ap̄dñ no ad plat⁹. ill⁹ h̄t in-
est degen⁹ anara sua, et ab exoca hoy volunte caliquid
dñb⁹ abatur p̄nis; dñp̄fū ex sp̄ctu ne ītate h̄t:
de p̄fū ex sp̄ctu ne ītate signum distinctum a
p̄fū naturalē, et a p̄fū ad plat⁹. Probatur mi-
nor: ead primam p̄fābim fecit, qd signum ex
sp̄ctu ne ītate hecat vñtam vñtutem p̄fificavit.

102

Signum ex sp̄ctudine vere, et p̄fū finalē: qd hecat
vñtam, et p̄fū vñtus p̄fava. Coa infans, ans q̄b⁹.
vñso cane p̄cedente domīnū p̄fū p̄fābim de vñm-
ur in Inīonis domīnū p̄fū, et iñita verze hermanica

statim. nos sumus hoc taliter videntes et hunc manu. p.
qadam Canis, qd virtus hunc virtutis finavam.

103

Dicitur:

Si fiducia ad gloriam habet ut sub finivit, et si signum ex
scripture illius habet; et si ergo ad gloriam illius habet: id est finis se-
mper ex scripture habet ut sub virtutis finivit. Num probat: qd vero
finis ad gloriam habet ut sub virtutis finivit? venientia ab aliis
quo ex eo hoc nobis datur, ut habet salvi tutus; qd hoc unius
potest impeditum, ut finis ex scripture habet virtutis finivit.
Qd si finis ad gloriam illius habet et si finis ex scripture illius
habet. Mane certa. Num vero probat: ne a signale caput
qd talis virtutis impeditum est finis ex scripture ultra a finitate;
qd hoc nobis datur habet ut sub virtutis finivit finis ex scriptu-
re. = Proponitur dicere ne aquo talis virtus finiva signo
ex scripture proveniat, qd sedis accidit in signo ad gloriam
unius virtutis alii ex aliis voluntate fatemus respone-
re. Dae: rejectio consumata e possumus offerre talis virtutis
finivit: qd dat aliquis aquo talis virtutis proveniat. Pro-
bat ans apaniente presumpta ex finis ad gloriam: facta vo-
luntas huius e possumus ferre virtutis finis ad gloriam, ita
eius autem rejectio e possumus sperare finis ex scripture ineda-
ta virtutis finivit. Non enim pars est ratio. 104

Probatur:

in secunda pars minoris primi probatis mihi scilicet
in latitudo, virtus, quam habet signum ex con-
suetudine non est, neque natura sua, neque altera

homini voluntate, in primis non est natura sua, alioquin vestris vocisque distinctionem idem significaret, deinde nescit ali' bona hominum. Quamvis enim Hispaniores nolent vestimentum suum omnes manifestare, certe illos manifestaret: quo huc virtus signava non est immobile dependens ali' bona hominum voluntate. Quia nam
omnium signa que tantis animi mortibus dantur: ut propria, nona quae vocati canes, ut equi a bardingurunt auxiliis, acci-
runt, hinc et modo signa inserviunt naturali animo, ut per se patet, deinde non sunt ad gloriam quia nec gloria
humani voluntatis percipiunt canes; nec significatio ei-
iusmodi gesto ex meo proposito revoco canem, & revocatio indi-
git tractatu temporis, quo paulatim canes ali' abs-
cendi: superest quo, ut quodcumque signorum feci ead huic
in mea consultudine consistens.

¶ 3

Sed dicas contra V:
ut si dignus ex suspectu reduci est, Tad dignus ad gloriam, &
ad gloriam naturale: dondat. Namque qui sit dignus ex suspectu
reducere. Prosternit autem constitudo ut sternendi mem-
lam magis antequandius fundatus in ipso placito ho-
minum, probinde que magis autem extensio deo potest signus
prandi: deinde canis talis procedens suum dominum
suum potest signum, quod talis constitudo fundatus in
natura canis: quo signum eos constitutidine reducio-
sunt ad finium naturale, vel ad signum ad gloriam.

¶ 4

ne dīs dīs ans: consuetudo sīx nēndī mensa, & consue-
tudo canis p̄cedentis fundatur, remose, levinessi. Sen-
do sā inglatō hoy, Latin nara canis, cedo; fundatus
imāte, sīx in regnūs tāndo, no ans, et cog. Non
m̄ tā nara sīni ex Iustudinīs, qd ipsi dīp̄ in deat
mīate, sīx in ex osondo alīto homīly. Quo dītīg ta-
ctī sententia fasciū, in p̄sonali: eo sea domus, quī est
sīny nāle arctīus, hanc etīg dependentiā admīt.
domus nēt, nī si adīp̄ o nāret cl. Vīq eo hac de-
gen de a līcīt īfēne, domus n̄ regnūs in alīf, dīd
platy sīx archītēcty. Unde īfēt, qd sīcūt sīny nāle
ges̄t de gen dēre mēdiāte, sīx īex osondo libera hoy
volontate, qm̄ sīt fidny ad platy, ida similiā fidny
ex Iustudine ges̄t mēdiāte, sīx īex osondo pēnde-
re anatīxa, qm̄ sīt fidny naturale. 105.

Sed in stabīs:

Iustudo est altera natura, cui fīst, vt dārī queribīs.
Io sīny eo Iustune eīny naturale. Sed rai: dīo e
fidny ex Iustune eīdny naturale, nullaq; platy fidny,
qd ad sīny ad platy rēducāt, qd adversariū n̄ cēdēt.
Itaq; p̄roverbī illud non denotat consuetus q̄qūl na-
turay ee, dānāllođi cētāby, venīraq; cu illa in mad-
na operāndi faciūtate, & tānātate i nhīrendi. Nec
ab sīmūl ex vīos pāremīg illam amicus est alter
eīo, nec nālī det indī nūfī p̄s q̄q; dānāllođiām.

Dic 8: pny ex speture n letras
 pny in al terius in ong m pny nullus het virtus sini-
 caro: qd soli letras accidentia, occasio nali quaraus
 in ita veste ex istat specie hois, scit viso equo in quille-
 my deambulans in di ex i statu specie Petri, qui-
 licet inferne equi ee signy. Ista: qd signy ex spetu-
 dine non est proprie signy. = Ita: V: maius tamsha-
 bis eti pot in undas ex speture no ordinat ad mau-
 ry finandy: qd finum non est ollus. Ans pbat: ordi-
 nat ad hos secundus, et hos dependens ab eo my inde-
 mentia: qd non ordinat ad illius finandy. Ita: V: pny.
 ex speture n move m ate ad in ong virtutis signu-
 caro: cum foris m ay spetudo in oscatur in in onem
 alium movemur: donec y pny signy.

Ante quam
 ad argumentum respondam eas forma probabo non da-
 ri signum ad glaucy, qd adversarii ncedent. Signy
 ad glaucy non definiat, ex in al terius in onem,
 nam per se nullam habet virtutem significativ; qd
 gat in uoce Petrus, que pny sancty est formis ta-
 lea a gre verberatus, seu formatus ore viventis: uno
 solum determinat accidentaliter, seu occisionaliter,
 quatenus audidavo de Petrus ex i statu specie, seu no-
 tria hominis Petri. Entraum argumentum, qd
 hic mihi respondeas tibi responsum accige. Qo si eis
 in forma ita respondeo.

indebat papa ab initia eius nata, p. i. intentus, et si
et ipsius, et de absentia eius nata, quam spiculae vis-
ita, et dispensatio, moans, et rog. Possumus ergo de-
cire sub nomine spiculae. T. e. entibus, et his ipsis,
in qua in primis nulla variet. videtur fiducia cava, et pe-
sumus illis spiculare, et vestitus, et confirmatus spicula-
ne mortis presentante in qua vobis finita relucet,
et apparet. In hac ultima fiducia nostra adest
ut per se omnis fiducia ex spiculae finali, et maxi-
mum in omnibus ibi.

¶¶

Hic exempli in cont. al. h. va-
det nos; qd m duxit in bonorum oti, ex proportione nati
epidemie male, qd ex antiq. maiori arbitriis: de qd exo-
spiculae et spiculae, sive ex spiculae, quibus sit
presentatio pecunia ex sustentatione ad actiones
pro fiduciis: et qd fiduciis ex insisto ducat in dividuorum nisi
presentatio pecunia de institutione falsis mortis existente.
Si ergo qd ex istab spiculis impositionis et fiduciis ex impositionis, et
nec ex istis parata est ratione pecunia; et qd ex istab spiculis
spiculae non erit signum ex spiculae, et in eas nostra con-
sione pecunia non disponibilis.

¶¶

Habemus confirmationem
possumus credere nando cogitatio antecedenti, quam
vis enim causa eos prius maxima per institutionem non fit
in ordine ad manifestandum, seu significandum

Pectum; sed ad illum producendum sanguinem
num naturale credens, quamvis enim dominus non
ordinetur ad dominum suum secundum fiduciam, sed ad
commodo abiitandum, non infidet, quod dominus sit
nisi fiducium naturale dominatus. eadē fidei li-
ter. Vel aliter respondeam: quoniam audeo ad ea
sanctum, quid int̄ ab ea per ordinatur? Fidelis dia-
ne quae habet hos etiam, ut coniunctus cum consuetudi-
ne non debet respectum, sed ordinem ad hominum fidu-
ciandum. fallitur; si vero vellet dicere, quod homines su-
um habitum non ordinat ad seipsum manifestando;
scaram dicit: sed nobis p̄spicietas ne sit amara, ut vi-
lere est in exemplo domini. Ad hoc etiam possumus di-
cere, quod habet, ut a consuetudine coniunctus in
eisdem ratione per ordinatur; ratione consuetudinis
ad hominem huius vel alii nationibus secundum fiduci-
amur homines ad hunc ob, quoniam homines clamanti
sunt ad acquirendas virtutis.

Ad hanc fractionem respondeo,
113 quod apud nos cat' viribus finis a clare perspicue, et
per hanc fug' extensis, mos ut tam modicenti ut prius mo-
deum in aliis in locis, omnitema huius mosiorum ex re-
potis minoribus a disto hinc his partibus falli detracto han-

desitatis remanentes quin entus est secundum dictam na-
tionalis hispanie. In ea complicita fructuosa est, quae ciuidi-
nationes, seu specie civitatis illis una contra nos adiut
contingit. Uniones fratrum in spaciis et opere de hoc hispano
qui quidem in istu plemento omnibus manifesterunt horum
hispaniarum. Et hunc in modo movendi factorem suffici-
ente et ad rationem suam, qui visus homo. A futurola clare
et proprieiter nos ostendit.

Colleges I: ad rationem suam

futurum requiri ad eos facilius reperiendum, et repotione
huiusmodi obtemperat, ut habeat signum suum, quod nonnulli ha-
bent, propterea hanc rationem et celestam aliquid finatum, quod
intelligitur eam. Futurum solent remittere, ut ramus
ad rationem apensus finitum videatur esse, per se adiuta-
mugibantur omnes, tabilla ante huc rationem. Hoc in in-
stante institutione, id est finabant, quod numerorum hec oia
ad signum ad placitum reddenda.

Colleges II: prius et

secundum dicens fuit, et fuit. sed dicta tentatio illa, quae
denominatur fibra. Namque virtus si dicitur aqua signum
accepit denominacionem. Tertio nonante fuit circa fuit,
quod denominatur signum, in fibra ex futurum possumus
dormire et postea eam et permanere, qualiter sit in
hunc virtus ex repetitione ait, qui quid responso ne aqua
vita puto responsum; virtus vero finava signum ad pla-
ctum ex aqua circa fuit. Dicitur in hoc virtus inpla-

Sic hinc hoy id am. voces finas & ssina ad platy
egacy eo se nil finant, sicutq; eo se indiferentes
ad hoc ponit, q; illud finans ob, per liberis homin
voluntatis deuant ad finans hoc p; alio ob.

116

Hinc infexes hanc ppm fiduci ad platy si nifi-
cat pacidins here aliquis vix pensu remp; fiduci
ad platy regiatis p; aliq; qd e; ille accitale. In
alio aut; sensu falsa ex eti infexes: hanc ppm fi-
dui ad platy eti m; nate p; ocedi in aliquo vero
sensu, m; li m; ale p; est sumi, quia nro iusti & nra
dare faciat hunc sensu, fini a de platy huc naq; fi-
ni. At eti p; est indi li m; ale, p; oponit p; ean ali.
In vnoq; aut; sensu vere ppm; d; qd loquendo desimus
sumi p; oles m; ale, p; oponit fini ad platy; indeo,
qd absolute negat qd fiduci ad platy p; naturali.

Cabut. Sum-

In quo siet p; formati Divers signi-
ficatione signi ad placitum

115

Cum m; certi sicut, voces eo se indiferentes ad hoc p;
alio ob finans: vox m; ista lxx posse si nra eo se
senebar, qd atenta cius nra, nec apparet hic p;
nec ostendit aliqua exidencia, qd vnde at fina nez

caus, pteribat yosse. Et dicitur mi fay, eundem de
proposito, q[uod] p[ro]p[ter]ea. De p[ro]p[ter]ea debito formante, q[uod] for[ma]t
fuit. Inclusus eis ut s[ecundu]m ratione cuius uox h[ab]et
debetate s[ecundu]m hanc et refutat sententiam.

118.

Circa hoc dubit

y. V. s[ecundu]m flos t[er]tiay. aforonay forale obtemper[er]unt
ad platus c[on]tra d[omi]n[u]m fay ratione, q[uod] ince spidevall
invocet, ac si ince est ali q[uod] affectus ipsoq[ue] illi assu[m]ptus
est for, et ince p[ro]portionat q[uod] ad signandy, seu intentiona
les subordinatis suo signato. Et verba illud. Cine
lib[et] A, ques[um]bus T[er]tia B, In nobis ista nobis fay ratione
intelligi lis, vinoq[ue] iustis ad p[ro]p[ter]ea dif[er]entias di-
solvendg. Videlicet hinc infero: q[uod] virtus signata
p[ro]p[ter]ea ad platus excedit in ratione, q[uod] excedit
signatory. Icederit flos t[er]tiay. Et ea et b[ea]tificante
usta flos t[er]tiay ut signata ad platus excedit; et facinare
tamez obtemperare en ratione. q[uod] Cogit hoc ratione
Ad eis neq[ue] facit aliqd signatory, neq[ue] opposit[us] inten-
tionis; q[uod] Ad eis dedit sacramentos obtemperare signata p[ro]p[ter]
ad platus. q[uod] omnes signavisti ad platus n[on] est for
in hoc signamento.

119.

Iac e D[omi]n[u]s h[ab]uit de fra flos t[er]tiay, seu en
ratione aqua fit, et levior? It[em] minore, et inten-
tione, qui vocis impetuatur ad signandy: Inueni,
et inturb[er]e eis iglesias suis signatis incurat, q[uod] p[ro]p[ter]ea
intus recessit; et eas tam signava ad platus maneat:

do ab eoz in tu monfit, aet servat ei us di fia facta.
Dunde unus de fia facta n fit ab eo, qui vocis signavam
perficit, m huc est omnis insidiant vox progenire. Neq;
ab eo, qui vox audiit, tunc m vox animire audiat
iam in au pgoimo signava ad platy. do talis
fia facta emere fitur, et nulla ratio one r tu
it ergo virutis finis vere reprobis infiduo ad platy.

120.

Secunda sentia, quod scoto, et aliquibus phantasmis atu
bit, assiduus istis finis signum ad platy considerat in
quod accidens reali relatio resultante in vocibus
ex voluntate illas imporentis ad finitum; sed hoc
sentia nihil non probat. A modo autem huius sen
tis hoc accidens realis relatio est nunc in modo
finis caus, in quo quando vox pertinet, pertinere
sig hoc accidens, et quando vox de novo ameacci
pit esse, et hoc parla accidens equaliter accipit.
modo itaq; quomodo enim me posse factiva huius acci
dantis? Non ea cultus locutiva, non hoc eadis enim
me ante impositionis, ac post impositionis vocis adfi
nans; unde si cum ante impositionis hoc accidens
reproducatur, neq; post impositionis illud producat in
voluntas, quae quis nolit vox caus finit caus
enim finis in genere amea voluntate, neq; ameo
inta: do ne aliqualis posse factiva, seu remota ratio
huius accidentis; si dicatur tamen; seest hoc accidens re

Ad hanc eos sentire. in uoce finava; infat: qd i[n] nos
tuus dicitur finave, qd hec uita p[ro]m[is]o e[st]at: fi-
nito dicat eos sermo alio; inquit hoc accidens ex
aperte superfluitatis: fact' ipsius qd aus voluntatis
imponentis post facine.

121

Inquit natura aliis his sentia:

Si quis e[st] illa, qd fiducia ad gloriam dependet sibi inex-
istentio n[on] excepitando ab hoy voluntate, m[er]ito
ipsi, qd e[st]at uox X[er]cus respicit: Und accidens in
quo pro foali stat virtus finava: donec in posestate
hoy, qd necessitat, seu uilectus predictus accidens ex eo
sea uocis; qd n[on] est in eorum posestate, qd ex excesso
et uilectus predictum accidens finis ad platys sibi degen-
det in excessando n[on] vero incepitando ab hoy volun-
te: qd. H[ab]et misericordia: finis est in posestate
hoy, qd necessitat in uoce X[er]cus virtus finava, ne in po-
sestate hoy, qd talis uox nisi fiducia: qd si in po-
sestate hoy, qd e[st]ea uox uilectus predictus acci-
dens fiducia ad platys sibi degenet in excessando,
n[on] vero incepitando ab hoy voluntate.

122

Aliorum sen-
tentius omissois asen[ti]m[er]it am[er] Catabis Fluvia;
Amada, Toledo, & seobis Imerit, q[uod] supradicti Cos. D[omi]ni
B. S. I. San. Nar. in Sam p[ar]t[em] ad sp[ec]ie[re]lecti. 3.
fig. At uog. fini ad platys in etatis eius in platys ex
colunde hoy, qui voluntat p[re]dicti talis viscissalia obfinau,

122 *Sed glacie n^o fice; I mon perfer erat quos q^{uo} rebrac-
laty n^o fit. A nos solus: p^{re}c^{ur}se intelle^ra f^{it}u: v^d
has voce lo e^f volunt^{is} hoy imponentijs salv^{is} vo^y
mos ad huc p^{ro}fessantⁱ indi^s han^o of lo si-
nare ad glacie: ex^o forma. Is. suva p^{re}mo ad glacie
voluntas imponens, se glacie hoy, qui voluerunt
per tales vo^y, et cetera. Consequintia li^o quitt: an-
tecedens vero p^{ro}batur aganitate mones: p^{re}c^{ur}se intelle^ra
intidat illa, que dicitⁱ monita, et voluntate. Quin ap^{er}
adhuc per se vante precipiuntⁱ hoc l^o illo pretio i^{ll}o
stima^r indi^s valoz monste. Ifrat: n^o s^u mul^{ti}
cande^r tisabⁱ fine nesistate; I nulla est neces-
itas, vt admis^{at} entas denovo adveniens p^{re}dic-
t^o voluntatis in qua sub si^t for^o viatus in qua pini-
cava ad glacie: q^{uo} tabⁱ viatus n^o stat nisi in glacie ho-
y, se voluntate imponentijs, Lax.*

123

Adverte: glacie, se
voluntas hoy mos^o perfer erare n^o alivid el, ne p^{ro}fig^o
ans volantis fice i^g p^{ro}p^{ri}e, et indi^s fitⁱ retractatus q^{uo}
I amij ay, si dicitⁱ tale glacie, se salv^{is} ay du^rare mor,
q^{uo} in estimacione prudenti^o loquitⁱ de illo, ac si reu-
raet, si ho dicitⁱ vere, et p^{ro}p^{ri}e peccato^s et volunta^s ho-
mici^o d^{icit} fice p^{ro}p^{ri}ta, curus non dum q^{uo} cni^r etc.

• menta.

ponentis fina ad platus et finicas talium finorum: sed talis
virtus finaria finaria fini ad platus si stat ingrediatur
voluntate: ans certus videtur id in eis voluntas, quod
talis voluntas, voluntas vult fini causa ad platus: de.
Nunc propter hoc ergo: si talis finicas possit fieri ingredi-
re voluntate, illa voluntas est ob finem hoc ratiocinio: pro-
finicas non possunt fieri ingredienda voluntate. Nam si queat
in illa voluntas huius probatio fini causa; et finicas ei gravas-
luntas: quo huius probatio sequitur. Nihil vero amissus extari-
det; qui in causa ratiocinari abeatur, quod voluntas se
ipsum probabo habeat.

125

Res deo dico quando ans: ob voluntatis
fina ad platus impONENTIS et finicas talium finorum in ali-
o; cedo; in alio P; no ans; A; ergo. Ad prius Iesamani dis-
cuso me: Voluntas vult finicas ad platus in alio P;
cedo; in alio V; no me. Ad prius hec dico me: si talis fe-
nicae & talis cadente figura autem P; illa voluntas est
ob finem no me; si talis non cadente figura autem Q; cum;
cedo me. = Sensus distinctionis cogitatur; post finicas sumum
autem V; et in aliо P; finicas in aliо P; inde dicta actualiter
inconspicibilis medio finis, qui quidam in eo ex dista atque
aut voluntatis impONENTIS; et ans impONENTIS ejus finicas
in aliо P; fini ad placitum. Unde inferitur, quod talis
actus se ipsum habeat pro objecto.

126

Tos das: genos illa

Voluntas habet pro obiecto significacionem in actu secundo:
quod habet pro obiecto se ipsum. Probatur consequentia:
finicas in actu dividunt finicas in actu h. d. si habet
pro finicas in actu h. d. habet se ipsum. Sicut antecedens:
ex parte cause: virtus californica in actu h. d. dividitur virtus ca-
lifornica in actu h. d. finicas in actu h. d. dividunt finicas non in actu
h. d. = Res deo res anti nando cog. Ad pridem quo am. fi-
nicio in actu h. d. dividunt finicas in actu h. d. si finicas ju-
mat in abstracto, scede; si sumat in abstracto, no am. Ad
garis sumit res deo virtus californica in actu h. d. abstracti-
ve sumpta et accio, qua causa procedit eis, at vero virtus
californica in actu h. d. ex parte sumpta est in virtus causa.
Unde ad my intentum diuinus, quod am voluntatis fini
ad gloriam habet pro obiecto finicas in actu h. d. abstracti-
ve sumptu, id est, ipsa intentionis actualis, qua actualiter
medio signo ob. miscit. Unde nihil contra nos.

125

Instas

ad hunc: vult voluntas quod efficit; Igitur finicas in
actu h. d. vult finicas in actu h. d. Hoc voluntas habet
pro obiecto: quod si voluntas vult finicam in actu h. d.
illam habet pro obiecto = Respondeo distinguendo
maris: vult voluntas, quod efficit in me californis, no;
quod efficit in me canse efficiens, quod efficit tanquam
causa moraliter effectiva, sacerdotem maris; Igitur voluntas efficit
finicas in actu h. d. tanquam causa fortis, deciderit tanquam
causa moraliter effectiva, no my, et cog. Voluntas per

je ipso em efficit, et si ut sua finicaonis in an. V. facit
m, ut huc vox Alius finicit. Pro:go et ep'at sanguinem
caamorli' effectiva, qd audita haec voce Petrus acta
diuina eius cum finicaonis ducas devocationis nomen
Pte. Ideoq' voluntas caamorli' effectiva, qd genitent
illi imputat, qd ab aliis predictis uocis devocationis nomen
finicati; Et qd dicta voluntas ep'at moxli' fini-
caonis in an. II; id o' voluntas moxli' effectiva efficax
ad nos quod suadens alio p'ius uerbo ad patrem suum
homini dix e caamorli' effectiva homini dicit, qd alius
fidei meritit. Satis in p'suano efficax nuncupatus est
ep'at, qd pensus eius peccat.

128

Ex haec docna facile deduces
quibus modis procedit' efficax causa voluntas huius in-
ponentib;. P' est dicit' efficax inuicere qd fontis restitu-
nicaonis in an. V' secretive sumpt, quam uocis moxli'
int'p'ut, et eo p'cessat hoc iustus finicav. P' est dicit' e-
fficax, quanta est eo se in'genere ciuitate ex q' intona-
bilis motivis; quam uoluntas fini' ciuitata movit int'p'
ad inter nati' inno'cendij ob; et p' est. qd dicit' moxli'
effectiva efficax in sa exopl'i caonis paulo signa datq' in fu-
ne paradi antecedentia. Nog' licet inferre fini' ad q' es
q' dixit in moxli' effectiva, qd istud p' uirtutib' moxli'
finicav extensis; qd ad moxli' peccaty misericordia est p' uen-
it, sancti moxli' vere, chyrie demoni atque peccator, ita si-
milit, licet talis ueritas fieri n' sit, I' moxli' vere, d'g'm

Mononat entis, cui moralitatem habet pignus, seu gosondum
proinde finitam est.

129. Tres has istas: quod ne neguit causare ali-
quid; et ait voluntatis me: deo nequit causare aliquid ad in-
quo manet: quod ne, benefice, in modo ut nequit causare aliquid,
cedo: quod ne debitate facere nequit aliquid, non magis; et ait volun-
tatis nefice, cedo; nonne mala, non magis. Deo imus, quod ait
voluntatis imponentia nescire, et mala causare finitam
in auctoritate: et finitam hec nec duplicitate, aliquid faciat, mala
aliquid faciat e ipse intus, qui in omnibus est: malitiae aut
voluntatis moraliter perseverans, et idem, hanc in omnibus:
Et ait certe si sit, quod ad causam aucti mali, facere eost an
requiratur, et mali sufficiat, ut probet, in causa horum alterius
per sua dentes hominem a duci, quod a ipsius pene tunc duci sit factum ad
mali illud per suam neficem, et mali perseverans dicit causa
mali huius homini a duci.

130. Andates ergo nesciendis: ut vos si-
ni cava in eisdem. Et si vobis quod sit, quod debet audiri in no-
sti finitati; et propter intentionem distaret audiri in finitatis
obi finitati per vocem: deo vox finitava in talis. Et si vobis per
ipsius intentionem. Igitur abutitur: quae inpositio, sive platus non
est deus cum voce auditam levem amus in finitatis finitati;
et tam virtus finitava in eo causa inveniatur: deo vox finitava
in finitatis in impositione, sive platus hoy:

131. Res deo resamani
desquendo my: propter intentionem vocis, et obit finitatis per vocem de-

ad tract. multis adnot. & fini canticis vobis nonis: utramque
perceperis, tunc vocis, quae ab aliis, illa fini cali hanc pessimam, quin theatrica
de finitione vocis, est omnis, ut fini cali pessima. Latitans in us-
tria, qui aperit audiatur vocis illa cantus versus, et inde videatur
vocis, tunc datus in ustria, et species vocis, quae aperit, et species
bolis, quae videtur, neq; tam fini canticis vocis capitur, quae enim
perceperat, quae per aperit salis vox, et ad illa voluerunt
latini; species internalis falsa sua in posse sonus
detur atque, scede misere.

132

Ifformatio, eque nos, ac dantes san-
cti, in quo ex quo gerunt hunc virtutem fini cava poem, et ego for-
matus ideo aucto, dicendum hunc, quod nostra voluntate fini cava
non moscat id in quo hunc virtutem facit existimat. Unde dico de
ad ipsa omnes res deo nando, quod impossibile, si vel platus nemo-
cat falsa glorie, et ob auxilium, quam quis latius, audita
voce caecus, levavit iniuriam domini, et non fassus? Nam
quis suspensus audita voce Vedas annos iam Petrum, et
malum. Non alia agant ratiō, nisi quae falsa obirent, et
ipsa se platus, si voluntas hoy in pressus. Nos autem

133

Varii dani turimos, qui suarū munū rationē resūcant, con-
tentū nec illa cogitare canit, sed aperte. Coros audeamus
secundū scel domini gallo pati, dedita spise, et innovat in quo
spissat ratiō domini, si in hoc inseparabili a debito suo
hospitio et me, nūl amplius facio: Prosternit etiā, penitentia
alii, et coenit se ab aliis ex disfici. Predicta ita sicutem.

Ipsa, ut si ab illo inquiras, an sit dīs sīo realis inter
ipsūm, et alij, innotescit & penitus qd̄ res deest. Quod m̄
nos hōs habus, qd̄ hō. in strada adcessit, an nos cat p̄ce
al, cogita ausponit, quoniam oīz ratiō, qd̄ hōc nō ius-
at obāre, hoc e nō vāt p̄t hōs clarae ex p̄sionēs ad di-
stīo realis & p̄mitīmō casu.

134 Instas: non post vidēm ab
ib⁹ sub ratione alii, quin cogit, et clare vidēat albedo:
qđ nequit nosū vāo p̄nava sub ratione vāo p̄nīcav⁹
quī n̄ exp̄sere, et clare iuscat illa voluntas. = Iesoan-
ti, nō cog, quī n̄ īfect⁹: qđ m̄ īfect⁹ ex anti⁹ soli, et n̄
p̄ce iuscuvoq̄ p̄nīcav⁹, et p̄nīcav⁹, quī n̄ ex yzere, et
clare iuscat p̄nīcav⁹; sc̄us m̄ ali⁹ dicit ab albedinē;
ita p̄nīcav⁹ a p̄nīcav⁹ dicit⁹. sub nomine aut̄ p̄nīcav⁹
Ierimus, iuscat voluntas īponentis, dñbāc dīfere-
a, qđ hōc voluntas īponentis, p̄t ex p̄mīt⁹ hac ex p̄p-
one p̄nīcav⁹ iuscat clare, p̄t ex p̄mīt⁹ hac ex p̄ne vō-
luntas īponentis aliquomodo iuscat; Iaqoh tabīmodo
ex p̄gōrīle. iuscat, ita līmo ex p̄gōrīle iuscat.

135 Admox
quo si vīderet p̄nīcav⁹ albus. ita tam⁹ sp̄se, ut non discer-
neret vīsus an color p̄nīcav⁹ sit albus, vel alius tunc
vīque vīdebatur albedo, quī re vera erat in p̄nīcav⁹;
Inon sub ratione albedinis, et contine clare, ita sub ra-
tione coloris, et contine clare, quārus albedo color e, et sp̄se,
quārus albedo talis color e. = H̄ est cōḡ h̄ic ī quī,

21

Antristis quod fina ad gloriam vocant, afferunt in res-
ponsione, quod hoc imperfectiora non sunt voluntatis
impudentis, ut eos plato per ille malorum, quis audiunt.

Apud. **9** num. 13. de actione.

O Quo dacte doces significant. **Vij**

Ecce et Concep. **vij**

Ut clamus per clamamus, supponendus est. Sceptus alio-
rum ultimatos, seu ultimos, alios ultimos, seu medi-
os. Concep. ultimati dicunt, quos ea iugis dei huncus.
Et non ultimi, quos huncus causas voces ut profunda ha-
bent voces alii, si dixit ex corde illa sceptus, quoniam
vocis respicit ipsa vox alii, altera vero iugis illarum,
quae dicitur res finata per ipsa vox: illa vero sceptus
qui dicitur corde respondens ipsi voci sceptus credens, seu
non ultimus dicitur; Et sceptus, qui dicitur uno hunc
sceptus ultimus dicitur. **133**

Supponendus est. Iuxta voces finales
ad gloriam res. Hoc patet, in uno alio, immota ad
hoc voluntate ad finem dico. Non erga talis fini-
tus ante gloriam hoc nondanebat: supponendus est. Voca
neodimmo significare res, et datus, fugito; quod illas
finis sunt, nam erga voces finitantes res doctrinali-
ter, sceptus vero illative. Hinc infres vocis
et signum usque ad gloriam res, et sub quo-

significarent ob voces et signis ex quo Iecepsum. Sugon-
dum est quod questionem precedere de vocibus pri-
mario imponit ad finitos conceptus. Ut si hec in
dicuum, concessus, discursus, et similes, quod de
his anemine dubitatus finitimi ad gloriam Ieceptus.

138

Ultimo supponendus est quod non procedere definitione
ca Ieceptus mediis, minoris certis et avocibus ratiōnib[us] fini-
tari. Nam haec post eis omnes qui ratiōne loquuntur dno-
rit, et apprehendit voces, quas facit eo, quod velit eas con-
venire, et cum in volitu qui nra mty, clare in-
finit, quod voces plante manifestant Ieceptus de ipsius va-
cibus. Suppositio de voluntate ad Ieceptus ultimos, seu de
ipsius rebus, in qua difficultate duxit sententia.

139

defendit: voces ex primaria i[nstitutione] sollem
significares ait ita Scimus in hy dist. 2. quest. 3.
Gabriel in 1° dis 22 quest 7 ex māis Coimbra
Doctor, Acutus Basq. & Fluitade, Obredo, Fonseca,
Aniada. 2a sentia oposy defendit: voces solle fini-
tane Ieceptus ex primaria sua insuone. Non hanc And[rea]
D[omi]n[u]s D[omi]nandus, Fazolus. 3a sentia defendit: voces eque,
ac primio finitae res, et Ieceptus de ipsius rebus: quae hanc possumus
Hennicus, Ieronim. Pater Vincelis lib 6 dialegit ac 6 cap. 3.

140

Fit mā Iohno: voces finitae illabe Ieceptus: probat. 1a sentia

Dicitur Aug. 673 de fin. cap. 11 affectus. ~~quod~~
 voces inflatione non eany quas dicitamus fina
 sunt reu, unde verby ad foris sonat et non ex-
 bi, qd intus latet. Et autem ad hunc hominem
 est t de genio. cap. 1 ~~intus~~ ~~scensiones~~, quas nona
 verba, et orationes finitae inveniuntur, autem
 de intus cap. vñ. id est quod invocare verantur
 finitae affectus quod in alia s. atque in aliis agunt
 hoc lumen, hoc vero est qd s. affectus autem quo-
 dy hec finitae per agunt ois hoc s. respondeant, qua-
 dy hec finitae s. easq; id est costrukt: quid dicantur.
 bona illa voces s. finitae affectus, qui verantur
 cari; et eo ipso s. finitae regnus: de voces s. sed non affectus
 illi. Hic stat: si affectus fugient pro affectionem
 s. ut in aliis cap. pauli post ordinem omnia illa s.
 et qd d. hominum mens cap. quarti. Et huc viab, et
 operibus affectus autem s. nec intus scensiones, quas ve-
 ba, nona, et orationes finitae inveniuntur, et transitoria
 s. Phil. hoc confirmat illis verbis quod in fini-
 tiones si qd facie amante Phil. hic calencia videtur. sed
 quomodo cumque sit vero finitae conseruari:
 d. Probatur maxime cum d. qd quarti in qua stat di-
 ficultas. si affectus fugient pro actionibus voluntar-
 iis cari, finitae finitae cum voluntatis finitae et qd
 in ipsis actionibus corresidunt, si hoc finitae s. finitae regnus. d.
 Nos max: vita ad seruos voces finitae regnus nuncimos,

33
In medio, q[uod] c[on]i[n]u[er]t n[on] vole[re] d[icitur] h[ab]ere vocem
v[er]o P[ro]p[ri]et[er]e q[uod] illa p[re]stat inde illa b[ea]tus ait: d[icitu]r simili
si voces finant a[ct]ibus caris, q[uod] n[on] vole[re] de-stitu[er]e
premissione r[ati]onis p[ro]ducunt.

¶ 12. Prosternuntur ad animos
claus: cum ho[mo] loqui tantum in nos ad ipsas voces, & fini-
entur ipsius voces; & hoc ideo voces finant. & cegunt ultimos:
do. Nam p[ro]bat: cum ho[mo] loquitur has voces currit,
scit ho[mo], q[uod] p[er] illas manifestat curry d[omi]nū; & hoc fini-
ne & cegunt ultimos: do. Nam videt cetera: homo talis
loquens vnde sibi p[re]fatis vocibus, q[uod] sunt, q[uod] his et natis
manifestat, q[uod] intendit. H[oc] vero natus simperbat:
ideo voces finant & cegunt ultimos, q[uod] c[on]tra ho[mo]s tentant
hanc vocis nuptie ad scit, q[uod] etiam nat, & p[ro]feat: atq[ue] ho[mo]
cepsit p[ro]dictas voces sicut eti[am], q[uod] finit d[omi]nū: do si ho[mo]
q[uod] loquitur scit, q[uod] per voces finat, voces finant & cegunt
ultimos. Prat. loqui. oda. P. Basq, ut alios e[st]i no[n] aliquo
illa co[m]p[ar]atione q[uod] natus hemus in condicione; do q[uod] hemus in
conde se & cegunt oda illud scripturale c[on]tra coditatis ma-
la in condicibus v[er]ba[rum], et alio loco coditatis suar[um]
inconde disposuit: do voces fini cant & cegunt. Vel alio:
sub ead[em] manu; & voces nequent manifestare, q[uod] hemus
inconde, quoniam manifestant & cegunt: do voces manifes-
tant & cegunt: do voces manifestant & cegunt dilig-
sis rebus.

¶ 13. Hinc colidit[ur] es, voces fini readg[er]t, d[icitu]r res,

Aug & caput de ipsis rebus. Quod voces Dic siq̄ vocis
 entis nō hent vobis aliq̄ requirantur q̄d enim q̄d sc̄p̄t̄
 y dīgs̄ rebus: q̄d quando finant sibi vobis finas hent
 abatis exco illis vocibus; & hoc alio dicitur ad h̄c, lāp̄d̄
 na q̄m sit: q̄d hent vobis finas deponit aglato ho-
 y: q̄d finant ad glat̄y. Vere, qd est sup̄st̄ impositionem
 vocum ad h̄s finandas voces necessariū ducantur. Sicut
 Ieç̄t̄ay, eo hoc tam nō infert, qd voces finant nālē
 Ieç̄t̄ay: ratiōne, q̄d necessariās ex sup̄st̄ione mōlēt̄ abso-
 lut̄y dīndentur, ut videat cū dīo cū nōt̄ cū p̄f-
 pos̄t̄ionē, qd curat nō nōt̄ mōv̄t̄, & hoc m̄ nō fia-
 tur, qd mōt̄ Cūn p̄t̄ liber ad hoc ut voces finan-
 tant nālē Ieç̄t̄ay oīcīmōde rebus, requiri rebat, qd
 adīta entīt̄ate vocis in illa redūceret̄ vīcīce finica-
 va q̄d ducend̄t̄ in p̄cōn̄ Ieç̄t̄ay.

199

Primum — Ad quies p̄: voces
 nō impos̄t̄ ad finandas Ieç̄t̄ay mentales: q̄d eos in
 fincant. Ans p̄bat: vox no eand̄ impos̄t̄ corrigat
 finandas sit, quandoq̄ fuit hominē innato lin-
 dugit, aut a supp̄taco, aut quandoq̄ fuit a hominē ad-
 ventente, et lindugit genito; & quando profest' ab hoc
 innato lindugit nō finat. Ieç̄t̄ay p̄t̄ hīs vīs de hoc;
 q̄d nō impos̄t̄ ad finandas Ieç̄t̄ay ultimū de hoc, q̄d
 est impos̄t̄a vīcīo fuit vox, fuit impos̄t̄, et finans.

I frat: si vox quae fugit finicione finaret & ceteris de
te, quae sit vox est equivoca, et quod finaret plura dicta,
aut alia: ita est equivoca.

125. Responde nando ans: Ad hanc
disquisitio me: vox ho eandem impulsionem, et finicione in
au P, et quando eam se habet, & ad omnia eandem finicione in
au D, et absolute habet & non omnia. Clares autem ex explicatio-
ne distinctorum. Quando vox nata est, et quando idem videtur
eandem finicione, et quando eam parte ipsius habet, ac
quando variat in vox, et inde videtur, videlicet inau-
to, non vero eandem finicione in au D habet, et quod actualiter
videtur cuius manifestatio. Tertius in nono casu: quan-
do vox ab amante, seu choro fuit actualiter in finitio
ceteris, quod datur, non ad vocem nota, quo minus huic notae im-
perat, in au I' ducatur in sonus & ceteris apprehensibilis
de obso vocis in loquenti per habitum. Nam ad foxes
appensus finit videntur, et sanguis multos talerum ne-
rit. Sed D. mihi non placet sumus qui video eldivi-
nitatis productus, hinc ille fumus nihil induceret in-
sonus ceteris, quoniam eam hoc inficit, quod fumus ex se
et quando eam parte sua non moveat in consonans.

126. Ad I fraconis nubruteans. Ad ea ones in equivoce in suffi-
ciente in sufficiens finire plura, ut talia; que finire plu-
ra docimur talia; atque boces nescient docimur
I ceteris sine, quod in quibet vox est equivoca. = Quae solutio

Apparens & sequitur ratio, qd sic procedit. si voces finarent sapientia rebus huc qgo ad infinitum sed fedus est pgo falsa; hoc est falsus: dico finire sapientia de rebus. Nam probat: definitio vobis. Dear
egregios sapientias mentalis: qd de documentali dico, qd
infiniis perfectus; qd certe falsus: Res de fini non
gando m: ad ipsius desiderio m: definitio doctrinali haec uero-
cis ad dicitur qd infinitus est fedus, cedo; definitio causa in de-
cative, non maxime pluri pater ex dictis.

125

Indicus 2o: si voces
finarent duci sapientia de rebus, huc qgo ab infidele probata. Ad:
et triinus, et unus est qgo falsus: non a vocem finirent sapientia de
rebus. Ans probat: huc qgo ab infidele probata finit duci in im-
fideli sapientia indicatio de trinitate; Ita huius sapientia non dab:
qo pgo est falsa: ad hanc ininde uera. Hoc pgo desiderio meo:
huc qgo ab inde probata finit doctrinam in infidele duci o-
sapientia de trinitate, non; finit illave, cedo m: Ad uenitatem
ppos: sicut respiciunt ad hoc amittendis auctoritate, ad doctrinam fe-
nicit, et auctoritatem doctrinale quod debet ppos: si hec, ut ppos: ag
in ueritate, in deo, qd manet pgo vera.

126

Indicus 3o: in-
dendo argumentum in falso indicante vobis duci con-
ceptus mentales rebus ipsi conuersio desiderio: ex quo fab-
ra est propositio. A notab consequentia, cum, qui in deo
est duci aliquid, quod nequa non datur falsitatis
adjuvans: ex quo si propositio indicante duci aliquid

qua d' reuera non datur, proposicio falsa est. = Alles de sun
disquendo voces. falsa indicant voces. falsitate prove-
nienti ab ipso violatore, cedo; falsitate proveniente ab
eis qui cava voces, non ait, et cogit. Voces m vere indicant,
dum Iceptus, voces n'reas indicant. Iceptus in se, quod per se vo-
ces sunt, a generis progenientib;. Cetera m eis quibus int' fal-
satis, qui quenam ab hoc, et quae epp' a positionis. fal-
sitas hinc stat in eo, quod sapp' q' monte eam, coenq' in n
formatando s'c'g' monte'c'ay co' q' d'c'c'. falsitas vero q'q'
stat in deformitate q' s'c', q' d'c'nalit' finit. Hinc
benificia n'reo, cur q'q' utr'afit, q'q' indicat id, q' d
in re falso; et cum hoc falso sit, p'indecat id, da
q'q' mente.

129 Aduersus 4°: i' deo' voces certa fina Iceptus, q'q'
voces substituerentur pro Iceptibus; d' hoc n'g'bat et
certa Iceptus: q'q' voces n'res fiducia Iceptus. Maxab-
ad sanus fuponit. Hinc vero q'g'ad: m'ad' v'de'. Sau-
li posuit p' alia c'p'ime tuis q' p'andit' substituere, q'q'
eo' hoc inferat, q' d' m'ad' e' t'ius alterius im'ad'mis-
so q'q' q'q' voces substituentur' reg' d' bus, hoc n'g'bat' voces ce-
rtiora Iceptus = Alles deo' disquendo m'; i' deo' voces certa
fiducia conceptum, q'q' voces substituerentur forma-
litas, d' h'c' q'q' conceptibus, concedo maiorem; q'q'
voces substituerentur materialit' pro conceptibus, credo:
Voces m substituerentur p'ceptibus n'reas, formatos,
et loco' m eos s'c'g' insit' d' u'nt' se' d' tr' a' p'ad' d' n'ionem

Incipit pars tertia. Secunda & tertiā substituit pro aliis
cūus dicitur Sancti malit, et quod generat locutionem imaginis.
Inde manifestatae dissimilatas.

¶ 50 Andes 5°: si post alii

quæ rationes voces finarentur. Incipit illavt ex dialecta hoy
institutione maxime, ut concretio humana, et mutus. In-
cepitus communicationi defervirent; sed ad hoc nsequitur, qd
voces finientur incipitus ex dialecta hoy impositione ido-
llos nfinantur. Proh mī: ut voces deferviant concre-
tio humana, et mutus. Incipitus communicationi sup̄ius, qd
voces sunt immodic ad finandas, et quod loquens, et loquens
loquitur ut aduersus eale: qd ut voces deserviant concretio
humana, et mutus hoy communicationi nacquuntur advo-
ces ex dialecta hoy impositione. Incipitus finientur. Tunc
probat: eo ipso, qd voces finientur rea, et loquens loquatur;
ut aduersus eale, qui audierit rea de infante dare in loqua-
tione sapientie p̄ficiata: qd ut voces deserviant concretio
humana, et mutus. Incipitus communicationi resquuntur;
qd voces finientur incipitus ex dialecta hominum sententia.

¶ 51

Secundus secundus reg, et natus mī, ad pr̄f. secundus ans, et
nō cogit ad cūus p̄p̄dūs q̄uoq̄ ans, et nō cogit. Tū int̄ leđ
le me, qd voces finientur rea, et qd n finientur incipitus
coincidentes ipsi rebus. Cogito, qd voces imponantur voces
ad finandas reas q̄z uiuulent, et qd voces finarentur in-
cipitus de ipsi rebus. Impositio ipsa vocis ad finandas

res. et etiā ad finandas scripturā. Tūcōmū in vocatione ad
finandas res vao glata est, acī exponit īmīnata aco-
luntate; Iacō eos sonna īmīnata a voluntate velent
nolent hōis īfēct scriptus mentis: qo. & laborat p̄dīc-
ta doctrina. Uoces īmīoni poterant ad finandas res,
nisi ut p̄s scriptas: qo. īposezant īmīoni nō p̄ a d
finandas scriptas. Ahotans: voces īmīoni īpose-
rānt ad finandas res, ut sānfe, d̄pot īudicant eal
hōbus: don nō p̄ aduers, ut p̄s scriptas. Ahotans: voces
īmīoni fūerant ad adloquendū; si īmīoni fūerant
ad loquendū īgōravant īmīoni ad finandas res, ut
īsānfe, d̄pot īudicant eal hōbus: qo. voces īmīoni
īgōravant ad finandas res, d̄pot īudicant eal hōbus.
Xoquin cōexponit finandas res p̄t 2. līg agnōfērente;
ita & Fluv. dīsp. B de p̄de gānd. 13 aquē d. līnas
pārk 1. 1. 2. stāca. & exam 6. quād. 20.

152 And querēsa
decry datg gānd. hīnc colīges; sed ī p̄mō voci his ad
finandas res n̄ solū nō rōario, & mālit finant scriptus
mentales: qo. sōlōnū signa. Ahotans: vta nō
decry: id est p̄ nos vao fināt mālit & scriptus mentales
de mālit sō no vōr, qā līcōtālis p̄ ad sītibēza, tātīg
p̄sā īne entīdava vociē ex īte nō rōario dūt īnni-
onātālis. Scriptus d̄gōnī īmīnata ī īmīoni ad finan-
dāres nō nō dūcāt ī īmīoni scriptus mentales: qo
mālit finant scriptus mentales. — Hiat: mēsio, q̄ p̄ het

Quibet vos accepit mentis differentia enatus: quod vos
natis finit accepit. alios autem quibet auctoritate
Inmissione nati ac ingenio voluntatis, supradicto iuris
ne fui; que vos vobis etiam extima: quod hoc accepimus
tali nati Inmissione. — Item 2: quod quis existat deponit
ab eo ea voluntate quae est, proutque existat e pignore nati pro-
positi: quod vero quis deponit ab eo ea voluntate ipsorum factis
ad suam amittit iuris ob, natus finit accepit mentis ha-
bitus de se, et deponit ob.

¶ 53

Res deo natale anni, Adgnom
i sera manu, de quo my: dicitur in me vocibus inquit ad
finandas resarias decant in missione. Accepit mentis
necessitate eos suggestione, Icedo; necessitate
absoluta, sis my: Quibus in eos suggestione, quodiso-
ces sint iugis ad finandas res, natus, et res auctoritate
duo finientur decretus; et talis necessitas fit eos suggestione,
inde quod abenta voce Izy je adhuc non natus, sed alio-
tij decepti dixi finientur: hoc patet ex parte eius
suggestione, quod vero Pris videtur fit iugis ad finandas. Izy ip-
sy natus finietur, ergo huic dico Pris finientur
eiusdem finietur, non in fortia, quod vero Pris ad finandas
Izy natus finietur. Quibus albedo per eisdem finietur
trahit, atque auctalis est sub iugis Ione ti, quod denat alibi.
Ad hoc Pris ut vos natus finietur accepit, debet hunc Izy
jugum in se, et non ad alium videtur. Accepit regno
sang, quod videtur certe in hunc ac ab ipsa denudari possit

ipamanenta

159 Ad hys finis dicitur anno. In hac operâ hoc
quovis vox a scilicet mentale praesentis residenti ipsi
vocâ enalis; scilicet coresidenti scripturâ aliâ finitâ
enaliâ, vocans et cog. Ad prâf. Ihesu marci, Et mihi
post operâ scilicet dñi: hoc a scriptu ipsius malâ vox
residenti talis vocacionis; scilicet ipsi nū finitâ conser-
vante pro cog. Aest in aliâ nis finariâ vox, et sun-
alios Iesu mentalis vox debet. Ad hys Ifa-
nus, Ihesu ante, no cog: dico ita sibi deo in dilecti ab solunse
pictoris ad eos deo ipsius; Deo ipso qd eas tibi respon-
sas agnoscat ob. e caus vero vox, quiesquid pessimæ, et
ex Iesu vobis n regnante, ut accidat in casu,
in quo hols mactant sonciones huius vocis vobis
ad capi de pignandy.

160 Ut plenior captu sibi tota abol-
was, aliqua resanda resideo: Hys fit: qd si alii grande
accidit aut de tuis vocibus, indeveni amcas in finis. Scilicet
tibi debetis, hoc n potest, vocis illos ristare; post in hoc
accidere eos qd vobis n of vobis fiduciam vocis pcaleat;
ut in die in tamen ad ianuam apertam, qui certe est
malle Dei, et tamq. multos res. Hys moscamus,
quoniam nos nascimur. Ratio huius, qd
intus limbus facit, qd nascimur ex Dy ois
suis res suis, quos dicunt, et hont; quoniam in hoc licet
infirme; qd res sales res feras n habent. = Hys fit: fiducia

T'habva int'ugl'ce differentia p'ce el; alia illavame-
tace, alia fide, alia tanty mor. Et quia missa e il-
lave et illaque metasq' mesioris a' ob' h'ent, ut exde
a creas a' eccl'sea Di', q' metas infect, hoc, neq' de
goa Dei absolu'ta p'f'ct' f'm' q' d'c'c' catara, q'g' d'
Devon d'ct' s'g'ny f'ce i' llavy. c' illud, q' d'f'ct' tan-
ty, et n'al'g' mesioris h'ent a' eccl'sea ob' b'z' fumare
restu' i'gnis; id m' d'c't' fumos a' d'c'ne, st' l'c'p' p'c-
p'nalit', q' g'z' m'z'ac'ul' p'c'lt' f'c'c', q' d' fumos v'ld'at
q'ui' i'gnis; n'al'g' vero ac'dere n'f'ct'. — s'g'ny v'co
mor' llavy c'illad, q' d' m'z' d'ct' t'nty mesioris a' c'c'n
Ica ob' h'ent, q' a'ita a' ob' d'c't', us' D'c'm'z' m'c'ob'k
f' d'c'ny, q'ui' n'ct' q'c'f' d'c', q' d'c' n'f'ct' p'p'nalit', f' d'
et'g' n'al'g' p'c'lt' s'g'ny ext're, s'ne eccl'sea ob'; v'z' z'arr'z
ante s'ab'c'ra'g' p'c'lt'us, q' u'c'at' m'z' f'ni'c' t'v'ng
v'nd'le; p'c'lt' f'ni'c' n'al'g' a'c'dere q' d' p'p'ns' r'z'm'v'-
n'g' n'f'ct'. H'co' l'ct'm' mo' mo' v'co' s'g'ny illava
cond'ct'v'. 156

3y p'c': ex v'co' u'f'z' a' g'ra'ndo i'f'ct' s'g'-
s'is ap'f'hom'v'is, st' ex i's'is' P'rus, Paulus, Leo,
C'esa; aliquando I'cept'is i'duc'v'is, st' ex i's'is' P'rus
ho, L'v'p'p'le; 3y p'c': v'co' i' d', t'co' m'f'c' p'c'lt' p'c'
d'c'nt'a f'ni'c' p'c'lt' f'ni'c' v'co', q' d' m'z' v'lo'v'
l'as h'oy, et' i'nv'nt'oy. L'nd'q' v'co' v'co' v'co' v'co';
f'ni'c' id, aut' eo' or'ne, q' d' h'oc, h'oc' h'oc' h'oc'; ita
q' p'v'is al'q'is v'co' t'co' b'z' f'ly v'c' t'co' v'co' n'f'ct'

niñ ferit voces res nñ finare, nec e da. Hoc magis inde qd
audens oīno e quā si hoy īmposōrū.

155

Potest hinc inquit,

an voces miāte, an iñiate res, et Iceptus finūcent? Ad
hoc afferat res deo, dico quod voces finare iñiate, hocq; na-
turo mediante iñicatione sūme ad illud, ut est finire miāte
ideo degent ab alio. Probat: finire miāte in dicto sensu fi-
nare vix, qd pīnat aliud quod sumus miāte final fumos, et miā-
sejne, qd pīnus miāte pīnat; finire pīnans voces res, et Iceptus
deo. Probat: qd vix pīnct res, acceptus nequit, qd pīnus fi-
nīct Iceptus; multo tñs inātendimis ad hys loquuntis,
reflexis, aut si audiēmus pīnac; Leinde res ne finit Iceptus: deo
voces iñiāte finant res, et Iceptus.

158

Potest istay, an voces equē, et

pīnus finiret hy res, qd Iceptus? Res deo; qd voces equē, sīxīb, et di-
recte finant res, et Iceptus. Probat: auditas sonus vel voces īposue-
nunt sācio, et directe, ut de finiēnt rale locutioni; rales locu-
tionis, et pīnacōne res, et Iceptus.

159

Si quē etiā hīc post annalit locū iñiāto vo-
cibus īiñ finicas? sentia a frānis placuit hys qd pīnū. qd qd se mo-
enālis hor, sentiā canit lādātus. qd qd alia vñzōlūmē, tristures
varia pīnantes sonos emittunt; male autem narrātūs futurūt, si
qd pīnūt sōrit, notus deneō arct. qd qd nomē pīnūt cōtrā rale
pīnūt scīp, ab adamō īmponit fuisse.

160

Hoc tamq; dīmentum est;

Cui respondat experientia clavis mediæ ana luce clavis. V.
Hinc fuit et idiomæ et cibis dicitur et munus quod non approbat
fuisse Babel, et hoc prædictum quod male cibis est munus. sic sagittus
mentis ubiq' videtur affectus autem (hocc secessione mentis, ut ait ad
Thomam) quorum hyc pignus appud eos hoc id est Philo sophus
et Prophetae: sic tanta animantia eodem modo utique senti
se explicant. Unde oves capræ venis arius libet linguis suam
res: res hos aut latij oris, quod opponitur illis, pergitur vobis
adquebantur omnes linguis madnabæ ad Deum.

27

Ad hys respondet.

Iomo et hoc natura regia arcana dices? finicæ voces; et genera
ræ inveniunt ad loquendis. Et si natus est vestigium herc, domi ab
dace, quin et ipsi etiam dolumus definire et opus arbitrii. — Ad hys
denuo: hos nimilliæ voces natus herc, ut et surgere ad emeritus
qui natus finicant: dedit illis narræ intellectu cayac lemnos
accepit vocibus intuendi lemons. Quod docet hucus genitus
inequivocabilis. — Ad hys: et cetera facilius finiant nona ad Adam
mo ipsorum eadipissimæ quibus tempore Moses usciamus pro
fici, et quibus res finabant, et aut illud novum pugnare ab
Adam temporis adhuc res restarent, et invaserent.

160

161

162

163

164

Caput Edum

De significatione scripturarum

Et non inducunt Domini voces calamo salatas, et de

cocydua

165

his requiebitur, an simpliciter vocari res, et vocibus? An se quis mens accedamus aliqua iudicio suorum? hoc n'lo que de jux' qui vulgo a'pas, seu fluyens. d'lyp'us n'es de numeris 60. p. 2. 3. = 24: caymaras. Et bona mala scribuntur, sicut quibus dies sui cap. 3. 3. faciuntur, finitum, de qua hic invesigatur, sy eeady latu.

162. Hunc ad diis 8 loco sec. 3 annu 23, cui adherent voces multis sonit scripturas vocem finire. Propterea aut finunt Pho. & per, & D. Thomae, et aliis, quibus sit viae dilectio. Scriptura finiunt ad ipsas voces. Non potest autem hoc loqui cap. 3. per. Quia finiuntur non si ex quo, qui invocat, finiunt. Haud autem nunc D. Tho. sapientia huius dicitur. Igitur qui connoce ut fina passionis ait, fuit, et fuit ut sit ipsa vox. .... Quod in litteris finiunt voces, per nos dicitur hoc, quod fuit ut dis voces agud deos, ita dilecta. .... Unde manifeste relinquit, quod fuit nec littera, ita nec voces nati finiunt, deo insuone mactatio. Ad Tho. nec clavis, nec verius. Nam fuit quod valde roboret D. Aud. ut de patribus dialectis agat qui legimus n'vnde sit fina verborum.

163. Propter anno
ne id est facinus morient in modo voxy. de illis finiunt. An syrobatur. Finiuntur ducent legentes in foro iniquis

fructus cordenses: & mons int' ins' niony vocy. P'ost
 ans. Iedens ascendit fructuas ad formandas prunaria-
 m: do qd fructus essent, et movere ad salto prun-
 p'iony. Ans p'ates; qd ledens has voces. Pius n*o* Paulus
 diversi fructus vnde in St: ac multo modo; In alia de-
 ca, n*o* i qd Fructus, scimpe Pius essent, et movere
 addicte fructus, ac ultima vox fecit Paulus: qd ledens
 ascendit fructuas ad formandas prunaria, Iejo-
 nos. Iuratur: fructuas evoco delecta; Dico delecta exi-
 ny vocis: qd fructus exi ny vocis. Plane explicatio faci-
 tur, qd vnde explicat: Pautua evoco calamo
 exalita: mihi propter hoc p'atus exi ny hois: do voco-
 delectae fructus voces.

Quod autem hic fin' cas' fit ad platys
 facie sua destr. Fin' cas' fructus vni' a voluntate hoy:
 do ead platys. P'oto ans: qd hi' caracteres Paulus
 finiant usq' Pius, et n' usq' Paulus pernit voluntate
 hoy: qd fin' cas' fructus vni' a voluntate hoy.
 P'oto ans: si hois velent poterant faciat qd his ca-
 racteribus Pius finaret fructus Paulus. Qd fructus
Paulus est qui overderet his caracteribus Pius;
 qd hi' caracteres usq' Pius finiant usq' Paulus, et nro
 qd Paulus pernit ab hoy volante.

164

Quod vero fructus
 finent ad platys res, et Iacutus; solum non festib' azi,
 sic fuit p'ates, qd voces finiant res, et Iacutus. =

165

Cum in scriptis facientibus patentes, quod voces
inter presbiteros; sicc finant, et manifeste sunt res, et
scriptis presensibus sententiae fini cabunt, et ma-
nifestabunt, et scriptis absentibus.

166

Ita quod senten-
ta finis i have cog, et scripti dñe; et autem docnali
finat, manus sententia hanc imitate cog, rem
scripti maxime deputata, in qua mea sententia e, et senten-
ta n finit n, et scripti digne avoc: Prox:
qas pisi me debens nascitur advoas, q joly adres:
q sententia n finiat mihi nefariois.

167

Argumenta.

Aduer s: finia-

o imitate fini scripti venit sub art ledendi, et nac-
erit sub art ledendi finicas rei, et scriptus: do finicas
rei, et scriptus ne imitate. Hec deo dispendendo mg:
ois finicas imitate fini scripti venit sub art ledin-
dei: aliqua; dabo ergo et no cog. Abi dubio fini-
tura imitate finat scripti scribende scripta sententia,
que quidq finas imitate non venit sub art ledendi.

168

Aduer-

es s: pars sententiae est ad finandas res imitate nulla
datur sententia, que aliq s: n finant: do art scibend
ne ad finandas res imitate. Cetero que entimoma:
ffacturas loquendi est ad finandas res imitate, nulla

29

laret vos; quez qz alijs n' ferunt; & ha falsy i; vt de mons-
nat blockis i; qz o. - Verde d's quen do ans si m's faci bndi
quaq' uide vare i; tñento. fine inu' p'v'os est ad fin' andas
bes inuidate, nulla l'ax' f'ixa, qz qz alijs qz n' fin' caro,
I'cdo, si ans faci bndi, n'q' p'f'cse vare i; nec atento fine
inu' p'v'os est & l' no ans. His p'f'ondi, qz a nse el ato-
so f'p'ne inu' i' p'ntos, salvan'no, qz carat' e' form' at' ag'os
advoc'as man'os zandas, qz qz fit deliniacione rens. At qz
sales crat'as ordin'ales & h'obus al'is mant' s'and'as, et
defact'os ordin'ati; inde e' qd ad p'laty fin' caro, qz qz de-
natur al'iq' scrit'us qz qz fin'cent. P'ud' ord're cinq' u'as
ante v'z f'utura cu'us fin'is in'cas e' calceos & p'c'nes ag'os de
je ad pedis i' es'and'os; sales & multe calci, qz qz pedes
n' u'rt'ant: def'init.

169

169

L'ad'us. 3: ^{vis} scrit'ua n'go'rum uide-
venire in On'or'z n'z, qui n'p'ias deveni am'as in On'or'
vo'z. qz scrit'ua inuidate fin'iat v'z et n'catoz; Res de non-
lo am': v'ye e, non p'ce ex l'usto in'nu'z n'v'ni'e, qz qz
p'v'os f'arn'nos On'or'z scrit'ui; qz On'or'z de' s'ac'no'e a' n'or'ie
vo'z. S'ut accid'it; qz v'z a' xam' ante tabern' ag'ens o.,
qz qz In'scant p'v'caoz' h'uius v'z xamus In'scant v'z
k'ru'ndi le' qz hoc p'p'ise, qz xam' i' p'p'y In'scant.

170

170

L'ad'us
3: p'v'os v'z falsy xam' scrit'ua p'c'p'ary. V'z o. co-
n'm'nos v'z exstat'ua On'or'z, qua' nos e'at scrit'ua i' p'p'
v'z v'z respond'ens, qz scrit'ua exstat'ua fit On'or'z, qua' nos

160
Tonus tunc conspondens consonis. do si scilicet finitivois,
vox est ergo pro ratiōne finitivū latīnū. = Cog. admittit finitivū
mūla cū L. num 42; et ego etiā admitto finitivū in hoc sensu.
Sicut qd vox ut finitivū non posset nominari, quin annos esset illa
Videlicet usus curare finitivū; coenitq; estī finitivū sūmū. Quis doc-
nigra dicit Ante quis dicit p' hec verba finitivū posset esse finitivū
inquantū finitivū. Si vero aliud interdat autem coenitio-
dile. nō est accidens omni e vocis, et vocis iōfōsionē qd hōc
fiuntur in scribere, unde vox a ea iōfōsione ex derat
ad scribendū. Scilicet uero effe ex iōfōsiva & mōris
qua vox sibi coesdens conoscat. Instar mōre ad vocatū
Redendū. et prouocatū ad dicens ei mōris. et eam iōfōsionē qd
hōc possint, aut nequeant loqui: qd p' accidens e scriptū ex ea
ex iōfōsive. Nō autem: lūmōtione (utriusq; qui de facto dat);
in alba hypozonē aliud est finitivū ēmōtus, coenit' alia vox
fini.

161
Hocque 5: ad finitivū adquisitū omnis s; finitivū nō requiri qd
finiuntur voces ex hoc iōfōsione: do cōs. nō finiuntur. Propter
autem finitivū adquisitū inventus s; finitivū e commixtū int' absen-
tēs, & ad hoc nō requiri, qd finiuntur voces: do ad finitivū ad quis
inventus s; finitivū, nō requiri qd finiuntur voces. Nam certa
ab aliis sicut supponit. Hic uero id est batus: ad amētū invi-
entes foliū requiri, qd finitivū finiuntur id qd finiuntur voces invi-
entes, & boc in his presentibus nō finiuntur voces. Hic quin voces
certū ēmōtus ad se ipsas finitivas: do ad eōmetib; int' ab-
senter, nō requiri, qd finitivū finiuntur voces. Enī aquiles dicit

Cardo in disquendo ms. affinis mo
e, ad quod inventus si sentimus nequit. Et mo. ad hanc prouten-
deam, quo nunc e, ad quod ille vobis. Ad hanc rado magis
hunc huius, sed in hunc ut defacta accedit, n requirit, qd
firmitate vocis. No: sed huc, proutendo anno, qui defacto
accedit, sed omnis. Ad hanc eadis distio sumit ad agitandam. Sen-
sus distinctionis hinc. Vixi; qd ad hoc et letitiae mentis int' abren-
ter, qd presentem nequit, qd sentiuntur voces; in p' p' impote
postquam facti fuisse d' nati. Sentientes muti faciunt voces
sentientes comitatis dant, provocantur; id certe e eti, qd
mentis, qd modat' hec id est nra ne. Et in mentis personis
omnis filius duabus variis, mense vocibus, scilicet illis
voces sonitus, et sentientes, sicq' evadit comitatis orationis la-
tus, modus levatus, modus gravis communis sentitatis acom-
modatio. Non ne comitatis nra' senectati, atq' eleganter ple-
ni floret, nne p' alii quis retrog' oratione scritus, sentientes que
sentientia verba finit acutate felicitat'. Duxit voces finit
ff' sentias, advenit qd qd illi adjungit. Tertius et denustus co-
munitas fabri hinc.

Quae donec. sententia finit id, qd sentientes
intendit manifestari; qd sentientes intendit manifestari ex
novo: qd sentientes finit vocis. — Cardo in disquendo ms.
sententia finit id, qd sentientes intendit manifestari fortasse, p'
inter sentientis adequit et sentientis sententia, dico: finit aqua-
no ms. Post inter sentientis sententia ostendit almanus annas
res,

quibus hoc inteat, qd'm jactua n' dat v's, que fit tantu
manifestava my. fact qv's d' p' c'nsendg p'coas oratione
fuisse tantu ob locnalis p'nat, n' viro my d'c'p's, tam
v' manifestava e'ceptus. Isafim' n' doce' e' qd
v's manifestava sg' jactu' q'vo'is n'dependet ab' inter-
neglectentu', et p'uib'nt', d'ab'lnkou' l'ingonentis.

Caput ultimum.

Quid de imaginib' ac signo formalis
concordum exponit.

110

Ad imaginib'

parca recipio pl'cas m' dif'ctas n'es studens finatus q'bul-
ly ca' hoc p'unity de'fete v'nu'it. Sc' i'gines in su'plu' de-
f'ea. Ali' nales, canana ab'q' ad'c'tus' art'is f'ug' f'rmatis-
ny h'at, Ali' p'los e'ponal'is patu', on' n' n'lis i'g'or'v'
on'is, que ev'g' dicit' i'go int'onalis; atq' ev'g' in aqua et ge-
n'alo n'lis i'go oultis ob'f'rmatis. Ali' s'ank'p'ales,
que opera, estante hoy f'vra: h'ay alij ss' des'les ob'sop'ro
quo finando p'gonit, ut i'go Patu' eternu', andeli Micha-
elis, ven'is b'rum, et ventru', que i'gines m'uf'zor'ia dicant,
et ad gl'ay reff'rant. Sc' eti'g'ines, que ex an's'f'is ma-
n'u'imp'fecte, non p'fecte fil'is v'ro' ex'v'nt, neq' de'h're
g'is'ho, us'ci'uit dicat, f'ui'ad gl'ay fin'care ob'. Ali' p'los
ex art'f'ar'manu' ex'v'nt, et ad u'v' f'ue ext'mant ob'.

ad hīs dīgītūs dūtīs, mādīglacīs, an nātūrā fīa
fīg s̄t̄r̄ȳḡ r̄epr̄s̄ent̄s.

155

31

Uthīs dī idītūs tāngīm cēntū, et
inītūtātū līpōnīs el ēfīs exēmplārīs i dīgo; q̄uā artīfīs
de Gōsongo hīs, hīc idīa oocānī caūsā exēmplārīs, q̄a dēx-
fālār hīus artīfīs i dīnīs fōrmāt. Hōc fūgōs ītēx rēntōs
Inītū fēntētā fēntētā hīnīdī dīnīs el fīna nātīa. Pō
hāc aīant Cōtī. tī 2 dē Andēlas Pāter Lāxīadā dī 183 loc
num 2, q̄aȳ fēnerā. Sēcōd, tēnōs n̄ pānī. Fundāmentūm
pro fēntētā hāce; dīgo ad vīvī dīfīcta e fēcā cīfālīs p̄tō-
typī. dīdī ad vīvī dīfīcta e fīdīgī nālī p̄tōtypī. Ans p̄tōt-
q̄a dīgo ad vīvī dīfīcta e fīdīgī ad cōsēqūlūm p̄tōtypī. Consegu-
nīa p̄tōt̄-oīs ēfīs cūnūsāq̄ rāl. s̄t̄ dūt̄ vīs tāns cēndēntāl
ad fūḡ cāḡ: dīc̄ fīdīgī nālī s̄t̄ cāḡ. Ans p̄tōt̄-oīs ēfīs e fē-
w̄ a cāa: dīgo dīc̄ s̄t̄ oīm ad ilḡ. Ans p̄tōt̄: et cāa p̄tōt̄: nequit
ēfīs e fēt̄ ad cāḡ, q̄uā cāa īdātū: dīo mīs ēfīs e fēt̄. ad cāḡ
Līc̄ rās ad ilḡ = dīfāt̄ q̄p̄s hōs nōlēt̄ dīgo ad vīvī dīfīc-
tāp̄ dūcāt̄ īdīmōr̄ dīlīdā q̄a dīlūdīnālīt̄ n̄ p̄tōt̄at̄.
P̄tōt̄-oīs q̄p̄s hōs nōlēt̄ sālīs dīgo; et̄ cōtātāvā oīt̄, hīxēt̄
q̄o fīlā dīgo: dīgo dūcāt̄ īdīmōr̄ dīlī.

156

Cīvēo dīcātū:

qd vīdēt̄ exēmplārī ī fīmūtūne, q̄od estī ī dīnī, et
exēmplārī cōsequētē ī īmāgīnē tāntūm nō vīlī-
xēt̄. ē Gāyōn dēsāz̄: q̄od s̄vīdēt̄ ī fīmūtūdīnīe
vīdīs ī dīnī, ī fīmūtūdī. N̄t̄, q̄uāt̄ dīfāt̄, t̄ḡn̄dīn̄ḡ
īnē exēmplārī. Indē p̄tōt̄ hōc mō dīs̄q̄i vīm̄; cōsequēt̄

in fine non dicitur tangere in ratione similitudinis, sed: tanquam
existandi in ratione, nescio: In similitudine videtur esse
plas, id hoc figura: in similitudine, qua parte res ipsi cito
magis, videtur, tanquam in ratione existandi; qua partem ex-
emplarum tanquam in ratione sciendi nasci.

¶ **S**i vero di-
dicatur: huc imago dicitur in ratione exemplaris ut similitudinis:
do ut imago, et exemplar est visus; finis aspectus visus, qui or-
deat in imagine, ne imago, et exemplar visus: do ut similitu-
rus visus ad exemplarum. Res debent ratiōnis disquerendo ans:
ido dicitur in ratione exemplaris, ut e similius sit in ea proportionis
que habet ido ad similitudinem, scđo: sit ido quod deat
in ea similitudine, non ans. Est ido imago sit in ea proportionis
que habet similitudinem existitque alterius comparatio, id
est exemplaris quod sufficiat ad rationem finis.

¶ **S**i dicatur ad huc:
quod in imagine per pulchritudinem vel numerus datur formitas
cum ratio per deformitas cum equo: do si sufficiat similitudo
ad rationem finis, etiam, et dissimilitudo sufficiat: do imago
que e figura vel ratione similitudinis, existit etiam finis
equi ratione de similitudinis. fortasse res debuntur ad en-
do sive: quod in vultu aut aequali ratione non sive veniat sed endet.
Vulnus non dicitur imago vel Divus, sed quod in similitudine
natura decat nisi quae ido bonis, et quando intensio ha-
bitus; huc imago cuius signum est? sensu intensio ha-
bitus, hec ido cuius est oculo, et ut sit tantus Divus, sed inde egd

32

Sed nū illūs dicas; quā nobis, qd sit etiā sed nū Leonis, non
qd sit illūs īmādo; & qd est mediū infantīonalis illūs
manūfāctury.

155

Si insunt: do si sufficit similitudo ad iuxtaſi-
nū nū minus id est ſimilis Cesaris, qd qdā ſimilis īdīnū, vnde
etiam ſimilis alterius oīg ho hoīs & qd vndeſtitutus ab aliis dīvīdūt. qd.
Res deū posent, qd īmādo aliq ſalvō dīnū ſupraſi-
ſimilis. Nam eī in ſimilitudinē rō invenit in oīo reſūltaū;
n in hoc reſūltaū alterius; nec tam oīi dīūt id est alterius oīg, ut vult
D' Aud' aī aſentis D' Thomas, vndeſtitutus qd id est
infimis p̄ſygo addit id est eī ſexemplarij illūi; p̄ſygo qdā
meſſiplaſis īdīnū. Unde nullū inveniens, qd īmādo ſit ſimili-
p̄ſygo et p̄ſygus īdīnū. Vel ſi placet: ſoty Iade cī P' Cozduo
māxente paa ſaḡo ſrac̄o ſdis ſaſiōrem ſimilitudinē ſufiſcere
nād aīo ſimi, i deo qui vny oīy eſſidīnū alterius oīi clāſe,
n et manūſte ſcedit.

180

Si itum dicant: īmādīnes ab homīnū-
bus inveni ſi ad reſūltaū ſentandum: id est ad placitum u-
māxent. Neſſondetur diſquendo ans: īmādīnes ad
ad placitum inveni ſi, id est in ſuauitate, Icedo: id est li-
bre deſtinat, no ans. Sic diuinit̄ homīnū ſi ūndi cal-
fari inveniſſe, quin eo hoc infeatur, quod calo ſit ſi-
nū ad placitum caloris cuius et oīis calefactiva.

181

P' ſa ſandſ īmādīnes p̄ec ſimoni ad ſimandy ad ylaty enī
ſi fulſuy p̄ſygynaliſ ſi ſiuent, ut accidit in īmādīne

ad postg p̄dictis appensa; q̄ue e s̄cūm ad platys p̄nūcans i-
bi imágines vendi, & est eis p̄ my nāle p̄ppi.

182

SS. Ius:

Iḡ sufficiat notari
reponens, q̄d sit p̄ my forle diximus q̄ eēqd abq̄ p̄ mōne-
distincta c̄nteronaliter alii cūus manifestat. Quod
ut melius capias, sc̄as, q̄d ut intus ali q̄d innotescat, coadjuvare
intendit tūca h̄c daturum; p̄ ea idem, q̄ue eī se intellec̄tus
kīnde om̄o, q̄ue causā modandi, tamq̄ ipsi obiectum, quod
attingit, habet intellec̄tū per om̄ionis. Unde patet om̄ino-
ni illi medīq̄ int̄ posentij, et oī appellandij ei p̄ my forle,
quā representat id abque p̄ mōnō. Usuū p̄ signum for-
male sit vere, et p̄ p̄p̄e p̄ signi, q̄us dīc eī p̄ signis implexa, q̄us dīc
magno contu accreditus adiebat; nunc vero historiā illigaz-
tij p̄ponemus. In hac re dūp̄lex versabatur p̄sentia:
Prima negativa pro qua exant recitatione non p̄aua-
cum. Contio, c̄to, Bātē. Secunda affirmativa
pro qua sunt Albasus Madetus, Cōsus, Cōydeūr, Con-
nibanc̄ses, & p̄ios que non p̄aua; cui p̄sentis suffici-
datus Andelicus Receptor quis. A licentiate art.
ad Iyob̄ ait: significacionem p̄ signām t̄sc̄ere, & de-
momentis quam oīm; sed verbo mentis, sc̄iūm vero
ē significatio, vel vera ratiō fālis p̄ni: exo verbo men-
tis, sc̄iūm p̄ signāi iure. inee det vera p̄ signi fi-
cacio, et vera ratiō fāmalis p̄ni: at qui verby meritis,
sc̄iūm p̄ my eforle: q̄ p̄ my forle vere, et p̄ p̄ signat coactū coc̄e p̄ my.

Actu' mons: h'c' d'lna' p'dicr' f'm 183
 f'm. D'ntor' r'at' sl'v'ns manif'stav'z ep'f'p'bl'ns, q' d'mr
 m'f'st'at' n'ld' d'mo. P'ri' v' d'ntor' p'nt'z d'c' f'm' P'ri'; d'm
 i'nt'rnal': d'f'nt'le. H'c' m'f'st'ng'ua' f'at' n' f'nt'ls'.
 In'co. Lai' e fo'nt'lo' d'nt'onal'is Lai'; D'f'nt'onal'is Lai'
 e'nt'nd'nc'e af' al'ic'ci'us manif'st'av'z d'f'. C'or'ner'as: d'mo
 P'ri' f'nt'or'ia ex'pres'ci' a'pp'rent'ans Lai'; f'nt'or'ia ex'pres'ci'
 f'nt'or'ia Lai' e fo'nt'lo' d'nt'onal'is Lai'. d'f'. R'ident' s'nt'z:

184

In'co. P'ri' e fo'nt'lo' ex'p'g'z, q'c'nt'us d'nos' d'f' Lai'; r'vero
 e' fo'nt'lo' ex'p'g'z, q'z ex'p'ns'at', et' r'rep'rent' Lai'. H'ne
 q'c'nt'nt'nt'. In'co. e' med'z p'co n'med'z qu' d'nt'nt'av'z
 Lai'. S'nt'. Qu'nt' d'f' med'z n'rep'rent'z v'q'z d'f' t'k'z
 m'v'z n'rep'rent'z v'q'z, d'f' n'rep'rent'z v'q'z d'f' d'nt'nt'z
 n'rep'rent'z v'q'z d'f' n'rep'rent'z v'q'z, v'q'z, v'q'z q'd'. M'nt'nt'z
 m'nt'nt'z: i'mpl'cat' m' e' ex'ch'z al'it'iu'z re'i', q'nt' d'nt'nt'z i'ff'z
 r'ef'uz'nu'z e' ex'ch'z; f'nt' d'nt'nt'z d'nt'nt'z c'f'z, q'nt'
 d'nt'nt'z ca'us'z i'ff'z. M'nt'nt'z n'm'ni'us c'nt'nt'z d'nt'nt'z
 In'co. c'nt'nt'z n'rep'rent'z d'nt'nal'is v'q'z, v'q'z. In'co.
m' n'rep'rent'z d'nt'nt'z; f'fect'v'e, q'nt' v'co f'nt'nt'z i'nt'k'
 v'q'z: o'z m' n'rep'rent'z v'co ad'san'z d'nt'nt'z In'co, q'nt' n'rep'
 f'nt'nt'z v'q'z d'nt'nt'z.

185

A'nt' f'nt'nt'z p'nt'z d'nt'nt'z: In'co. P'ri' d'nt'
 t'a p'nt'z In'co. v'co ad'san'z v'co f'm' P'ri'; d'nt'nt'z P'ri'
 v'co d'nt'nt'z v'co f'm' P'ri'. C'or'ner'as: cod' mo' f'nt'nt'z i'nt'
 ne ad' n'rep'rent'z v'co d'nt'nt'z In'co p'nt'z In'co n' d'nt'nt'z p'nt'z

185. In iuris iustig. do. Vxos dans: quando adit, et advenit
la iure, n calig. representans directe d'irex. Daliq. repres-
sans iuris illi: do inseguinando d'irex ultimo le hui
la iure f aliq. iuris n iustig, acq' aliq. iuris iustig.
Atestant: qd qviro n' adat directe representans d'irex;
adat s'irex aliq. naone am' illa iure fit s'irex acule
d'irex: fact adat in iure iuris d'irex, qviro n' adat
directe representans d'irex, effut samilla iure, ut ido d'irex fit
acule ex proprio d'irex; atq. adeo illa iure s'irex acule
i'naue, et o'le iuris d'irex s'irex i'naue; fact ido n'iur-
sa, que s'irex i'naue s'irex ex s'irex i'naue.

186. Sed s'ale:
nequit e'f'irex i'naue, qd acule fit moset iustig. P. i'naue.
Int'lo qua Paus directe i'naue nequit e'f'irex i'naue.
Paus do: mediante illa iure, ex s'irex i'naue, i'naue adat
fit at'ndit d'irex; Imedi' quo i'naue adat at'ndit fo-
rato nequit e'f'irex i'naue. do. i'naue qua Paus directe mos-
at, nequit e'f'irex i'naue. Hinc patit discutim'nt i'naue
i'naue, et iuris. Quicq. d'irex et si quant'ce ex s'irex
representat; n tamq. hoc acule fit facit, q'aintus acule
p'issq. d'irex n' i'naue: s'irex vero i'naue alato, in quo ac-
ule i'naue p'issq. iuris d'irex d'irex moset.

187. Si vero de cantic' d'irex
d'irex aud' cap. S de p'iu' n'ap' d'iale sic de p'iu' n'el clo-
sy: edo s'irex, qd p'issq. sensui, et p'issq. d'aleq. p'iu' mo-
representat, cui a'gent' i'naue d'aleq. que' d'aleq. de iure.

Inde ea obi' aut: fin'ye qd'ay q' noty in quo aliud nos ap'.
 Jo. — Vestus deni, I Doctorer eind' vndot de signis instru-
 metabitis: Hg ipa i De' And' v'le mad' cap' A ut: dicimus
 fina universt' aut' Venaia, qui' alioq' finant. Verba dicit Tho-
 me, qui iniuste anturant papiacq' autorit'is h'c: 188
 mut' possumus finy dicere qd'ay q' L, unde claus fit. Et om'
 n' defini' esse n' o're finy ins'mu', c' sed' sicut' alioq'
 spec' fin' expli'case.

Ced poss' i' exy dicere: finy foale folij exy
 n' at' quo; q' q' folij representat ut quo nevere appie finy: q' o
 finy foale nevere finy. Cest max: folij est ut finy foale
 tunc r'ao folis cauf' al'as, seu exx'ntu' expon'andi,
 q' q' ita reg'ntak. folij representat ut quo, ut index i' in aco-
 ne qua caa' p'duc't efe'y, qui folij e caa' qua, q' folij exan-
 si'y, ut r'ao folis cauf' andi: q' o. = Fin'at: ut q' m' re'dit
 into p'sens ob, quo acio p'duct' efe'y; Iacio folij re'dit ut
 quo p'duct' efe'y: q' o m' folij re'dit ut quo p'sens ob.
 Res'let:

Hande absolute mg, I' f'vavis ill' h'c mo dis due:
 finy foale relave ad je folij representat ut quo, no. Rela-
 ve, ad instrumentali, I' cedo, l' omitt' mg: ead' distinctionis aut'
 piende reliqu' p'pos. Co' pli'cat' distio. Cest i' index au' mu'-
 o, quan'us e finy foale, et quan'us exao folis in fin'ins-
 putali; ut video finy, t'lyq' m'osco, et q' b'anc m'os'
 fumus m'hi id'ne representat: tunc fumus finy e ins-
 putali ex m'os le net tang' r'ao folis qua fumus id'ne repres-
 sat;

never sang forlēs ex greo idem, qd. Inīo rāmū, dīgnatīn
bit for, & adīs Inīo nūlāve ddīnsūmerī, ut īnsūmen-
ty, Dabsoluti, et adīe every forlē forlē res su furni, qd.
ē forlē ex pīo cōllī.

190

It clāmū folus pāpiat sītī eadventū-
dy, qd. Inīo fe hārūtu bī, fāt. vīnū resti Ipon, extre-
mū; qīc ex afoalīs qua vīnū extrema, et īmūlēae
folis, qīc vīnū extremis; aepīonde, bīc vīnū orage
adīas. hādēnaong Ipon vō hōs joly. Tārāk vō tāqua, et
tāqua qīc joly fit arāxallī ad dēnaong fāmīvītī tāqua
efāqū, qd. hōs tūnūt cīnūt dēnaong vō dēvītā,
vōgādēja qua vīnū, et tāqua qīc Ipon. Pīnt īndrūne.

191

Ad Ipon yōt mar dīsdy: vōgādēt Inīo pāpens
ob, quo aco īdēcata cīcāa pādudy cīfey, tēdē; quo aco
dītā aca, nōmg. Cāa dō īdēcata cīcāa acīone xēdēt pā-
dudy cīfey vōgādēt, et vōgādēt; vōgādēt, qd. cōdītī pādudy;
vōgādēt, qd. cōdītī pādudy; at cīcāa, qīc i pīnū forlē equiva-
lēat cīcāa īdēcata cīcāa, inde egātē ex pīo qīc, et ex-
pīo qīc.

192

Never instent i. Inīo quāmēxā. forlē ex pīo qīc,
fēo casalitas cī forlē ex pīo; & quāmēxā exo forlē ex pīo qīc,
fēo casalitas cī fāmītī pīnū qīc: & vīnū esantī pīnū qīc; cōndēt qīc
never, cī pīnū pīnū. = Dīsdytī mai: Inīo quāmēxā reahītī
forlē ex pīo qīc, fēo casalitas cī forlē ex pīo qīc, vīdēt; =

quamus et ea fortis exponens, si causas sita, et ea expro,
 nam maxima et minima proprie*dict* dis*qui*nt, quamus et ea fortis,
 etiam proprie*dict* quo*rum* addit*ur*; quamus ea extenuatur. Ino-
 nimi*us* est dis*qui*nd*um* dulces fortitas, quam una sit fortis co-
 pre*dict*, et alia sit fortis ex*pro*qua*rum* et in hoc de*dict*io*n*one e*st*
 data di*ctio*: proprie*dict* hinc dulcis fortis venias admittere,
 nemus corporalis v*ni*c*us* satis admittas, tunc dicit*ur* tunc
 n*in*f*ici*abunt*s*. Sed alii tunc erit ardency. Ne*que* abut*m*ij:
 quia nunc caru*rum* ex*ad*h*er*end*is* fortitas sit proprie*dict* ex*pro*qua*rum*
 et vi*ni*c*us* proprie*dict* ex*pro*qua*rum* erit vere, et proprie*dict* fiduc*ia* quod quod quo*rum*. 123

Adhuc possid*em* tunc u*n* proprie*dict* et tunc meditare*ne*: quod su-
 pon*it* ali*z* tunc i*m*ia*rum* n*on* proprie*dict* fin*is* dicit o*n* dat*er* proprie*dict*,
 quod fui*rum* tunc n*on* sup*pon*at*do* i*n*dat*er* proprie*dict* foale = 2 frat*er*
 nec rao*rum*: quod fel admis*to* proprie*dict* foale, et plura absurd*a* admis*ta*-
 fenda*rum*. H*y*: quod tunc i*f*iduc*ia* tunc n*on* poss*et*. In*ven*end*is*,
 qui*rum* minime est*ad* admis*to* proprie*dict* foale; si quid*que*bet tunc
 ex*pro*prie*dict* foale. H*y*: quod beat*er* i*n*putata*rum* de*ci*derent*do* f*iduc*ia,
 quod ill*is* videant*do* tunc. H*y*: quod en*ig* D*omi*n*is* aut*do* f*iduc*ia.
 E*u*co*ras* da*m*u*ro*i*rum* D*omi*n*is* f*iduc*ia. 124

Res de*dict* ad*dict* dis*qui*nd*um*
 de*ans*: tunc u*n* proprie*dict* et tunc meditata*medio* proprie*dict* tunc
 n*on* tunc*rum*. In tunc*rum*, i*cede*de*ans*: medio*rum* proprie*dict* tunc*rum*, nat*ur**ans*,
 et v*ni*c*us*, co*ra*. Ut aut*em* tunc*rum* dic*ta* m*ea*ta*rum* proprie*dict* quod
 medi*et* i*git* i*nt*q*uod*rum*, et*o**rum*. Quod vero*rum* medie*rum* tunc*rum* sit
 sol*us* requ*it* ad*dict* proprie*dict* i*n*putate*rum*. Ad*dict* nat*ur*ate*rum**

et alia. Ad hys erdet, Iniong y' f'ny instituti e'f special mo-
v'z m'scendi p'alienas f'ges, et y' Iniong at' d'xang, quanuas
intraua das q'nt. Neq' hoc adversat dom' Dorothy platooyas-
ler, Thomas, s'astur, et ali'z' hoc apent, et teneant. - Ad 24, et
3y concedit' int'nty: D'm' mos'at y' p'na fo'lia k'at in d'sta
ix' a'goa, et o'can' enq'. 2. Dom' y' ead' i'na fo'lia v'ident. P'od'v'
d' t'nnuue D' Tho' opusculo Agus. 2' ob'ait: s'ap'lon' men-
ni el repp'ntans' e'f'e'c' B'

Appendiss.

Aliqua dis'voluntur dubiola.

195 i.

D' dub'ab', an cao j'f'ny praticy f'ni
ef'os, 2. H'or'v'no one f'ni'lt' n'ant, maxime le'c'ap'ry gal.
P'ant' m' h'oc f'ny det' imp'f'os f'ni'ato, Sed o'gony ra'ios
sm'nt' tenent. Qu'busq' sy'ha'ductis raone: q'f'q'f'p'
le'c'os n'maf'ra om'edi' y'nt'conat' man'f'f'ra'v'y al'cu-
pi'ng q'du'at e'f'ny p'racy i'lio'; I'ca'la'je b'et': q'f' ca' e
f'ny p'racy i'lio'; q'du'at: Ifrat' l': f'ns'ndemonis p'ronea
q'nt' de'ven'imus in'Iniong ef'os p'cag; it'a'ndemonis p'ra-
ne'ap'st'oni' de'ven'imus in'Iniong q'f'f'ly: q'f' f'ns'ndemonis

† (C'na'la's'ani's) Fe'f'ny p'c'ul'ay f'ns'ndemonis p'c'ul'ay, it'a'ndemonis p'c'ul'ay

196 f'ny p'racy f'li' ef'os. Ifrat' l': p'requ'esa p'oni'ya adsa-
u'ony xobur: o'p'ad'va e'medi' y'nt'conat' lucens inty
f'c'ak' in'Iniong crea'v'ay; Be'aus m' in'Iniong crea'v'ay, I'nos-
at'; Da'goa n'c'my'f'os crea'v'ay: q'f'. Ifrat' l': on'io qua

Unde clavis nos at albens et pny albenus, Upole se nubia
nunc moscas; l'instatiale, si g'mon reflexus mos cas.
Arqui talis mos andeca p'fior calixne; cu' Inio sit acti
lens p' male, et de linea vidale, ab eis audens co-
ponit, et non sale: do dextasone fini' ne talis imp'fio, qz
g' in mem' sit postulant. *Thos. 1.*

Tidius: demonstratio a-
posterior in qua cau p' epus mos ut dictus demonstratio affi-
no; et i' verso, demonstratio affirmativa in qua t'pus p' epi' mos ad
dictus demonstratio affino: q' q' a cau et pny eti'. *Thos.*
fini' ubi p' q' det exire inios su' finati; at qui' no mul-
tas mos amus caas, ex q' t'pus inoxamus: do plurass calc
qui v' finandi suos t'pus n' bent.

Alesdeonando Ig' ant's
part. Demonstratio affirmativa p' est dictus demonstratio a-
fino: qd do seculare p' quando in l'cas' su' n' q' aca
n' p' fini' t'pus; q' q' lege p' q' n' n' r' n' t'pus t'pus, q' q' cap.
Autem q' q' in l'q' dis t'pus h'ad' sy. Quia ut frequen-
t'pus t'pus ut n' t'pus manifest' t'pus cau' s', i' leo qu'and' p' t'pus
cap' dicunt... Quando q' aut' cau ut manifesta co' ad nos;
et suno mil. &c. = Ad t'pus dis duo mg. Fini' ubi p' q' p' q'
at' esse det q' i' q' ex f' d' mon' su' finati, I'c' d' o' a' ch'lit, no
mg. Ut ali' p' q' a' entas p' t'pus sit foli' reguit, q' q' bene' inspec-
t'pus, i' m'oxata ducat in mon' di'. Flocas ob' bus det admittit.
Nemo m' dubit' at q' t'pus e' p' n' cap' com'ultat'ies mos amus
t'pus, q' i' n' caas mos amus. Invenire m' caas zexum

atent quando nō mire fūlūtū de cāntāg oīalibud
Uatis: Phīlīs pīrīnī yōmūt mōscere caas.

199

Dubitabīs

8: pīrīnī mōs dīc rēpōst pīrīnī pīnī? Pīrīnī sediāre
dīc mīc vōlūnsa, nīc apētūs; tāmūt yā mī pīnī. Pātē:
oīg pīnī oe e qd pīc intonālī aīq d' rēpēntat: dō pāz qā nīn-
tōnātē, sō yōsēt mōs dīc, nīpōt dāt alīqūs pīnī.

200

Alfīo V:
Pīnī fōlī nālēt vīc que fēt yā mālī; tīg bēlūna dī-
mō dō pāt. Dās: yā dāt mōsūt, rēdēt dō mōs dīc pī. Mōry,
apēsānō c. pīnī fōlī; dō bōcīc pīnī fōlī: dō yā dāt, si-
yā māzālūt vīc nālēt pīnī fōlī.

201

Alfīo 8: pīnī māzālūt
vīc mīsēs dāmō cīc hūmānī, yā mālī cōstāna
nīxāntītē alīvātē: dō nō vīc pīnī māzālūt. Yē-
que alīqūt: mī vīc pīnī māzālūt c. dīcījō. Dāt alīvā-
tē: dāt yā mālī cōstāna fātī pī cītē, qd pīc
pīs mālīs rēpēntat: dō nō vīc mālī cōstāna. Ans-
pābēt: nālēlēcā dāt yā mālī cōstāna, nīfīgā e-
tūpādātō yēndētācānū, tāt qāntāc pīcāc fēnētē, lī-
tātē cītē yā cītē: nō vīc mālī cōstāna, nīfīgā e-
tūpādātō yēndētācānū, tāt qāntāc pīcāc fēnētē
mālī cōstāna, nō vīc mālī cōstāna, nīfīgā e-
tūpādātō yēndētācānū, tāt qāntāc pīcāc fēnētē
mālī cōstāna, nō vīc mālī cōstāna, nīfīgā e-
tūpādātō yēndētācānū, tāt qāntāc pīcāc fēnētē
mālī cōstāna, nō vīc mālī cōstāna, nīfīgā e-

debet p̄cip̄ens: dicitur. Sed dicas quod oculus p̄cip̄it coloris ex virtute
p̄cip̄is p̄cip̄e. Vides, ad hanc p̄cip̄it coloris, et aenig, et oculis, et
et fuligine. Hic p̄cip̄it sole p̄cip̄us fons? et nos ut ob malum?
ut yale et cetera intellegeamus? sed etiam in p̄cip̄e videtur, quoniam intellegi-
mus, et oculis p̄cip̄as attingimus? Sed dicas quod oculus non p̄cip̄us
p̄cip̄it coloris taliter. Non p̄cip̄it oculus ignorans, et nō videtur.
ius p̄cip̄us non est.

202

Dico. 3: seruitus interior est q̄ humanae vobis tan-
tissima nos p̄cip̄is fons. insitale p̄cip̄e p̄cip̄e loquendo, fons p̄cip̄e, et in p̄cip̄e
feste; ita dominus agit p̄cip̄e. Ita sustinuo qd ante vas p̄cip̄e,
et in p̄cip̄e jactim ex gressu. Instat, ut p̄cip̄e, ut deamus
vobis moveare ex memore vobis ad memorem alterum, ut et canis
ad natum, et voces. Ut p̄cip̄e iugis fatus, iugis latratus, iugis mons aliis e-
dit; iugis defacti follii, et ad p̄cip̄e ex voce auditâ canes ex p̄cip̄e auro
alio. Et veniunt insitiorum matutus leporum. Et dovenye, qd ut-
tantur. Ita et in p̄cip̄e, et in p̄cip̄e fons institutus.

203

Proprietas
et for nox p̄cip̄is sensus interior nec fantasie humanae p̄cip̄e dictis
p̄cip̄is. Dicitur. qd nec fantasie humanae attingit habitu, musi-
cione, sive ratione. Finandi est p̄cip̄e insitale, et finatus.
qd p̄cip̄e, et for notitia. Et Romanus: fantasie humanae (ed
legimus) p̄cip̄e et for notitia: non attingit habitu, p̄cip̄e
mores in p̄cip̄e p̄cip̄e, et finatus. Ans: si discuereret fantas-
ia heret, sufficiens ad vertentem ad p̄cip̄e, qd falsum p̄cip̄e.

204

Sed dicas, qd p̄cip̄e p̄cip̄e post aliq̄a p̄cip̄e fons instituti,

qđ fit ful ex iustis quin imponorū aliquando iuuent,
atq fantasiam brucijs forulis nfit negat & nos ceterim-
posorū id. Perdeos dispendio me, quin imponorū aliquan-
do iuuent in seigra, no; in operibus, et non solum
Iudeo me. Fantasia m. Canis ad esse sennas actiones pui
ad irosat imponorū in me, qđ pui malis, et iugitate,
qđ a deo pī mali, et iugitate facte. — Iussatis: nec
impī possuta ali qđ imponere ad finem dō recomponere
possunt finis. No cog: qđ ad h̄ regnū fortis aduersari, si
ve unū imponorū qđ Iudeo, qđ e Iordanē, Iponē, et
veluti indicare. Hoc autē foliis epo; inservit.

Disputa 2.

De termino.

Caput. Ium.

Quid sit terminus
Topicus.

Synthetica methodus, qd legi debemus nos adit anteq; enuntiationes nos ex predictis considerare. Nam invenimus elementa. Inde proponit nos hoc eorum tractatioq; discimus istumq;. Tunc secundum ab; qua de ea multas ac variis operationes hq. vnde ~~est~~ est sunt fit. Quod sonat nus extremi cuiusq; rei; unde genetivus hinc t; ty quod ultimum est finis iste non dicitur. Sicutas m nus finis in quoque sit, ad quod videtur. secunda pars eius cursus, quod inquit fit, et quis operari debet. Procedens vix, istoq; datus planus alioq; ducuntur. Sicut est q; ob alium facultatis, p; o; l; ius. De m vocis, quibus ad clementer utimur sicut dicuntur. Et dicitur nunc nos, quidam putatoq; idem novit. Hec tamen auctoritate fuit glossates, ac sicut dividatur. videtur agita canit, Iudiciorum nus p; o; ius I. operationis appellat. His usus ambius suos ad explicationem, et viae posttranseamus.

Came quo loca

ampliebatur, queq; soli partibus aucti facti loci p; p; et aedificatoe ieruntur. Intra ex parte cuncta delectiorum aliquantibus defulant. Id sentio inde possum obita, qd n satis p; p; fit, an o; ius, an qui o; iusq; aucti facti loci partibus nomen atque sui; negatur; definitius fit nus nomine ad aucti facti loci in munere, an vero nomine debeat ad enuntiationem. Cum in his vocis nobis sit ad hybrindus plenisq; sapienti; oportune D. Thomas ques. I. levende ant. P. Nomini nubus inquit, usendye, ut plures videntur; qd t; Philosopum

RE
vus maxime emulandis in finioribus nominis:
et ut Imitatio sapientibus ypparte effigie literariorum aug-
mentatur, ut ex definitionibus in scolasticis acceptis. Ita satis e. inde
rur reformatio, et ypparere locis hoc modo definitim exhorta-
mus: exhortamus Ipparere.

3

¶ clavis autem datur de defi-
nitione ypparationis, h. scias quod ypparatio aliud est fuit, ut hoc, qui quan-
tum ponit ex corpore, et anima ratione in distincione et unitate de eis ypparatio
fuit. Aliud est metonymia, id est ipse hoc quanum yponit ex aliis et
ratione in identificatio, ratione quia distat, hoc in ipsius vocali ipsi
est enim. Aliud est ypparatio locis, qualem est p. Ita nam ypparationis
fuit subiecto et pars est locutio, ratione sententia, fuit ypparatio
ipsius, non ypparatio realis, fuit ypparatio metonymia: In nomine ratione
cum loca appellatur. ¶ Clavis hoc est dicit ypparatio
locis, autem pars fuit. Ita nam de aliis, altera nomen
de aliis ypparatio pars fuit, pars una virtute et loco, h. e.
omni loco apparet, quia est in loco omni.

4

¶ Clavis: ypparatio aliud
est numerationis in qua omnis aperte, Indicatio realis vero
est hoc in qua ho dicitur de alio. Et in haec clavis
hoc in qua dicitur de alio. sed ipso dicitur ita que
alio est aperte, inquit; prout vero illud, quod alio inquit de
ficto. Unde in haec dicitur Clavis et ho by Clavis dicit
p. dico aperte ho; et by ho dicitur ypparatio, id est de alio de-
citat. In ypparatione Clavis non alio; by Clavis p. dicitur
de quo nat' Leo, et Leo dicitur ypparatio, quod nat' de ficto.

Sug vñ paffiis in pse vocale. Non vero in foata, et mentali.

¹¹
Ad illud res deo nando am. Ad canticus pñs dñs qñ mñ: in
ista pse omnis chro ay pñnuntiat ly e iñ pñcet traxox dñs,
et ay pñnuntiat ly ho iñ pñcet traxox, et sola Pado: iñ pñcet
mon no mñ; et dñs quoniam; Tco iñ pñcet onus fice alacra-
bali, Pado: n pñcet onus mon, no my. Cñcõm loca n pñcet fi-
q ex teg pñcet extremonay ay moxalí m tentat. futat m
ad moxalí extremonay ex teg, qd iñ pñnunti vñcõi vñcõi vñcõi et
vñcõi, iñvate oocis nñt mñlissim qd acudit quando pñnuntia-
m vñcõi, ni alia iñvate fucedit. Pado manys fit in p-
nuntiacione verbore que formi sacramenti stant, oñ am hu-
iudi verba nun pñcet pulchrae ostendit. ¹²

Adues C: male dñ-
nit sñs in ory ad artefacty locy. Et nos' acenty. To ga sic defit
pñcet in noctis; artefacty m locy in noctis estius. C: ga pñ-
ciu' tanti e definiens qd vñcõi ad sy my: qd ga nullus my locy
ac nos' amus pñcet sy my: qd vñcõi ad sy my locy dedic-
sionis tractat pñcet raoni tasy ly qd ex eis ihu' pñcet pñc-
tius.. Tasy e 2a aul in hac ma. madistay, qui sy mi n me-
minit, ly say cogliant, nunc auts ad illud res deo. ¹³

Nando
ly acenty: ad lgyng f' yest us deu', nando, qd defit pñcet alega-
noctis. Quig vñ m tuis, pñcet in alius vñcõi alius
ius dñkñs l'pñtalis finca subit fit noctis qd artefacty locy;
alvero ay tuis, que hic defit pñcet in his acceptimis

In acutione loca; hinc, etius locus, non est notior, quod arte faci-
tis loci, qui in bene animos nrae facili loci, melius quam nrae
cuiuspiam facti loci explicatio. = Post 2° res deinde quod de-
bet per aliquid, id est deus sit innotesci, vero quod per se sit
innotesci. Sexus explicatio: ad ea Docto Thong ^m eo meta-
fysica sponte simplicius notiora sunt non; quinob; sit quod per
accidens, multo sive simplicius sint spacio notiora. Dicitur autem
ad nos sit hoc, quod ab aliis discernit, et tam coenocionma-
rus cuiusdefinis, sicut etiam et equus disponit quod asino, et sa-
me utriusque definiens disponit. Adveniens ne cadet ex parte
nisi definiens hoc, ergo sit illa ratione causa rursum? Nec
tamen nos credimus. Hoc habemus quod enim ab aliis quod ho-
munculus ignorat quod similitudinem plimit sale; et venientes
jugant equaliter in causa nostra homines, et non a aliis talis,
et eadem modo utrumque caleat, et gerentur; madidus clavis appetebit
hunc intrum, sed homo expirabit al sale, quod si hanc hoc, et
hanc expirabit al iddle quasi viscera penetralia quod ipsius
hominis manifestantur; quod rursum quod hanc expirabit hoc quod ho-
munculus, et involuti manifestat.

Ad hunc non affumperit; quoniam in
lazus tuncat duplex humero. Augens ^m omnes suosque locos
fit enim sylobris, id est, lumen videtur et tam proxima ut li-
tas et raso quod Lazus subsecuta quod munus ex hemisphaerio
artefacti hominibus; quod munus Lazus humero. Tunc expla-
nabit etiam definiens operis. Verba autem angelicae madidum
penitus hent, si dicatur. Quod datur omnis justiciam efficiunt

46

minus du^o locū falso latus; et hīn latus, cuius mentio in de-
fōne det fīci. Quis m^{er} in dīct^o pōnt^o locū, q^uo^m sīmus; q^uo^m
pōnt^o locū p^{er} rāo. Mūltū dīfōne, dīvīdō, et adūtaō nū: dī-
ffōne ad sīmū iudīc^o tūs latus: dīc^o n^{on} dīfōne pōnt^o latus ad
sīmū.

15

Instab^o: quēvis p^{ro}p^{ri}e ad sīmū omet^o nī dīc^o pōnt^o ad sī-
mū dīfōne: dīc^o n^{on} tūs pōnt^o ad sīmū locū, q^uo^m adītūd
oītūs = Atē dīc^o n^{on} aⁿti, nāndō cog. Ēst dīs^ogātōs, q^uo^m
nōm^o tūs in cūsūlōcō ex dīmū lāgūnty cālcōlū i^mpo^sy
e ad sī nāndō mūnūs pārtīs aⁿtefātī locū. Lācāut^o pārtīs dī-
fōne nēquit, nīq^u dīnādōs^o ip^{so} dārēdēs. atē nō nōm^o
p^{ro}p^{ri}e, l^{et} mūnūs l^{et} fīnūt^o n^{on} e^{ss}e o^mat^o ad sīmū n^{on}
m^oi^mpo^sy e ad fāl^o latus lāsū nāndō; ad e^xprīmēndy
mūnūs o^maōnūs aⁿtrātīs, aut nēgātīs, ex quo vēlūtī rāo lā-
tūa oīdo ad sīmū rēfūtāt.

16

Adu^s 3°: dīfīnī nāa sēnētīn-
dīc^o p^{ro}p^{ri}e sēnētālīs adīfātō; p^{ro}p^{ri}o m^{er} e^feat dīfātō rāo.
P^{ro}p^{ri}o: in hac p^{ro}p^{ri}e dīc^o e^{ss}e hōc^o: b^u dīs^ohō, ex i^mtdīz^o
p^{ro}p^{ri}e et sām^o e^xtrīm^o, s^o p^{ar}tī p^{ro}p^{ri}o locū: ex qua i^mmat^o
dīfīnī i^mtdīz^o p^{ro}p^{ri}e: dīc^o. Atē dīs^o dīfīnī dīc^o: dīfīnī oī-
nāa dīmūs aⁿtdīz^o p^{ro}p^{ri}e s^ub rāo ne fōlī i^mtdīz^o p^{ro}p^{ri}o, nō;
s^ub rāo nē fōlī e^xstām^o ex pāntīs p^{ec}doans. Ēt nō cog: et
adīnt^o gātōs. S^ub i^mplīcātō, q^udīnt^o rāppō s^ub, C^ogrāt^o,
c^o i^mplīcāb^o, q^udī fātū? q^uo^m m^{er} rāppō s^ub q^udī rāo fōlī
i^mtdīz^o p^{ro}p^{ri}o s^ub rāo fōlī. S^ub s^ub dīsa, tam^o illā dīversi-
tās e fōlīs p^{er} vēs^o rēalīs p^{re}de q^udīnd^o i^mead^o in-
s^ode, et dīf^olēx hōc rāo: fātū lāpp^o dīs^o rāo, et fātūs dōm^os

domus duxit et diversimode definiuntur, et tamen in eodis fuit
Iuris valent.

1.) **Aduersus 1º:** Istavox tuus pertinet ex tempore
spirituum, Italis voces sunt: do mā deo. Iuris ali sacerdotio.
missa liquet: mā in hac p̄ye nō taus; ntaus est ostensio my-
sticis. Hic vero prob: negas tū in etate d' vero iusta ne-
gas tū: do ne tū. = Propterea dīosa mā, nādo mī. Ad hys
dīs quo mī: negas foīlos tū metas negatus, scđo mī:
ne tūs negans, no mī. Negat foīlos, seu locatiōs sū hī
voces ntaus, quē ab aliis dīs tū, cū sp̄oriant a te facta lo-
cī: p̄nde sū cappas, ut tū sint.

18 **Aduersus 3º:** extrema p̄yē nega-
re sū hoc locī, et tamen nō extrema spiritū locū: do tūs mā
nāt defīt p̄ce ex tempore spiritū locū: missa cīta: yās mī:
p̄p̄o negava ne sp̄ony locū: do nō extrema p̄on locū. Pro
p̄os: p̄p̄o negava edivīty locū: do ne sp̄ony locū. = Aliud
Iera mā, nādo mī. Ad hys nō ans: adūns p̄y no eligans.
aliud mē locū dividens, aliud de dīvīty locū; p̄p̄o vēs negava
e locū dividens, quānus manifestat dīvīty int̄fīs, et p̄ma-
ty obvā; at ipsa p̄p̄o negativa, alioquin nec p̄p̄o nega-
tiva.

Caput. 2um.

Aliꝝ q̄uestiunculx deno-
dantur. ~

loquentera, quae ut s[ecundu]m vixy decessa tui sit au[m] sp[iritu]ale auctoritate locu[m],
an vero sola apostola ad I[on]at[an]am fuit. A[ctu]o sententia quae' auctorit[er]is
de omni p[ro]p[ri]etatis sp[iritu]alitate: unde tuus achilles e[st] qui auctoritatis p[ro]ponit.
Tuus ergo, s[ed] in aliis qui agunt e[st] ad sp[iritu]alitatem. A[ctu]o sententia proposita:
actus nullus mouit s[ecundu]m nisi sub, et gratia; et ceteris, et gratia operatione im-
portat auctoritas: dico achilles tuus importat sp[iritu]alitatem auctoritatis. Nam e[st]
actus doce[re] ab omnibus admis[us], nam sic facile fudet, q[uod] fuit esse
id, de quo alegat dicitur. Peccatum est ei q[uod] dicit de auctoritate; hoc
sp[iritu]alitatis importat auctoritas: dico. Nam de peccato fuit, et de peccato peccatum.
Nisi liquet, dicere m[od]o loco, e[st] ignorante loco. Dicitur: licet voces extra p[ro]p[ri]etatem
heant agendum ad esse fuit, et gratiam; tam[en] extra p[ro]p[ri]etatem non auctoritas
fuit, et gratia, ut dicitur. H[oc] Palacio in hac re operari tenens, dico
licet tuus essa sp[iritu]alitatis heant agendum ad sp[iritu]alitatem, extra sp[iritu]alitati-
m ne auctoritas tuus. Ad misericordiam natu[m] q[uod] a[ctu]o sententia despatas
redit, q[uod] rao sententia, et patas sp[iritu]alitatis in exercitu vero rao sententia.
Cuius rao sententia in sp[iritu]alitatis eti[am] in exercitu, recipi potest, nec rao senten-
tia surponit; sp[iritu]alitatis p[ro]ponit.

Licet rao: rao tui auctoritas sp[iritu]alitatis in exercitu
actus auctoritas non est despatas. Prosp[iritu]us: rao tui auctoritas fuit in ex-
ercitu auctoritas: dico sp[iritu]alitatis in exercitu auctoritas. Ans propositum: quoniam laicus
ut portet et tuus viu[m]; n[on] dicitur tuus quoniam reminet; simili[er] q[ui]oniam
laicus. Et ut portet et tuus cuius[que] quoniam dicitur, talis denariorum
nihil: q[ui]oniam despatas.

Probatur 2o jug[ementu]m resoluione raoe defun-
cione D. Thomae opus. Q[uod] capitulo 10: pars p[ro]p[ri]etatis, q[uod] sententia

21. *Si metato report, nquid pars ratione factus, et pars importans
est ratione adsonis, unde pars, ut pars sine ratione est negotia, et
aliqua sunt facti, et quod aus quodque est de causa. Quod omnia activa
vitaria factus ex tribus rationibus; et actulitas dicitur et cuncta facta
sunt. et id sit propter eius locum, ac pars ratione locum de causa. Quod omnia
actulitas dicitur et cuncta rationes de causa que actulitas
responsum ne actulitas non.*

22. *Dixerunt et Iacobus: De ratione factis actulitis
aut ratione: donec de ratione talis actulitis. Propterea: aut ratione actulitatis
poterat separata eam pars habens, et semper minime actulitas facta, et
aus suis operis humani. Vagis politus, et quadratus eam pars
domus; quam in domo non potest: in sacramento multa se ad-
cipit pars ex parte dicta, quam inde ad coram puerum:
de ratione factis actulitis rediit ratione.*

23. *Res de ratione factis actulitis
ribus in explicatione ad ductis. Ita in figura soli est pars habens ingre-
dientem per ipsum in hoc sensu vocat pars peculiare in titulo pa-
tentiis angelis astutis ad manum dicitur. Prout enim in manu,
littera manet facta, et aus suis operis humani. Ita huius ei-
conelat facta et aus est facta: unde facta via cadaveris de mea
facta facta habens, ita nec autem actulitas facta habens, nec actulitas
aus habens: ne actulitas facta quod actulitas non facta, nec actulitas aus,
quod actulitas non facta. Ut si manus dicitur cum multis personis
miscentur in hac ratione. Hoc nona facta facta, et aus. Inveniens
et importans et finans non coherens, quod astutus est alius quod
actulitas in nomine factus, et ex parte eius factus relinquit.
falsus tamquam*

41

on no reprehendit qd tapis quantity vis, vni his sit acutis pars domus
quae non existit, et qd mlt edentis actus parvus roris existens
qd enim anima parte pte destinata ad fumig Iffordy, vocant
quid pars madus hysq; quae p'audens exanim. Tunc vis
m ea max p'ficitas sit fumig' ingenda intra vires partis impo,
p'ficinatu.

20

Replicabis: Tapis i'nt'g quadratus politus cuncte
qd artificiale; In eisq;: qd actu'ls pars. = Iactis max: et des-
cuit max: In eisq; separative ad c'litacu', s'cedit; separative
ad p' nat'm' et coa. Aliud m eisq; artificiale; aliud eisq;
artificiale, res'ty ab ante. Eius artificiale istu' p'ficit hinc fag
m'p'f'g; qd optim'e felicitate in lagide qua d'ato: hac uno sol'yan-
tia'le res'ty ab ante c'litud ad qd Iffordy a'ornat, qui tractat,
et quo olo' mo' d'git. Q'ay'as domu' a'ornat' in domo
ad qd Iffordy a'ornat que tractat, indee, qd folia domus di-
cat eisq; artificiale res'ty ab ante, qui nob' sit q'letiq' de cap' eisq;
artificiale tapis qua d'ato.

25

Diximus 2: roris ut salis p'ficit ad qd
int'g opeaonis; seu au' diximus p'ficit ad qd: qd roris ut salis
n'det indi, ut au' diximus. = Qd s'ci'it max: roris ut salis
in a'nu' p'ficit ad qd opeaonis, s'cedit; roris ut salis in a'nu' qd nat'
max; qd placendo illa d'ic'pos. Hoc mo': roris ut salis in a'nu'
2: qd d'ic'aus' roris p'ficit ad qd opeaonis, nat': roris ut salis
in a'nu' 2: qd in aqua roris 2: p'ficit & s'cedit max. Sen-
sus dis'ponitur roris si sp'leretur in a'nu' p' ne dubio, qd qd sp'leretus
opeaonis p'ficit. As vero in a'nu' 2: si qd d'ic'aus' roris si d'ic'et

ignadig, & aliq intus operari p̄t̄. q̄d dōsus aus lus di-
cat sub grāt̄ et solay, at vero p̄t̄ s̄ideraus lus q̄d s̄oty gol-
biat; & ly aliq p̄t̄ s̄ideraus lus, nem̄e 2 p̄t̄, & grāt̄; iñ ad-
hincus operari p̄t̄ c̄ius s̄ideraus.

Sed replicant: alis 5 metaq

cap 11 aut̄, tūs e id, int̄a qd oīa rei state st̄inent: qd tūs
dicit nōndae de istiorū rei qd stat: aliq st̄inent int̄a p̄t̄ s̄ideraus.
Q̄s dicit, qd arles varia, ibi trāt̄ exylat acciōn̄, quas fere
oēs p̄fuga s̄erū inveniuntur: et int̄ quas numerat partes, s̄erū p̄t̄ s̄ideraus
ām̄ca rei state. Unde quando p̄t̄ aut̄, qd tūs e id int̄a
qd oīa rei state st̄inent, ind̄ividuū e dōso ex eo cuius di-
te latus resū māris; n̄ vero ei n̄d̄indus dētrōinco;

23 Dicunt
3: nom̄ e sp̄es tū; & extra p̄m das nom̄ acule: qd dōsus ac-
tul̄is dat. Disquāt̄ max: nom̄ e p̄t̄ tū ly substracty, et
m̄g tū; Iedo: ly forale tū, nom̄. P̄m̄ n̄ude hum̄by
n̄includit forale tū, donec sp̄paro accedit: qd tam̄ loquim̄ur
frequentius dōso ly substracty, s̄erū ip̄s̄, iñ dōs nom̄ p̄asj
h̄ec sp̄es tū; Let̄ q̄d nom̄e p̄t̄ tū s̄iderat inau

28 Dicunt
4: extra s̄ymy das tūs syst̄as actul̄is: qd et actul̄
tūs tūs lōus ext̄a p̄t̄ s̄iderat. Nat̄ans: tūs m̄n̄ syst̄as
actul̄is ne, n̄ si pot̄ actul̄is h̄ec has denaones medij ex-
tremū marionis, extremū māris, que oēs disporiorū syst̄as
possulant; p̄t̄deg extra h̄anc, s̄olū tū h̄ent affinat̄as-
ny, inveniactul̄; onde tantuū tū syst̄as inau

42

Igitur S. fortassis vadens 29
vis simus neque et in au^{to} dia^t acutis eisimy: de q^{uo} p^{ro}is
tus acutis n^{on} sponat acutis dicitur tuis. Vnde res deuⁿⁱ: ve-
ry ee, qd simus in au^{to} dia^t absute, et si omnis simus; Hoc
e, q^{uo} hoc nomi simus ex mui vnu, n^{on} ex easimy finandi q^{uo}
aptius p^{re} se fiat, et in hoc oes venient. Hinc qui suspirat,
et demit q^{uo}ris nad simus sestes dia^t p^{ri}ma do lores metere:
et Eucharistij sacramentis p^{ro}sternit clausy, et omnes vere e fa-
ciamy, undeq^{uo} vere simus p^{ro}qd defi^o faciunt de tradiduz.

A vero, q^{uo} denas tu p^{re} se fiat in aptius, et ceteris finandi sunt de-
nas subi, et prati, et denas partis, q^{uo}ris h^u sit very n^{on} festivis.

30

Codicis infest, q^{uo} sit ma, et q^{uo} faciat a chelis. Ma egduyq^{uo}
qd subit manus subi, aut p^{ra}ati; et q^{uo} ad id manus p^{re}feruntur
sua i^{mp}ositoru, seu colp, dia^t p^{ro}substantiacy. Faciuntur scolagis,
qua simus Iusti in epactis acutis, sedet q^{uo} sub, aut prati.

31

Adventendye, sepe nona absute dia^t duxibus rane solius
p^oc, seu aptius p^{re} se fiat p^{ro}ime, ut q^{uo} ihu tenet D^{icitu}
in S^{anct} metac Rec 6: p^{ec}cet nomina p^{ri}mi, caa, d^{icitu}, absute
dicunt vis solius p^oc, q^{uo}ris in ho man discusat, p^{ri}mi
discusat d^{icitu} dia^t. Color au ruris ob p^oc visio deuⁿⁱ.
Hoc i^{mp}etus fons q^{uo}ris diccio ad i^{mp}ositorum locali idoneam
vata ex extremis illius n^{on} absuti vocari solet, et superime
sursum vocari. Hoc fit p^{ro}p^{ri}a i^{mp}ositorum, seu antiqua oris
p^{ro} cuius primi cassare hendi? Igitur ihu ib^o de

31 Republica cap 8. Ita si ho, qui soty qui dū ne ītra,
neḡ p̄s, neḡ manus cāt̄, nū ex omniōne fōis, nāo-
n̄s; q̄y admoj si quis m̄ am̄ paḡ degmāny cēd̄at.

Cūres 8: autus enuntiāt̄ v̄us d̄s d̄m̄ desc̄at aystic̄.
Res d̄s: oīs d̄s enuntiāt̄ v̄us ē cōḡ fysicus; q̄y h̄ac
d̄f̄a, q̄d enuntiāt̄ v̄us inā l̄p̄ōmo, et fysicus n̄ ap-
p̄une remota; enuntiāt̄ v̄us actelis, et fysicus in aghine
p̄ōma. Systicus actelis ad̄s actelis enuntiāt̄ v̄us denāt̄es
medij, extēmū max̄, aut min̄is, quas ab actelis l̄p̄ōmo
n̄ fymū ac̄git.

32 Cūres 9: quibus rāo n̄ locū īveniat? L̄p̄ō
Le refoluōn̄ fūjono, q̄d rāo locū t̄p̄iḡ potest. Rāo locū.
Mentalis, fixus, evocalis. Tius locū mensalit̄ ex-
zēm̄ p̄p̄o mentalis: p̄p̄o mensalis enuntiāt̄ deona-
lis v̄n̄s dealio. In aystico mentalis fit p̄plex, an
fit divisiō qualitas, īdēse dubi⁹ alio exannan-
dy ac̄ūs refoluōne p̄ndet, an p̄p̄o mensalis. H̄ec rāis
p̄p̄e talib⁹. N̄o fit p̄plex qualitas, cetero, n̄ dista-
n̄t̄is p̄p̄e talib⁹, & equivalent talib⁹: aīd̄ letr̄ eae
et p̄p̄e extēm̄ p̄p̄o locū.

33 Detrōverō sc̄ito, et vocali q̄y
sity p̄p̄ens p̄cēd̄it. Tius vocālis vōsse. Vōsse formāt̄is
reorūentis. Sonus m̄ yōt̄e articulatus, s̄c̄i lētoratus,
ite q̄u' lētoris itat, ut sonus bīchī: p̄st ceq̄iḡ sonus
indarticulatus, s̄c̄i lētoratus, ite q̄u' lētoris itat ut p̄

suspensus, demissus, symbalorum sonitus. Usus in arca vula dicitur
in invicem docimatis, ut ho, et nupticis docimatis, et ficti.
Docimatis pueris a dicitur invicem, verby, et orationis reliqui
partes, que sic a Grammaticis vocantur.

34

Hic primo quoque ubi:
an verby est fit eius locus? Ante apertum nota, ad finem ex-
habet gratia, ut ait ^{De} Siquedo tenentiores multo; antye, o-
nus, furore ab eis sive yantiale, et inde sensu in locis ques-
tionis, unde ad haec pueris abrahamus, et magnum, an
verby est, sive onus. Ego inspecta, et velut dissociata, et
gratia sit eius locus. Dicunt ^{De} Siqui, Contonius, et Anna-
to. Summularius cap. 1. Nerdant Caramuel, et Llantada,
Baralt, Codet, trac. 6. locum quoniam ^{lo} agud quis.
aliqui autem qui hac distinctione locuntur: in operis de ^E
adiacente verby hinc xantale; natus in yibus de ^E
adiacente. Vocant ypon de ^E adiacente in qua sub
vocatio adiacet, que vicem, sive munus grati, et celebitate: ut
Vnus: Vnus auxili: utrum de ^E vocant in yibus colgad
iacta sit alia vox, que sit gratia ut Vnus ex:

^{Ad} 100 fo.

35

verby est in yibe de ^E adiacente, nec fortius locu. Autem ver-
by est in yibe de ^E adiacente nec fortior sub, nec fortior gratia:
ut non fortior sub locus. Est in dicto et equivalentem yibam locum,
quoniam verby est in hac yibe Vnus, quasi partitum in duas
rationes, quare una habet munus, et alia grati; equi-
valit in dicto yibe Vnus est in, et Vnus extens.

Sed intus ipsius ly ens, it ly extens it for sui loci: & p[ro]p[ri]a
ly i[n]grediens p[er] se de l'adiacente equa[le]t h[ab]et sibi
e equivalentibus locis.

36

Dico t[em]p[or]e verbi e, si unus colla-
va in ipse de l'adiacente quamus eo ex et minus col-
le metus long. Nos facile: qdne extremus Ipon[um] loci ne-
mus locus; & colla quamus est maximus col[lo]q[ue] non extremus
Ipon[um] loci: & quamus esse et minus col[lo]q[ue] nescius locus.
Max vidit a admixtis. P[er] ihu, qui naon[um] suu struit
p[re]f[er]at, Iyahy p[ro]p[ri]o: mixt[us] liquet. Quod m[od]i medij
Ipon[um] loci non extremus illius; ea patet. Similiter: unus e,
iniqui refolvi p[ro]p[ri]o; & in colla n[on] refolvi p[ro]p[ri]o: & ola
nescius. Maxe solis: una vero ybat: qd manet refolu-
ne facta. in ola refolvi p[ro]p[ri]o; & colla n[on] manet refolu-
ne facta: & in ola n[on] refolvi p[ro]p[ri]o. Maxe P[er] ihu. Mixt[us]
liquet: n[on] refolvi Ipotu, n[on] manet unus, & p[ro]p[ri]o Ipotu.
Coa liques. Hinc dicas, quaten[us] bene definit[us] a filio
tis, et sonis suis p[re]f[er]at p[er] simu categoriu[m] p[ro]p[ri]o Ihu[m].
Cui h[ab]et tota, et integrata def[init]io Iveniat ola, qui sume.

37

Dicas: ins p[ro]p[ri]o f[ac]to uno vere, & for mis generosus, ut patet
in hoc: qd ins p[ro]p[ri]o loco, & in ipse uno vere, et for mis. Nam
vsa y babilim sentig, uno in p[ro]p[ri]o f[ac]to e p[er]nayinagi livi: qd
olla ins p[ro]p[ri]o loco & unus in auxiliis = Q[ui]s deorsamq[ue] p[ar]te, qd
sentiori ins p[ro]p[ri]o humano p[ro]p[ri]et medij, tam[en] etius dicens
mis, ita simili ola ins p[ro]p[ri]o loco, p[er]vis fit medij exit

temporis, et annorum, et plenoris. qd sive Iudiciorum. Id
 haec dico, qd in haec pinta, alia ex auctoritate, alia patruell
 ista, et as ex auctoritate inveniat omni potest humani et aeo
 qui non veniat, ut probatus sumus, colo agnus tuus; inde, qd ex auctoritate
 omnis sit pauper in me insperatus, natus, qd colo sit omnis
 insperatus. 38

Dicas 8. in C. linea. Medius sum ex auctoritate
 medius ipsius ex auctoritate. Et hoc quod in auctoritate. Medius
 mihi est qd dicatur, Iustus id medius in ipso iustus, Iustus; Res-
 deo, qd medius in ipso. et huius, qd ex auctoritate Iustus; qd
 in voluntate accedit. Quia tamen medius in ipso, non a medietate
 trahitur iustus, et Iustus. Ita in medius, qd auctoritate a summa
 suorum tantum intentus. 39

Dicas 9: recte, et quovis alia signa
 pincava, qui posset e Iustus, iustus in ipso et ex auctoritate. En-
 tity ne ~~et~~ recte, pincava ex auctoritate, et fide alii. Ha-
 dicta ad mensuram. Fluita, Lai, Bo, Ton, Linco, Lamas,
 et Cor dico, quibus accedit pincula caput num 12. Sponse-
 nerunt Ponte, et eo misericordia, et ueritas regna.

Let ueritas responde uera: vobis quovis post e forte Iustus in ipso:
 qd vobis quovis post e forte auctoritate. Etis quod: vobis pincavi (qd
 dicitur de aliis) post e forte huius quod pincavi ex ipso: qd
 vobis quovis post e forte Iustus, non potest: huiusque huius forte Iustus
 in eum est: qd pincavi. 40

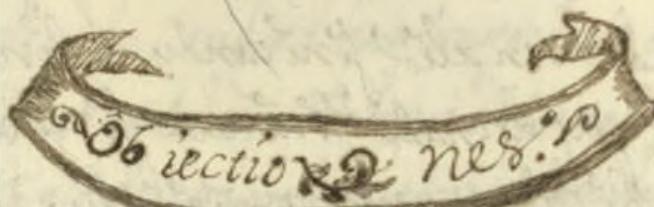
Sed hicas: et male Iustus in ipso?

Blitione vero et forte sub, forte autem sub, cum d' yersos
tacit' fortis e' imposta yyne, hoc vox et intellecta vox.
Salis m' pro cui equales vox blitione exoxo. Unde
ly blitione ad primi exitus obvius, nivis fortis. — Tae
facimyoles res ali' os voces p' has blitione ne p'ndan-
sus: tunc sic; manet sub forte blitione huius yps' qui
indirex' vox: do et nunc manet sub forte, qui n'ndat
vox. = Tae do. Ideo blitione infra dicta yyne ne suffuale
ga n'vros docnali' p'nicava; hoc n' requiri: do. Nam
ex a' adsariorum. Miror. Ideo sequit' vox docnali'
p'nicava ad isti uend' p'ny locq, quas res p'quas p'ponit
p'rt' iniqui' p'li' p'ny, in'cedit substitutive pro-
p'g: g'nes e' capax isti uend' p'ny, ap's q'ndate q'k
p'vox docnali' p'nicava prestat; n' sequit' q'd salis res
p' docnali' p'nicava ad isti uend' p'ny. Coa' v'ad q'g
p'rt' cert' in'cidet: in' v'is p'bst' iwa vox edocnali' p'ni-
cas: do quando n're quid salis v'is p'bst' iwa, just' h'is
docnali' p'nicas; dad p' sent' q'p'ce salis p'g'f'nde p'bst' iwa
do et docnali' p'nicas.

92

T' uero h' coe part' p'ctio. Blitione
e' capax isti uend' p'ny locq et p'li' p'ny p'ntare, ad p'vox
p'nicava prestat: do blitione tot' iust' p'ny. T' uero: blic-
tione e' loc' en'ib'le, de quo ay veritate e' nuntiale, ad idem;
I' hoc e' formalismus ee capay isti uend' p'ny locq: do: =
M'ur' det' a'ra: in hac do p'ne blitione vox ly vox lo-
a em'is' at' le blitione: do blitione e' loc' v'ntle, de quo

ay tenite enuntiale q de vox. Igitur: hic p̄imus rectus i. vox
 ass. sonū; & b̄l̄ctiū e vox: q̄ b̄l̄ctiū fons, q̄n aliōd
 q̄ sp̄q̄ subintelligas; & p̄imus rectus rectus: q̄ p̄imus iste
 rectus; & m̄res eo his illis e b̄l̄ctiū: q̄ q̄b̄l̄ctiū eius.

93

Obiūes 1: nū pars foris q̄ris, oīe p̄misit, de quo dicit
 manū; & b̄l̄ctiū haec in p̄me fūctiū vox e p̄misit de
 quodēt p̄māt: q̄ b̄l̄ctiū n̄yars foris v̄ris; coenq̄ neq̄
 v̄ris. — Quis dicit i. es a manū, nā dicit: b̄l̄ctiū m̄ indic
 tāgne et oīy y sub, et eis q̄ sub foris. aliquid m̄ sub
 foris audiō, quando talpam̄ audiō; atq; nāliōd audiō
 q̄ b̄l̄ctiū: q̄ b̄l̄ctiū e sub foris. Vel alit: sub foris
 h̄ris e, qd̄ for e s̄p̄mūt in p̄me, I fa rāone cuius ex p̄m
 mit sub oīy in p̄me; & b̄l̄ctiū ead̄ for e s̄p̄mūt in p̄me,
 le fa sub qua e s̄p̄mūt sub oīy in p̄me: q̄ b̄l̄ctiū e su
 b foris q̄ris. 94

Instab̄is: ca v̄c nullū oīy dicit ad & ponendy
 alīs q̄n idone p̄as q̄ris. Ans post: ī positiō v̄vya ad cōna
 tūp̄ finicandy ordinatioas ad q̄n s̄ponendg: q̄ p̄o oīquē
 ī posita ad doc nāliōd finicandy nullū oīy dicit ad s̄ponendg
 q̄ alīs q̄ris. Igitur: ad loquendy, laliquid emonciandy de
 aliquo requiū manifestat p̄ finitūs dīcūs. de quo loquū: q̄ut
 debilicitiū aliōd dicamus, remuntemus p̄ ossiliū p̄ finitū

det manifesteret; de mhaq pme hinc exoso, hunc q*f*usq*y*
est p*f*ina manifesteret; et n*u*l*d*icit de h*c*ur*u* ne app*n*e,
I*u*ta l*u*go d*c*at f*u*ndendye aliq*d* p*m*odo an*u*le
vo*s* hic*x*.

95

P*er* deo n*u*ndo ans; ad u*u* us p*m*is s*u* quo ans:
impos*o* voc*u* ad do*u* al*u* p*m*andy ord*u*nat voc*u* ad
sp*o*rend*g* p*m*ny, qui do*u* al*u* p*m*ica*v*a p*t*, I*u*do; qu*n* fit
no ans; et eas*o* di*u*ime co*u*se*o* p*m*endi*y*: d*u* vox*o*, qui ne
impos*o* ad do*u* al*u* p*m*andy null*o* om*u* d*u*at ali*u* go-
n*u*ndy q*y* al*u* p*m*ny, qua do*u* al*u* p*m*ica*v*a e*o*, I*u*do; qua
pp*o* c*o* no cog. Et i*u* s*u*ss*o* m*u*g*o* m se c*o*s*u*nd*g* p*m*po, q*p*pp*o*
do*u* al*u* p*m*ica*v*a. H*o*c p*o*ates, m h*u* c*o* n*u*nt*o* Ric*h*ai*u*ne
Sundays*o* e*o*pp*o*, et sam*u*ne*o*pp*o* do*u* al*u* p*m*ica*v*a, q*o*
vo*s* i*o*sp*o* i*o*ponent*o* do*u* al*u* p*m*ica*v*ant. H*o*c sup*o*posito:
impos*o* voc*u* ad do*u* al*u* p*m*andy voc*u* om*u*at ad sp*o*rend*g* p*m*ny
n*u* do*u* al*u* p*m*ica*v*ay: ad*u*co*o* q*y* voc*u* p*m*nt sp*o*nde*o* ali*u* p*m*ny
pp*o* n*u*mp*o*, qui n*u* fit do*u* al*u* p*m*ica*v*a, et y*ab*it*o* in*u*o*o*
al*u*ata, et ad h*u*nc na*u*qu*o* ad*u* impos*o* voc*u*, d*u*stant*o* m*u*b*o*
la*g*os*o*, inde*z*, q*d* abs*o* tal*o* impos*o* he*u*nt voc*u* q*p*
q*p* requ*o* ut fint*o*.

96

A*ll* ha*u*ns lo*g*u*u*nd*o*ms: ad lo*g*u*u*nd*o*dy,
con*u*nt*o*andy ali*u*q*d* de ali*u*q*d* do*u* mal*o* p*m*ica*v*al*o*, requ*o* p*m*
mon*u*fester*o* q*y* fin*o* do*u* al*u* p*m*ica*v*a i*l*lo*o* de quo lo*g*u*u*
m*u*on*o* I*u*do; ad lo*g*u*u*nd*o*dy, con*u*nt*o*andy ali*u*q*d* de ali*u*q*d*
qu*n* do*u* al*u* p*m*ica*v*al*o*, requ*o* man*u*fester*o* p*m*ina,
f*u*dd*o* quo; do*u* al*u* p*m*ica*v*a, no; vo*s* p*m*ica*v*a i*l*lo*o*,

de quo loquimur, I cedo ans, ex omniadez futelatione.
 Dicque, qd ut deffectione aliquo dicamus vno blctiu
g pma doinali p'm cava det manifesata, non t'ea
 pma loca manifesata, I cedo cog: et haec distinctione signis
 subsumpta, qd coemt et qualificanda. P' d'na doinali ^{8P}
 p'm cava et verba, s' u' ad h'c' impositione ob' distymanu-
 festant: pma vero loca p'm cava et verba, de quibus loca
 vbi ad aliquo declarandy, remuntrandy; aliis declaran-
 tis, s' emunst' nomis et capacio si etiq' verba et p'm cava
 v'as.

Adhuc instar. Ponens locum illi, cu' n' coesdet
 ob' qd vno blctiu' retur locus. Quos ans: ne j'ub' forle
 illud, cu' n' coesdet j'ub' obv: ponens locum illi,
 cu' n' coesdet ob'. T'os ynt' ayanse: ne def' forlis
 illa, cu' n' coesdet def' obv: qd ne j'ub' forle illud,
 cu' n' coesdet j'ub' obv: = P'sedonando ans: si de ob'o
 doinali p'm eas indat; ad eaus p'p'x' r'et' n'ando
 ans. It' cu' n' p'ne, am'loanti, n'coq. Quis p'pas clu'c'
 in eo, qd def' forlis espluit; et declarat in ore, et q'
 o'm ad ob' ab ipsa disty finandy. Def' m' capaci',
 s' declarao defisi: qd def' j'ub' d'f'j'ut ad f'f'j'ut f'ali; at
 vero r'ao j'ub' forlis f'at'ine, qd p'je y'oy d'f'ons. = CP
 Hinc, sic p'ma f'lu'ne in p'go: id est in hac app'ne clu'c'
clu'c', qd clu'c' d'f'ut j'ub' forlis, et ipse clu'c' venit, et
 realis d'f'ut j'ub' obv, qd clu'c' venit et realis j'ub' obv
 in p'ne j'ub' clu'c', j'ub' esplu'ne clu'c', I blctiu' j'ub' clu'c'.

impone alata, subfusca, sive ex parte flickini: quo flickini
impone alata subfusca. Vel si non vis dicitur flickini
impone et subfusca, et tunc subinde nomen aliud obire, flickini
ut vixq; adere potest.

98

6P

Obiectus 2: sapientia foales, sive
mentales, sive vocales pertinet ad locum, quoniam p*ro* i*llis* appetit,
et loca ex planis potest obire: do voces, quae ad eos planis obsain-
nusib*us* et impossib*us* solum; atque vox flickini invisi*lis* ad
explanis ob*lig*: quo vox flickini requiri*re* alicui*s* lo*co*. = Rus-
dos disiungendo ans: sapientia foales, sive mentales, sive vo-
cales pertinent ad locum, quia pro*te* idem malis memori*atis*, qu-
atenus p*ro* i*llis* & sado; quae pro*te* loca evanesc*unt* ava, noans; et
de qua vox: quo vox, quae ad explanis ob*sta* l*e* loci, idem
malis flickin*ca*va, in*tab*les, non poss*et* & sado; per*pet* do malis
flickin*ca*va n*on* pos*et* alicui*s* loco, non cog*it*. Ita superum*ta* ad distinc-
tione cingenda. Pro*te* vox flickini in*tab*les ad explanis
do malis ob*lig*, sado; ad eos planis loco*s*, nom*y*, et
cog*it*. Consensu distinctionis i*st* loca. Pro*te* de*x*ari, ut p*ro*p*ri*e
enunciava ad q*uo*d tam*q* reg*u*is, q*uo*d vox*s* intonat*is*, et su-
p*ra*dict*is* humus. Ita vero pro*te* si*de*ret, ut edocnali*te*
enunciava, tunc p*er*pet*it* flickin*ca*ons do malis voc*is*.

99

Obiectus 3:

vox flickini n*on* sanguin*is* p*ro*fe*bi* in bac*u*yne flickini er*eo*: q*uo*
foale sub*u*. Ans: vox ho*n* sanguin*is* p*ro*fe*bi* impone*re*
ta ho*n* vox, aliqui*s* p*ro* e*cot* vox*s*: q*uo* xani*t* vox flickini,
initia p*ro*ne. Omitt*is* ans, et n*on* cog*it*. Ad ea*ans* p*ro* f*u* fa*lis*

Opus soli regit, qd for sit extremus pss, qd sit defu-
gione fugiorat, In. Et unus est dicas, qd sicut
ignis, et by ho. ingre pss supponere qd; hec fugio, qd
impie talis fuisse ad mylou Amenty.

Capitulum.

Quiditur Terminus.

Sagittus.

50

Dividens

generaliter in foro, et obois. (qd explicare nunc intendimus.) foris e pss emundationis foris, hoc, illoribus,
quod pss emundatio. Divisi pss foris. Pss rati-
onibus, suppositionis auxiliis dicitur in jib, et fratis, quas
denominat oblagostat pinesditos usus. Inveniuntur in du-
miones sui emundiant pinali, seu venies subtrahit, hoc e
pones illi introy, dictione ve, que acuta suscipit denuncias
intactulus: eo ius in sic auctor gest pendere sensus, at
venitas ppny.

Ius.

Determino, Mentali, Voc- ali, & scripto.

51

Largo libro:
in mentali, vocali, et fratis. Mentalis e ratione ipsius loci

mensalis. Vocalis esset my 2 posit loci vocalis. Scilicet
essentia 2 positi loci scilicet. Andivita sit analoga
questio et alibi communanda. Mentalis dicas locum
in ultimatu, ut in ultimatu. Ultimus ex quibus finis
pupillam finitam, necopus et plus aliqd emendare
videtur dramatur auditarum operum, idque inde ab aliis
ut noty, quibus non solum philosophie tristis, sed etiam
opus est domini nostri Iesu Christi, secundum hanc ultimatu.
Opus est domini nostri Iesu Christi voca opus finis n
penitus at ultimatu. Non ultimatus, que finis pupilla
est et finit innotescit, in ascendit saltus duplex. Sic latini
latius innotescit, dy verba Latina audit sappus fratrum bo-
matos.

52 Divulgamenta his suis, in reflexo, et directo. Re-
flexus, qui impicit alicuius atri cunctis pop ut in eo qua res co-
me mus are. Vnde, que finit vocis alias ex alijs. neplatas
est dicti reflexa. Sed hoc non solum operibus innotescit
habuit. Structura, qui ex finibz ab atriis cunctis pop dicta
suis vocalis, aliure finit atri ad platus, et ho; alicuius ita, et
fliciti. Tunc dictio cunctis locis hoc innotescit scripto. Alioquin
in divisione in solo loco vocalibus ex platicimus. Aug-
vitis in multis ad hanc mentem transferuntur. Clavis de-
met et explicant, et innotescit frumenta.

55. 2 us. 5

Determino 1^a, & 2^a intentionis

~~Q) Qus q. Subdivisionibz.~~

53

Qus doinalit

Si nō cōcurrit dicitur in ob. ut q. intonū. Tunc h̄c intonū, qui finat ob, pot est substantia h̄c intonū, sive pot est cōfite, ut tunc Paulus, Actus. Tunc h̄c intonū, qui finat ob, pot substantiat h̄c intonū, sive pot est cōmūnū, ut h̄c tunc Genes, Ihesus. Intonū dicitur ac mō. Unde h̄c intonū et tunc mō nō supponens aliq. supra ostendat, ut mō ho. Ihesus; secunda intonū, et mō nec est aliq. cūusq. supponens, ut tunc h̄c Genes, Ihesus; dicitur mō. Genus ob. mōtū p̄mōtū mōtū licet dicitur ob: ut aliq. mōtū mōtū aliq. que mōtū cōfita, nec male, nec mōtū, dicitur genus, dicitur fīs ob. Mōtū mōtū explicante gratia domine, et gratia dōcētū mōtū male, ut ob. h̄c tunc mōtū aliq. 50

Hic nō andivenit,

qd facit h̄c intonū duplo ut. Si dixerāt̄ fest, fīs, et subiecti-
vo, sic cīsa rei mō, nō dixerāt̄ in ob, ut p̄mōtū mōtū; fest
etio dixerāt̄ ob, et sic ob tales mōtūs, p̄mōtū 2^a in-
tonū fest fīs, et subiecti dixerāt̄. Sic cīsa mō Jesus,
fīs, & secundus ob, ut mōtū aliq. mōtū, et Si dixerāt̄
fīs ob, et sic ob h̄c intonū fīs, hoc e ob ut mōtū h̄c
intonū fīs. En cīs p̄mōtū: aliq. genus ob triā al e intonū

~~Obiectus ipse dicitur ab ea in se fortis; visumq; ea in se
obea, et q; genus e ea in se fortis.~~

55. 3 us.

De Fermino, Categorematico.

Sin categoremato.

55

Divitias in catego-
riay, et sensacy. Tuis canius, id ac finavus, et id quicquid
est sine alterio. Nostro patre anty finatu: huius de ratione
nona substantiva, ut sine persona. Sintacus, quicquid est ac
finavus, dicitur, qui per se infinitus; ab uno in alterius. Ha-
bit finat; vix obs, nullus, aliquis, et aliqua adiectiva:
is parla n iunctiones, adverbios, causas q; oblique.

56

Hic qui fin-
categoruma operari solent libere et in auctoritate, qui libe-
rata, et si numeris adicta valens audiret p; ipsam, nu-
mby indicat numerus dimiliv; frasq; operas libens operan-
tibus semivocalibus, que sive vocales libera n non fin-
ite se finat. His tales adit. multus, qui libens dubius
datis ut ois no aliquis deo, libens tamen similius equi vale-
nt duplius, ut nemus multus, que valere nesciunt
nullus horre, nulla res. =

55. Objectiones.

Quid hic: antus finatus eius

voce aliqd finit: apud eisdem: sive finitus est ad alia
finiuntur; et sive finit sive aliqd finit: sive finit sive
vere aliqd finit. Hic potest: quia aliquo finit vere
finit; et huiusmodi sive aliqd finit: sive vere finit.
Hoc maxima aperiens: quia aliquo elevat pondus veracelle
vel pondus: sive quia aliquo finit vere finit. Ista
propria 1: opus littera. Tora et sola vel finit, adiuncta voca-
tiva aliqd finit: sive finit. Ista 2: opus nota o felola
vel finit, adiuncta numero numeri vobis, vero finit: sive. 58

Opus. P.^{ri}

2° opus. cap. 1: sive infinitus vobis et generale hoc,
quod ait vobis vobis pedat: sive unus vel finit. Maladicoa:
qui sicut disque clarissima asta: infinitus sicut vobis; sed non finit
in secundaria categoria maius, non cogit. Unde pedat filius. secundus
finitorum, tunc pedat finitorum proprio caseo rematis; talis quod des-
ig finit et rematis et codit. Unde hoc de Propria: o si inquit, per nullum,
vel aliud finit, quod vobis. Aperta Philofy ois, et mu-
llus finit ex te vobis finit; et hec se calig quod fini-
tus: Aperta Philofy finit et ois, et nullus het aliqd
finit. 59

3° infundit: sive tu albus, iustus, et similium cat-
egoriarum, sicut vobis finit aliqd distib ab uno finit et rematis:
aliud m e et o aiuntne ho, ac o huius tu albus;
huiusne ho albus, et o ho, et e et o aliud: sive finit aliqd
distib ab uno caseo rematis. Sed ardet, quod et o finit et
rematis stat in eo, quod se solo in finit, et foliis in rematis.

alterius, quod est deus finato, si ne absolute, p^{re}ne
modale. Causa m^{od} obliqua, et adverbia ut finis exponen-
tata, quae dicitur finitatis absolute hanc: alia autem ex-
finis exponentia, quae sunt finitatis modale hanc, hanc
finitatis concessionem, sive moy, quo finit. finitatis causatione-
ris, dy videlicet in os, nullus, illus &c. Alia autem ex-
finis exponentia, quae dicitur finitatis absolute hanc vital-
bus iuribus, sanctus &c, qui iustus, albini, et sancti finita-
nt.

60

Eponus itay: ingue hac hoc albus, ut albus se solo c-
oncedat prout: ipso se solo finat, non propter ingrediens albus,
nisi subaudet. ipso se solo concedat prout. Hoc potest: si
aliquod subaudet iste maxime vox he; et haec vox n^{on} subau-
dit: ipso n^{on} subaudet. Moneret certa, et proxima: si
haec vox n^{on} subaudiret, ipso ergo hoc albus equum valeret
hunc hoc albus. Inequum valeret: ipso n^{on} subaudet. Prox-
ima: si albus et equum valeret, factum vix de cœre, tan-
tum hoc albus exire cōveniens dicere sanctus albus;
Haec vero: ipso albus falsa: ipso quia negatur. Itay esq;
ibat qd in hac p^{ro}p^{ri}e dicitur etiam aliquis, si aliquis con-
cedat prout ipso se solo finat. Prost: quia si ingrediens
te finitatis alius subaudit, maxime illus: Q^{uo}d hoc n^{on}
subaudit: domit subaudit. Prost: si subaudit
illus, factum vix de cœre, sanctus illus et aliquis et pri-
oritate sanctus illus et aliquis; Haec vero, et al-
falsa: ipso quia n^{on} subaudit. En tunc inducitur in factu

res deo, qd ex parte p' rati' n'm'nd' h' i' n'data p' p'ne, I' ful-
t'ndi' l'nt'as, p'ev' n's, cui' n'm'nt' al'bedo; atq' Thac n'k'fa-
cile posse' i' n'nt' d'c'c'ne' v'ra a'f'li's.

61

T'nsab'is es

quod re'c' d'ctio s'los quan'us fin'cat d'ctat'g f'ge
d'ctio absolute fin'ca'n's: d'ctio d'ctio co'ma:c'ho et'as
ca'ma'as: T'ns p'at'a'nt'ide And're' M'ad' t'nt' q'c'
Et' art' B'ob' f'nt'as in'qu'nt' a'nd'ctio ex'clu's'va fo'-
l'os fit'adenda' s'no ip'se' in D'c'm'ns p' h'c' m' u'c'baro-
dy a'f' cult'is de'f'or'it: d'c'm'ns, qd h'c' d'ctio s'los p'ft' a'nd'
ut i' p'ncat'g o'm'ca, b'as'i ca'c'et'as d'ctio i' a'f'ca'g a'abs'olut'
ponit il' p'ncat'g c'ar'li'g f'p'osy, et' al'bus ca' h'c' d'ctio' h'c' a'la'hu'
ad'it' u'c' t'ca' d'ctio' i' h'c' h'c' f'nt'as d'ctio p'p'le'c'as a'p'os'e
d'ctio: al'os' e'c' m' d'c'm'ns est' fol't'ari'is, et' h'c' fol't'ur'is. C'ap'ly
p'ncat'g o'm'ca'is ob'c'ut' And're'as M'ad' q'c' m'nd'a: d'ctio
veno p'ncat'ca d'ctio' q'c' i'm'pr'at' r'ng p'at': ad' p'p'le'c'as h'c' d'ctio
o'n' t'null'as, et' p'mit' h'c' d'ctio' s'los, p' p'lo' clu'd' a'li'v'd'oc' h'c'
p'p'ly a'f' f'nt'io' p'at': f'nt' a'f' f'nt'io' p'at': f'nt' d'ct'as in'
t'c'li'd'i' ad' f'nt'as i' t' fol't'ari'is, 2'q'z null'as f'nt'as i' f'nt'as i'
f'nt'io'nd'o'. m' v'ris i'f'nt' cal'ul'at'ur ne'c': op' d'ctio' s'los
p'ft' u'c' h'c' c'at'c'ia'j m' x'ta' M'ad' p'ft' p'one' a'li'q'z g'g'p'
y'ro' de'gu' d'ctio'.

62

Ad'at'g p'ft' z'nd'e' u'c' d'ct' f'nt' a'f' ans: d'ctio:
s'los quan'us fin'cat' in'recto d'ctat'g f'g', e' d'ctio absolute
p'ncat'g, id i' p'p'le'c' f'nt'ca'n's, 2'ado; d'ctio s'los quan'us
fin'cat' in' oblique d'ctat'g f'g', e' d'ctio absolute f'nt'ca'n's, id,

62
¶ sola pincaria nunc; et coens sub eadē hītōne capi-
tur. & p. dicitō catīca, quāvis i[n] reūto p[ro]rat f[ac]t[us], pedo;
quāvis i[n] oblique i[n] h[ab]itūto, nō cog. Coens m[od]i adiunctes
p[er]mit dissimilari.

63 Cō minime m[od]i Andicā Madj. hoc non
foliū p[er]te de h[ab]itūto catīca, ut pincaria, i[n] dicitō catīca qua-
mū finis foliū h[ab]itūne, qu[od] cōcūs fra, hanc p[on]it i[n] subo
de quo dicit[ur] nō m[od]i rh[et]or[ic]o foliū nō v[er]it[er] D[omi]n[u]s, ait D[omi]n[u]s
Thomās: id est dicere D[omi]n[u]s i[n] foliū, ac i[n] D[omi]n[u]s i[n] foliū
de, s[ed] foliū tāctas, qd agere falsū: i[n] vno foliū su-
māt quāvis i[n] cludi & vocali v[er]o juplenty at foliū p[ar]ati,
q[ui]nt u[er]o dicit[ur] foliū foliū sc̄iobit, nō ab i[n]dīt, qd foliū fit
foliū. I[n] d[omi]ni u[er]o fit[ur] foliū i[n] sc̄iobendo qd i[n] u[er]o
multis est similitudinib[us], hoc m[od]i m[od]i foliū dicit[ur] de D[omi]n[u]s, it[em] h[ab]et
i[n] suu d[omi]ni foliū e[st] synecēma: Andicā m[od]i D[omi]n[u]s i[n] m[od]i S[an]ctū
Iec[us] Ia[ns]on[us] ait, nona adiectiva p[er]ficiāta detrah[er]e
f[ac]t[us], ut alio[m] m[od]i p[er]ficiā hanc f[ac]t[us] p[er]ficiā, i[n] vnaecto p[er]-
ficiā, et i[n] oblique p[er]ficiā, i[n] subo. i[n] hoc m[od]i sensu re
abuadū. Icedētē nona adiectiva, qd m[od]i f[ac]t[us] i[n] reūto p[er]-
ficiātēs catīcos. Quod m[od]i ou[er]andū e[st] adiectiva i[n]
obli[us] quo f[ac]t[us] f[ac]t[us] p[er]ficiāce s[unt] catīcos.

53

55 4 us.

Determino Connum, & Singu-
lar[um]

Transcendentu^m, intranscendentu^m. Suprad
transcendentu^m. Univoco, Quivoco. 62-

Analogie.

64

Dicitur in Imitat. figura
Iam; immaterialis esse genus ut equum, de quo postea: alius
et voce, et re finata, qui est unigale numerus est tunc, qui plus
minus venit pro causa ratione multiplicali in eius; p. h. et fab.
funt invenientes pluribus pro causa ratione in eius multi-
plicali. sed hū nō Imitat, et universalis. Dat etiā Imitat
qui sit pars Imitat, et universalis, ut D, qui pluribus Dic
omis Imitat, et non universalis; et etiā hū pars persona Diva
que pluribus Imitat, et non universalis, eo quod infinitus ratione mul-
plicali in eius.

65

Singularis, quis ut discreti, et parci vocante
qui finit ratione tantum Imitantur, ut Paus; singularis
alios e detrahatur, qui dramatis nominis. Apud ap-
pellant, ut Paus: alios a non rationalibus qui ex deo Imitat, et
modo monstrando Imitantur, ut hū ho, alios ex his est, per fu-
positio, ut Vid filius, qd accepit. Ut namque Christi
domini qui ex fide Diva fuit unus deinceps filius. Ad-
huc aliquem singularis vadit, ut quidq ho, quo indetrahate
finitas aliqd in divinitate naturae humanae. Sic vero et unus p. c.
singularis ne, et medius int singularis, et Imitat, et
magis universalis p. c. inquis. Ita, qd unus qui dicitur,

vale finiat, aliquando in certis licet inopinatim de-
finiat & spongia, ut parva Maldo ad illam vnde D^r Ma-
thieu cap. V. 8. et incivitatem ad lausq. Nota, quod talus
Imus postea singularis, licet nunc, ut videlicet intro
D^r, qui singularis maxime finit, licet plibus venientibus,
hac ratione nunc singularis dicitur.

66

Imus vero, alios e-
transcendens, alios intrancendens, sive transcendens,
alios supra transcedens. Transcendentes, qui finit
ratione Domini oibus, et solis possibilibus, ut si huius uis,
C^{ons}, U^{er}y, B^{on}y, E^{li}g^t, Uⁿⁱy. Notant huius uis
huius dictionis, barbare verbis Hesoste, coenit diabolus ip-
so. Imus non transcendentes, qui vivunt nobis, &
aliquibus possibiliibus; ut substantia, vivens, ho-; nra; yosi-
tia & subtilia, & inventia, & hoes. Huius supra transcedentes,
qui & positus, & pungitibus vivunt atque praecantibus rea-
tionis, & ficta dividunt, ut Imus a h^{ab} auxiliis, iunctio-
nale, &c, spongii.

67)

Divitiae huius Imus, in omniy, equicy,
& animalogy. Unius eius omnis plibus & canticis ratione,
ut ho, qui ob canticis ratione predicatis e deo, paulo, &c.
equivoque, qui Imus plibus est ratione anno d^r 39, ut
Gellius, qui galli hoc, & gallo ait vivunt, namque ipsi id.
Animalogiae, huius Imus plibus est ratione partis canticis,
partis d^r 39, ut zizus, qui non pascit, et canticis duobus
est canticis ratione, partis d^r 39. si sus in hoc ubi p^{re}c^{ed} dat,

ad extremitates latitatis, et eius, et quia in ea florante flores ad instar ovis humani pterunt, huiusmodi vide dicunt.

68

Pratola aliás ataviconis que finant eam se
yndiversis, ut rūas vesti hōis, et pātū; clāssē portionis:
et glazaria. dīsa eadē nōne dāvānt. p̄t dāu antīq̄ p̄t
deundē fīs: vñ pūrūs, cōtūs, p̄tīs mēdācāmērīs, rāsīs
dāvānt p̄t p̄tōnōs, lōxīs, q̄ p̄tāntā dōp̄s. Janus.
P̄tōnōs. Ola Phū u. S. mēs ēquidg vñtās.

69

Cūlca aliás sa

casu; q̄ vñt vñtūs vñtē dōs, vñt p̄t dīs, vñtōnōs, vñt
gallus, vñt p̄tē, et de galinādo, et de hoc frāncū dīat: a-
lia a fillo vñt gōo sūtōs dēvānt, alis p̄tē alimētāfā,
Ag' fidānū, vñt vñt canis xesdu Q̄ tātīs, Marīnū, et latī-
nū; q̄ tāndy fit latrātū p̄tē canis. - Unica aliás dī-
ānt vñcāntīa; aliāvñcāta, vñcāntīa quoay no-
mēdīs, rās q̄ p̄tōnōs vñcāntīa eadē p̄tē. Vñcāntīa
S̄p̄tānōna finicāntīa rās vñg īglubus.

70

Ad plenūs no-

dig ca expletos sōs, aliquē statuit Canōnes. Tūs; equi-
ca prius. s̄ dividenda, q̄ defīenda: q̄ m equōnes p̄fēdi-
at, deputus p̄t rās vñt, facitūs equīata dīvōdere,
p̄t definīre. Tūs, quin equōvōus ne dādīctō: q̄ gallus
auxit, gallus n̄ auxit, posse salvare currente hoc, et
n̄ auxente ave. Tūs: analodūs abūste p̄tātā fāt p̄ fa-
mosōnū analodātās: et fūs m abūste p̄tātā fāt p̄ hu-
mano

quod etiam capte de univocis univocum absolute
prolatum stat pro famosiori univocato cum abso-
lute dicas. Apostolus intelligendus est Paulus: si
Orator Marcus Tullius: hoc non a quia hic ter-
minus Apostolus, ea. Mar. Tullius e famosis univocis: hic nota:
Quod dum equus, et an aleus post fieri unicus p' adhuc in-
tencionis, ut si dicas canis manus, et p's humanus que
descas parvus p' omnium post aperto, I' fubo, v'd. et canis in fo-
nis lepus vestigia latratis. - Et docti uferunt floren-
tum.

55 Gus.

Determinatio Colectivo, ad Divisivo,
ad Completo, & incompleto. **D**.

31

Definimus in selectivo, et diversivo: hinc, que si nat-
urae copulari, seu colective, ut Roma, multitudine popu-
lis, qui tuis vocari est, quia colavia. Tunc, quicunque
socii in istis appellatur, qui autem partim multis numeris ve-
nunt, ut Civis, hec multitudine tuorum vestrum multitu-
nis collectivus fit determinatus, sed plures multum re-
ferat: ex his Cives separative ad hanc civitatem iele-
gimus; et Separative ad eam diversioris; designabat in fort
ibus civitas.

32

Definimus in plure, et in plurimo: hinc
qui tuis unus eos plures habet, ut ho' equus, unus al-
bus in plurimo unus simplex, et alii n' p' nos turz, ut

Do; sacerdos nostra quod patet ad D. (in predicatione) ex-
tuabat dictum tuum. Quale enim curis esset, nimirum de, ita
Natura; tamquam spectaculum, quod dux ille dictum
interpositione fugientibus provocans. Ita plurimae
conversi efficiunt tempore dilectione, nesciae, absoletae unius;
per coniunctionem, per dissimilitudinem, per appositionem, per con-
siderationem, aliave nonne grammaticalem. Sciri ergo quid
est addicendum ex vocibus finium nominum: unde Marcus Su-
lius: Cetero nomine loci spectaculus, et quod sit exponitur, pp
finis; et ex parte suam, quod ex parte prodi finis can diec-
tione ob finiantur.

2556

Dicenditur, Feminus, Concretus,
Abstractus, Connaturus, Ab-
solitus, Denominatus, Ex-

53

nomine = Denominans. =

Descriptio nominis finis nam
finis propter hunc casum, ut alius Dulce, Ulo, Ad-
dictus natus coquetus, ha casu quod fuit propter ita finis, ut
annas subsequens huc; la cherco, quod iter delicat finis
quod appositor, et ad litterator ex qua et pro. Abstractus
et qui finis qua in finis propter: ut albedo, humoribus,
ut ab ad Proclus litteris que 13 art had ly.
Abstractus finis id quoniamque.

50.

Naturae huius: say Dorey
linee simplici, quod hinc hinc afflexus, Ma 3

hunc fag finit pug hinc fag, et aemus nihilo. D. 20
dum aemus finire pug hinc fag; ergo appie pug, ut
fag pugito amans finire deat, et videlicet intro. D.
qui dicitur Om Puong, et Phi plures. Iustus, ne tam
finiat pug, ut fag fag infidem, ut pug; Descriptio
pug, quod va cindit pug intar pug hinc, et fag habet D.
m^{er}ioris hinc. Deutab: hoc id, ac hinc. humilitas.

1.5

Aloz devidunt iusti in predicti, et denominari; di-
cunt in predicti ei, quod finiat fag fag i dentificat, ut
D., qui pides ponit hinc D. u tat c d s as, et hinc
i dentificant. Denominare, qui finiat pug, et fag
nidericata, ut albus, cuius fag fag albus ex his quod
allos hinc: inferunt hinc, quod est pug, estu diversorum
pertice, et iusti predicti, et denominari, ut videlicet
intro iustus, qui videlicet D. Venit quod predicti, et quod
fag, seu quatuor fag aqua D. dicitur idem, nempe iustitia,
sit i dentificata cu isto D.; et fag, quia ho dicitur
tus sit ex dicta ab hoc. Imo et videlicet subdicta
finicione, ob tuus ho videlicet ho finit pug humil-
itas, quod dicitur et denominatus ut finit pug humil-
itas. Cogit sit finicione aliquod ex dicto anima.

1.6

Aloz alii sensi-
unt, hanc q dicitur sic explicant. Iustus quod predicti, quod
finit in recto pug, et fag, ut ho cuius fag predicant per
tronecto de hinc illa, sic; ho e fag hinc, et humilitas.

Dominus vero quod innotescit pugnare, dicitur quod Eng, ut
 pars albus, id est bius et hanc ppm abus et hinc albem, et
 est talis hanc, albitate hinc et albedo; hinc explicatio su-
 ficiens? Occamus, et Albinus agud. omni uero de
 pugnac. cap. Aquas 8 sic articuli 3 pugnac ad pugnac facilius tam
 in pugnac, nonne prout adiuncti? Tertius denarius si nascitur
 recto pugnac, et pugnac, a pugnac vixit et hanc ppm alby, sive homi
 et albedo 15. posse nasci: in pugnac nascitur reduplica-
 ve ut potest. Tertius denarius pugnac pugnac. in recto folio pugnac,
 ut in hac alby potest sab dividit, ut in meate vixit qui pugnac.
 hinc qui vixit albedo pugnac hinc hinc disponit in meate
 vixit.

Alii exois t' plant in securis denariis. figurinae in recto
 sub uno in oblique. Ita Aberrroes, Alensis, Albinius Mag,
 Capitolius, Duxandus, Giedonius, Dr. Thomas 5 met-
 us 3, fatus, Cydew, mo et arborosa. D. tri. loc. sit.
 Pater m. Marnas de Cognasson? Thuelo lib. to
 quis, 3 art. 3 dolos vixit 1° datus australis, qualia
 ut alby, dulce, et folio pugnac si nascitur eorum ppm sub q
 in oblique (q) autem autem pugnac obrevisorum in transversum
 uno sub finitu in recto, pugnac in oblique, aliud in hi-
 44. Vixit ealibus vera recte si fina in recto finaret
 equivalentem in huic Vixit ealibus et albedo. Utivq; partis
 huius. Datur namque redolit, non a iugis, principa-
 libus solent imponi ad finandus aqua sensibilitate
 sumunt, pugnac, unde Clavis, et copiosus in recto pugnac

acis salp finit. Alsenios vero partis naonis franc exhi-
bit, predicationes, quae sunt in yibus si fac quenlibat
mos an dicitur subito, nvero audentia. Cologno fuit qd
ppressas exponitur, et tunc subreas apprehensas
ur audentia complete, et laato.

18

In his do exponitur
bus id omnes de finibus presentes, scis, qd vult de aere,
in loco seruando fag venire in oblique quo. quod oce-
st nil e yest sua rruwa in recto. Nihil m e pax p i dico
q idencat, id autem quocum identicat in recto de ipso in-
dicari debet. do p sacerdoti vere obliquus illud hoc apparet
inciat rruwa obliquum in recto. 1: sicut Iacty. 2: qd
e venire in oblique, ac venire in recto, qd venire in
ad recto rectu alium illi non sunt, dicitur, et ad-
iustiprius est: qd venire in oblique rectu alium
illud non sunt: qd si in scatis denominatiois have-
nit in oblique, hec sacerdoti non sunt. Alios haec, et alii
resident hoc modo reuersali quo, dicunt q in scatis de-
nominatiois fag venire in recto rectu sicut aquate fag-
i; at vero rectu subi' omni re in oblique. In quo descri-
m agit de tuis respondunt. In qd distans et more rectu
Iacti, omnesq' res tu subi' afferunt fag venire in recto.
Cardina de Lugo de Sacram' des. Ea sec 3 anum 55.
Hendit inaudi scatis denominatiois fag uno in
oblique aferi, qd nil. p hibit, qd se pax in obli-
cium, et tunc importare in oblique. Hec si quis a-

Notab. 2: iacta voca-

ū alia substantia, quæ eos partibus substantibus coalescunt, ut Flo, aco, obqua. Alia accidentalia quæ ex aliquo nomine diffunduntur, ut Alby, Caldy, Imery. De his in solet dia in eis soli suis importari; in obloquo vero fagi; prout eos suos multiplicitate subi yllex absterat glicaxi. Ita autem apud Logicos dicitur importari in naturam quæ velut in foliis justinet denominationes substantiarum. In obloquo autem id quo, per rationem cuius alio substantia denatur, et falsum, quæ nec ratiæ nec sufficiet, nec importat. Huc pertinet locutione ille, ut Quod et ut Quo.

Notab. 3: a-

lloctos locatos opere, et seipso, et aliis imitative, et impie, hoc expresso modo narrandi. Namque denarius s. qui erant vix positiones fæ, et fabi, quæ lex, salutis effectu distinctione ratione discurrunt, ut rebus in pleniora locutis creatuas. Igenarius, scilicet qui usus finitur non simplices formans, nam in istis nominibus rebus ipsi sicut, ut cœnit in nomine D, nomenalis sicutis potest de D predicant. Huius pertinet que dicitur Iacta, quæ nullatenus abstractis diffundit, nisi mensa traditione vocabuli; ut Cns, Cntitas, Pes, Reabilitas, Imosa.

Notavimus tamen et quæ aliqd diste finiat, alio*s* ifuse nosando simul, vel indicando. Absolu-
tus, quæ prout expressi fini cati responde eos habebit ista

Mensionis alterius. Innotatus est quo, abs relacione quae
et finicata est repetita, sive ordine ad aliud, qui tunc
ex denire seu non importat inscriptione: ut vobis. Carus
tunc finicata permutatur et restet ad Domini, qui est
se totus, quod non ut sub, cui servitus inscribatur. Tunc
addit invocatus Vater, Filius, Albus, subditur, et
innumeris aliis. Tunc datus absolitus post dationem
rellato, ille, qui sine tali iesta sive relatione finicatur
ut, Ho, Ves, Alby, Caledy.

82

Altera vero innotatus de
quo papique facio e' impensis, et qui finicatur usque
moy alterius adiacentis. Ide, quo dicit finicatur aliquis,
tunc tag adiacens alium sub, de quo pnde mem-
nit Iustus: ut Tutus finicatur dicitur huiusmodi, tunc qd
tag, qui aperte sub aperit, ipsoq; adiacet, quo fit:
ut puisse ingenere infaciat sub, taliter, ne explicando
qd m' fit. Unde datus Absolutus. potius cedi inno-
tatio capiatur, et finicatur per moy per se sanctis, id est,
absmissione sub, cui adiacet. Tunc modus finandi
imitat moy mundi fabricare, cuius est p' se habere, quoniam
sub adiacet. Tunc huius, Deus, Ho, Albedo, et
per hunc in absolutum.

83

Ca' huiuscemo di' Innotatum nota
primo: duplos illi sunt et finicatum, Materia-
le, et formale. Formale, quod est substractandum
sunt, et sub, qd innotat. Sole e' fra, quam expiavit;

Imo huc dicit^r finibus unius condantiquiores: quandoque
finicas plura nūnicae. Hinc et virus Phaætæ, metra
vagabundus finis, et hec dicit^r, id, foliæ paginatæ, et
famæ piso, qd pone nosat; sup oīl^r de illo pisaat.

80

Nota 2°: adiectivæ occi nosavæ, at non diversæ; pluræ
quippe substantiæ nona p^r nosavio tent ut artifices,
miles, Imperator, et quicq; nona numerataq; perfec-
tione morti, fag vere sub adventi^r lat, et quan^r ejus ip-
sivs superaditq; finiant. — Nota 3°: ut nosavæ, et dñe-
ty, idemq; et vero: m ho Acto, et alia bene dicta sub-
stanciæ nosava n^r s, Dabsoluta, eodq; n^r finiat namq;
substantiæ, quan^r adiacent, dpon^r vi quasi p^r se stantim
fugato. Inde fit quoq; ut n^r absolutus lat^r paseat,
q^r abstractus, p^r cendi t^m vos abstractos, et multis
partes.

85

Nota 4°: non nosavo n^r finis' ex p^r m^r fag
aut alijs, ut auctor in his Linæ, Auctæ, Claudiæ,
q^rianus de f^r duxis diuinit^r it, ne finis' fag p^r i^r h^r q; ut
pato in his scis, fudij. suffit do qd fore finis apparent
ex mo finiandi quasi adieci, laudentias fato, u^r cot alioq; sub-
halefit, aut nosavæ. N^r malis, ut hec finis nosava n^r pia,
familiata, qd n^r m^r b.

86

Ad my nota, dicitur inquit relatio, ut nosavæ
huius ex p^rto hocce; q^r p^r non nosat aliud, nec
p^r h^r lego l^r dicit^r; I^r t^m a^r u^r d^r us: posterior vero,

18. Innotat alio, sicutus qui finit sub, liquo si cat' no-
m' ipsius; Quare ut mixtus soleat vocari Innotatus Pedicandi
posse. Ut alterius vocat innotatus relacione; alterius notatus i-
catione. Quia quod mixtus appellatur sive veniat cid' nomi er-
tu dictus ut hunc non seruus, quod relacione Innotatus Do'
cautione sub servitatis.

8.) Denominatus tuus, qui vocat et
finis caonis mutuant ab aliis, ut iustus et aust'ia, Fortis et fo-
tune. Cuius autem est de nati derivatio, qui eoo tempore sy-
necia petid'. In ex pecta derivatione vere dramatici for-
m' iust'ia ad genito iust' deducit? Explicatio on h'p'osculu-
dit nec nos nos ut ho'que, N, ac cor'pe'za notatus,
qui in ab uno eodis debet sq vocat finicione tra' h'unt.
Hoc studiosas qu'anus fin'k' situs predicitur. Notatus
est, erga soliloquie s'ah'pa'bo fin'k', pla'aus fin'c'as-
ne'abo v'itus diminutus ne. — Denominans regi
et v'ocat, et denans alterius partem; ut Paulini, fa'ci',
aquitus h'os, et prudentes, et fagi d'cant.

88. Huius
adventas, queso, hy: id nomine restudiorum pocc'ce et dena-
ry, et denonans, ut Calid'ij, restudiorum Candor, et Can-
d'odatij. Ex quo fit ut non esse nomine denans, sed ab-
tractij. — Hy: in nomine denovo anglic'q rebus restis;
alterius ad sub de quo dicitur. Proxime ad h'os, quod Innotatus, et
quod res denata vocat; alterius ad nomine denonans.
By: aliud et denominare significari, aliud ejecat.

Demonis & prob. ad hunc attribuitur, ut quod aut salix, fure
extra reg. cur. est vero, quod ad eum subiunguntur. Morale
demonis dicitur de aliis, eis que non hoc. Nam sicut
femini assunta, sic prata, et huius et calia, que hinc aliquo
diuinitatem denasores appellant.

§§. 7us.

- Determino. Positivo. ☺
- Privativo. & Negativo. ☺

89

Soror nunc, qui veng
entis, sic realis facta finat, ut Ho, Aibus, Santus. Ca-
vatus, qui finat realis facta careq. insubito caput, ut Ha-
dus, Cais, Musus, qui sui dicu possit, hec ne, aere, ri-
tore subiecto facti in caput ad audion, vifly et sonus.—
Negavus e, qui finat facta careq. preindendo a capite
facto ut in suu carens, qui tuis affari post, ita de laevide,
qua de hoc quo. Tuo negantur huius solent, IV. Videns,
Parsen, et filii facta q. oesdu infinita, positivo q.
facta removentes, et q. negantur usurpauit possit, quando non
ascendit, quod confitit ad tenuit, p. prouise, q. d. ex pre-
se desculpant, sive negant.

§§. 8us.

- Determinis Plurali numero ac in-
terse Comparativi. ☺

90 Si nos plures aū pīas, & int̄ se feras
inōne ad eog, sive nōn omnes eos alio, inōnes;
alio vocari Concentus, Infrāentes alio. Inge-
nentes, quony eos alios nec sequit̄ nec excludit̄ alio,
ut musicus, & Codicis; Alys, & Dulce. Pen-
nentes dicunt, quony ab uno ad alterum in a valē.
Quod si ea sit exclusiva diuīt̄ penentes repre-
sentantia, ut Rale, & male: Bala m̄ exale
do ne exale. Sint aut̄ affectiva p̄t̄ wa vocant.
Concentus sequela ut alio, ut se fit̄ by.

91 Personae gen-
nentes sequela dicunt terat̄ les, quando non ut ad alio
vdm̄ mutua e illa, ut alio et sensu: valēt p̄ e alio
et sensu. Et vice versa. Dicunt invēst̄ les quando
mutua. Iffactio neg, ut ho et al: non eos dicit̄
fuit ho, fuit ex hoc al. T̄ penentes representantia
vocant diffinat̄, quando posse diversit̄ p̄ se ferunt,
q̄m̄ mutat̄, ut Copys, et Canis. Quando aut̄ in p̄sonis
huius quod p̄ficit̄ in coherētia, l̄ cōcluē dicunt̄ op̄o-
ti. Qui dividant̄ in Padictoriis, Taxiis, Puvavos,
& relavoris.

92 Padictoriis, quony altera alterum imia-
le nat, ut videns, unvidens. — Taxiis, qui si-
nunt has yonivas ac tales, sibi invigint̄ eo q̄d
fuit repugnantes, ut Calidus & Frigidus, Alys, &
Melodus. — Puvavi, quony alter finat̄ fag alter

Ciuris p̄ se careg in suo capaci, ut videns, et Caus.—
Pellavi, qui finant resty om̄is ad aliōd, ut Pater, et Fili.
or, qui suū id dico dicunt oport̄ti, q̄a nequivit cohēre
in eod̄ suo sibi eod̄ restu; nemo quippe sibi est fr̄
l̄o, et si Pater resu eiusdem pensus, nec Pater, et filius
huius n̄ m̄ filosop̄ay; d. Posthuy c̄ illud de Phryne, q̄i pater
e p̄lesq; fui.

55 9. us.

Determino Finito, & Infinito.

Ex diemq; tuū divisione, Deo auspiciū, atin-
dimus: ea e finity, & infity. Tamq; huc defitione co-
ponamus ad vertas nescia e duplīc finity hinc, hanc paq;
nō dā objic̄t̄ay vñua p̄sony: eam p̄st sumū nānt, & sic
eius nāre e desiderare q̄d q̄d post se invenit: vñ in hac
appne Xapis ne Flō; ly n̄ nat idemq; hincay Lapidē, que
idemq; finat p̄xli e, et hs. — Xest estq; sumū p̄xla n̄
ta ut n̄ negat q̄d q̄d invenit post se; tamq; illy tuy, aū immu-
ate p̄xli dñia, et sumo nihilq; aptus, ut reus cui imitate
prefigitur, et maneat ad finandy, q̄ antea p̄nificabat.

¶ Hinc sequit, qd m̄us finitus est, q̄i proprium havat
significationem n̄ immutatum oī partibus non infinitan-
tor sumpt̄e, hinc infinita ex ampla possit offere, enumera-

Vocis finicavimus ut Ho, Xeo, Crus, &c. Infinitusque
vix paral nō pōr pōrfecto abutit nos fini candi, finit, qd
estisq; ad eo, qd autem finitus finicabat. vñ Xrus idius fini-
tus, p̄ficiunt illo paral nō vñ n̄ Xrus sūcū sic exponit alijs
dicty a Xro: m̄nus Xrus, qui Xry tanty finit, viuasq; n̄
transit ad finitum qd p̄ficit dicty a Xro.

Ficnsta V: qd

35 Sic ut vta Dhim I^o p̄fici cap. 7. nomes, et verby, quibus p̄fici-
tabur parla n̄ boant infida; hinc ne, qd vso talibneda-
tione affecta transiit ad infausta oba finicanda. sed m̄nus
infinitus, qui denovo tanty ob p̄ficit p̄ficiat; at hic datus
infinitus in vacatura, qui solum de uno creatore verificatur:
et hic datus n̄ aliud a Xro, qui de solo Xro a veritate dicit.
Tudo ergo infinitus vocari potest verby infiniti modo dicunt,
qd p̄sonam nondicunt, vel propt' alij causq; qng faciem
inseest.

36 Ficnsta secundo particulam non in propositione
omine, ex parte copule, b̄ subi, et prati, cum venit ex par-
te copule, juniper neganter accipit, id est, semper reddit
propositionis negationem: vñ Paulus n̄ e Xeo, avenit par-
la n̄ ex parte copule, semper sumit infinitant, ait autem
venit ex parte subi vñ n̄ Xrus curit, et poset sumi
negant, et infinitanter (qd ex intone loquuntur est con-
noscendu) sumitua infinitant, si ful ac Xro. componat
vnu subi, et sūcū equi valit huic dōs alijs dicty a Xro au-
xit. Sursum quo neganter si particula n̄ subiecto p̄prio-
ritate transiit ad officiendu colg, Ad sūcū equi alia huic

Sed anteq; ad modos inquendos
fit, ad infim; et a finit; ad finit; plenamvis, adverte;
tunc valere quo es ista ab initia pone ad alio, quando post
ininde ipsione duxi interfic iniquum ma. Sine autem
soli ex vi mal, quando n ex dispositione duxi, faciemus
de qua adegit interfic coa intali ma, tunc suvata ead
dispositione duxi nufit coa triale amio. hoc ex p's i
ig p'g'endis patet.

38

Dico 1: appone attra a debito in fato
necessaria ex officia ad negatio debito fieri, neq; cda; ut
ab his pone n Pius curit, nufit h'c: d'c Pius curit. Post m lace vira, stante falsa 2^a. P'm vox,
dy mo curat aliq; disty a dico, sicut Paulus, est q; si
fut Pius curat. Vero d'c curit, la falsa, quia
p'g'is nat. Vix ex v'g'd. Pius curat, interfic aliq;
disty a Pio curere. Nq' fugit qd nullas detraherit
vera, et la falsa.

93

Dico 2: appone attra a f'c' debito in valit
ihas ad negatio de' f'c', neq; cda; ut Pius, valit
do n Pius ne ho: P'm vox: la falsa; sicut Paulus qui
d'c' q'nt' p'c' d'c' ho. Vix es: unde has ex pone n Pius
ne lapis, nufit h'c: d'c Ahas e lapis. Cy vox si t'c' v'g'd
c'pius, qui d'c' q'nt' a d'c' n f'c' lapis, et la f'c' falsa.

100

Dico 3: sa omnis rexy sentij ex officia valere ad utrum

100 ipso ne nesci p̄t def̄to ad ap̄ag d̄c̄ptio: ut eo nac
vne p̄a n̄d n̄c̄ntis n̄n̄s; n̄n̄t̄ n̄f̄s d̄ p̄a
n̄d n̄c̄ntis n̄n̄s. Vm vna: D̄ aut̄ falsa; q̄ p̄
n̄a n̄d n̄c̄ntis f̄t̄, q̄d n̄c̄ntis n̄a e d̄ct̄ n̄c̄ntificatam.
D̄m̄o p̄ f̄p̄oat n̄al̄s s̄as f̄t̄, n̄ne vñd̄t̄ i f̄l̄o: m̄de
eo hac p̄ne d̄ p̄a n̄ d̄p̄s, b̄en̄if̄c̄nt̄. D̄us en la
jū. d̄aut̄ d̄cas, qd f̄n̄at̄ t̄i vñf̄nt̄ p̄c̄nd̄t̄ k̄b̄
ce n̄l̄, d̄ f̄t̄; n̄ne d̄c̄dant̄. M̄o, d̄c̄nt̄ qd e
80 n̄vab̄e a n̄dava f̄t̄ def̄to ~~a~~ p̄a p̄ag i p̄f̄z̄
101 Cive
20. H̄ys a af̄ava d̄prato i p̄f̄to ex vi f̄p̄n̄at̄
i l̄ao ad n̄dava f̄t̄ def̄to; bene aut̄ v̄i mag:
vnde f̄o ix hac p̄ne D̄us e n̄auxens, n̄n̄f̄t̄
f̄o h̄c: d̄ p̄a n̄ d̄r̄it̄: v̄i f̄p̄t̄ v̄ra, p̄p̄o:
to qd i oannes sal qd p̄o uara, d̄ p̄a f̄l̄a:
Ist̄m̄ h̄ec p̄f̄o v̄ra, c̄f̄ia d̄l̄a e n̄yates:
A h̄c falsa, c̄f̄ia D̄ivinae Pater: qd v̄i p̄p̄o f̄t̄
CC v̄ra, p̄ab̄t̄; qd c̄f̄ia caliḡp̄ d̄sbyla Pre, qd p̄p̄o
p̄us, qui ix a C̄re d̄squit̄. D̄ivis aut̄ bene
vñl̄e v̄i mag, m̄ ex hac p̄ne v̄i f̄m̄t̄s D̄us en
d̄p̄s, bene inf̄it̄. D̄us en d̄p̄s.

102 Sed d̄c̄s v̄i:
de quo qd ap̄at̄ d̄s t̄io qd b̄n̄t̄, qd ead̄ n̄t̄. D̄en-
sab̄; qd qm̄ a p̄ag i p̄f̄to, qd v̄eal̄ t̄c̄p̄at̄ d̄s t̄io:
qd ap̄at̄ qd qm̄ n̄dava t̄d̄at̄ d̄l̄ent̄s. D̄is deo
desquende mg: de quo qd ap̄at̄ qd v̄eal̄ t̄d̄is h̄o

Cocclusiva os anno dentsis nat i dentas, sedo m;
de quoq; apat ayunt se disto, n excludit os anno
dentis, nat i dentas, nom. Sonsus distinctionis e:
dat disto abita et ornata, que quicq; disto in
spatib; eaq; alioqua veracitate, qualis e q;
dat in t; aq; et capo: debet vnu, qd gat ar-
ty. Stat eti disto, q; spatiis eaq; veracitate,
qualis e disto ex aquata pueris atoto; disto in t; u-
alib; int; et personalitates Dico, q; disto es
spatib; eaq; verae tate; unde dicitur extremis q;
nominis disto, ut apat disto, et inde rati i den-
tas. Et q; ipso negava eorū p; n; sonis destruunt
q; q; p; reuocant, et q; q; e inveniat i dentas
abruata et ornata ex aquata p; ly e, inde e qd ma-
nus abruete p; l; a q; negava, q; s; v; apava p; lati in-
f; manat vna.

103

Ab eo fatus apparet apava degrado
fatu, n valet ea ex eo fatus negava legato in fi-
to: v; Dous calbus, n in fatus. Dous ne nalo;
sive ab eo disto ad alto. Se m est vna, suppono
q; p; albus, et secunda fata, q; dicitur dyndis-
tui ad alto, qd falsa p; vna s; ita albus. Edi-
dit in dico, qd Dous negatio, n in fatus hanc
dicitur ne n pater, qd vna, et 2: falsa apava
q; p; fatus et fatus. qui obsequitur a Pa-
te. = Negque ab affirmativo fatus de finito valet

ad redargi infit. leinfit. Unde ex hac Prise Prise infit he n Prise ne Prise; falsam i^t h^e c^a y^o t^o f^o
v^{er}a.

¶ Huc ergo dypbus de pfectiⁱ id est capte de pfectu de pfectu
futuro, aut futuro, quando col^a dicitur aliquod ut bar-
ns, dicitur: p^rimo nullo ins^uans dicitur dicitur, p^ru-
posta sub^a ex dicta, bene valde ea agere redargi de
prae dicto adaptare leinfit. ex Prise infit alios:
Ex Prise fuit alios, q^u si Prise fuit, et nunc fuit
alios, q^ud dicit Prise, sed c^{on}fert alio quando Prise alio
nihil dicitur, q^ud dicitur d^{icitur}. Ex Prise alios
fuit pecans: q^ud adamas fuit peccans. Et hinc ois
nunc d^{icitur} q^ud Prise redargi de pfectu, aut futuro, equivalent
vni^m pfectu finitum et tempus du^m mo col^a n^{on} dico et
instans dicitur temporis; aperte ois equis sunt p^ru-
bi, hec, finans aliquod temporis instans dicitur. Cum Prise
par^un recte inficiat vni^m alios, Deo; eos vno salutari
l^og^oz, id est redargi recte inficiat atava, n^{on} vero esa.

¶ In hoc inquit quid remittit p^rimit. — — — — — Prise
Dico Prise transientes, non transantes. Dico p^ro-
fessus, q^ud p^rofessus p^ralans aliquod n^{on} p^recatorum
aguisse v^{er}u^m eius, n^{on} aliqd, in p^rustia, restans. Dico Prise
finiticos in p^racto cabdgremat, pote impetrari q^ud n^{on} ho-
ndus alios: sicut huius ois he o^m p^relen*im*itate p^reficio.
transit ad finitum q^ud q^ud dicitur ab^a hoc. Id, de te deus
alios. Sed si dicas ligillas bona salutem n^{on} ha: q^ud oen-

oīs ho; & hec illas recravet, si ly noīs ho iñfīus: dō hū
illī iñfīus ne. Hī pñatur, si bñs ille iñfīus est, answe-
ry est, & vñs falsy: dō illas recta nēt, si ly noīs ho
iñfīus us. Pñs qbd ad qd qm: vñs m a sony ep-
cavet: Pñs ne hī ho, nēq; illa, negille, & hñc sensu falsu-
e: dō si mñs ille iñfīus est, ans vñs est, & a vñs falsy.

106

Pñs dñs, vñsa mai, nandomj. Adyn dñs us ans:
ans vñs est, & vñs falsy, fñvata eadz supositiō in
ho oīs ho, no; n fñvata, & cedo ans. Vñs dñs us
in hoc anti. Pñs ne rñs ho, ly oīs ho post fñm dñs tñru-
ve, & sñt faciat hñc sensy, Pñs ne nēq hñc nec dñs
ille ho, & in hoc sensu falsy cans; pñt vero ly oīs ho su-
mū colabe, & sñt faciat hñc sensy. Pñs ne coleamj ho-
y, in quo vera ipso, & coors ctegillaty ex ipsa, si m vñs
qd dñs nñc vñs hoy, vñs eti g e, qd cædity a coleone
oīs hoy; & hoc qd dñs sat pñly noīs ho; dō wills arn
veracivem iñst pñdity coors vñs.

107

Decatius nñcavis vñ
blichiñ Chuctig ex pñctare causus obliqui, & sincatema-
ta I smuit senit, iñfīre lñxi nyoce, ex eod nulli heant
fñucatoy, iñfest, ex vñpale n nyoce trans iñead fñan-
dy alqđ disty ab eo qd antea fñresal yatala fñabat.
Dñs autj sonant iñde corimñ dñs vñs misentes V: vñd
iñfīratis yñfīt, qdñs vñq alqđ narrat ad fñrady
alqđ ob qd antea iñfīratis, qd re vñi fñrñ fñrñs ipso

108

Si tu h[ab]ito y sonas gala n[on] finab[us] intrate, q[uod] q[uod] e[st] dicitur a
h[ab]itu ut p[ro]leuistis aponit uera n[on] h[ab]itu[n]t edens: Q[uod] e[st] la
finas q[uod] n[on] habet us quando i[n]f[init]us resuuntur tunc i[n]f[init]i
I[n]f[init]us quando i[n]f[init]as erit finis, primitio habet, de p[er]i
n[on]cas q[uod] ante ha[bit]at nos su[um] tunc i[n]f[init]i de q[uod] exiuntur ante
i[n]f[init]is sicut si sit aliq[ue] i[n]f[init]is i[n]f[init]is sicut si sit aliq[ue] i[n]f[init]is
q[uod] ipsa finis n[on] nolumos finit[us] tunc i[n]f[init]i.

108

Frankofun
sy sicut n[on] i[n]f[init]us tunc, requiriunt est q[uod] q[uod] ante finis
sicut aliq[ue], sicut i[n]f[init]is requiriunt est q[uod] finis p[er]i q[uod]
tunc sicut; I[n] hoc casu i[n]d[ic]at q[uod] de quo sequit[ur]. Unde i[n]clu-
nit q[uod] ad i[n]f[init]is n[on] o[ste]ndit sequitur q[uod] tunc p[er]i p[ar]te
m[od]o ad o[ste] finis, q[uod] ante finis. Et sicut etiam lumen
adversus fuit, q[uod] n[on] transcedat ad finis, aliis de
factis ex parte m[od]o, at hoc o[ste] n[on] tunc i[n]f[init]is, cum retiq[ue]
fuit, q[uod] n[on] transcedat ad alios de finis finis. C[on]du-
citur opinio: ei[us] q[uod] malius.

109

Vesta recte o[ste] p[er]transcendit
substantivis p[er]i quanis induunt, it[em] tunc p[er]ata
i[n]f[init]u[m] voce; I[n] sedis recte p[er]i quando co[m]munes voces
tunc p[er]ata p[re]n[on] i[n]d[ic]at. Ph[il] 1[0] m[od] 2[0] q[uod] cap[itu]l[ar]is:
recte o[ste] o[ste]o, L[et]itiae, Lex non[em]o, et uero, Lex i[n]f[init]o no-
ne, et uero, unde ista Ph[il] 1[0] das recte i[n]f[init]i. En[ti] es p[er]i:
n[on] valeo; equivalit m[od] h[ab]it[us] p[er] h[ab]it[us] a valente, q[uod] ex
cole i[n]f[init]o tales non i[n]f[init]i, p[er] h[ab]it[us] suadet? p[er]
p[er] h[ab]it[us] p[er] h[ab]it[us] n[on] uero e[st] subiectio n[on]ole, nedati dentas, n[on]

62

extrema, autem manet ipsa res a via infinitatione
in sub ratione colpi.

Caput. Quarto.

Utrum terminus supra transcendens
possit infinitari; scilicet non.

Supponit sequitur res ipsa quia non potest determinatio
ratione ratione auctorius sit res et ad unam finaliter ob
aliquam finem; et ab uno obiecto ad alios ut a. C. omnes
in diversitate eius, inveniatur qualem nec formaliter quibus
modo. Hoc non quod usum in infinitatione per aquilonem
sunt. sed dicitur, dicitur enim in qua ratione obiecta est.
Supponit ergo quod diversitas obiectis diversa in qua parte ad to
cunus pertinet. et finit potius aqua parte diversitate, propositas
incidentes ad inclusum. Unde unus dicitur in parte dicitur.
quod in qua pars est at sit in meo loco aere, et in polo aere
dicitur in qua pars est a parte destrabo meo.

Supponit. I.
datur infinitas ex parte modi, et datur ex parte obiecti.
Infinitas ex parte modi dat, quando quantitas ex parte
modi finitatis, id est res, secundum vi posita in finitatis
dicitur dicitur eo quod ante finitatem finitatis dicitur
tale est dicitur, secundum. Tertias ex parte obiecti dat, quando
in sensu ex parte modi finitatis, dicitur ex parte obiecti dat
obiectus ab eo datus finitatem finitatis. His positiis

hunc fugit francens, quibus cunctis madonata, noscere
 post infinitum est parvus. Hoc et hunc nullus puma
 excepit de fūcubat. Nam puma non
 puma non vidi in palen infante accepit dicit ali-
 qd disti ab eo qd dicitur tunc noscere; hoc est infinitum
 ex parte modi: qd hunc fugit francens post infinitum est
 parte modi. Non max: tunc noscere in palen infante
 accepit finitum est se id quod dicitur a modo; hoc di-
 cendum est deo absq; dicit noscere: qd hunc noscere
 vi palen infante accepit dicit aliqd disti ab eo qd
 est hunc noscere. Prout: paret ob in noscere, tale ob fini-
 naret p dux noscere, et nfinaret p hunc dux noscere
 qd hinc hunc in noscere vi palen infante accepit disti
 finitum est hinc hunc noscere; hoc disti est infinitum est
 ex parte modi: qd hunc fugit francens post infinitum est parvus.

Et sicut apud eis: tunc fugit francens regit
 infinitum, ut transiret ad finitum. Hic uate disti ab
 eo qd ante frater. Hoc vero opinor hinc aliquos
 reores ex quo si pbat: tunc noscere finitum est hunc
 dux in eo conditale ob, qd fit noscere: qd ne exodit
 tale ob, qd nfinitum est hunc dux noscere. Maxima.
 Hic facit pbat: ne exoditale ob, qd fit exoditale:
 qd ne exoditale ob, qd fit noscere. Cumne exodit
 itale est noscere, ut pumam e; qd ipso, qd fit exod-

63

Dicitur, quod si dicitur in datobis aquate disty a nos uero
Dicitur eis aquate disty a nos.

149

Si solle. Tunc supradicato-
cens post infinitum ex parte obi, ita ut vi quatuor in sicut est
ad finem dicitur deinde in aquate disty ab eo, quod ante finem
cabat. Quod enim mos uero finit omnia noscitur; et vi per
finem pote patitur, post transire ad finem ob libratim in a-
quate disty ab eo, quod ante finit ab eo. Tunc supradicato
lyst infinitum ex parte ob. Nec potest vi quatuor finit per
finem post finem case hoc ob mos uero, non noscitur; et hoc de-
bet in aquate e disty ab eo, quod sine tali parla ante fini-
rat. qd. Nec videtur certa: in tale ob e non noscitur; et
n mos uero finit pote in mos uero: qd scilicet ob pote in mos uero fini-
cat. Nec tamen patet ratio in ob, et pote ful mos uero, ne
omne mos uero: qd deinde in aquate per distinctionem inuen-
tis alius a colone omnis mos uero.

145

Si frater thabostra saltus
in aquate disquunt deo verificando pratabit se iudicium, qd
de salute his obitis verificant pratabit se iudicium: qd tali a-
bta ex saltus in aquate disquunt. Nec potest de obito in
mos uero verificant et ratione pote mos uero; et deinde tamen in
mos uero verificant nec ratione pote mos uero, tandem ob mos
uero; et hec si pratabit se iudicium: qd de salute his veri-
fiant pratabit se iudicium.

Obiectiones. 220

et ergo nō faciat alio omnītū tuus supradicata non est post
parcū nō infinitantur sumptū finitū ob aquate dir-
igat ab obo, qd amba finibat. de tuus supradicata non
vī parcū nō infinitantur sumptū finitū ob aquate nov-
is in aquate dīcty ab eo qd amba finibat. Ansibat:
ex hoc Tatrū posse ob nō mosūle aquate dīcty ab
mosūle. Non posse ob nō mosūle aquate dīcty ab
mosūle, aliora detecte vera, et aliora falsa; p̄dīcat
sq̄ ceteras: qd ad ob nō mosūle aquate dīcty ab mos-
ūle, qd finitū p̄dīcty nō mosūle; p̄dīcat ergo ceteras
infirmitates Tatrū: de illis ob e sunt representatae ab opere;
abq̄ illis ob e et impole ob nō mosūle aquate dīcty ab
eo. Mosūle: qd dat impole alio qd nō mosūle
quates dīcty ab eo. Mosūle: de tuus supradicata non est
post parcū, ita ut transcat ad finitū ob aquate dīcty ab eo, qd amba finibat.

En Seiney mons druy, qd est
fī valle dīs ab fortatoribus impeditū citibus illorū elludit
duplē catēs capi tibūs infidens vīng Hercules idūs
vobis adēct, ut detq̄ cōgentiā vīsonēs afforbatō.
Et huius auto res det, quidq̄ equi vīkiorū, ad līterā asur-
rexit p̄pm̄ ergo vīng, unde sedet clavis, p̄līcēt illi-
us ob. qd sunt ab ipsa enuntiatur, alio qd m̄ vera
nēct, et dīctūt m̄ sīnt: atq̄ illis ob e et impole
nō mosūle aquate dīcty ab nō mosūle, ly ce impole

negare sumphy, Icedat, atque sumphy non, et utrum
cog, ei impole azave sumphy, quando de obso post
afani hinc aliqd et falsi impole, ut de chimerale:
ei impole negare sumphy, quando de obso nequit ha-
fizari, hinc aliqd et falsi impole, Ideo ut etiam duc
quod sit de obso nequit.

118

*De obso de aquate dito ab
afani hinc aliqd et falsi impole, et de
et falsi impole de obso de illis nequit unde nequit vero et qd
dani intendunt, numeri dani tale impole; unde m id
vero est, quis erat qd pect de illis afani aliqd et falsi im-
pole: si autem qd dat impole, qd vocamus chimera; dechir-
merasit afani, qd het aliqd et falsi impole; et siut
qd dat pole, qd vocamus hof, de hoc iest afani, qd het
aliqd et pole: deo si de illis obso ab afanis intendunt, nequit
afani, hinc aliqd et falsi impole; nequit et vero, dani
tale ob impole. Huic ergo vere reor.*

123

*Hic alio uscent,
dicunt qd egymee cog, Ialsaui satim in pradurtho-
mo: deo intra sphera impoli dat ob disty ab ob mos de-
li hanc pum distingunt: deo intra est ergo impoli dat
ob aquate disty ab ob mos aliq; nato; dat ob in aqua-
te disty ab ob mos aliq; sedunt cog. Vel alet disty uot:
dat ob aquate disty ex parte ob, nato; in aqua-
te cog; sedunt. Co pleris m. distionis hoc mo: ob
aquate disty ab ob mos aliq; et aliqd impole; qd aliqd*

124

125

126

impole i nqua te dis quis dissione inducens ab
ab incluso a cole ore oī sy poli, q̄ impole; qui qui
dī coleo. finat sub ratione Inosūlī q̄' my Inosule; et
p̄as huius coleonis, rempe th Inosule finat do
ctate. q̄' hunc dī n Inosule.

120

Ex ḡlicant q̄ dissōne

hoc mo: ob Oppose a quate disty ab oī Inosule ratione
aus, n̄ vero ratione sui: hoc e, qd aus quantity e eo se
regensat ob qd uita infit Inosule, at illud re
presentat sub ratione n̄ Inosule. Itaq; ob talis aus
finat ne Inosule, quāris ex māte fit. scit si idq; off
t̄ has voces id oī logor, id oī infirio; p̄vis fina
se dicam n̄ logor n̄ forcare; ex māte id oī logor,
et infirio. En̄ soluones varias. Cludit p̄act; q̄ māku
us, ut ad qd culu exis p̄anegemans.

121

Instat: dī oī

na e hec p̄pro ob impole aquate disty ab oī Inosule n̄
dat, tñm hac p̄ne Inosulemus ob impole aquatedis
sty ab oī Inosule; s̄m i illud Inosulemus, n̄ yoselus
a veritate negare dei illo qd det? dī q̄ e Inosule ob im
pole aquate disty a Inosule. Tñm a epica a' r̄torique.
Per vos Inosulemus sale ob id sale ob e Inosule dī
aque disty a Inosule. Vt̄i mām coa impi ca
sa c̄ndis: hic dicit: qd e Inosule ob impole a
quate disty a Inosule. Sunt qui dicunt, qd dat
ho aque distys ab oī hoc nomine int̄ius impi carat.

Pr. ad omnes p̄sonas q̄d n̄ requiri qd ab eo p̄sona id ipsa
versat. Secundum dicitur in p̄gno instaq. p̄t eo huiusmodi,
q̄d īmple aquata dīcty ab oī mōscūlī. Secundum dicitur qd
debet falso mediorū n̄ foliis, qd dicitur, p̄t hec aliqd esse
ale, et p̄ole; Itaq. qd hec aliqd īfēcūm p̄ole, et obv. unde ne
dati qd sit īmple, et videntur qd sit īmple mōscūlī, sed & qd
p̄ole, natūrā p̄fōrūm p̄ole, qd īmple ab tūnta p̄ole, et sūl
nat̄ coa.

Lūt m̄ ad hoc ut p̄t vēa ista nēava p̄fōrūm
et nēscīdīt, n̄ requiri qd ex tātūs p̄ole, lat̄ dīctūs;
imo p̄t vēa īqūo, qd nēscīt, p̄t vēa īqūo. Pausīg
est falsa p̄fōrūm, qd īllīs qd īt p̄t vēa īqūo, et abīpīa enun-
ciat: p̄mūs os p̄t vēa ista īqūo nēava, qd īmple aquatedū-
tū ab oī mōscūlī mōscūlī (id īmple hoc, et cōent' nēscīt,
nē īmple) n̄ requiri qd īllīs p̄ole. Mōscūlī, et p̄t īm-
pole, imo p̄t vēa, qd nēo mōscūlī, nec si t̄ īmple requiri.
p̄m̄ mōscūlī, et cōt̄. Dīctū īt p̄t vēa īqūo est falsa, qd
nēo mōscūlī, est alīs, et abīpīa enunciāt.

123

124

Tertias iterū vōces
istū qd īmple aquate dīcty ab oī mōscūlī se vōces finīcas qd
ad glātū; qd n̄ īlātū dīctū finīcas, n̄ s̄ qd īmple aquatedū-
tū ab oī mōscūlī: qd audītū hī vōctūs, levērīs rūs i n̄
ōnīs obī īmple aquate dīcty ab oī mōscūlī, et cōntū
ex codīdale salē obī. Sed retoz quēt̄ īnīda: p̄m̄ mōscū-
līm̄ īmple, et medī vōctūs; p̄t tālī obī ne quāte

227 disty abor' d'modiū. — Nunc aut' res des' in p'a & ce-
lendo mī; et dis quando mī, dñ'l alio' finat nū
ob' impole aquate disty ex p'licave, f'v finat ab omni
Inosu'le, Icedo; i'quātē disty exca'c'e, f'v i'f'f'nat
mī, et coa, f'ub'c's d'j' d'is'fa. Nat'q' p'p' i'nde f'ab'-
lata.

228 Sonus distonis ē: or' cor' & l'le finant ob', qd pot'
representat p' ipsas voces s' t' aquate disty ab' Inosu'le;
F'ig'sy ob' Ino'le Inosu'le ē, f'c'ut vocer'it, quēd q' hoqua'-
f'c'dis d'ur ab' o' hoc, finat finat f'v ex'vante mō si-
nicandi d'ax' h'p' disty ab' hoc, et coen', qd n' s' t' ho'-
qd salter' voces finant; sed prætice talis ho requ'ite
quate dist'is ab' o' hoc, q' s' t' v'ans ex'coleone o' h'p'.

229 Instant deniq': quando in'j' f'or'at' nat'q' v'x'fe de
alio' finato, talia finata ex aquate dis'q'unt; & finat' y
s'ā Inosu'le nat'q' v'x'fe de' finato s'ā Inosu'le: q'
salia finata ex aquate dis'q'unt. — H'z p'bat, h'z opp'v'
v'ra, Inosu'le n' n' Inosu'le: d'o' finat' v'ni'v' r'ed'a'-
j'va q' v'x'f'ate de' finato alterius. — H'z p'bat: h'z opp'v'
v'ra, A'ns & Inosu'le, et h'z fab'ra, A'ns n' Ino'-
s'le: d'o' q' f'or'at' v'ni'v' r'ed'a'f'at' alterius.

230 Respondet
distinguendo māgo': quando in'j' f'or'at' finat' f'ni'c'at' y
s'ā mal' q' s'ā f'or'at' nat'q' q' v'x'fe de'
alio', talia finata ex aquate distingunt; Icedo' & mar;

quando iny finatys nascitur nat' deatia, tunc fina-
ta in aquate dicitur nat', et dicitur nat', finatys
de morte tunc in leprosa, qd' qd' facilius nat' aquate, et ve-
niatur definitio in mortale, nat' mundi nequata, et di-
finitio mala, et cetera. Ad mortem p'c' uidentur, qm' euerig' in
consueta p'c' m'ra, n'reo in ansi aquato.

128

Post interclusum finatys

E.

hunc dicitur alicuius. qd' forle i' juv', et p'c' in d'c' leprosa
ipsius. qd' forle i' juv', et p'c' sub exponit in mortali-
tatis; qd' male i' juv', et p'c' alius, et cetera, et cetera
ora, qui in oratione s'c' dicitur. Tunc p'c' p'p'ouli' heret
et ut facile ab artis scioperat'. Nunc aut' ad h'c' d'c'
finatys male hunc dicitur in mortale, et qd' de morte i' juv',
qd' in p'p'oli', et alius, et cetera. Ceterum de p'p'ouli'
et forle e'c' hoc s'c' i' exponit in mortali'. Unde i' finatys
qd' finatys male hunc dicitur in mortali'. Quidam tunc fina-
tys hunc p'c' in mortale, quanvis hoc finatys de mortale
et a p'p'ouli' disqu'at' in aquata, s'c' finatys male, hunc dicitur
ho d'c' d'c' d'c' in aquata a finatys hunc d'c' p'p'ouli'. fina-
tys vero forle hunc d'c' in mortali'. e'c' sub exponit in
mortali', hoc o'c' d'c' d'c' d'c' in aquata a finatys hunc d'c' in
mortale. Nam hinc in mortali' e'c' tunc d'c' d'c' in
quata a h'c' in mortali', tunc aber' qd' exponit in
h'c' in mortali'.

129

Hic p'c' p'c' s'c' ad P'p'ouli' i' ced' d'c' do-
ans, et d'c' d'c' p'c' s'c' de finatys v'c' in aquata fina-
tys

altemus dederit ne iniquitate, nat^r coa: finitum
huius si mos aile, et mos de le fuit ex parte n^r colis,
que ex parte est^r grat^r ingne, et ex pars n^r intro-
colis fuit ex parte n^r mos aile; dicitur d^r nos ailes
sub ex parte mos aile, indecay p^r ego fit vera, ea
falsa.

130. Trivies d^r: ut pars infinitet ex parte obn^r dat
finare aliquid vi parle n^r qd antea n^r finiebat finita
vi parla; d^r pars i^r mos aile vi parle n^r nequit finire
aliquid qd ante talis parla finiebat: d^r nequit infi-
nire ex parte obn^r. Min^r liquet: qd parle n^r fi-
nit id tal non vix distracty mos aile hoc autemq^r anti-
sab^r parla at^r mos aile finiebat: do pars mos aile ex
finire mos aile, vix. hoc distracty mos aile ex fini-
re. Marcor^r p^r cibat, ut pars infinitet ex parte obn^r,
dat vi parle n^r finire aliquid dix, qd ante parla sal^r n^r
finiebat; d^r finiebat dix qd ante talis parla fini-
ebat, qd finire ali qd ante obn^r finiebat d^r.

131. arts Anglie residen^r. V: disquendom: ex pars infinitet
ex parte obn^r dat finire aliquid vi parle n^r qd antea
iniquitate n^r finiebat, dederit qd antea iniquitat^r
finiebat, nat^r mar. Sensus: L^r locob^r impole^r
mos aile, n^r mos aile coh distracty, qd antea foli in a-
quitate finiebat sub ex parte n^r ailes; atve report
infidion, finit sub ex parte n^r mos aile hoc ob que

quid ex ante finis secessabat. Et hoc fuit alio-
finis.

*Q*ueso. Quod uide natus. Ad ipsos quod.
max. ut tuus infestus es parturiri deo finis aliis
iniquitate salis disty ab eo quod ante finis at fecit.
apud te disty natus max. Et uigil qm. Filius
Inosuile finis via mortua. Hic tuus in Inosuile
finis vny letate. Inosuile. Hoc autem legatus.
Inosuile dicitur tamq; pars infinito huius tui Inosuile:
pnde q; ab illo disquis iniquitate; et q; al. Infatu-
tus hoc fuit at inde e; qd salvat infatuus isto in-
Inosuile.

*S*iquid vero salvat inchoato infinito iniquitate
so pateat: in huc tuus a ^o Cximus post infinitum
ut pante n transire ad pante ^o in eternu; et da
my filius soli iniquitatem disquis ad patrem: ut tam
filius, qd ^o heart caro efige.

*O*livier. 3: dico Inosuile
ab negans coleamus, sed diuinus. qd in quobet leserem
nato salvatur alegante significatio scimus
Inosuile; finis tuus in Inosuile extatos vny dema-
tu Inosuile, id qd significatum scimus est tuus quis,
et coenit tuus in Inosuile ut pante n noster transire
pante aliis iniquitate disty, qd sine salis ualab-
erabat. = Ieso anti disquisiens: dixi quod est deca-
do Inosuile salvat aquate fuit enim finis Inosuile,

92. Precepit salvat aquante ex clavis ve, nat' wa. Et dicit quia
mit' subsumissas & finatus p' n' in noscible omis dimi-
ni in noscible stat' in illo aquante ex clavis salvat
sua finao d' in noscible, Precepit ita in illo aqua-
te poly perficit, nat' mit' et wa.

135. Socia finis castri noscible fa-
lent quatu' perfici' in quibus in noscible. Segnabit m' in
ut' vnu' d' t' qd' in noscible; at vnu' saluat' p'ra finao
t' in noscible exclusore; q' q' d' in noscible noscible de-
fendari a lo'ff' in noscible. Tanty do salvat tota finao
t' in noscible excludere in vnu' omis dimiliq' q'
p'p' bon' ideon' n'l dat' noscible. Avoca finao t' in
noscible aquante ex clavis salvat in hoc destrato'ba.
In vnu' finis Cyp' q' aquante aquante ex clavis
ond' t' in noscible p'ro' noscible; ob' vnu' aquante
exclusore in noscible sit tanty omis de-
fici' in noscible n' in noscible; inf' q' d' vnu' de-
fici' in aquante ab' ob' alterius.

136. Dicitur q' d' m' in
noscible quipartie n' in noscible c' in noscible: q' quipartie e
in noscible finis ab' in noscible: q' quipartie e in noscible
et' en' e' d' d' t' ab' ob' ob' in noscible. Tuis p'bat: q' quipartie
e' in noscible in noscible amob' doc' in noscible.
Tal' t' vnu' p'bat' in hoc, si hof': ha' q'ia p'ante et' al'is
h'is, et' h'is: h'is q'ia p'ante et' al'is ha' finis ab' in noscible:
q' q' p'ante et' al'is ha' n' d' q'ies, nec i' maguate

afinato tu ho. do finatus. tu Luis, ne disty, ne ina-
quata apud prot. tu ho.

68

133

Intraudo res de l. Vascanti,
et Voca, riando I qui n*infest*, ut ostensu*er* in hoc
classe l. diuuenido an*s*: ob tu n*mosule* quipar-
fer*n* mosule e mosule, et ful n*mosule, radit*p*: ex-
plicare mosule natans; et Iesa Voca, disquit*ly* to-
m*s*: q*o* er*ig* quipart*e* mosule ne ob aquate disty
ab ob*tu* mosule, Iced*p*: neob*is* in aquate disty, nat
ca*a*. Q*ea m* i*llios* imp*oles* I stati*nes*, q*o* fit mosu-
le, n*mosule, onde p*is* foli e mosule, n*fit* caput onde
separat*e*; et fit i*mole*; q*o* ob p*is* mole d*is* le mosule
n*mosule*: q*o* tale ob*is* fit omyle d*is* t*ic* a*re* n*mosu*-
le*is* mosule; q*o* mosule, et mosule d*is* qu*is* in aquate
d*is* qu*is* in aquate a*mosule*: q*o* ob*ta* hor*y* hor*y* mo-
le, et nmosule. Disquit*in* aquate.**

Disputat. 3a.

De proprietatis Fermorum

Quid T guotuplex sit suppositio Caput Ium. 22

Explanatio narrat et spes invani-
ri, ad gloriosos nostros et noscere, cuius officiales exami-
nandas gradus faciamus. Nam sicut supposicione
est prima causa idem sonata, ac sub eius positiōē substantia; quo
postea solē vītē solida, qui futū munus huius
dias verbi figura. At in virtute Dialectico verbū sup-
pono, parvū pro eodū accipit, ac per supponere, sive premit-
te, unde aī aliq̄ p̄mittit dāns vītē, suppositio dicitur.
frequentius tamq; et op̄is ad ipsos personas suppositio fo-
rmatas, tū ad aliq; manifestandū.

2 Sed ante p̄ supposicio-
ni eradicē loco definitus; sī aliquid ad uita linda.
Advocate p̄: qd suppositio intonui sic nō dñe post defini-
tū: subst̄i vnū loco alterū: sic Pava suppo-
sitio p̄ Rede, qd loco ipsius. Quod poterit? Rede
supponit p̄ posse, qd illo submetit. — Advocate 2d:
suppositione dicitur in actione, etiam. Pava eī, substi-
tio vnū loco alterū ad agendum id est alba adge-
re. Unde p̄ ipso submetit active p̄ Rede, quando
facit id, qd ad recte, si ad recte: od res uirile. Bene-
meritos p̄ inuidū complicitate moderat. Pava su-
positio, p̄ submetit loco alterius, vnū ad faciendū
id qd alī si ad recte patienter. Tunc m̄ dicit pava,
quoniam patet, ut subst̄i vnū Dī Rede de-
seruans, quando nos dicitur nos dūcimus, ap̄ p̄
p̄ fons est Dī. ut quando illi dicitur exhibe-
mus,

Hic admittatur usq; ad suppositionem.

coram loco dependet inveniamus. suppositio locae: accep-
tus poverissimi loci ad manifestandum quod ipsius magica quoq;
est instrumentum decenter. Nam ex ea explicatio supposi-
tionis loci dividitur in modis, et solum suppositione loci sui actualis.
Excludetur in subrogatione vocis et acceptibus, qui uocis voci
hinc manifestantur sensu Atemperacioni mae cap*75* re-
mut in oralis suppositione, in qua ob si transiit principes
tamen esse manifestat sit quod ipsi metu possunt manifestare
qua, non cap*75*. Addit extensione dicentur, et talis
punctus hinc regnatur ad suppositiones litteras.

Siqueras.

an suppositio. Iveniat no mentali? Quodco*n*on possunt de-
finitiones by nra, by alii que in dialeto suppositiones explant
huc usq; ivenit no mentali, scilicet p*individu*is ex uocibus in
sue uocis expondenti patet. Hoc deinde, q*d* suppositio dicitur
absolute p*per se* de mentalis vero uocis. Si conuictus
multo less suppositiones dicuntur, atq; docent, quia statim ha-
bitus, ex tua madere proutib*is*, q*p* p*ceptibus* oper-
tum est, atq; docent. Lures *l*o*c*on*tra* suppositionem
sit mea futu*re* dico, et sicut dico loco alterius. Alu-
ters, que affiant. Dicitur, q*d* uoces ex uocis subtiliter
per se, p*inventari* suppositione sui de loca insu-
ponuntur (ex parte uoces, que docentur sonant acceptibus;
ut acceptus ratio, intellio *L*.) Atque talis magis diale-
conus

5. Soni nō p̄sonant nū p̄ p̄c̄us de p̄t̄o q̄d enun-
ciare volamus de c̄p̄b̄is aut̄ n̄l m̄n̄tiām̄us a
diām̄us q̄d ho cal ali⁹ falac̄ia est ēnuntiatio. Obs.
sat. T̄q̄d sup̄os̄o māl̄s, vere sup̄os̄o, q̄d nō s̄i su-
p̄oni ab d̄iū vīne dalḡ. Et tām̄ p̄b̄t̄o m̄r̄ egn̄
p̄b̄ iñi p̄b̄t̄o?

5. Dic̄os sup̄onē iñ loco ab hoc p̄-
m̄e: q̄d sup̄os̄o emīna subrod̄o. Soni d̄c̄lo iñ cap-
sione quād d̄kām̄ a cāl̄, or̄qua d̄iū fals̄o loco ve-
r̄i ḡo d̄ d̄c̄o sup̄onē iñ d̄ynd acc̄es̄o n̄ d̄c̄o
dāmenta falsa sup̄onere: ēnac̄iōnē aut̄ d̄dāle-
a; no iñd̄. S̄i h̄o es d̄c̄is iñf̄is voc̄ sup̄onē
q̄d c̄eff̄is, quād sup̄os̄o d̄m̄a māca, quām̄ iñsa-
meal a d̄d̄ d̄nt̄. C̄d̄a c̄w̄nt̄, q̄d d̄c̄hos̄ fac̄iānt̄,
s̄i ex̄t̄ne p̄t̄erent. C̄s̄is hoc n̄ d̄ḡ, voc̄ p̄m̄p̄t̄u
sup̄onē, q̄d im̄dām̄ iñ c̄eff̄i iñ sup̄onendo q̄d̄t̄is; ca-
fēna e sup̄os̄o q̄d̄t̄ loca, q̄d̄t̄ d̄aleus ēn p̄p̄nd̄i reḡu
nt̄, q̄d̄t̄ d̄l̄ḡ d̄v̄dat iñ f̄sp̄iḡ, q̄d̄t̄ f̄or̄ dalḡ.

6. Cuius
3: an sup̄os̄o I vīnat̄ ois ext̄agm̄? Nāndy n̄
no e. T̄n̄c̄ q̄d sup̄os̄o leḡit̄ c̄p̄ d̄iū actul̄s, q̄d̄t̄
n̄ r̄iñ iñtra p̄pm̄ reperit̄. T̄n̄c̄ q̄d m̄s ho, q̄d̄t̄
cos̄a p̄pm̄ t̄nd̄t̄os̄ e al sup̄os̄o, l̄m̄t̄, t̄nd̄t̄,
l̄f̄m̄t̄, l̄ff̄m̄t̄: q̄d̄t̄ n̄l̄d̄ hot deb̄at̄, d̄onec̄
d̄u p̄iat̄ eo iñt̄one enunt̄i ant̄is. D̄ta iñd̄o s̄i,

Dicō: Repetitio aliale rupps; in ea
int̄ dicit accep̄t̄o, seu usus n̄ ad finem q̄ eſe h̄cā
vne quoq; ſup̄oꝝ dicit: nulla quip̄oratio e cur voca-
cip̄to ꝑ ſub̄ ob p̄ato p̄oꝝ p̄denece, et dif̄ea, ſup̄oꝝ
p̄t. Quod n̄ ſit agnitalis accep̄t̄o; I ſolit̄ ad h̄cā
vocare dicit ſup̄oꝝ ꝑ p̄ia loca, ut eos naſcaꝝ ne dicit.
Profecto dicitio aliale, q̄iam n̄ nulli verbo ſimile
fur in deſens ad ſimilem ſup̄ionis. Si m̄ addas ex
he ſup̄oꝝ p̄ſonalis, ſi addas e deſe ſup̄oꝝ ſimile
p̄toꝝ, h̄ addas civitatis vob̄ ſup̄oꝝ malitioꝝ
nulla deſrata ~~fa~~ ſup̄ioni gaudet, donec ſup̄oꝝ lo-
cua.

Luḡis ad: an ſup̄oꝝ d̄s d̄uſt alia noꝝ h̄cā. ~
Dicitur etiā ſanḡ osus art̄, qua vtrum in latit in
vocibus equivoct̄ vñ en voce canis, qū uq; ſyndex
al fin̄ d̄t n̄ imp̄oꝝ ſup̄oꝝ p̄ato in voce quabat
h̄p̄uſionis que traxit ab initio moſaſonit p̄imo
prefinata. P̄iñio do penit̄ ab una, et ap̄l' caue. Enīcō ~
nt̄o voce ad quadeo in fin̄i caue disquit, fuit vides ~
osus ac este. — Sup̄oꝝ. L̄ q̄dicit ſup̄oꝝ de p̄to in ſup̄oꝝ
vnde quorūne cren̄dant h̄cā p̄tis; Ad amos currit: ~
Ex iheralī ealigejo illi p̄p̄ de p̄to ſup̄oꝝ ente, quan-
tuq; p̄dā ſauit, I eo q̄dicit ſup̄oꝝ talis. Claudius illi
d̄tq; īgante fuit ſauit, t̄ ealigejo aſciunt duos n̄ ſuuen̄-
dā: Ut in p̄p̄ne, quācūsū agnatus ſup̄oꝝ eſtq;

subi' que subo de presenti no. Tull' expesse addid.
subo hunc p*ro*p*ri*us aliq*s* ipsi repugnans nempe ex-
nationalitas.

9 *Quod* 6: quomodo supponant' vous pa-
bus? Dico p*ro*: voces supponunt' pro rebus activas. Dicitur
si res a deo existarent' nobis in omni p*ro*p*ri*u*m*us; I
hoc faciunt' vous: do voces factas cum i*de*o, sed faciunt' usq*ue*
a deo: do voces supponunt' active pro rebus. Dico 2: vo-
ces supponunt' passives pro rebus. At hoc d*e*o autorum d*e*u*s* p*re*-
dictorum casu d*ic*entis: ideo nos vocibus utimur, quae ren*der*an-
putam*n*s adducere n*on* sumus. Et nos l*e*arane: supponi pa-
ve omnis p*al*lio et i*ta* substat*h*ui omnis p*al*lio ut eomo d*e*x am*us*
nos ca*rus*, ac*si* est ali*ud*; I*vo*us i*ta* substituit*re* pro rebus
do*vo*ces supponunt' passives pro rebus. Mercede: vero misig-
bat: vocibus substituimus ea*ips*a p*ra*esta, qu*ia* substitueremus
rebus: do*eo* d*e*mos d*e*x am*us* *ca* voces, ac*si* erant res.

10 Sed d*ic*us contra: s*ed* voces supponuntur passives pro rebus
h*oc* p*ro*p*ri*o, et Petrus est homo, et ali*q* similes event*fal-*
se: endo voces n*on* supponunt' passives pro rebus. d*e* ho-
latus antecedens: de voce Petrus dicatur, quod est
homo; *Se* hoc est falso: endo si voces suppon-
untur passives pro rebus, h*oc* propositio, Petrus
est homo est propositio falsa. Pres*d*ic*o* negando
ans. *Ad* cui*us* p*ri*us dis*qu*o m*is*. De voce Petrus p*ar*
supponente q*ui* ips*o* *P*ro vero, et reali d*ic*entur, quod

71

fit ho, Iude; de voce Dñis p̄ se supponente, no
tria. ~~Dy m~~ sub, et prati facia in ipse p̄ adic-
ta obiecta numerus subi, et prati obvi et quibus su-
ponuntur, de ipsis loquitur, ac si de cōs̄is libro, et pa-
to obvis loquias. Inde vadi p̄ ipso loca.

11

Ex dictis

collegit 1°: nos suppositione p̄ aucto loco suppositionem.
Igo m Dñi. Xu suppositione p̄ ipso Dño.
Haec nos diximus dicitur, ac si est ipse Dñi
vus Dñs. Et tamē talis igo n̄ habet suppositione loco
p̄ Dño. Supponi m p̄ ipso loco, et supponi in
tome ad manifestandū magistris p̄ ipsi, qd n̄ venit
predicte cōfīda, ac p̄ ipm loco p̄ spōne n̄ potest. —
Collegit 2°: poset dari suppositionis activa sine si-
nacatione ut si loco unius artificis alius subdūatur,
aut incipit opus p̄ si at id talis artifex supponit active
pali, quin dampnus onus finit alii: de p̄ sibi dari
suppositione eva, sine finū casione. — Collegit 3°: poset
dari finū casione sine suppositione pava: sumus m finat
dys, et satis n̄ supponit pava: id ne. Non m nos
diximus dā sumus, ac si est cōfīda

Caput 2um

111 111 11

Diditur, ac subdiuiditur suppositio.
Dividit suppositio

12

innatis, et foris, malitiae, a copio nō p̄ferebat, ut datus
erat. fortis, auctoritate nō p̄finito affectu, ut datus
erat, fayosco fortis p̄pte p̄blicus, Lubricatio epno
alio, sic loco i datus (nō in universitate datus fortis p̄p̄tis maca
q.s.), ex quodam rito venientia p̄finito reū finiatur, et aut
Vnde Madju Rudus tūm 18 de civitate Dei cap
48. Quod moira finititia videtur easq; reū, q;as
finit sustinere personas. Nec ab hoc ab aliud illud
ab hi tēlera cōspicat s: ipsas p̄p̄tis reū indispicunt
laoris alatas vixitare dicēndae ne, & vix velut inu-
tibus reū vīce vñemur. Supposito vero malis p̄p̄tis subs-
tituto nō, & dux ab postero suū p̄fere ad fermam
fessitudinē. Unde figura ut sic ab fructu p̄fitione
p̄cūndit.

13 Ad hinc cēndū dico utaq; suppositiones praty p̄p̄tis
atendes. Si m̄ praty invocātisq; quadrat, ut se uox
si Daus adat wōo lifalaba, enomys, & p̄es cōres,
satis patet malis suppositio. Si vero praty soli nō fi-
nitate sonūt, ut a datus Daus & he satis estq; claret
acquisitio fortis. Quia loquens, ne si aliud explicat,
per p̄sumit intendere idem uerborū sensū, et p̄p̄tis. Quid si p̄tabi fuerit, ludig vocū, q; nū si nōt uenient,
ut a datus sonat audet, cōntas: tunc nū si et cōtag-
tantis mens loquuntur, id est p̄p̄tis. Subditur
stata suppositio claret.

Subditur suppositione malis,

in orig, quae tunc p*se* a*pibus* t*er* q*d* h*ab* i*n*co,
 s*ive* a*mada*: v*d* Ful*l*ius v*ero*: et i*n* e*c*o*q*, q*ea* tunc
 p*se* a*ccep*it* t*er* q*d* h*ab* i*n*co, s*ive* a*ite*, v*d* Ful*l*ius
 c*onsp*it* ad*g*lat*f*, e*n*orn*s*, e*ges* D*actil*us**. f*olli* aut
 p*ro*pos*it*, qui p*appa*ra e*st* c*on*str*uct*u*n* or*v*er*it*at*is* sub*li*o*r*. Val*ia* e*qua*a, q*uatu*ris a*uge* f*u*ne*re* p*ro*p*rie*
 f*inat*. H*ec* T*ri*un*us* p*ar* q*uad*u*ris* p*re* m*issa* f*or*mid*ata*
 f*u*gn*it*, v*d* u*voc*is* Alio; Agn*is*, N*ost*is* p*re* Ch*rist*o**
 D*icit*ur**. = E*go* d*e*rit* i*n* S*ing*ul*is*, et P*erson*al**.
Per*son*al* sup*os*it* def*ini*ta* p*est*, a*ccep*it* d*ic*tu** p*ro*f*ina*
 fo, v*d* id*ic*to** a*superadd*it*ta* I*n*tu*on*is**. S*ing*ul*is* vero
Aug*ust*in* d*ic*tu** p*ro*f*inato*, v*d* sup*eradd*it*ta* i*n*ver*it*is* I*n*tu*on*is*.
 H*inc* i*n*dic*it* h*ec* e*st* al*ius* n*on* f*igur*is* p*er*i*n*at*al*is*; p*er* a*gu*
 m*is* p*rima* hum*aa* q*is* f*orte* f*inat*, ac p*er* f*ect*is**, n*u*l*la*
 hab*it*u*ra* r*ec*on*ce*re** int*er* q*ui*b*us* h*ec* I*n*tu*on*is*. Ac b*er*on*in*
 i*n*tu*or*, q*uod* a*ut*em** d*ic*tu** h*ec* e*st* p*res*, t*unc* h*ec* f*igur*is* f*inat*is*,
 q*uod* sum*is* p*ri*ma hum*aa* v*d* abstract*is* q*uod* I*n*tu*on*is* ab*tract*is*,
 et e*st* e*st* m*u*lt*at*is** f*inat*is* f*orte* f*ia*, l*et* z*en*o*is* x*ii*
 f*inat*is* f*igur*is* j*ur*is** a*dd*it*is*; *et* u*ni*o*n* i*n* d*e*fin*ione* g*o*d*is*
 e*st* f*igur*is** f*inat*is*.***********************

T*unc* d*icit*ur** d*eu*n*is* v*d* p*er* f*igur*is*
 f*anc*is* f*igur*is* a*li*is**, s*unt* f*igur*is* t*er* a*li*is** d*ic*tu** d*eu*n*is* e*st* d*ic*tu**
 d*ic*tu**, f*igur*is* p*erson*al**; q*uod* f*igur*is* f*inat*is*, v*d* i*n*ve*rt*is*
 f*igur*is* I*n*tu*on*is*, t*unc* d*icit*ur** d*eu*n*is* n*on* f*igur*is* f*inat*is*.
 At i*n*dic*it* d*eu*n*is* e*st* p*res* loc*a* refl*ex*is**, f*igur*is**************

Simplisq; q; danc actiū p; suos natos, ut a fide no[n]
dico[n]e reflexa, et reflexiva. Cadij natos vnu-
nitas. et post m[od]o p[ro]ndulans, id est P[er]nus, qui p[ro]pon-
nit similes invenit. Tunc vndivit h[ab]et in
le. Et h[ab]et P[er]nus e[st] ho[mo], p[er]sona p[er]sonalis. Iugum
longiori[m] Imus vocat Immobilis, q[ua]ntitat[er] v-
moto, sive de consueta i[n]f[er]oxa: qua. etiā decasdi-
cūt p[er]m[od]o, id e[st] inaptiis i[n]f[er]oxa membra.

16. Alterius suposito p[er]sonalit[er] subdeivid in Val, et
Pudal. Datus q[ui] ad h[ab]itacu[m] p[ro]p[ri]o, p[er] quibus
naturae a[re]gi, id e[st] ut d[omi]n[u]m p[er]naty. Specie n[on] habet que-
la te p[ar]bet, sive illud sit p[er]sens, sive p[er]sistens, sive
futurus, sive etiā p[er]mole. H[ec] suposito. Invenit
p[er] nos de maa resaria, sive cibaria, ut dicitur ho[mo]
alzale. Tunc ho[mo] a[re]git p[er] hoc, sive exeat alio quo
tempore, Non n[on] t[em]p[or]e h[ab]ens d[omi]n[u]m vocant etiam
venit. Hec datus suposito e[st] ut h[ab]us a[re]g[ati]o[n]em vestraad
tempus deorarij, q[ui] cibola p[ro]fessit, id q[ui] audi[t] p[er]
bo p[ro]p[ri]o de maa h[ab]ens ente, ut h[ab]e[re] ne sciam[us], hoc
albus.

17. Co[m]p[ar]atio supositorum intermixta, et p[er]indulans.
P[er]indulans r[ati]o[n]e tota i[st]o p[er]sonato p[er]indulans ut
est P[er]nus; Imus, acceptio sui p[er]sonato p[er]habens Imus,
ut ho[mo] al. c. Suposito Imus alia, in alp[er]sa, q[ui]
sat sicut Imus a[re]gimus multo addito p[er]not

Imū, ut hoc ab alia dicitur quia nos res j. l. manū
aūpīl qm̄ h̄is dī s̄p̄is, T̄incatēdācē m̄rātīs at c̄
lēs h̄is infūsiā p̄fūctōnē c̄m̄d̄t̄ h̄is b̄s̄q̄, Cola-
v̄g, S̄d̄ v̄m̄nt̄v̄, et d̄ t̄m̄nt̄d̄ v̄m̄nt̄v̄q̄ q̄d̄
colava dīat̄, D̄m̄pp̄; r̄m̄nt̄v̄ d̄ q̄d̄ v̄m̄nt̄v̄
cent̄), q̄a t̄m̄nt̄v̄, T̄anc̄ v̄ m̄nt̄v̄n̄t̄ v̄m̄nt̄v̄
fūm̄t̄ q̄d̄ h̄is infūsiā p̄nd̄lāt̄, T̄anc̄ fūm̄t̄
v̄m̄nt̄v̄ c̄t̄ h̄is p̄d̄t̄ v̄d̄ v̄m̄nt̄v̄, n̄t̄m̄nt̄v̄ h̄is t̄m̄nt̄v̄
d̄s̄d̄t̄b̄e fūm̄t̄ v̄m̄nt̄v̄ h̄is. 18

Supos̄io isd̄avocat̄ absoluta,
quoniam s̄o v̄i, aut rebellis n̄m̄nt̄ v̄m̄nt̄v̄, et co-
c̄p̄t̄v̄fīs e a c̄m̄nt̄dā, p̄m̄nt̄ v̄m̄nt̄v̄, alīas v̄m̄nt̄v̄
d̄ p̄t̄d̄r̄. Et oes erād̄ p̄c̄v̄caunt̄, v̄m̄nt̄v̄t̄p̄t̄
Ad̄c̄p̄p̄a V̄nd̄j̄n̄t̄b̄e T̄c̄p̄ta, P̄n̄s̄s̄, e a d̄s̄
t̄b̄e Supos̄io p̄st̄ i e s̄p̄ta, T̄ins̄p̄t̄a, e a t̄p̄t̄
fīt̄, s̄i fīat̄ p̄ fīnd̄l̄s̄ h̄is m̄n̄y, v̄t̄ aūr̄t̄, h̄is p̄t̄b̄s̄
ind̄v̄d̄uī. P̄t̄m̄nt̄v̄, q̄d̄m̄nt̄v̄, p̄t̄m̄nt̄v̄, v̄m̄nt̄v̄
v̄c̄al̄ v̄m̄nt̄v̄. C̄t̄ T̄ins̄p̄t̄a, s̄i fīat̄ t̄s̄nt̄mo, H̄
fīneāt̄b̄s̄ fīnd̄l̄oxyz̄, d̄l̄, ȳalīq̄o, t̄alīq̄u h̄is ind̄
v̄d̄uīs̄ e a v̄d̄e, L̄ p̄c̄e v̄d̄ ocal̄ fūt̄ i e Āca Noe,
c̄m̄nt̄v̄ fīn̄s̄l̄ e a v̄d̄e, et fīc̄e alīq̄alīq̄d̄ i n̄l̄y i n̄l̄y
aca fūt̄.

Supos̄io Colata, que et Colleva, aut
et̄ḡ colava dīa p̄est̄, e a e, q̄d̄ s̄um̄ad̄p̄t̄ n̄m̄
fī p̄t̄b̄s̄ fūl̄, ita v̄t̄ fīnd̄l̄at̄ c̄oq̄f̄i c̄ar̄ neḡret̄

18. Apparatus usus vestrum apostoli et duodecim; Evangeliorum
et quatuor, volumen secundum 12, et 1. venit postea ab his
plus, non sibi velis. Sugestio discretiva, que parles
estis de quando et detraherat deinceps acceptio deo
aliquo eo in fabbis subdisciplina detrahitur ab eo
quod vos cognoscere volete non debet sed aliquis hoc auget.
19. Ego ergo prout venificare requiri res ipsas factas
inveniuntur deinde dicens, Idcirco vocat detraherat
ut apertos loquamur detrahitos.

20. Sed si magis Ihesus,
qui mancipat eis vadu, discretiva, in detraherat
sive indehahis acceptio mihi pro suis in fabbis omnes
vadit et absq; detraherat vobis de potestate quidem: ut ali-
quis oculus requiri ad ordinem: aliquis equus ad
equum sicut landy requiri; de nullo in oculo oculo detraha-
re venire requiri, nec necessarius, non licet sic ardue-
re. aliquis oculus requiri ad ordinem: in dextera
de finibus, qui noviter detraheret equis auctoritate hori-
dere sine quo vis eorum. Quare ego de filio vadit su-
ponente, cumque venificat, non raro rebus suis, locis
extremis circumlocutionis, que semper in detraherat et
vadu maneat.

21. Unde colligimus discimus intera suppo-
sitiones discretivas, et vadu: in priorum sit apparatus ex-
parte obitum nomine est alicuius extremo recipiade-

datur quodvis refutet ex uno sonanti, ut aliquis
oculus videt. Nam quod pratus finit actiones, lexon-
 es, quod in iure in individuali destrato responsum post un-
 de se videt oculus aliquis, et in decessu teneat:
 do videt minister: cuia uia videt ab aliis quo de-
 strate esse celi leat. Et cu pugnatio sub vada,
 pratus nulli destrato et siem iuravit a ipsa. Ne
 qui dicit oculus aliquis aquilus ad videndus, nullus
 atrox oculorum acutus, tunc ne videt ad videndus,
 processus est, et in id est, que nsg reuelat in oculis
 apertus, sive in hoc. Hic autem in decessu possit in-
 dividuus oculo, et minister, cu quibus ad videndus su-
 ficit. Non tam sat e prato figurari nefas est ad
 actiones aliquas; dulcioris disiunctio fieri debet in instru-
 ma pugnatoria destrata ei usque ad actiones, quod in de-
 strate nefaria. Unde in pugna aliquis est quinq[ue] fin-
 bus necessariose ad videndus, etiam superio vada
 et disiunctiva destrata, quod pratus destrati veniat
 popolatus per in pugnatoria sensu destratorum.

Decessu et Serenu Quatuor.

=Suppositioni Respondent. = 22

et gradus, sed gradatio ab inferioribus subfinis numeratio
 ad hunc finem: ut Paulus annuit, et amnes cuiusdam fidei

22 Quoniam hinc neque accendes os que ad sermunginum magis
visio non convenit. Defensus et coa adversarii ludicradas
atque omni adversaria, hinc indu suffert enarranda,
et non ha curia pro de condemnacione de caus convenit plus,
et non pedestrianus. Hoc apostolus, et defensus post et quadruplex,
Claudius, Colatus, Dionytius, etc Dionytius.
Defensus Colatus istud dictum assuntione, et qua pro
duo per ratio omni distrinovare supponente ad infra
dicto enarranda peccati ppes recessas parata
et o is hunc dictum et o et hunc dictum, et Ioannes et et La-
ulus et et. unde de caus merito vocare post.

23 Defensus Colatus et coa atque quadruplex supponente
ad infradicto colata sub oneica hunc enarrativa
et o is Ca nd el is et quatuor. Sic decender: jo
Mattheus, Marcus, Lucas, et Ioannes et quatuor.
At huc hinc alios de caus hunc rebus, q a suppo-
nito colata et ipso hunc episcopu colebor, qui potest salis,
ne dis probatione, ne dis hunc patet. Decimus dis-
in use, coa atque distinctive supponente ad infradicto
decendit pp simple ppes cabonatas parata et o zak-
q ut oculus et de dicto de dicto, et form videt. Dis-
tinctor de hinc coa ab caus vade supponente ad in-
fossa dis dicto nominiata, sub paala et in vinci appi
chath edoxica et aliquis oculus mesauis ad vide dicto.

Vel dux deo glori finis seru erit maius ad vi dendi.

75

V. 24
V. 25
relacione facta a dico dico etiam hinc ad eius beneficiis, in
quibus et in rebus cathedrali excommunicatis. Et hanc est sententia dicitur
in unius etiam si non videt falsum admittit. Ad propositum
in patr. I. p. 10. I. p. 10. Let per ea omnia. Finis uero
secundum cathedralicam de subto distinctionem quod patrum fini-
cans necessitate ad aliq. applicationem nefas & fidei prelatis
excommunicatis de se parit ut in sententiis. Applicationes fab-
et si descendens transierit. Vel dux deo oculus necessarius
et ad vi dendi, l'finis ha' enerari' sit in nefas ad vi
dendi non similans; Tuis gratiosa numero ex-
comunicatus. Et ad hoc patrum aplice et iuxta extremitatem his
distinctionem. Utque si omni invito procedat ab initio
obis ad superiori socii ascensus eiusdem quam no-
minis incrementur.

25

Opportunitus hi cuncta tunc primo:
decimus etiam, et si insperata fuit, id est, et finis ha' ad aliquam
tantum infra excommunicatus legitime fuit, unde omnibus qui
sunt os ho' disputat, qd hic ho' disputat. Quod patrum placit
habet in megalin. Ita etiam, et impetratorum interea
legitimus enim adiungit infra hunc certum metuca;
quod ad certum qd sicut superius scilicet excommunicatus
est nuptia patrum et reliqua usq; hic. Cowus enim dicit
etiam. Et nullus bivocorum inventus, qm ita tri-
fuerit qd os Cowus erit ea. - Notab. L. fol. 13a
vij

PS ut aliquis hoc duxit probare vobis ex affectu
viros compotus; falsa autem nisi conexione
eundem. Ita si sedox sit ex coniunctione vera
suum est, ex eis etiam falsa. Alias hinc co-
siderandas suum ostendo, quia sententias positivis, po-
lici perirent, et si quod minorem ostendit ex dictis
diss habebit.

Caput 3um.

22

Regula pro Discernenda Suppositio-
ne statuuntur.

26 Regula in inicio dicuntur et suppositiones tra-
duces quatuor pars similes. Ita mīs vīcī rede, &
aurate loquuntur, id īā regulas aliquid faciunt,
ut - quis variis suppositionis species dicendā.

55 Ius.

27 27
Pro suppositione subjecti.

25 Suppositio subiecti dicitur
nisi ex dono, secunda gratiā autē plenaria. Et ad fini-
ples agerat et interclus; et cunctis personis ex pra-
dictis intentionis. Condit in reali respectu nefario; et in
reali eo intendenti; ac domus quando sit iusta) quan-

Sicut etiam ad nos est incoligati vita tua ap-
parenter. = Exponatur supradictum utrū maxime dignos-
tatis tuas admirato sum vel sincera mente. Cura quae
vni salia vñ oī nullus, suppositiones eis sunt ad idem
omnes, gratia vero vñ quae, aliquis dicitur; nisi
propter obstat; idem, nisi noti ait, Deo id est impetrat
bonis et multis eque idoneus; sum in suppositione
vaga; pro sua postulata.

28

Aboda, domini fina, qui spem
tuorum futurorum dicunt, quia suppositiones mire fructuosa-
bant teo immi, qui affectant. Huiusmodi s. regu-
lare, operis e, Pollicor, Vobeo: Pro die non vñ de-
feso h̄bi demm, rustemma, supposit ad evadere,
in fratre ac nullatorum veritate, hanc pax illa de-
mam debet, quia quibus foliando sufficit. = Postan-
dy infuper in multorum senti plurales finis des-
vñ suppositionis p̄tinacius nec posse q̄ vnius loci dubium;
idemq; hoc emendatib; res hois curruerat nroce finis
hoi resoluti: qd h̄o ho currit; ite currit, et cetera
stantib; fit: qd h̄o deo hois currit, et ite deo cu-
rrunt, &c. Tali dictum desimus numerationis, vñ
23, 4, 1, quae tunc, quia affectant, n̄ finit in vniuersitate
dictiorum, sicut memetos.

29

Hic tamq; regulat falsa,
littera videtur. Nō qd existat, q̄ in unius descripti-
bus illud emendatib; res maximux, et quasi aqua

de labi mun. Sed cap. 16. Tunc illud apostolus
ad Thessalonici cap. 7.5 facit indecens monitum, ita ut
in chrysostomus vindicaretur. Tunc illud apostolus eis quod
quatuor alia, indulgenciae habeat alias annas. Ut
oli. Igitur resolutio, per laicorum. Tunc vero dicen-
dus, iudicio, finis oer. si posset exponi prima. Quibus,
finibus, pure distinguitur et in unius locis, non scimus, ac
de his, finibus est colatus. hanc etiam ostendit opusculum de spiritu
sancto. Ex quo finis papa istius est Evangelium et Iana-
tis oer evanđelii. Iungitq; q; distinctionem. Ita colatus
est in suis suspensionibus. . . . .

30

Cy m de terminari, primo, in primis am-
bituie finibus possideas ut Neatis, Bz, Vtaz. Finis
Neatis pure distinguitur; et unius locis non habet indulgencia.
Ita, finis Alta, supponit proximam unius loci bus, dis-
tinguitur, sed distinctionem potest habere prout, ut alta
omnis oreditur; alia oculis adveniens requiri.
Finis Vtaz ex aggratio ad suspensionem decessit, distinc-
tione, colatus: non potest de causa Vtaz equus calbus, supponit
distinctionem, si vero Vtaz equus ad ipsius curram, colatus;
sina autem hec semper, et nunquam in distinguissem-
pontur, et Vtaz, et mule in diversa loca. Quare ipse
ex his post resolutio posse preservari ad indulgencias in-
fora, seu loca distingueantur. Ita, aliquando, et
aliquando, distinctionem, distinctionem pro loca, et temporibus va-
gantur.

? ?

Expositione Predicati.

31

- secundum ~~missus~~ ~~missus~~ ~~missus~~ ~~missus~~ ~~missus~~ ~~missus~~ ~~missus~~

Praeterea a deo defuso.

Sime fuit; nunc autem aliomodo vestit alius ignoratus.

Suposito grati, si malis sit, aut si in ideo immos est eos dictis capi presentis, ita huiusmodi species. Sin autem personalis posent eius varietas in puto ex se domini dicimus sequentibus regulis. Et sic: inquit ne ad apparatur omnis loco prati gaudens distractus regnum, et separatione, hoc ascensu amodit omnius horum ab separatione ubi, ut ho ne angelus, sic soli post horum hic angelus, neccelle angelus. Sed etiam quoniam libans nase, in inlungata persona, et longula est tuba ut mulier faciat. Quia relata sit: gratias domino in agava ruris supponit. Hoc indefinitum nec refutare possit, nisi invicte, id est, non si prius existentibus in sua individua, ut oos ho e cal, non bene per se existentes, ut hoc cal, et illud cal, et c. Tene vero sic hic ho e cal, et illle ho e hor al, et c. — Pa: in agava desabo sondum, sacerdotem de presbiteri, et unctio paterum. Item supponit resurrectione, paterum deinceps dicitur in sanctis, ut in his pateris. Quis habeat; aliquis hoc et alii inveniuntur factis, et quod ipse deinceps ad predicta via alia facta dicitur unde in ista predicatione invenitur; at ad nos Iesus, nec

553^{us.}Quid Declarationis cen-
= sendum.=

32

Delavye, qd memorij revocablo
 minus precedenti, i' h'isq' vires h'uit. Paus docet,
qui legit: ubi dux qui de vocat memorij Vix, i' h'isq'
 vires h'uit. Nam ipso h'ic equit, Paus docet, s.
 h'is legit. Alia relata dicunt subiecti, quae fieri possi-
 nt, aut subiecti, ut qui, ille, ipsi &c, qui vero referunt
 audent, ostendunt, quantus, salis, qualis, dicunt rela-
 tiva aidenti. Delavy i' dentib's, qd p'co d' a' p'f' actus
 ari; qd vero p'ce d' sa, relavy d'icitatis, ut alios, ali.
 Deniq' ex delav'is p'co d' reciprocatis, quod ut ex
 gratia nostra ee det.

33

Templis utriusque foli et relavy, pri-
 mo tempore suo resu'c'ionis et ois ho qui currit et altus:
 ubi sub ho ex se ad os ho ex se dedi' in h'is rela-
 vi qui rest'ndi' ad fin'andos folios ho curriendo,
 de qui' erat et altos. S: operat temp' qd pr'esupponit
 coquate sub ois alios, qui sedet dis'putat. In hac
 resu'c'ione relavy qui' vocat' colla im'pli'ca'nis, ga-
 f' im'plas, et im'bol'v'as subo, Pro, et us ipso impo-
 nit sub op'os, sic; Paus sedens di'putat. S:

Ufusat relavy tangi inteduy pps sub: vñ Xlus
sedet, qui do cōs: que equivalet, ut diximus, pps i pro-
p̄e isti sūs oībus ac p̄sonis relavy effrētale, et pa-
pendentib⁹ uhabit. 30

Hoc suposito ut ad nos casus q̄ p̄fugio co-
nsuetus habeat relavy in p̄ge hanc om̄q̄ s̄bi relg tangi cōsidero
presente. Relavy suposito mō, quo suponit cūnsans
p̄sonat ubi relavy vñ equus currit, et i heequitad
equi sandys. Ut relavy ille suponit p̄fuse, q̄a p̄cōns
ans equus ponereb⁹ ubi relavy, p̄fuse suponebat vñ e-
quus currit, et equus regit ad equi sandys. Cōspicac-
sionem ex ylo p̄abet falsas reles, q̄s ali qui p̄ supositione
relavi tradidere; sed relavy suponebat eodis mō, quo
cūnsans. falsas huius uelostendit. In hac mō p̄fure
equus currit, et i heequitad ad equi sandys, relavy ille
suponit p̄fuse, ut dicty e, trans equus suponit p̄distrac-
cionem fit desensus: equus hic currit, ille caput,
cūnxit.

22 9

Arias Fermine proprietate

Declarat—

33

Supress ap̄s dñi p̄p̄esates, videlicet fabri,
Ampliatio, Distractio, Restrectio, Demissio, Re-
veratio, et Appelatio, quas oī, et p̄p̄esates, et capti-
ones dñi recte vocab̄. Et fatus e fatus dñi p̄fusōnato

De tempore dñi fere, q[uo]d p[ro]col importat ad
tempus disputationis, ut dñs dñeas dñm ad tempus
presentis finalis p[ro]col. Et dñm peccavit; ut ad a-
mus lectiones adamus ad presentem tempus finalis
p[ro]col. N[on] disputatione, id est ad dñm et disputationis.
Pecavit, id est ac Adamus sunt peccato. Dñm
status, quod natus sic aegrot videt eum in tabernaculo
verbo, tunc, p[ro]positio hec verbo malo. Unde in p[ro]posito
albus aegrot p[ro]prio ne presentia, et refutatio habe-
bit statim dum modo verbis p[ro]prio p[ro]posito, aut fabu-
lo, eo quod non p[ro]positio status verbo oralis sit.

36

A. p[ro]positio publica m[od]i

pro suo finali n[on] p[ro]tempore finali, p[ro]col; dñeis ip-
so alio tempore; ut vocaliter ubi sicut hoc in soli supponit
p[ro]positio existentia deversus (ad tempus finalis p[ro]
col) dñeis p[ro]prio presentio, tunc, et postea. - Distinc-
tio subscriptio huius p[ro]positio dñi dñeis tempore dis-
putationis, que p[ro]col importat. Vix qui videntur, clauder-
ambulant, id est, scimus videntes, clauderis ambulan-
tes. ubi colla et finali pro tempore presenti, assa-
my et, ut clauderis jugantur pro tempore presenti;
g[ra]m[ati]ci expletat, qui fuerunt qui, nunc videntur. C. dñe-
jat in amplias a distacione in eod[em] in distacione
tempus finalis p[ro]col respondat p[ro]prio, in ampliatione
nunquam veniet p[ro]prio.

Id distinxit vero pro se duxit. 33

79

Antelacionis, et retraaciones, qui perficiuntur per sequentes ut huc ipso esse videtur. Sapientia vera et quanta adeo ad omnes ianit. Et huc dico: Sicut visus in equum exirent fortis, vere a salmodiis, et antelacionibus passionis Domini proficerat. 38

Restitutio et fabricatio dei suorum finitum ad quam non finanda. Id ois eamur ahi cuius ut filii ois equos, qui remittuntur restituuntur, ut quartal pescary solitum. Qui ad finitum equos dantur. Alii. A his iams coitare, qd hie ois restituuntur varii modis fieri a solito. 1o per adiutorium, ut ho Doctoris disserat. 2o per apositum minus sustentiori ut Res. 3o ut viros imperat. 3: per alium, ut ho qui est in ioco ambulet. 4o per alium sibi, ut foedis purans coronabit. 5: pro aliis, ut equus. Alii calibus. Benignus perqvis adiutor, si venusta, qua omni amplitudine li mitatur. Ad hoc finitum ianuacide pectus, ut Alexander vino positus erat impotens sui. Additum restitutio nimirum ne pectus autem opere, unde si diuersis ois planetarum Iudas exaltatus by exaltatus infelix resurrexit, prout. Sub omni sepe quoq restituuntur aptato diligentem, qd exteg possulant de presenti, supponit subinaliter impedit, et inde seque equivalent discutitur. Unde sub hunc ppter hoc cunctis reportat aliquo hoc, id est faciat hunc sensu, aliquis hoc cunctis quatuor etiam plus primi tibi prout oda illud saliass subal-

89

Pota 8. recte et cog ab.

afato suo non res dabo, ad res tuas apanedy: ut oīs
equus cuius t̄, vere valet go oīs equus Xni cuius t̄, n̄
 vero ī ta; h̄ce, ab afato tuo restat cō ad tuas res.
 Iudicis apanedy ut oīs equus Xni cuius t̄ p̄sime in-

feres: go oīs equus cuius t̄. Pota 9. recte et co am,
 atio restat cō nato ad nēdandy sūc nēdandy ut
noīs equus Xni cuius t̄, do noīs equus cuius t̄. Non
 do valet esa atio n̄ nēs dōbo nego ad nēnandy sūc
 nēdandy. ut noīs equus cuius t̄, n̄ bene infex: go n̄
oīs equus Xni cuius t̄.

90

diminutus subtilis dei p̄fūsi-
nato n̄ ly dōs, ly qd ut et iops albus ly dentes
obi finicāo dei albus diminutus p̄tly parly ly den-
fes. Pota, nulg et cog atio dimūnato ad dimū-
 nity, aut ī verso: unde n̄ recte infex. et iops albus
do absolute e albus. Neḡ ta ne albus ly dentes:
 n̄ recte infex. do absolute ne albus. Nec hoc mo-
 valet et iops n̄ albus: do ne albus ly dentes. be-
 neant valet a solo tuo dimūnente afato ad re-
 gandy sūc absolute plādy. ut et iops e foli albus ly
dentes: do absolute ne albus.

91

Al vero mīs dūmīsat
 denonīnūmīs, qui suā p̄se nārī mītēmīmīt p̄stī,
 et vī de trātūt albus ut en en Xni p̄t cāqīs sc̄p̄s
cāqīs cōnatuz mētū barbatū pediculatus, et p̄t de albus

Hoc intres absolute curry, coronatus. Alio
 natio identatio tu appia ad impriopius finitam.
 sit possumus per Alessandri, et Terentij. Et etiam per
 adois addidit quosus agnoscere defiat: ut hippochuse
pulcher. Hec fuit magnus. Ph. Vel ales viri
 in monachorum. Ut si pectus, ob l'immortua si
 ad l'abat urbis day ho, et vale viret; sed deniq;
 res ducenti^e quosius imperius vis finitam negatione.
 ut l'my essity, ibi libety e alienato alia causa ex-
 se, tidentis dependenti, quos perficere o deat, in molt
 fuit alienat atque impostator colg. Nota ergo
 in valere atque alienato ad aliam atque negativa deho
picture deho: Neq; valere deho: deho in hoc cus.
 Neq; valens neho: deho neho picture: Valens deho atque
 alienata atque ad n'nat deho absolute platus
deho picture: deho neho.

12

Appellatio application finit^e u-
 niversari ad finit^e alterius, iusqu^e applicatur;
 appellans, ius cui applicatur; appellatus. sicut
 est: Hales emadnus Phile apelat eius magnus day Ph-
log. Hoc enim m applicatur ad Philosophum radiorum,
 alias ve stadiu teles. Pratus totale summa applicatur his
 fuit, ac summa ipsi applicatur. Alii vero tri partis recipi-
 ando appellant fuit preponit pars prati, ut in eis dala-
 jo, aliquando superponit pars subi. A equis alios
currit.

Duplex in appellatione Malis et
farcis. Malis, quando sive unius sui apli est figura
sive maleproris. ut alio dulce, ubi finatae tridu-
cuntur si uata mali sunt acutae, nutrige subtilitate
sunt. Tunc alijs quia dulcis est hinc subtilis, ut sive sub
dicit finatae male, et sua finatae sunt fornicatae
diuinus alijs dulce in apicemus si dulcis sunt dulce
finatae sive alijs: ut ea vix dicunt abrido dul-
cis, qd sive farcis; sapientiam finatae dicitur dulcis, si
nato mali sunt alijs, taut faciat hunc sensu. sub
alios e subtiliter dicitur, quod venit ab alijs dubio est.

93

Somatis appellatio expiratio piriculi piricis. sunt
ad finatae forne alterius. ut uales fuit mad. Si
ut finatae non mad aperte n aperta si finatae male, sa-
ve sub philosophi finatae per Phil.; supra finatae
forni, hunc, figura philosophi que e forma finata g-
rus Phil.; Apertata per hunc equi vallo. uales
fuit mad, se ex elitis in Philosophia. Sobrenominati-
onis dicitur toqui mollis tangere scilicet indentis mo-
lis dicentes; et madruus locus proinde mad habet appe-
llationem male, caderat le mad. supra finatae male,
hunc, figura sub finatae q pro loue: q hunc e-
quivaleat: e indentis mollis corpore; Sed non in-
dentis codicis.

X ans 2^a: de Signis.

Secunde nostri Intellectus o-

Perationi conus-

pondentibus

I Causa, devotus hincus nā operaū ardenti-
bus tractabimus. Nunc autē de ipsis prout adgatinent
operaū mentis, ināq. sicut disputationes ad redimuntur.
In his in pōtissimum ac quin pale locū obtinere oce-
nuis, nostra exponere, et vero efflat. Quapropter exo-
bis, quāq. ad evitandū orationis rancor devemāmus.
Quid sit non, qd sit verbi, diligenter inquirendy.

Disputatio 1^a

Caput. Ium 1

Quid sit Comen, Verbum, Oratio.

Ailes lib¹ d'integ¹ cap¹ sic nom¹ ex pl¹: uox si-
nava ex insitu sine tempore prius nulla pars finit
figurata. A paulo post sic de se ab oliguit: Verbi aut¹
et, qd tempus finit, et cuius nulla pars se-

seorsim finat, ac q̄ semper coni, qui de aliis dicunt e
fini. Et casus ita de ratione loquitur: vox finava ad
glabrum, cuius partitum aliquia finata separantur. An vero
hę ex sp̄lūcātōnēs aliq̄ s̄nt cencēdāt ad dōrōs definī-
nes, nec ne? r̄wacat exāmīnare.

¶ Nos aut̄ admē-
ns̄ santi Chīnāp̄s p̄ nō m̄s dēfīnīre: vox
finava ad glabrum finita, ac p̄ h̄m̄ t̄m̄p̄re, cuius nulla
pars finat separat̄, quęq̄ adiuncto ē effat̄ plen̄
lēndiḡ. Trioxa verba excludunt voces, qui n̄t ad
glabrum finant, li finita excludit vocabulū con-
gōne, & non glabrum, qd Chī ad zām̄ nominis alle-
gat vō n̄b̄o, n̄ t̄s̄. Si unūtūz nōm̄ aveabo p̄ h̄m̄ s̄m̄
tempore, qd p̄p̄s̄m̄ v̄ib̄ sit finire a yem̄p̄re. Cu-
ius nulla pars finat separat̄ postulat̄ finavy finis-
sime insylediḡ, hōce, cui coes deat sc̄p̄us nōm̄, et p̄m̄plex. Ex
illavera q̄q̄ adiuncto finat nullivo caly eēnom̄ n̄p̄ ad-
iuncto vōbo ē effat̄ plen̄ lēndiḡ, id est ym̄nūciab̄,
qd v̄ay, falsus dīaq̄rebat.

¶ Hanc soliḡs nōm̄ a nob̄s dēfīnīer
n̄ p̄t̄a p̄am̄b̄is ac ȳp̄, & p̄t̄a di alia s̄lēdērā p̄m̄o-
ne ad enūm̄adō sp̄m̄ridiḡ. Coliḡs l̄ vōces n̄b̄ m̄p̄p̄od
fīctiū reenōra, li est a ȳv̄b̄o ȳlēng fīnt̄g efficiunt.
Si aut̄ tam̄ h̄x̄ nōm̄, q̄ ȳcīnōde redunt verbū fu-
jorit̄, ac si nōm̄a cent̄. Idem dīcīdo de quāris vo-
cabulū mālit̄a coḡto, ac de casib̄us obliquis, r̄m̄t̄ orūt̄us, adop-
t̄is.

55. *Tractatus de Tempore.*

Verbi sive nomine id est h̄i dicitur ad dictum & docimā artis p̄rogere
definiri. Uox sīnā uād platy sīnā tācū p̄oxē au-
tū nalla pars sīnat sīgāt, et sīmū eōtū q̄t dealeō
prānt e nota. Ta pars explicationis n̄ īndicet. p̄lītā
excludit id, quod artis vocat verbi infīs, et revolat,
qd ex n, et vōlē sit om̄ vocalis, sācē aſiāmāns ab-
qđ aū fīt anessāndzao valētudinis. Cū somp̄o deno-
sat, qđ p̄i y e verbi ad finitū tempus, quo res mensurab̄ ȳt
pallit etiā anot, sīnat, et ad finitū tempus p̄sens, tem-
p̄fūng amoris. Nonē tempora h̄i īndicat quāris duxis
et iā instansia, et in rebus, cāct, cōfīdat, aut etiā
cētā, et in rebus cōstīt, vīt, dicuntur, et cetera,
dicuntur, et cetera. Infīs etiā canōm, et īndi-
cat verbi, si qui dem, ac formaliter, accipitiat
tempore nos, aut sīmū quo aliqđ defibit, ap̄t, sīne-
git, qđ formaliter īmēptari.

6

In finione verbī tūa sp̄e-
ndunt. Sy; ac p̄ūnigale etiā fra, l̄ quāsi fraḡ
verbi diste p̄fīxat, et amō, p̄fīxat amorem,
lede, lesionē, etc. Recant̄ fra finitū, et accipitiat
exēmū ut aūnt ī finitū p̄fīxat amorem. Idq
verbi, et fidatis fra n̄ j̄t ī malāo, I p̄asō, p̄io quēs

vel caro acris, ut in verbis facio, sedes, Ieso: appre-
hendit m, Iesio, aut Iesas o ipsa intuendo acris,
aut excedit.

¶ 3) Et e tempus, qd finat sub mensura illius
acris antiquod si non iusta est imputacione et mo finan-
di sint adindecā dexte deies tempus, et indebat el fūa
fore. Hinc deducit, qd licet cena grandis et omo-
rione vespertina, et meridianu tempus nisi verba, et
nona, grandi inde fauorit cens, aut grandis ei
fūe, fore, ob oulos hanc vtilimq; defegione,
ut percale arnax facile, sed enim nonis, et verbi.
Aliud est in tempus, aliud modum tempus, et
aliud si hanc et tempore, Innotescimus est in tempus et in tempore,
qui fit sibi. Itali tempore, ut cena et grandis et
quod est in tempore nonis, siue nec sibi est
tempus: ut videlicet in his nonibus, dies, my-
siannus. Quo d. caecatius et sem huc verbi et ob sa
nonis indolit, et finit et tempore, hoc est, finit et man-
do tempus, et presens, et prædictus, futuri, in quo aliquip
admiratur, aut gaudetur.

8) Et e colla obva, que vocat eti
Iuncio Iposio, l. onio, pratis et subto sint verbis anno,
et nonis anno hoc discimus, qd verbis vel nomine
finat, anno in tempore ea ceteri, et in tempore et ve-
rbi nonis, tamq; subto. Id autem, qd finat alioveni-
re pratis dicitur. Hec de obva Ivenientia vocata colla

Cola, & oppositiva, quae etiā finis avibus aut negatione
pergunt, ut nam; sed ambo, ut in negatione excluden-
dat.

83

N*ota* primo: quod in iōne loco poly verbū sice ceppe
verbū; quod tanctū hoc verbū denotat trauenit etiā predictū a
fubo. Reliqua autē verbū id est partī participant exceptus talibus
quod in illis īfīt semper verbū substantivū sice. Itaque
hoc verbū cuano, ita exglat sice curans. A mari ita ex-
glat suū amans. Confessū decet enim = O nostra, quod tu verbū
fudisti, aut preceptū tu miseriōis propriū se ex fecto veris effi-
cēndi. Enim tu verbū, aut fubus onno proprie verbū ee.
Sed quod hec veris quod gomo ondo accabo de presenti;
Atque in istud hec folio veris (id est in veray e ad amans suit
Antichrisis sus existit, quod ab*iquando* potuit, tu gofe-
ritur tu vere dicitur ad amans e, antile. Tu dicā uerable
prefecto, aut fubus vocato Philiū in verbā, dicas us ver-
bi; qua si ali quomodo cadant apparebit verbū de preson-
sui. Unde que dicitur in eis e analogia assertunis, adiuvy
lams dicale*ti* sempli dicque aberunt hec.

Nota 3o: verbū ex-

tra emuntiōnē nec proprie, ac yeare verbū, ut quod predictus
fobus yeare verbū valeat. Nam: ad yeare verbū proprie
nabus propriū seruit ipso, serucola ob*ra*; hec autem insibi
non est, nec finiat serure ex dicens, ut ex nostra ipsa
non esset ligat. Verby. minimūt antes peritu cappos,
finat. quod oppositione, quod finis posteriori veridicetur.

quō estī spēctat. Hūd cūdī Phī bīdī Lec 5. ipa
verba, qđ p̄fēdī cūt̄ nōnā s̄r̄, hōc, n̄ obēnt plēne
mūnū verbi, cūus ē dīpōz̄iōn̄ fināt̄, qđ tāmfa-
līqđ fināt̄ vocāt̄ pōs̄ nōnā, pōt̄ nōnā gēnēra-
lī dīcōt̄ quōvōs dēt̄ fināt̄.

552^{vis.}

I. Oratione

11

Hic n̄ eāmōnūs defi-
nīre orānūs gāmatīcē fūnd̄, nec zētōnīcē fūnd̄, Dona-
ōnī addī allos spēctant̄, qđ ex mēndē Phī bīdī V-
pēdī Lec 6 s̄ic dīcīt̄: Vox finava ad glāt̄y, cūus-
pānt̄s alīq̄a finat̄ sp̄ata, ut dīct̄o: In v̄t̄ ap̄as
aut̄ r̄ed̄as. P̄t̄on̄ dēfōnūs p̄as̄, finat̄ Ivenī c̄m̄b̄y
qđ nō n̄e, et verbo, p̄t̄deār̄ v̄as̄ dēf̄y, acc̄id̄y, et a
quōvōs finavo ī n̄sp̄lezzo.

12

Dicit̄ aut̄ vōx ī inf̄indulaciād̄
īnd̄icānd̄ vñt̄ab̄, qđ mēd̄o nēsū gāmatālī
lēnt̄ hēre vōces, ex qđib̄is orānūs Ipon̄it̄. Cōvōcūb̄
m̄ dissōuād̄is, vđ Cely, Leo, Penna, nullā fīt̄
- orānūs op̄us m̄ e, quād̄ hab̄t̄ sūnē, s̄e orānūgāma-
co, qualis ad vēxt̄t̄ iñ hīs ho dōct̄s, sol uēct̄, Dey
vōd̄ns, Ales hispanūs. H̄c m̄ vñt̄astālīcē dēt̄
ut vñaq̄e qđ vōx dīcīt̄ Išūt̄ orānūs h̄y eār̄d̄t̄ Iap̄y
hēat̄ qđ finat̄ dīct̄y a finato alēnūs, ut vñt̄ u-

Separata.

84

Præs hoc mo exceptata dicitur anno Opere
incolatiorum padebat, q[uod] statim tunc, exordio m
ritas ad orationis profecto, affirmos, qu[od] tu' sp[iritu]le
s' est. Tum eti[am] q[uod] a de cetera orationis actibus reau
tib[us] in numero, q[uod] tam de cetera ciuitatis
in au[tem] l[et]e. — Sed rotabitis, ma in actione ponit partem
aliqua, et n[on] des? At vero q[uod] sum **C**e de finiori ad plati
bus, qui numeratio up[er]mis tertiis partitionibus, ut sit dene
civitas h[ab]entia foratus, cuius prior pars, ~~ad~~ fuit fi
niplati regni. Et de figura, atq[ue] adiugato d[omi]no
finit, utramq[ue] ad platibus finiat. Et post eti[am] vta
q[uod] Thom[as] iacobonis p[ro]p[ter]a sicuti mala, ex q[uod] quan
doq[ue] ponit oratio, id quodq[ue] hoc. Cui candidatus p[re]
dictorare, dantes finire, ead[em] regibus existente
modi non perficiuntur, et finis nisi partis alterius.

19

Ad h[ab]entia oratio non impedit, et perfecta. Tripli ter
tiae, q[uod] sensu hit impedit, et quam suspensus, ut
int[er] utr[um] vobis non vobis, et h[ab]endo quodquodq[ue] p[ro]fecta,
qui p[ro]fectus sensu generat, ut h[ab]e p[ro]ductus p[ro]m
issus d[omi]nus principium, vocatum, deponens, osti
via, et enuntiavit. Nec enim prestat[ur] concu
rat. Si ergo aliquando est disquisitio introdus
tus videlicet lotus, q[uod] agit ut ciuitatis clasius
elevarit. Ordines p[ro]fessi omittant aut p[ro]p[ter]a

cap 11) adoratores manus aut posicō, et languores
gl̄is et deras p̄nit. Omunt uox vero parentis, et p̄ia
plaoris. Oiao vero enuntiava quatuor d̄afacti
rat de alio testiq. fixendo belludo. Laus cuncta
hocal. In hoc sensu id eocas; doppo de quaenq.
sequenti:

- Caput 2um-

Oqua et quatuorplex sit Proposition.

15 *C*est idem ipso orao enuntiava unius de
alio. Et parte orao Ivenit p̄po aī alii oracionibus
que p̄p̄es n̄ s̄t quare salis parla et m̄s impud
taditione, reliqua vero s̄t de tappa ab eo qd
ppo n̄, Ivenit passa data def̄s p̄pi mondali;
seruit, et vocali.

16 *A*ffava et orao enuntiava unius de alio. Inser
tendo pratis obv. aī futo otto, ut p̄p̄es et ho: nida
vae orao enuntiava unius de alio sequitur
pratis obv. aī futo otto: ut Laus ne die: No
ta qd si p̄po istet duplex colla, alia p̄nigali;
et alia mēnus p̄nigali; aton dende p̄nigali;
ut istet unip̄po sit affava, an vidava, quare
issa et affava p̄po. Laus quādo qui d̄amini;

A ista rediava. Xps, qui ambulat n loquitur.
q[ui]n p[ri]ncipalis a[ct]uod, in B[ea]titudi[n]e. Cola p[ri]n-
galis es illa in qua sensus orationis, f[er]o g[ra]m[mat]icu[s].

15

Dicit[ur] ip[s]o in Cat[er]gog, per Idionali. Cat[er]go e,
qui alio q[uo]d ab ali[u] i[n]dicat u[er]ba U[er]bi e ho. Hypothesis
e, qui ali[u] q[uo]d eti[am] i[n]tendit d[icit]ur ab ali[u]qua Idione.
Natura i[n] sp[iritu]s Idionalibus p[ro]p[ri]e denotari i[n] nesciencia
sapientia, p[ro]p[ri]e, et moralis, letitia coextet Idionis a[ct]uado-
nato. = Ugo f[iliu]s genitus h[ab]et: si e ho, ex filio: c[on]tra ho
metau[er]ba i[n]dicta a[ct]u[m] ex i[n]sp[iritu]. Didem ex: si id n[on] e cali-
bus, innis tice i[n]dicta a[ct]u[m] calore. Didem ex: si ema-
te[d]o de liq[ue]f[ici]t filio: c[on]tra matus mox i[n]dicta a[ct]u[m]
leone p[ro]l[ific]u[s]. Q[uo]d enim si si iudicata[re]t, eg[o] p[re]debo,
vbi nulla denotat nesciencia i[n] dicta a[ct]u[m] tuu[m], ut sesione
mej, I[usti]tia coles teg omnis a[ct]u[m] alio. Ea p[er]tinet i[n]lin-
di p[ro]p[ri]bus denotatu[m] p[ro]minentia i[n] meta[ca], ut i[n] hac: si
ho n[on] ex filio. v[er]e p[ro]p[ri]a s[unt] in hac: si e idius ne calidus,
et moralis, ut i[n] hac, si matus i[n] diligit filio. Vel
I[usti]tia p[er]tinet omni d[i]cere se h[ab]ere, ut si tu d[ic]is, tunc ador-
mit.

18

Dicit[ur] ip[s]o san cat[er]goica, q[uo]d hypositica i[n] sim-
plici, ut sp[iritu]. C[on]tra lexi, que unica sola i[n]stab[it]: u[er]ba
U[er]bi e homo, si U[er]bi curat u[er]ba, qui Ia
simplici est ut licet habeat dupli c[on]ceptum cogulam,
numque curat, ut mores. E[st] p[er]damen uel est

2ª pīncipalib; 2^a m. dñi 1^a e medi' aqua sensus o-
racionis p. effectus erat, quod etiam intellexit de pro-
prietate huius quis paster copulam pīncipalib; alioz est
qui impiationis vocat admittunt: vñ Catus qui
cauit mortuus: ipsa dñi villa, que ista plumbis a-
liis pīncipalibus, vñ Pius sedet, et Ioannes sedet, qui
duqua colla pīncipali istab, nempē sedet, et sedet. Co-
la, seu iunctio e est mensa dramacalis, et n. logica,
quib; eius illis collis pīncipalibus dicitur, qd' quicq' pīncipalib;
oracionis sensu. Nota opm de subo distincib; elevata
tis: ipsoz: vñ oī ho cal, que ego forū complexo, qd' forū
seu cognitio se unita colla pīncipali istab; multitudini ta-
ctus, seu impletus e ipsa, qd' equivalens multipli parti-
bus sub illa identis, sic: hic ho cal, ille ho cal.

19

Upo ipsa subdividi in colavg, disiuvq. Colava, que
istab colla dramacali iuncta vñ Pius cauit, et
Ioannes sedet. Disiuvia, que istab copula dramacali
disiuvia vñ Pius cauit, et Ioannes sedet. Disiuv-
vago subdividi in Propriam, et impropriam. Ho-
piae, qd' pīncipalib; vng partis et vero, ut altera fal-
sa sit: vñ Sebnus cauit, bil non cauit, que ne-
res apio poterit eos suis duabus partibus unam esse ve-
ram, et alteram esse falsam. Disiunctiva in pīncipalib;
que pīncipalib; requiri vnius partis vno us partis, five
alteras partis sit vira, five falsi vñ Pius cauit, Ioannes

Drambulat, qui prædicti sibi venuit, sed nesciunt quod sit, alle-
gat ex his suis factis dare eum non posset, et dicit
deinceps falsus. Tunc quo adoratur a papa, discutimus de a-
liis agibus suo loco dubitamus.

Caput 3. um- 22

Materiam, formam, Quantitatem, Quali-
tatem, Proportionem, Asportat 20
 Vetus modus post fiducia
 nūquā ma. 1: per orationes ad ipsas fiducias; non me
 subz apertantur mea fidei fidei, et a mea mediatrix
 peccatis informata, seu detraha sub. 2: vel ipso est fidei
 articulo: homo sub, sola, et peccatis me, et fructu-
 ra, seu dispositio novae fidei, et adiuvante, qd tamen qd
 in. In fiducione illa maxime vocat me ex qua sit, fe-
 riat fidei. Hoc vero si derelinqui, ut enuntiatio
 mīus de alio, sumbitur eo quōvis istak enuntiatio
 maxima qua. Hoc vero qd enuntiatio maxima qd alia
 lectio dicit omittitq; idemmo defibit. Fiducia fe-
 bi obvi ad ipsas peccatis obviq; dy se, et sent hpc. habeo
 diligenter reges, ita triplex post et maxima cag; de qua hic
 sermo est.

Igo cuius facti dicunt necariq; habent ad gra-
 tias obvi e in maxima: vñ. Sursum: Illa audiou-
 ius facti dicunt habent inq; e in maxima: reges.

Et si quod nantioz hunc quis, in mea autē p̄denti dīci-
tur et illi p̄m̄ annū sub dīctū p̄denti hanc uis ad prob-
uū Huc currit, Ioannes calbus: ut currit, et ab
hunc ient̄ sveniunt̄ subiectis.

22

formā e dispositiōnē sex-
mīnorū sufficiens ad locū variatiōnē p̄m̄, quare uī dīff-
ges vīd̄t̄ rūs dīctū, p̄sunt hīc dīctū fīg, et dīctū locū
variātiōnē p̄m̄ dīctū p̄sonē dispositiōnē: ut hunc, fact̄ di-
verso fīg ab ista atē hū: si cēd̄ m̄ uī dīff̄ fact̄ vā-
riātiōnē cōm̄ dīff̄rēt̄, et vēnt̄ fīa, quantitātē p̄p̄is
et est cōtentō, aut līmitātē sub̄ locū ad glūra, l̄gāndā
fīnānčia. Dīctū cē cōtentō, aut l̄mōdānōrem
fīt̄ mōrē p̄t̄ ad istū m̄ fīnānčia, q̄d̄ ad glūra
fīnānčia cōtēndōt̄, l̄dōnī tākīs līm̄dāt̄, p̄n̄dāt̄ quā-
ntitātē p̄p̄is vāriātē m̄ḡnātē, dīcītē mōrē sub̄ p̄p̄is mā-
nēt̄, manēt̄ m̄ cōd̄ p̄p̄is quantitātē. Tūt̄s dīff̄ bus
oīs hunc: oīs hunc mānēt̄ vāl̄ quantitātē, q̄d̄ dīff̄
sub̄ manēt̄.

23

Iānūt̄ ex me p̄p̄is quantitātēs. 1: vñt̄ alīz
quando sub̄ Imāc̄ ap̄st̄li fīt̄ id: ut hunc ē alīz nullus
hunc equus. 2: p̄alīs quando sub̄ Imāc̄ ap̄st̄li p̄n̄ op̄az-
tātē p̄vē ap̄rāvō, p̄vē n̄ap̄rāvō vñt̄ alīq̄us hunc alīz a-
līq̄us hunc ne hunc. 3: p̄indulāt̄, quando sub̄ ap̄st̄li,
tūt̄ dīmonis trāvō fīndulāt̄ Huc currit, et quando
sub̄ ap̄st̄li, tūt̄ dīmonis trāvō fīndulāt̄ ut hunc hunc
vñt̄ sub̄ Imāc̄ ap̄st̄li fīndulāt̄ tūt̄ dīmonis trāvō fīndulāt̄

Sed quone hic, si ideo quantas singularis dicit. Ulti-
matandis e quantas indefisa, quando sedis sub inveniu-
lo pino apud: vd hoc cal.

22

Advente ppa affava quantitatibus
indefisi inma necessaria equivalere onus alio vd hoc cal
equi est hunc ois hoc cal, siveo si inma idem equi-
tate parli vd non currit hunc equi ut aliquis no currit.

Ex uige tamq nos casus in quibus ppe affava quantitatibus
indefisi inma necessaria, nequiles onus alio vd inhas
homo e pecus n dat equivalia, nec onus alio, nec parli:
n dico bene vallet: qd ois hoc e pecus, nec bene vallet: qd
aliquis aliquis no e pecus. In tam ppe sub hoc faci-
gorit qd maza humana, in aliis vero singulari-
bus, sive in doni duis maz humanis. = Alios casus;
quando sub ppe faciunt, tunc in ppro inde finitorum
inma necessaria equi ut parli vd equi sequitur ad equi-
tate aliquis equi sequitur, ibat sed aliquis equi su-
gorat ppe; utaq ppe uera e.

25

Ultimus casus, quando
ppro indefisa inma necessaria ex predicationis inducit
hunc in equi etiam parli, vd alio ho, id est aliqd alio
ppro predicationis inducit dicitur in qua sub invenit
se posse lativo patet, ppro pte vd alio ho, hoc hunc inqui-
sub he adglutina se extensis pte. vd. Specie orgel
predicationis dicitur illa in qua sub minus, C que secundit
ac pte vd hoc cal, ho enipis, in qua sub ho minus se

Continuit, q[uo]d al[io] in D[omi]n[u]m eque. Inde ut ag[er]go ex predictis non
sunt. In p[ri]me ap[er]tura in defisa. Quis sit in ma[m]impoli v[er]o
hoc equus, et in re q[uo]d ave quis sit in ma[n]u necessaria v[er]o hunc
est abundit ad intercessum loquentis, ut immoscat p[ro]p[ter]is qu-
andas. Ip[s]e autem neq[ue] ave in defisa, quis sit in ma[m]im-
poli v[er]o hunc equus in defisa omni fali equivalere, id est nullus
hoc equus. Id est dicitur deinde neq[ue] ave in defisa in ma[n]u
aut hunc albus, id est nullus hoc albus. id est capte de
quaque neq[ue] ave cuiuslibet fugient I[esu]se. v[er]o equus nequit
sit, id est nullus equus nequit sit: ut autem ut magis sit a
lisa sicut nullus equus dicitur fugione re I[esu]se, sicut sicut si
ff[ig]os.

26 Qualitas m[od]i p[re]dictis categoriis accidentis p[re]mis. Aliqui
int' qualitates p[re]dictis numerant, ap[er]turas, neq[ue] aortas, & meli-
oribus, id est int' qualites p[re]dictis numerari debent veritas, et
falsitas illius. Ip[s]e dicitur vox, quando finit p[ro]p[ter]e, sicut et
veritas, autem in eis finit reverentia re, v[er]o hoc al, hoc ne-
albus, & ip[s]e falsa cilla, qui finit ap[er]turas, & finit v[er]-
ne fuit v[er]o hoc et capo, hoc neal. Dicitur q[uo]d veritas, et fal-
tas p[re]dictis qualitatis illius, q[uo]d n[on] p[ro]p[ter]e metaqua[si]o. Quidam
ne de cetera metafysica alterius, q[uo]d sicut adhuc manet
salus cetera, & adhuc, sicut in intellectu in nobis, et falso p[re]dictis
adhuc manet p[ro]p[ter]e q[uo]d q[uo]d n[on] p[ro]p[ter]e a[ll]iquis. Hic p[ro]bat: hec
go. Sicut cuncti ead[em] manet, dicitur in unius eiusdem abla-
ta veritate, falso p[re]dictis adhuc manet, sicut intellectu
propositio.

Dicitur desumenda & propositionis
= Materia.

Ita discutimus ea hoc quinque habeat, aliud cum Pat.
fonsecas lib. 3. dialeg cap. 5. Oviedo, Alfonso, et And.
volunt me capp. 4q[ue]s desumendo et ex natura subi-
obi ad al., et indecens ab ipsa p[ro]p[ter]e. Alio vero obiectu-
nent dicunt desumendo ex natura subi obi ad
pratis obi quatuor p[ro]p[ter]e emittit ab ipsa p[ro]p[ter]e. Satis
similis, et aucti niores qui hoc assertant, qui tunc supina-
gat. O. Ulla dicit haec cap. 6. num 1. o. 3. unde qui
militant per laetitia, sonant hanc p[ro]p[ter]em ut ho[rum] obiectu-
rum resarcia eam haec p[ro]p[ter]e se consideratur dicata. nes-
usq[ue] natura ad al. Qui vero sunt p[er]tinet dicunt et in
maimoli, quod sub obi regundnat prato obi p[ro]p[ter] etiam
stat p[ro]p[ter]em.

Sum autem laetitia, q[uod] sicut p[ro]p[ter]o: maga q[uod]
q[uod] fortis est prior ip[s]e p[ro]p[ter] fortis: si talis ma-
nus independens independens ostuonis appelle fortis. Culi-
quet: in si prius ad ipsorum fortis indit[us] ma aqua
instuta, datus exq[ue] talis manus et uultus p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]em. Or-
lecons vero in quo sunt dif[er]entias nos: autoritate Phil.
cap. 3 de predicta mentio dicuntur: scilicet inq[ui] prius
sua et videt: do si scilicet est prius sua obi ca quod

Versat uaggio epaīos iīgā ppe; doīs caōd vers at' ppe est
eūs ma:do ma cāgī ggi's e pīoī adppm.

23

I pīatūt:

ma cāgī ppe nullo mo iīstūt pla iīgī ppe: q' pīoī
tit in latune sub ad pīaty independent app. Ans pīat:
macāgī ppe nema ex qua, q' ob ppe: do ma cāgī
ppi's nullo mo iīstūt pen ppe. Coa vīo tī entīmoma
sis pīat: mērīt alīv dīngū sīstāt, et fīt hīcīnā
nīpī in latune sub ad pīaty. Iīfīle Iīderātī: do mība
iīstāt. Ans pīat: talis ma. Polī pīst Iīstāt, līn
pīdīcta habu ne fēsīla Iīderātā, līn pīdīcta ha
būne sub cum pīne fōli'; Iīma nullo Iīstāt in
ppe fōli': godāt yīt iīngū dīcta habu ne. Iī
māt: ma cāgī versat qībet aas nullo mo iīstūt
per fāq antīs: do ma cāgī versat ppe nullo mo iīstūt
iīpīgī ppe. Ans iīduītōne facta pīqībet aas
vīdēt cētī; quīm dīctī, q' dī ma cāgī versat mu
fīca, qīl sī vocē, Iīstāt iīneatalīs p' aāmonīcāz
disgōdītōnī, it q' dī ma antīs fādu aātīl Iīstāt p'
fīcī iītādu da abīgsa aātē. Iītāt qīl hoc iīcl
dāt, concedet dīq' q' dī ma cāgī aiūsibet aātīn
dītāndāt ab aātē iīntētō p' lātī aātē. Oq' m
iīntētō aātē, nīl alīv dīq' iīma, et fīa iība
dūta per aātē.

30

Si mī nīq' iīlūnīs kātī oīu fātī fāt
hoc mo nobītō, ac iīdētō rīs aētā, dīt, vēxūm el

Hanc remota dñe legione ad qm nreao mg
primo. Hoc vero remota ~~q~~is, aut, se sub, et pra-
ter obvia dñi se, primo vero applicatio nro loco unius ad
aliquid. Hanc usq; omissio faccantur quia te nobo nro.
In sacramentis capindit ma remota, sive que ex in-
stitutione diva ad causandis et rebus addicent, ab eo
non capindit ad faccantur, proxima, sive applicatio, et ha-
budo unius rei ad aliq.

3 v

Sed dñe, et instaurat ratio
nra, nfoli maxima, et qd proxima quoniam ad
fug restu cuius et ma proxima, que folis et fraxer-
tu cuius emagisima ~~macaque~~ qd macaque
et qd quanis et ma proxima des pene ad qm etiam.
Non potest: magisima, ~~capit~~ qd ppe nema informa-
da appri: qd let capindit ppe ad qm. Non potest:
ma proxima ~~capit~~ qd ppe et ppe informalis ppe:
qd nema informata ppe. Non potest: ~~macaque~~
qd nefas ppe, sicut ma proxima cuiusvis artis ne-
fraterius artis, ut suyna insinuat henus: qd ma-
proxima ~~capit~~ qd ppe et ppe informalis, nreao informa-
ta ppe. Nec potest faccantur insani nos vendit,
inclusa ma ppe in quo sit ante ma la ~~capindit~~ ad fug
ut in Baptismo abluc, que emagisima capindit
ad verba qd ~~Baptis~~ ~~so~~ ~~in nomine~~ & que si faccantur
exanto qd penitentie peccata post Baptismus missa
proponunt ad faccantur, ut potesta huius remota.

Aus uero offentis, scilicet offensio, et dico, quod si mani
man ad faciandy, dicit ad faciandy, lev abs oluo-
nis per fugionem. Sic n' t' u'c'nt'ne p'nt'na. I'le: do
f'nt'na p'nt'na faciandy n' r'nt' p'nt'na ip'su', i' t' p'nt'
m'lt' neg'na p'nt'na p'nt'na d'ct' s'nt' p'nt'na ip'su', p'nt'na;
A'les d'nt' alij: m'g c'nt'na p'nt'na d'ct' l'nt' s'nt' d'nt'na p'nt'
ce, et ob'ce f'ce; et loc'ce, p'nt' ob'ce f'ce s'nt' d'ct' p'nt' p'nt'
d'nt'ce; se'ns' vero, s'nt' loc'ce hoc m'nt' s'nt' d'nt'na p'nt'
v'lo'ne. Hanc respon'sion' d'nt'at i'nt' e'nt'ru' qui d'nt'
ne'nt' p'nt'ab'e ip'so f'ce v'g' equ'is, i' quo' s'nt' m'nt' p'
gn'ci' ad f'ce ab'na d'nt'ata ad f'ce equ'ny ne'nt' p'nt'
fa'a: n'nd' d'nt' do' talis' ma' d'nt'ata ad hoc ip'so p'nt'
ni' ad f'ce equ'ny. Ab hac m'nt' fa'a illi p'nt' d'nt'ao.
I'nt': mal'oca, de qua i'ng're'nt'i, ea q'nt' versat' ip'so, I'
ma'c'nt' q'nt' versat' ip'so d'ct' p'nt'ni' ad ip'so p'nt'. Hac e
c'nt'a: p'nt'na: ma'c'nt' q'nt' versat' ip'so neg'no; ip'so m'nt' ex-
sat' ca'p'rg' q'nt': d'ct' p'nt'ni' ad ip'so p'nt'. H'nt': ma'
n'f'st'ao n' versat' ca'ob', ut manif'st'aty; s'nt' m'nt' ex-
sat' ca'ob', ut m'nt'ity; ip'so c'nt'onalis m'nt'f'st'ao: d'ct'
ip'so m'nt' exsat' ca'ob', ut m'nt'ity, et manif'st'aty.

32. *Maria*

Argumenta - Solvuntur -

Arguer' s'nt': nec ip'so I'nt' ab'le n'c' m'nt'le n'c' m'nt'le n'c' m'nt'le n'c' m'nt'le n'c'

Qā nēs ariō vera; Ita līs q̄qo ne nēs ariō vera: cōdōp̄q
dicta q̄qo nē in ma nēs ariā. Atq; ex fōntā nēa legi-
tur, qđ s̄t inma nēs ariā dō nēa fēntā falsa est.
Pactua mīr̄ fūsumpta: sub obv̄ i līv̄ q̄qo dīc̄t nēf-
nīg hātūn dīgrābo obv̄. By se: dō. Nec possumus dī-
cē, cūndū sub dīcē rēpudniag ad grāty obv̄ p̄t cōp̄i-
mīt & grāty fōlē; hoc cīm̄ escedere m̄g cāq̄ q̄qo aqua-
dē fālō. Istū p̄issq̄ p̄gn, l̄ p̄pānt̄ formāl̄ i ḡn̄ p̄-
positionis; quod rēpudniat mār̄ p̄baonib⁹.

33

Nōnōna
cād̄ q̄riā solent reores hēicāndūto oūnēne. I mīr̄
varīt̄ res de ndi modis ill̄ anglector, qua fēctū no-
dūs dīs dōit. Mesdeod̄ nāndo h̄y p̄pm̄, ad am̄is p̄p̄dīc̄
p̄pm̄ vnde quāte aſtrāq̄, nūlloq̄ mō ned̄ aq̄ i mānesa-
riā cē nēs ariō vēa. At vero p̄p̄ge s̄t wād eſ p̄cāx̄,
fū ex p̄līt̄ aſtrāva, utam̄ i m̄g l̄c̄t̄, et equīvalen-
t̄ ned̄ava, q̄b̄ vīs s̄t inma nēs ariā nēs ariō ve-
ra, i m̄g p̄o nēs ariō fālō. Fālō p̄p̄dīc̄t̄ q̄p̄, qđ
quid̄ ita exponit, Inōn̄t̄ cōb̄ n̄ Inōn̄t̄. Līv̄ q̄p̄
ap̄dōes fa l̄sīsīma, hec exponens h̄t̄ cōl̄ḡ nēdā-
v̄ḡ: illādo exposita, v̄t̄ abul̄s nēdāv̄e. Quān̄is m̄
qua p̄t̄ aſtrāva s̄t̄ nēs ariō vēa, q̄a inma nēs ariā
e qua p̄t̄ ned̄ava nēs ariō fālō, q̄a inma dem̄ ma-
lēna, tam̄ abolute q̄p̄ fa l̄sae, q̄a sup̄t̄ ad hoc
qđ vīa p̄ars ipsīv̄ fālō s̄t̄.

34

Sed i n̄tab̄s exinde-

Individuo quodam recentiori do hic propositio. Thaus
est non Thaus est in materia nescia, quod
aperte falsum est; sed probatur: ideo in huc pposic
Mosale in Mosale cimma nescia, quia est sit nescia
nostra Isa, et explicite agravava, et me implice negava;
I huc ppo Iesus en Iesus fuit nescia falsa, et explicite
agrava, e implitude negava: do si huc ppo Mosale en
Mosale cimma nescia, et hoc eti^q Iesus en Iesus
inead manuscia erit. Ita: ideo ita fabis probat
sentis n vallet illao apone agrava dignatio infinito ad
negava finiti definito, quia parla n infiniti tant puncta
ut Ia dicit parla n negant sumpta ita efficaciter cui
perficit, ut nolens dicit, aut negat: illius finitum, dabillo
prandiat: do talis ppo exponi possumt q'hanc negavus Mos-
ale eos, qdne Mosale.

35 Iesus deo nando t*g* cog. Id prout
nomas. Illao m ait huc ppo Mosale en Mosale est
in cimma nescia alia ne, nisi quia sub obvicio at nescia
habitudo rem cum predicatione obiectivo; huc est ve-
ra, et unica ratio, non vero quam affidat lauda-
tus recentior in hac m pponit Iesus est n Iesus n
dat nescia hatudo sub obvi ad gratias obv; ex parte m
grati ad unit ali qd fecit regnum Iesu; gratias illius
ppis honest, ali qd disty a Dno, qd sanemulino pao-
veniens est. Iesus vero in aliage in qua patty infen-
reputnat identis cy Mosale, cumq*uo* exidentificat?

Sprā transcedens de quobet obi predictis, qd
newinit in hoc grado alijs disty ab prop. dicitur
grati report. Ad Ista non resurit, nando aut, et causa
transcendens numeras, qui in illa apudnat; Dicitur propter atra
ut gratia infinita sit vera, et qd negatio ipsius nicha
re fit deficitus notoris identitas int' sub, et probat. Inde
fit, qd p' est h'co p'p: ut p'p'ty cūmā cūrēā. Cogit p'p'ty s'z
q'p' disty ama, et qd h'co p'p'ny nema sit falsa, cogit in
hac ratione identitas int' p'p'ty, et mag. Coens m' ifra
onis hac distinctione p' est auct: qd talis p'p' exponi n' est per
hanc negationem, Inoscale eob, qd n' conoscile, atent' ama
pp' nō; atent' a'ius p'p'ya, scđlo cog. Magis veriditatis
et eorum sensu in p'p'ne exponende manifestus
apparet.

36

Instab' d' heppes Vix m' Lapis, Vix c
n' Lapis h'nt c'nd' mag. Prost' illaty: heppes sunt
equivalentes: qd h'nt c'nd' mag. Ans p'bat: p'p' es equivalentes,
qd h'nt c'nd' sensu, h'nt c'nd' p'p' versant
ca'nd' mag; Dicitur cūmā impoli: d' et 2'. Atq'
2' cūmā resuua, qd sub obv' ipsius dict'nes a'iam
h'nt c'nd' p'p'ato. C'leus m' identicat cum aliquo dicto
alapide: d' cūmā sentia falsa, qd in hoc absurdum indu
cit. = Ad a'iat' n'at illaty, ad cuius p'p' admittit' ans,
qd negari possebat. P'p' es equivalentes semper co'ntin
uerunt: he m' naone p'p' n'le mutuo inferunt, ut supra
not' illaty h'nt, et no cog. Ad p'p' no ans: n'm requiri'bus

qd app habeat i. g. o. b., ut p. p. f. e. r. a. n. t. c. u. n. d. s. e. n. s. y. c. o. a. d.
v. e. r. t. y., f. a. l. s. e. v. e. r. a., n. e. c. e. s. a. S. p. e. s. t. a. t. a. h. e. n. t. i. g. o. b., e. t. n.
h. e. n. t. c. o. n. d. s. e. n. s. y., f. u. g. u. t. m. a. d. h. a. n. c. e. q. u. i. v. a. l. e. g., q. d.
n. p. o. s. i. t. i. n. d. i. f. a. l. s. a., q. u. n. a. l. a. l. t. i. g. i. n. d. i. a., q. d. o. p. t. i. m. e. s. p. o. n. i. t. a. y. v. e.
q. d. f. i. n. t. i. n. d. i. s. a. m. a. M. a. v. b. d. i. c. t. y. h. u. n. u. s. n. p. e. n. d. e. t. a.
v. e. n. i. t. e., f. a. l. s. e. p. p. i. s. U. n. d. e. m. a. n. e. s., q. d. l. a. q. u. s. c. i. n. n. m. a. i. m.
p. o. l. i. c. q. u. i. l. a. s. D. e. q. u. s. c. i. n. n. m. a. n. e. s. a. n. a.

35

Ad quen 2:

s. o. t. a. n. n. a. m. f. e. n. t. i. g.: i. l. l. a. p. p. o. c. i. n. m. a. n. e. s. a. n. a. s. a. n. i. s. f. u. b.
o. b. v. y. Z. u. m. f. e. d. i. a. t. n. e. s. a. n. i. g. h. a. t. u. n. g. c. u. m. p. i. a. o. b. v. o. Z. u. m.
f. e.; I. f. u. b. o. b. v. y. h. u. n. u. s. p. p. i. s. a. l. i. q. d. a. l. n. e. h. o. d. i. a. t. n. e. s. a. n. i. g.
h. a. t. u. n. g. a. d. p. a. t. y. o. b. v. y. Z. u. m. f. e.; a. l. i. q. d. m. a. l. Z. u. m. f. e. i. s.
t. i. t. i. t. i. d. e. n. t. i. c. a. n. i. a. h. o. e.: d. o. p. r. e. d. i. t. a. p. p. o. e. s. t. i. s. i. m. a. t. o.
n. a. n. e. s. a. n. a. i. a. C. p. p. o. n. e. d. a. v. a. i. n. n. a. n. e. s. a. n. a. i. a. n. e. s. a. n. i. o.
f. a. l. s. a.: d. o. h. e. c. p. p. o. a. l. i. q. d. a. l. n. e. h. o. e. n. e. s. a. n. i. o. f. a. l. s. a.; f. e. d. h. u.
e. f. a. l. s. u. m.; p. r. e. d. i. t. a. m. p. p. o. e. n. e. s. a. n. i. o. f. a. l. s. a. v. e. r. a.; a. l. i. q. d.
m. a. l. e. e. q. u. s., a. l. m. q. d. e. e. q. u. s. n. e. h. o.: d. o. s. o. t. a. n. i. g. f. e. n. t. i. g. p.
o. s. t. d. a. n. u. p. p. o. q. u. s. f. u. l. f. i. t. n. e. s. a. n. i. v. e. r. a., e. t. n. e. s. a. n. i. o. f. a. l. s. a.
q. d. c. e. n. t. i. n. g. l. e. c. a. d. t. u. i. f. e.

38

Ad a. a. t. y. I. s. e. s. a. m. a. n. i. d. e. s. t. i. n. d. u. s.
m. u. z. u. m.; I. f. u. b. o. b. v. y. h. u. n. u. s. p. p. i. s. a. l. i. q. d. a. l. n. e. h. o. a. d. v.
n. a. m. i. s. i. v. s. p. a. x. t. e. m. d. i. a. t. n. e. s. e. r. a. n. i. g. h. a. t. u. n. g. a. d. p. a. t. y.
o. b. v. y. Z. u. m. f. e., s. a. d. o.; c. o. a. d. o. e. s. i. s. i. v. s. p. a. x. t. e. s., n. o. m.;
D. i. s. t. i. o. n. i. e. x. p. l. i. c. a.: h. e. c. p. p. o.: a. l. i. q. d. a. l. n. e. h. o. e. v. i. a. t. u. l. i. s. p. o. s. o. a.,
q. u. l. n. u. l. f. i. c. j. p. p. m. f. i. n. p. j. I. g. r. e. n. d. i. s., q. u. a. n. y. a. l. t. r. a. e. s. t. i. n.

manefaciū, talserat in Ingoli, unde nū mōay
 qd̄ fuit obv. Tis se fidētatis, q̄cōad vno ipsius
 & cōit ad pratis ho, cōad absēq̄ vīas pate pātis obv.
 & se aquadūt. Cōponit vī salis q̄qo p̄ qm sp̄s
 dīvīos s̄c vel al rale n e ho, tal hīm le de hoc.
 Cōpm qui īse mūglī q̄ Itinot, quāay queōet su-
 q̄ sp̄q̄m̄ h̄t. Vm ēimma nefaria, alrāle ly se
 dīfīt resāq̄ trātūn̄ ay hoc, reliquē vēnōes. īm-
 mōloq̄ exīt̄ fūba obv. aquadūt̄ ly se prata ho.
 Cōn̄ m̄ eadī distōne īnd̄ ind̄ e: q̄o cūs h̄ q̄qo ē
 īmmanefaria abīta vīa ip̄s̄o pātis, Icedo, or̄b̄s
 atētis, mōcoq̄, et dīs̄q̄ uo p̄x̄ fūt̄q̄, dīpōned aoa
 īmma nefaria. c̄n̄sān̄o fal̄a; si talis sit oītis ū-
 plēw p̄s̄o s̄cēdo, si s̄c̄t̄ sp̄t̄a ex p̄q̄bus, quāay vīa fit
 īmma nefaria, alīa ī mōfōr̄, no, cōde'ct̄spāt̄s
 ap̄di'ānd̄y ad reliquāpp̄es. 33

Adversus: q̄ nefariū ē
 hoc cōlīq̄ neelapīd̄, q̄t̄ q̄cōlīt̄ īmmanefar-
 iūa h̄c q̄o ho eal: dī p̄t̄ q̄cōlīt̄ īmma nefar-
 iūa h̄c ip̄o dīus ne lapīo: q̄o ma c̄q̄ pp̄is nō defu-
 mōt̄ ex natūre fūb̄ obv. ad pratis obv. Ly se d̄
 p̄t̄ emuniat p̄ q̄m. Cōmō p̄p̄is nō t̄zq̄ coḡ.
 Iam nefaria fuit q̄d̄ fūb̄ obv. ho c̄s̄ dāt̄ d̄g-
 d̄. q̄cōlīt̄ ali' obv, vnde cōvīt̄ q̄d̄ mōcōq̄ lūmōs p̄p̄s
 h̄cāl̄ sit nefaria. At vero ē nefaria ut
 q̄d̄ fūb̄ obv. sit p̄t̄ c̄s̄ dāt̄ distōn̄ reālīgnato

obvo nempe lapidem, sed etiam non iuris iuricidii sy illud unde
veniat apud huius p[ro]p[ri]etatis n[on] lapidem p[er] se repudriani se-
vimpolismacagg

3. Ad quod 1. iuris sententia sequitur nullus
damnum in iura identi. Prost. omni p[ro]p[ri]o venturis
ca[usa]bus, qd si inspectu, atindeq[ue] est appendicula p[er]
necessariis huius ad praeceptum obvi, tunc causa repudian-
tis. Non m[od]o dat medietate, s[ed] p[er] se obvi debet tunc
necessariis huius p[ro]p[ri]e in iura necessaria; s[ed] debet necessariis
supernis in iura impoli, p[er] nos nostra sententia sequitur
nullus damnum in iura identi: p[er] se p[er] hoc est
necessaria in iura identi, qd agere doceat falsum. Atque
patitur retroiuris in qua est sententia in qua est m[od]us vero
est, qd p[ro]p[ter]e vel idencat a p[re]cepto, In. si h[ab]et in manuosa-
ria, si h[ab]et in iura impoli ex ipso: deo nulla dat in iura
identi. = Id ait utr[um] adiungatur. Ad p[ro]p[ter]e d[icit]ur quod am-
bitus m[od]us p[er] versat caput, qd iuris iuris h[ab]et & co-
de; qd h[ab]et obligum ipsius, dicunt & docunt. Nec ipso de-
dicunt albus; sic et p[er] plat[onem] Clausi & feni[us] albens unde
p[ro]bat qd de p[ro]p[ter]e h[ab]et albens. Hoc qd general-
bens dicitur talis qd est albus acu talis p[ro]p[ter]e, dicit
fut, qd idencat a p[ro]p[ter]e; p[ro]p[ter]e m[od]us e[st] h[ab]ens; debet
fut, qd de p[ro]p[ter]e a p[ro]p[ter]e; ab eo m[od]us edicta a g[ra]to. Un-
de deducit, qd praeceptu p[ro]p[ter]e colledij fundis acu salibus
veniat p[ro]p[ter]e. p[er] m[od]us clementia de p[ro]p[ter]e h[ab]et albens, tunc
h[ab]et p[ro]motoe e[st] vera habitio, tunc, qd ipso iuadet

Vera, et in mea 2 denarii.

31

93

Andreas 5: sima cag^g app^{is}
desumereb^t ex natura subi^t, ad prab^y ly se he^t ipso
pau^s. o^mis h^t s^t mett in mea. Neatⁱ: Et hoc n^e de cogni-
tio: do. Prox^m max: habu^t sub ad prab^y obry; ly se
e^t dentar p^ro^s f^u su^t e^t o^mia; Id est i^t dentar re^t idem:
do. Radix pat^t n^e in m^u in qua est f^u n^e a^t ha-
ra. Infra e^do n^e deo nando m^u. T^u d^u n^e om^u longi
q^u t^u la^t a^t i^t f^u n^e d^u f^u n^e ob^t u^t s^t -
d^u d^u m^u. Sed talis e^t dentar in^t p^o l^u s^t re^t d^u m^u,
I^c edo; p^o in o^t c^u t^u l^u s^t; m^u n^e t^u d^u m^u e^t f^u a^t c^u-
t^u l^u s^t a^t r^u s^t i^t t^u a^t d^u t^u l^u s^t. Quia ne res a^t u^t e^t g^o
go I^c edo i^t. M^u a^t g^o e^t a^t d^u p^o g^o n^e. 32

Andreas 6:

Vera p^o s^t. c. habu^t sub ad prab^y obry; Id est habu-
do in dat^t inde pent^t app^{is}: do manet f^u n^e in de-
pend^t app^{is}. Quot m^u: inde pent^t app^{is} in dat^t sub,
et p^o n^e obry: do inde pent^t app^{is} in dat^t habu^t sub ad prab^y
obry. I^c edo m^u, et nom^u, ad p^o n^e d^u t^u a^t s^t: in-
de pent^t app^{is} in dat^t sub, et p^o n^e foale, I^c edo; obry,
f^u n^e d^u q^u o, ly f^u n^e dena^t o^mis, om^u sto, ly f^u n^e d^u a-
sy, et male denati, no a^t s^t: Veru^t e^t inde pent^t a-
pp^{is} n^e possumus inno^t ene an h^t a^t s^t f^u n^e, l^u a^t s^t
f^u n^e p^o r^u b^y: do ay i^t o^t i^t f^u n^e f^u n^e ad^t d^u n^e. Ay hoc
t^u am^u opt^t i^t p^o r^u b^y, q^u d^u ma f^u m^u at^t a^t b^u t^u n^e subi-
n^e p^o r^u b^y, ut redupl^t an^t de f^u f^u z^u f^u n^e dena^t o^mis, d.

fit habere unius ipsius, quo dicitur pars denominata ipsius.
ipsius ad illas, ad quem desumitur materia circa
quam proportiones. In hoc sensu nullo modo infat
desumitur materia causa ipsius. In hoc sensu nulo modo infat
ad non apparet pars causa ipsius.

¶ **Ad hanc septimam:**
sina capi defensione ab uno subiecto ad ipsius ob-
iectum, per hec quae omnes calox certamina resania; Ita
est ab aliis: do. Placitum maxime indicat agnere partem obiecti
calox het venientia apud obiectum omnes: calox in resa-
nia non est in: post abendi & talis & venientia, per dicta
dagger certamina resania. Ita ergo ad causas quae sunt
in dicta parte ipsius obiecti calox het venientia & identitas. cui su-
bit obiectus est ipso obiecto resania, & cetero annis, et non cogit. Ita ergo de
parte dictis non cenda, ne attingat resania officiis resania,
sive ex iudeo, sive factis identibus. Unde do venientia, qui int-
cedit inter calox, est in multis identitas, & cetero est sicut pa-
rvo certus radii, inde deducit, quod calix ipso est in
resania, & in resania calix in reprobata resania
et denunciatur idoneus.

¶ *Opportunita Nonnulla*

Ponuntur

¶ **Cum:** maiores ipsius assumenda ne
debet a bennitione obiecta, sive obiecto. Et si inde
sunt quodcumque ratiocinationes. Nam pro nobis est: ma exca-

94

Spurcū independentis abīgīs quālērēgo cīndyans
ab iſtīas veute, bīfate. Con̄ līq̄t̄. Rēs q̄d: quā
bōas mal̄as q̄d, et̄ veit̄as, bīfate p̄p̄o, bōalīv̄
et̄ hoc dōt̄y; P̄dēcād̄ h̄y, dāc̄ v̄ta p̄bīfēnt̄g p̄st̄ m̄u-
dād̄ sp̄t̄as p̄n̄, q̄n̄ eft̄ m̄od̄t̄ p̄p̄o p̄st̄ m̄ ual̄p̄o
dām̄sīc̄ h̄m̄ea infal̄y; D̄n̄o p̄st̄ c̄m̄dāv̄n̄ka
exāpp̄o, q̄n̄ v̄līt̄t̄ eft̄ p̄p̄o, q̄p̄e p̄p̄o c̄fēlt̄ et̄
p̄p̄t̄as mal̄ eoc̄c̄d̄. H̄c̄ d̄īḡp̄d̄o p̄st̄ z̄nd̄s,
q̄p̄av̄m̄us m̄ exāq̄ p̄p̄o h̄x̄el̄ p̄p̄o ad̄ p̄p̄īn̄uſ
q̄mo d̄īn̄uſ p̄l̄l̄. P̄dēcād̄ quālērē mal̄ eoc̄c̄d̄.
D̄l̄t̄s̄ aacc̄t̄, bīfate p̄p̄o, dōḡd̄; q̄d̄j̄t̄. C̄m̄fāne
er̄t̄ l̄d̄eñt̄as, L̄d̄eñt̄s̄ int̄ sub̄, et̄ p̄n̄t̄s̄ ob̄y, p̄c̄d̄m̄-
t̄as: d̄p̄e p̄p̄o ḡn̄as neha c̄m̄ m̄a n̄s aac̄. C̄D̄at̄
m̄ d̄eñt̄as d̄eñt̄ f̄t̄, d̄p̄n̄t̄s̄ ob̄y, q̄d̄ ad̄s̄a v̄n̄. 95
D̄d̄eñt̄. m̄

Ex doct̄a h̄m̄iñ n̄oñs h̄p̄c̄ c̄l̄ḡo. P̄d̄ḡo v̄n̄
p̄f̄l̄s̄ red̄ava vera, v̄d̄ v̄c̄h̄o se l̄p̄o s̄t̄ in m̄a n̄o
m̄i r̄i v̄n̄i o in m̄a n̄o m̄o t̄a, q̄d̄ d̄a S̄. T̄om̄.
opus 48 de enīnt̄c̄a q̄d̄ v̄b̄; v̄b̄ at̄. in m̄a n̄o m̄o
m̄i f̄l̄s̄ red̄ava vera. = L̄: q̄d̄ p̄p̄o ḡn̄s̄ afr̄ava
vera, v̄d̄ al̄q̄u h̄e c̄l̄ sp̄a l̄s̄ med̄ava falsa v̄d̄ al̄q̄u
h̄e n̄e c̄l̄, non s̄t̄ in c̄d̄f̄ m̄a: q̄d̄ d̄a S̄. T̄om̄.
loc̄as d̄ic̄t̄: in bā l̄i m̄a p̄a l̄s̄ afr̄ava not̄ vera,
red̄ava vera not̄ falsa. Inde īp̄t̄s̄ q̄d̄ m̄a exā
p̄p̄o. ne defūm̄enda d̄iḡnt̄ ab̄m̄oñt̄a oñt̄ ob̄a. 96
D̄ponit̄

Indivisus natus: manusq; ppis cipisim, ab aliis
folijs pecti, dignitatem obvij, dicitur ob cole, seu obba ex-
nuntias cipisim: hę massac, seu capi, folijs, digni-
tatem obvij deponit ab obba ex nuntia: Hę massac
ppi cipis obba qd tendit pppo, pppo intendit folijs
capit, et pratis obvij, dicitur caput ex nuntia: hę
et hę hoc ema capi: Hę ppalet agente ambe ob-
cipobatim facit, ma in hę capi patitur nobis, p ppe
et id capi vult salutare, fera.

33 Ad auctus quo m:
macapppi cipis ob qd, pcedo; c ipso ob qd,
nonq; pme distinnoz dico. Hę autem exca-
ppi ob qd exuntiat: hoc autem folijs agitit pecti; et
pratis obvij capi ob m cole ut ppalet alii ne ob
qd, d ob quo, ppe modo quo vias at pppo sed modi-
bifaci, Chedari, hinc qd hinc ob cole sit ppalet n
ideo ema capi: = Id dicitur nomen, et p signus:
nominis capi tendit pppo cipis macappi: et folijs ob
cipi tendit, ut ob qd. Neq; m nominis capi tendit
aristofentia e suis, levantis capi ma. Abundant
intuens reprobatione ex gla. Hę capi tendit
ad implexio presentis denudando facies e facies ig-
sy, noscas pce pce capi dicitur tendit. fides diva dema-
le Christi hit pma capi ipsi morti, no eo autorit
dei revolventis, quos capi revelacione tendit. Jimi-
nitione capi nobis a lexendo, qd ob cole ne macappi

Liqui apud nos, qd in legem iuriprivis qualitate. Sed in - 28

95

modis ex eis rebus deca: macaque ppiū, nolam
l'abegd nullq; Ireniq; aut dissvereq; sit, & sub; et
pratis. qd Je, & in deponit ab emuntione obvia nullq;
Ireniq;, aut dissvereq; hens: do. Aut mūx: sub; et
pratis obvij. qd Je in deponit ab emuntione obvia, neq;
dicunt identis, neq; distis; identas m obvij, et di-
stis insub; et pratis si extrema aquata in qua dō-
vūt emuntia obvia: do in deponit ab hac nullq; dis-
vereq;, aut dissvereq; dicunt sed, et pratis obvij qd Je
et deseo. Icedendo max: mandator in censu ac anno
intento. Dentas m, l'distis iuvenia, l'disconve-
nientia rebus, qui dentant, l'disgunt, unde inde-
pendat, qd l'dentas obvia cole foib; res deat. Qus
resarior exigit p'dentis et hos, et in deponit
ab eo qd fit ob cole negas identis, exigit qd pratis
disfari ab egro, sive rejudicat identare qd equo. Ad
p'mi'is 5 no ans; diuina adiutoria p'bae v'l' v'gat,
l'et identas m, et distis sint ex meminque di-
v'la quate emuntia obvia, tam' fuit obvij. qd Je
iuruit l'dentas, l'distis agato obvij ex iuratione
regis hennus. 29

qd colos a regna eaq; pp' deponen-
tia nec a fato, et prato obvia, qd pot' incontrabili-
tibus qd venit, & falso. e iurato qd qui m'q' reor

ta quae qm dñus e ho moe in mactia refexa;
qz sub obis illis, ut aye a de exundiale q' ipso p'm
excedit nesciopraty: scis vero huc pgo clauso
ho e in mactu nanti qz sub obis, Et cu' falso e-
nuntiale q' ipso repudiat p'ato. Ta hunc operan-
di moy favontiaores, q' procedens oman' inqu-
nat. Cis obis addo eti' hanc. Specie adven-
f, falso q' ipso folios indi' pgo; ead' veritas, falso
q' ipso affectio acidalis pgo. defapp' on' ad falso,
falso sub, Et p'ato obi' exundabi' lis indi' ma-
ca p' ipso. P'cip' addit: co' a' vero p'bat. Ineo p'no,
in quo indi' s' tanta p' ipso folios indi' eti' eius
macta, & in p'no in quo tanta indi' p' ipso fra-
los, nulla vere das, nisi folios neq' oba indi' p'
do p'c'p' ad veritos, falso sub, Et p'ato obi' e-
nuntiati' lis, indi' s' ma' eo cappis. Maxima-
ja. Me' vero p'bat: p'ne p'no, in quo tanta indi'
p' ipso folios indi' eti' vere das oba, tq' ineo p'no aga-
rebet I'omidas obi, q' ipso folio, & si' apparet folio
Hostas indi' eti' vere das folios: do ineo p'no
in quo indi' p' ipso folios indi' eti' vere das folios, qd
imbi' imp'ic'at'ur.

Sed di'as eos ind' o'ra reue ad
eo defuminda ema capp' p'p', agia ma' ipsa au-
g' p' denaci' refexa, N'ingolis, Odentis; Tafu-
bo, et p'ato obis, ut exundab'is, hoc accep'.

do ab illis, ut emuntia ab illo ed enomenda macta quam.
 Augur in eorum Icedab, nile plorare sentes oferat
 et al fide, ut emuntia ab illo emuntia hanc non califico.
 hanc honeal decunt in se fenusaaq; hatens a cip
 toens restu huiusq; ppis, ipsa, ut ob abitudinis, nona
 resauia, qvis m dicit me capi ppis poll i fidezani p
 ons ad ppi, eod variata ppe, flet variat eti ipsa ma
 tam n scidimus dene I fidezani p on p ad veris, fal
 si ppis; eod qvis hec vident, non tam macta qd ppis
 mutat.

By corola uij: ppis daxiū s inead macta n
 afra, et nego ciros de codi, ac pnde eadz i hatudo po
 bi obvi ad ppi obi By si inotraq; ppe. Hinc inoma
 resauia ppo omo afra vena, ut hec dñus
 ch; et ppo omo pmples redava e resauio falsa, ut
 hec: Vans neal, e daxiū aut inma impoli reda
 vae resauio vena, At ista Vans ne lapis, A afra vane
 resauio falsa, ut hec Vans elagis. Vans doce; qd hatu
 dor resauia sub obvi By si ad ppi obvi By si, nequit
 nec formis loci, qpi afrae, et negave de formis, Avi
 aveva, sequid nra eiusq; ad id resauio adit ob loa
 iforme negave, et afrae de forme. Ppis equi valen
 tes quare altera afrae, altera negava fit nketod
 ob, ac pnde posse in forma ma. Co his vob Vans ne la
 pis, et Vans en lapis; facioma sequid nanti in
 nali Za. Co his Vans chicho, et n tuncne hic
ho

fae in ma res aria, & in iis poli. Hinc iugat
ppos equi lentes et tales coad uenit, non coad
ob; immo si sunt equi lentes coad ob, neentia ad ueni-
t. Pao: quia aperava, ut negava a eius deo dñe neque-
vntice sub ual, ut p'fegat: unde si equi rest
si deo sub, n'posse ei eius p'fatu ut tui deo
in b'nanio evasitatis, si veni' si u'us dñe
p'fatu ei n'posse deo sub, ut tui deo in b'nanio.

52

F'atudo ppia mal res ari' ex eisd' ea sub obo
ad identic' as p'fatu obvo; qd quid p'fatu si sit expi-
cablex' recty idem casu' det as sub obo, ut patet in
hac ma res ari' V'ni'c'ho, p'vero p'fatu tantu' sit ex-
plicab' recty, et obliqu' ex eisd' ea sub obo ad iden-
tic' as p'fatu obvo. Qd id, qd p'fatu recty ex p'late e, et a-
quo report' ab eo id, qd p' obliqu' ex p'late e, ut patet
in hac ma nali' innis & calidus. F'atudo ppia mal
im'golos; p'vo c'qu'antur et ex eisd' ea sub obo ad distinc'-
tiv' p'fatu obvo, qd p'fatu, p'vo p'late p'fatu si'z' dis qui'
det a p'fatu obvo, ut videt in hac ma regu' nanti'
P'au'c'ho, p'vero p'fatu, et obliqu' p'fatu ex p'late nobest
qd idem casu' as sub obo p'fatu obvo. Qd p'fatu ex-
plicabile d'uo ab eo' ab eo' ex p'fatu obliqu' ex
p'fatu, ut v'lat in hac ma im'gole' c'gnis & ci'pus &
fatudo ppia mal res ari' v'ni'c'ho. p'fatu obvo ad
p'fatu obvo, qd sic ex p'late p'fatu obvo, ita ut m'ost

Sabry longe juto obvo. ut aliua e ea sensib. se
mo generis est oblong. fit in plate. oblong. juto obvo.
identicar. Ly ad pedes in plate, et am. pecto. et po-
t. habet abus. ince. Ly ad oblong. in plate; ut
pab. in hac ma. Tant. latus calvus.

Capit. 3um.

Materia Circaquan. De subiecto Comp- -leco. Examinatur

ut dico. quod invenimus. Igitur indec. ut hoc
lare, et isti partibus resarc. Iwori indec. ut hoc
ho ex falso. post eti ex partibus resarc. ut hoc
ex. post deniq. res p. independenti bus ad iuvans, ut
alios. Inquit ibi quare magis pro deinceps q. t. ex.
In quorum ut cetera hec habeant. q. t. colq. inq. ne
deinde ipso p. f. p. i. v. sole, m. p. f. s. u. m. t. n. i. v. e. n. i.
d. p. q. d. h. f. h. f. l. e. s. o. e. n. t. r. i. n. i. m. a. d. o. n. b. r. i. n. o. t. a.
b. t. f. q. u. d. e. x. p. a. d. p. a. t. i. p. a. t. y. e. x. i. s. t. a. l. g. i. n. e. n. i.
p. p. f. f. i. n. t. f. f. o. d. f. f. l. e. s. o. e. n. t. r. i. n. i. m. a. d. o. n. b. r. i. n. o. t. a.
x. p. u. n. t. p. a. d. y. i. n. m. a. c. i. n. p. o. l. i. t. h. e. c. a. l. u. l. e. c. l. a.
d. i. n. v. e. n. i. e. x. o. n. g. a. t. e. l. e. n. t. p. a. d. y. e. i. n. m. a. n. a. l. i.
ut h. c. a. l. u. l. e. c. l. a. v. e. n. s.; cum ess. ex parte D. m. t. d. v. e. n. t.
p. a. d. y. e. e. n. i. n. a. d. e. n. t. a. ut ista h. a. l. l. u. s. c. a. l. i. d. a. s.
B. y. p. p. m. deinde e. t. a. d. y. l. e. s. o. e. i. n. m. a. n. a. l. a., p.
p. a. d. y. t. o. t. j. u. b. o. e. c. a. d. n. e. f. a. r. i. o. t. v. e. n. i. a. t. v. j. a. l. u. l. e. e.

35: et in maius polo^{ro} iubis responset ut
et rale et equus: et in media dicitur iubis responset
Igitur ut etiam haec et alios. Inquit Et iuste iubis re-
ponet prato, iubis, quod ex aliqua sua parte responset,
ut illud exigitur iubis, ad ex aliqua ipsius parte
illud exigitur, ut vero se habeat independentia requiri, quod
neque ex aliqua sua parte illud requiri nec exigitur,
et hoc quod de loquendo defubo fecit squaliter non est
in iubis comite assertio quae ita devolvitur ad
ipsos de iubis impoli et squaliter, siue ex partibus regum
sunt, Hoc quo de iubis ait salutem squaliter, siue in partibus
independentibus dicitur.

34 *Lugonis hanc vituperat docebat*
Florius in cap. 57. Quod de iubis impoli ut squaliter
et in media impoli, si eius gratia per suorum adiutorium ali-
que rale finans ut hinc quoque ex aliis et defubo
impoli ut squaliter, pratis illis etiam, qui sunt ad hunc ali-
mentem si rale rale vitetur et rale et squaliter et sicutibus
partibus afferre, et in media impoli. Lugonis hic loquitur in
fronte ad matentem impoli a squaliter talia. in duas
autem sententias, quae ista locutionis.

35 *Dolico iacebat ad meridiem*
ab Ino. ab Olin. ut et Walec facit et ray. S. armis
verus. Propter quod curius gratia obiit et venientibus iubis
et in media impoli, apparet obiit quod defubo impoli squali-
terus aperte venire iubis obiit id est de defubo impoli

Completo e in me impoli. Mir in qua statu deficiat
potest: xalis gratia huus pps, non equus xalis, qui pps
deficit. Quod lex impoli; xalis nps est in meo pps
dicto pps: dico. Quod mixtum quod incepole nps est venire, cui
eince impole: dico xalis nps est venire pps predicto pps.

Propter max: qd eince pole, eince potens ex parte: dico qd e
ince pole nps est venire, cui eince impole. Vel aliis,
cui regnatur ab inco ex parte pugnat here vires pugnae
extensis; Timpole regnatur ab inco ex parte: dico impoli
regnatur here vires pugnae ad extensis. 55

Quod autem pps

sit eince impole sicut pugnunt adversarii, et nos omittimus,
qd autem pugnatur ince pole, quod in eidem, qd finit pugnatur in
addito aliquod reale finitur; qd eali qd reale incepole
est dico gratia incepole. Neq; audi endus eam, et qd si di-
cas ex parte aliquod pugnatur in addito signare aliquod re-
ale; ab vero intra pugnatur in reale aliquod impole. Ite pugna
pugnatur forte non vim ex parte habendi sub forte appurata in
caore, ut patet in hac pugna hoc impoli: donec sub
forte habet vim ex parte habendi pugnatur forte aqua pugna pug-
nificatione; atque si in hac hanc videtur homo equus est
xalis pugnatur forte finitur aliquid impole ex parte
habetur aqua pugnificatione in subiecti formalis
est: endo. Contra est secundo: in hac propositione
homo pugnatur est homo non ex parte habetur predicatum
formale aqua pugnificatione in subiecti formalis

Alioquin talis pgo, qui est resatio falsa est resatio vera. Per hoc uincit, quod pratus si natus natus verum sed metaphoriam, et imprium: do pratus foale huius positionis homo equus exalis resatio huius vi subiecti formalis appia finitione; dicitur agere proposito incepit posse: do.

58

Aduersus primo: subiectum significatum huius pgo homo equus exalis, nequit infuso esse intelligi sine prato: do dicitur res animam habuisse ad pratus; atq; adeo pgo e immate resaria. = 2º: cuiusdij pgo nō caprava, et resaria vera; het in hunc sensum si existat homo equus aut ratis: do enim resaria. At isti cogit adiuncta; coa vero omnia, loquendo de pgo predicationis directe, qualis est predicta propositione? 3º: ceterus pratus illius positionis non eveniret res resario subiecto, quatenus scimus homo ex parte subiecti alienaretur per additum equus, sicut in hac pgo homo equus est homo, tamen homo ex parte subiecti natura padius pictus; non alienat; in additum equus non alienat, dicitur finitus sui homo: do.

59

Res deo ad summando ans, in subiecto illius pgo est quid impole, quod autem incepit in mole nisi sui insuperabile, per aliquid incepit posse; unde licet subiectum suum facere hoc subiectum ad equum noproposita iis suis ppratus uale qd abs dubio regudnat factum ad equum, iam probatur est

Propter obv. illius agis eorum, ince aliqd impole. Ad
 Tum noans: ciusdijges exponit, et exposita non
 satis falsa, quippe, qui astant praty inayole, de
 subo ince poli, ut veri eunt aferre debent ex parte
 prati aliqd additly vicinis ex sua heret pratty forle
 appiaſſimacōne adſinantis aliqd ina impole: sic:
hoc quis ex aliis chimericis, aut hoc quis ex aliis
hinc sit. Ad Tum discriminam, nonnum, et appm ad-
innesq; sim additly equis dabit finatly he salit
 illud dabit, ut illud deſtruat, in deſtruere he fine ad diſto
 stat p̄ hoc vero, reali, et ince poli. At q̄y illo additly
 stat p̄ hoc, n̄ hoc chimerico, et ince impoli. Id yero
 cedat t̄q̄y equis adiectum trahit, cuius finatly deſ-
 truere nauabo, an ciusdi additly fit diſendum
 m̄s alienans. 60

Ad Tum quoniam caput res deo ee
 inma nesaria p̄p̄s defub. ac taliꝝ p̄plesso, quare
 praty nesario dveniat, (parti exalit, (parti ac taliꝝ
 subi dent p̄plesso. C̄s p̄lum p̄p̄t h̄gges ho albus
 he, ho albus eal. Q̄y vero iste ho albus ealbus, ho
 albus e coloratus. Utraq̄ de lūonis pars nec p̄f. D.
 Thom. Et omnes Ghostany, et eo n̄n̄s C. Basq.
 in Sparta dipp 68. cap 3, et plurimes alios, quos atak, et
 sequens. Ad. Xine obi figura. H̄c sa ſc ſc by ay
 fūs. Bassolim, Iannu, et alios. Curk n̄ nulli reo-
 nes, quā partis by adm̄bunt, et negat Zam.

61 *Nos* ^{la} pars: ^{ppr} cuius praty obv nesaxio
venit sub obo eīn ma nesaxia. Ita se hot pgo de subo
aut aliis splesso, cuius parti ecali' venit nesaxio praty:
do eius dī pgo eīn ma nesaxia. Ita lugorit. *Nos*
et cād mū: sub obo tū aut aliis splesso orno nesaxio
venit pars ecalis: do īgrī nesaxio venit, qd nesaxio
venit parti ecali'. Cōa hēc cēcta abq debito. Ans
veropat, m̄ sub obv coxidens huic forli' splesso
ho albus aliqd nesaxio eīn iis, que splesso ex-
plant: do vel enesaxio aliquā pars, obv exutiaq; par-
si refutans; si *Lum.* n̄ folij enesaxio ipse Iveni-
ens pars ecalis, Icti' aut aliis. si sy: ponon̄ īneīgrī
nesaxio Iveniens exīt pars ecalis, qd ecalis, atque
implatūt eīn qd sub obo Iveni' at pars ecalis or-
no nesaxio, Et qd ipse Iveni' at nesaxio, id qd nesaxio
venit parti ecali': do praty nesaxio Iveniens parti e-
calis splesso, venit eti' sub obo: do.

62 *Nos* ^{la} pars a-
cepī mū: pgo cuius sub obo Iveni' nesaxio praty ob-
v eīn ma nesaxia; Ita se hot pgo de subo aut aliis
splesso, cuius parti aut aliis nesaxio Iveni' praty: do
eīn ma nesaxia. Ita suadet: sub obv uīsdi ppris ecali'
at, et ita we splesso ex partibus dīnt siuntis: do ecali'
at, et ita we obv pars. *Nos* fulans, et coa. Sples-
so īto ppris ex partibus dīnt siuntis nīndis sub
obv uīsdi ppris nīndis siuntis hūusdu splesso

Homo albus: infus ex prece nō intelecta aliquam
se nō dicitur dō posy eo partibus id est riuntis: do sib
dōry eius dīppū e cōfēat, et iste uice dō posy eo partibus id
est riuntis, atq; adeo e cōfēat, et iste uice utraq; pars:
subinfuso: do e cōfēat, et iste uice pars acītalis: subfumo.
Dīm plicatio uirorū, qd sub dōry sit cōfēat, et iste
uice, acōnde summa cum resocitade pars acīdensalis,
et qd ipsi nō veniat resatio, id qd resatio iuertit pan
ti acītali: do grāty resatio venientis parti acītalis pū
bi acītalis dīplex resatio iuertit sub obvo: do ppō de
sub acītali dīplex, cuius grāty resatio iuertit parti
acītali e inma resatio.

63

Utrāq; ascētī pars nobilit̄.

ex St. Basq; ppō que cum sit aſſava post admi
ſore paral yeduplicarey ſupratodys ſub inmane
ſaria em predicatione Lcō se, et deputato n acītali
iuueniente puto: iſtat ex Philolog. lib 1 post cap 1
dicentes id quid, qd om̄i cuiq; obigry dīpōtis p̄ſe dicimus,
atq; ppes defuto acītali dīplex, quare grāty iuuenit ne
ratio, lparti cōfēali, lparti acītali aſſavare pōs ad
mittere paral yeduplicarey ſupratodys ſub: do ſi inma
nēſes mi a. Minor constat in his proportionibus
homo albus in quāndum homo albus est homo,
et homo albus in quāndum est albus est homo.
Probatur ſeundo ex Matre Xince propositio
identica, qul est de ſubiecto ſupponente est inma-

Materia neseraria: eiusdem inge illa for, et si uoc
tale decodij figurante for, et si uere tale enuntiat; adeo
utq; distinctione rationis ratiocinatio sub figura omnia
discatur; Id hec ipso ho albus e ho albus c de pto figura
se, et omnino identificato: deo est immateria neseraria.
Nos sic: quando aliqd totu^r ratiy nesario defub^r si-
quile partes prant nesario, quando aliqua pars totius con-
tingent defub^r ita totu^r pratur id est. ex pto v^r fit necra-
no: ho cal vale. Quod autem figura ho e ho albus; atq; in hac
figura ho albus e ho albus, corporisq; fit immateria nesario
nesario defub^r: Illud totu^r ho albus: deo parit nesario de
i llo subo prant i divisioni partes fit qd deo hec partes
si immateria qd albus ho, ho albus calbus.

Argumenta.

69 Radix est for-
toin sumbris 3 quest V. sub huic pto ho albus cho, et
istius ho albus calbus, qddq; ens pto densq; es sub ali-
qd sgers, et npp se: deo cuiusdam pto nesario immateria a-
ccrescio qd I. Basq. siso entimata, rando utim co-
g: quicet totu^r illud sit et pars his deo non siunt hoc
nobstat quomodo totu^r iduat qd has partes atq; adeo
quomodo sigill partes qd accidens, qd se du^r loq; di-
cunt. Nuda ei si tantu^r hanc pto subo ac^r tale id est
ivenit praty ac^r tale; et subo ac^r tale nesario ve-
nit praty ac^r tale; pto est et falsa, et la vera. Unde

Co-ro, qd sub sit in se acaule, et praty sit inflatu sa-
 le nechinfest praty Dens' Ivenia subo, neq; eos cibidis,
 qd sub o praty nesatio dveniat. Prost agari te: qd
 sub sit infesdens, et qd Idenat sit eti infesdens
 nesatio, qd iuntio idionati ay Idione sit Dens, et
 n nesatio: videlicet enhaeppne hyposentia: si pens
currit, moveat: do. Ifrat: qd sub sit qd acaule n
 obest quominus pratio sit p' se, nec m padiaco, in
 gulatus intent e p' se, ut stat eo v' ul. at tu
 T' post cap 3. aq; sub inviro in se spesoy aliqd aui-
 sale od hoc ho ingulatus: do qd sub i lany ppm
 ho albus e ho, et ho albus calbus, si aliqd spesoy
 faciens, rebat qdnit predicationes p' se, & coent
 rebat, qd nfit inno nesatio. 63

Atque 2° eo hac p' ne
 ho albus e ho qd p' Iversione ista d'ent' vera ali
 quis hoc ho albus, p' p' d'ent' vera infexi n' est eo
 p' ne nesatio vera: do i lana p' ho albus e ho n' nesa-
 di' vera. Atq; p' o's in nesatio a si sit afra
 nesatio vera: do etius d' p' ne in nesatio. Per-
 dent aliqui ay I. Since nando mganti p' hanc
 ratione, qd aperte spesoy bene valet ad praty qd epas
 illius, at n' vere valet aperto, qd epas spesoy ad
 sub qd estoy spesoy: bene mo valet: e ho albus do e ho
 atn valet: eho: do e ho albus: fuit vere valet do
 si extens: do e fra ex tens: nauis valet: e frat extens

30 I positum fa Dñi extit quineus Igoty
exdat. - Resident alii cedo m^q qd atinet ad i ven-
tioy, illay nando, qd atinet ad vento^s Rend^s spis i ma-
tentis: qd inquit hec ego aliquis ho eho albus in
culo sensu in quo esventens ene satio vera. Quod e qd
reasa het hunc sensu, si ho albus eos lat e ho ac
pndesventens p^t salis hot hunc sensu: aliquis ho e
ho albus, si ho albus eos lat: in quo sensu p^t ene satio
vera. Resident in deo^r reo admittendo i ven^tion^s, ne-
gando qd i ventent^s, p^t salis et id est vera: qd vici^s sua-
lono p^t salis p^t exponit aliquis ho e in aqua ho albus
recaut^s resatio oral, in verificat p^t hoc, qd aliquis
ho sit ho, qd non resatio. Quod aut^e i v^t eatens p^t
salis heat hunc sensu istare let, e qd i v^t eat^s isty
heat, ho albus e in aqua ho. I v^t eat^s vero fandat
in identitate ex sacrau^y, ac pnde innotay p^t sevan-
dar ead^s identas.

66

Lubet no his soluonibus p^t alis e
et in arti frangit. Nos ab^s e p^t p^t afava nesatio
vera inma resatio n poec oiu p^t id est vera: p^t
etiam nro p^t inma denti by mo sit resatio
vera. Quod huius, qd ois p^t afava inma resatio
e resatio vera; at n ois p^t afava resatio vera e
inma resatio. Itinc frando De soluoni resa-
nt occidere hanc p^t aliquis eho albus si ho albus
eos lat e inma denti: in qd sit resatio vera

102

nō oīd' eo nesariae p̄bi', fīs eo iusta adīccū. Ideo
nō exp̄ante p̄bāt, ut atq; cīt ī mā nesaria dēbet
nesaria vītas eo iusta p̄bi' fābōrū.

63

Sed p̄bās 3: atq;

do recto hūus p̄bi' ho albus, nō bīne r̄ alet ab hoc
p̄bāt albus: do h̄c ho albus e albus ne ī mā
nesaria. T̄ns fūgōnīs: m̄ recto illīs p̄bi' e ho tan-
sij; rālly bīne valēt: e ho: do e albus; coa p̄bāt:
īnō pp ī mā nesaria bīne valēt a recto p̄bi' ad
p̄bāt v̄d̄m̄bāc ho albus e albus bīne valēt: e ho: do e albus
Dīn̄ ha pp ho albus e albus nō m̄ valēt a recto su-
bī ad p̄bāt: do īndī pp ne ī mā nesaria. P̄bāt:
h̄c pp, ut iacet, vera: ho albus e albus, e pp:
do p̄bi' hūus pp ho albus e albus s̄gent' vēnt
p̄bāt. C̄s coa: cum vēide ap̄at p̄bāt īvenīne
egent illī fābō, aliī ī modalis, ho albus e albus
e pp, n̄t vera: do. Valde fādūt hūc aucto ad sāri,
nō ī māi do, vādens me, ab illīs tam̄ p̄eto, an h̄c pp,
indulatus ītēcīt fōt ī mā nesaria, credo īn hoc
vēniunt ap̄ illīt et p̄ciūt dīles aspiranti bus illī
pp ī exempli p̄ficiātū q̄ se īn t̄, ut aiurit m̄. Do
utro, an a recto illīs p̄bi' indulatus ad p̄bāt ītēcīt
vēno deniq; an h̄c modalis indulatus ītēcīt e-
gens. Vera sit, ut iacet, qd h̄is q̄p. ī t̄s res deant suo m̄ḡto,
et p̄fāoni respon sy heant.

68

Dīrecte respon deo hoc modo

UNIVERSITATIS
DE
GRANADA

disquendo ans. Abento recto huius subi ho albus
Dy genere valet ad hoc praty albus, I cedo; abento
recto huius subi ho albus p*ro*t*er*fecto albene si nata
in obliquu nove valeat ad hoc praty albus, no ans,
et cog. Antis, et coentis p*re*tes data distinctione nova
gent. Coglico: recty i*llius* subi ne ho Dy se, I
p*ro*t*er*fectus albene; id quid*er*ant ad sanu*incantes*
i*llius* subi ho albus sum*er* specificare no*nos* redi-
p*lic*ave, at vero reduplic*atio*ne & sum*er*end*io* ce h*ec* sua-
dent. Sy: m*is* specific*atio*ne sum*er* i*llius* subi nec*est* fox,
et i*st*uve sp*le*ss*y* eo partibus id est si*incantis*: e*c*it*si*
quid*for* es i*st*uve sing*les*. Dum: ali*s* i*st*e he*re* subi
huius p*ri*p*ri* ho albus e*ho*, ad praty albus, at*q* subi
i*st*ius ho albus e*calidus* ad praty calidus ab af*fa*-
to m*is* i*llio* subi *leg*is** val*o* ad af*fan*dy praty; ab
et af*fan*ato subi *leg*is** val*o* ad af*fan*dy praty
dy hoc*ita* nec*est*, si*infumates* sub*re* dup*lic*ave: do
sum*er* reduplic*atio*ne. Sy abento sub*e*i*us* di*pp*ri*s* i*llae*
resan*io* vera; ali*s* pot*er* ce vero i*pp*ri*os* ratione s*icut* h*ec*
ho albus albus, quid*ap*ate impl*tonia*, resan*io* fal-
sae, *dilepp*o**, ho albus calbus nec*est* res an*io* vera aten-
to sub*re*, si*h*ec* n*sum*eret* applic*atio*n*e* do*si* sum*er* i*us* di
ho albus albus non*est* albus abi*ta* vero dif*fer*entia
hoc albus: h*ec* m*is* vera*ce* n*ig*er*at* reg*ula*one ex*parte* sub*re*
p*ri*: ho in quadr ho albus i*llae* aut*em* vera resan*io*, ay
reduplic*atio*ne ho albus Eng*land*y ho albus est albus; sed

Dicuntque nō defērunt, si sibi illud haec
refumeret: qd nō fecavī, & regūcāre sumūt: nō quid
finat, & ex cāte, qd pīgī, eis pīdīcātū pīscēt inma
nēfaria, ut pīgīs nō sabīmūs.

103

69

Ad pīaōng pīdīcē, pīmūtō
hanc artīs doong cāq, et lībāt pīt. pī ambulāntīqīo-
qī cōrīs cārītīdācīdālēnī dīcīmīs, nōn obīdīqīs co-
vīcāvāt, qd ambulātōvāt, tī dīlīcīt pīcīdīcē, at
qī iūgūlātīs pīrīpīgīmīt obīvāt, iūgūlātōvē iūgēt
tētē dīcīmīs; obīdīqīs mī qd iūgābat, mortūt, &
nācīdīt, ey qī iūgālet, mortī pīcītīs. Ex haodīcīna
Pīlīdīu nās aut. hī: ad pīdīcātū pīfē, atqī adīo ad
mī nēfātīqīs nē requīt, qd pībō pīcīcārē fūntō iū-
māt nē aūtō pītīt, & fūtīcē, qd rēctō pībō pītāfē-
tō fātīfātā iūtīlīqī, pītīt nēfātī iūtīt. Iū ad
iūdīqīs nē requīt, qd iūtīfātā iūtīt vētāt rēdātīlīcā
fīgātīt, & fūtīcē, qd vētāt exētē, qmāt pīfā
tōtīt fūtīt pītīt cātēt hīc pātāt obīdīqīs autīt tīcīn-
quātīt iūtīt. Hīc cētāt hētīt, qmāt pītāt cītēt
mētēt. Pīlīhānc pīpm, vt iāctēt eētēt dīcātūt pīcīdītō
ambulāntīs pītīt cōmīcātēt; an vētēt eētēt, vt iāctēt,
iūgūlātīs pītīt mōtīt obītīt, iūgūlātōvē. Moadī-
fīaōng. 70

Sētēt dātēt abtēt ans; rātō; qd hōt albī, ob
iūdīqīs, qd eētēt albīs enētēt eētēt; n m hōt albī
aūtēt eētēt albī, atqī adīo ne hōt hōt albī eētēt. -

I quoniam p^{ro}p^{ri}et illa modalis exponit ut deamus
qua ratione ad sarcinam h^{ab}eant hunc h^{ab}eit sensu apud
illos hoc alibi specie^m purum et alibi cognoscens. Apud
me sentiuntur autem hunc h^{ab}eit sensu hoc alibi reprobatur sun-
ny et alibi cognoscens. In sensu apud omnes verae p^{ro}p^{ri}et
autem falsa, at quis sensu h^{ab}eit apud omnes, ut etiam ista
p^{ro}p^{ri}et, hoc alibi et alibi cognoscens; Istud ex multis p^{ri}mis,
ex ex autorum dictis; illud sub augustinus reglare: p^{ro}p^{ri}et
illam modalitatem etiam falsa est, p^{er} eandem etiam falsa est
ista hoc albus et cognoscens albus, in illius sibi sumitur
reprobatur causa et auctoritate dicitur agentibus sententia in ratione.
paratus ad partem, quod autem necessitas in ratione sententia
ad omnes, et in quibus paratus. Rota: quod licet horum sibi con-
fessione agentibus quod sit albus iuramentum resarcio et alibi,
at p^{ro}p^{ri}et p^{er} abutitur cognoscens aut horum potest albo, resarcito
abutitur iuramento alibi, in qua ratione si h^{ab}eit resarcit horum sibi
se non potest resarcit horum potest albo.

Oro lata ponuntur non-

nulla sp^{ec}ia

Quid censendum de illa ea quae predicationis in-
directe. —

Et proposito predicationis in-
directe ea, in qua subiecto aliquo, ut notatus ma-
nus capitulo huius quod partem partem ut primus casus. Nam
nisi fiducia ea hoc purum est validum, ac firmissimum

intendunt stabiliū multo grādū acutū leonē, et cōg
gravēs. Dicuntur ipsācū cōfōr̄m; foliis aferunt pōm
pōr̄ īndēctū eē īma nōr̄ amā, vñ alio; sc̄aliqui;
fugitū nonē cūt, et q̄ dñs favit. Dicuntur h̄o
q̄ inst dīaleq̄ cap̄ dīfīc̄ t̄, quidē fērgunt̄ eē īnimp-
tū. 2. Basq̄ ī Sḡ pārt dīs 68 cap̄ 2, sūlt̄ 2.
īn Sȳ q̄st̄. 1. N° Cardi de Vado dīs 23 deū.
Sic dicitur. Bonus aeresq̄ ipsācū tenent, p̄adītq̄
ppm eē īma Igenti, et nā talia. Anteq̄ h̄uius
dubii refutat̄ hec p̄frobat.

32

1. in illius diffib⁹ colg
et sumend⁹ īnī' ole; īnī' m̄ verbī p̄sumat, nō
dubitab⁹ p̄tib⁹ dīstare extat⁹ exīt Seals Igen⁹
subo, ac p̄n de īma Igenti eē si aut eīsta ipso: ale ho
extens. 2. sub eiusdī ppm denece cīq̄ eōs xap̄pm
superius p̄xato. Unde īfēct⁹, sup̄son⁹ dīs īvng hec-
nōce, ali⁹ q̄n̄ m̄ neet superius sub. Iti nō ī hac;
ali⁹ d̄ alio, eas sup̄on⁹ eīlāggōn ipso: īndēct⁹,
cūus fugitū n̄ sub⁹ p̄xato, d̄ p̄ sub⁹ illius p̄fīs al-
lio, hec sup̄on⁹ dīs īvng neet superius p̄xato: q̄d̄q̄
n̄het.

33

3. sub eiusdī ppm n̄berat sup̄on⁹ personali.
Ras e, sup̄on⁹ p̄sonali⁹ e, sup̄on⁹ mōbi⁹. Sub
h̄uiusdiffib⁹ n̄ fugit⁹ & mōbi⁹: gōneq̄ p̄sonali⁹.
Proxim⁹: si sub⁹ h̄uiusdī ppm sup̄erat mōbi⁹
est cap̄as. Et ī n̄ hac p̄pe alio, fiat p̄mitis des-
centur.

q[uo]d equus ne ho, Leo est ho mo, et sic dereliquis simibus,
qd absudis e: go. Maxima in qua e di fulbas ps. sub aliud
e fugacem mobi^s, nisi ita poni p[ro]bo, q[uo]d ea agerati
finat, ut ipsi apostolice ac veniente sit pratis p[ro]p[ri]is: si go.
sub al i[n]f[er]o p[er] dicta mobi^s fugit n[on] finiet aza-
g[ra]cate equus leonis & agl[ic]ale ac veniente erit equus leoni,
& pratis ho. Unde ciusdi sub licet e[st] h[ab]ere supponi
simplici, sive quadib[us] p[er] suo obo. Ley et intentionale fingo-
nere. Hoc Sy p[ar]notatus sic fieri solet. Nos vero
Iformis ad dicta cap. 2. d[icitur] B[ea]t[us] Iudivit. Ju-
poni omnis possumus amittere, ac. P. Basq et Alujo
tale sub fugomy p[ro]fondi h[ab]ere.

32

Sy: sub al i[n]f[er]o p[er] dicta
ppne fugor[um] p[ro]aon[is] intensiva, et istuva alis. Nam
sub chud intra ppn fugor[um] p[ro]aone fugior[um] ad hoc
et p[er] hoc datur, Iciudi ex eo intensiva et istuva alis
d[icitur]. I frat: ciusdi sub superius egato; In fugior[um] oide
extensiva, m[od]i si ex tenuerit ad or[um] a infusa, I ten-
ta sub tuo al p[ro]p[ri]o q[uo]d falsa redit, e[st] quod exeat m[od]i h[ab]ere
al eho; go sub ciusdi suspiciv[er]i fugior[um] oide p[ro]aon[is]
intensiva, et foracupse, ac pnde p[er] haec fugor[um]

33.

Dices ex i[n]d[ic]e reor[um]; si sub al fugor[um] p[ro]aone i[n]f[er]-
siva alis, et n[on] ali sacerdo; p[ro]p[ri]o al eho non[est] p[re]di-
caon[is] indirecte: go. A nos' ait: d[icitur] rectyalis ex eo

ibidem intensiva, sunt p̄tēū indirecte et directe qd quare
 iustitia de subiecto si p̄ficiōne intensiva talis, su-
 ponit p̄ficiōne directe ipsius: de ne p̄ficiōne intensiva indecte,
 directe. Hic dicitur mōs Janeacutus, et s̄p̄t̄ gen-
 taneus omniū mōnū, qd et hinc dūmus, nālī aza.
 revolutū dī alii, p̄p̄m p̄ficiōne intensiva indecte ita ap̄ clavis, nī p̄ficiōne
 qd sub p̄ficiōne p̄t̄ p̄ficiōne p̄t̄ p̄ficiōne aut̄ necit, p̄ficiōne
 p̄ficiōne p̄t̄ p̄ficiōne ad alios dīlegit.) 6

Vnde si p̄ficiōne
 intensiva ad amī aza. int̄ gradus metacos p̄ficiōne,
 et infecōne. Quid dī cūm viasat, qd ab auctoritate.
 nī recta vī a ascendimus ad p̄ficiōne afiāndy. Pa-
 riantq; in linea p̄ficiōne hī gradus atque, It-
 erum metaci al est homo, sic itā annexariācēdimus
 hīgo et ali; cal: qd evivens. Coaxes se hent qd ab afa-
 to p̄ficiōne descedimus ad infecōne afiāndy des-
 mobiliāce nreatus: qd ponant in linea p̄ficiōne
 sali vī gradus indecte descendimus a p̄ficiōne pri-
 vi p̄ficiōne mōz nando alios ex diuinō dī si-
 vis, ac demū eg afiāndo ad gradus infecōne desen-
 dimus sic i vivere non sensile: ergo animal. Sic tā-
 am est animal nī aza: qd nāle: qd ho. Coligit
 ex his p̄p̄m p̄p̄diū indecte eg dīci, cuius p̄ficiōne in-
 decte foliū infantile de subiecto, i hī vīo p̄ficiōne qd
 cuius p̄ficiōne edūrecte infecōne de subiecto, vel si p̄ficiōne
 dīc qd in dīrecte eiusdī p̄p̄s et p̄ficiōne indecte, qua-

nus in hac alio ho li' al supponit prao nesonui
et intensiva alio: exq' atq' sic talis pgo: rao Imu-
is obusq' ali' bus pfecte Ireniens era ho. Inqua
explanare in recto, sed deinde venit rao alio, inob-
quo vero venivit inforza deq' i'llarao pfectuose.

¶ Di'as ex eod. A supponie sempli' ne valet de'sus ad
inforza osta oes dialeos. D'inde ppe valet de'sus ad
inforza, hic v'c'at de'sus v'rus, qo hoc alio, li' alio
et ho & c'git' sub illius ppi' n'het supponi h'mp'ly
Iff' sonali. = Rati' nfa ut immos, qui sup' folg' su-
poni sine li' al. Et vero qui illig' riant, si carbo res-
ident: a subiectu' ppi' neg' valet de'sus di' stivus
m ppi' illa nec ad ac'sic' ocal' ho, neg' di'sivus,
et qd ppi' illa n'f'ead' ac'sic' aliqdale' ho. tamet
f'rmunt, et vulgo di' cat has ppi' alio aliqd
alio ho equi valne coad u'c'is, n'tamq' equi' lese
di' stivcoad ob' forabady, q'c' centu' fit han'ppm
aliqd alio ho, neg' indefita, neg' indect' p'pca' cl;
et han'c' alio ho, et indefita, et indect' p'pca' cl.
Non m' ead' det et' ma' grippbus si'c' equi' lenti-
bus. It' ali' qui'reores, qui hunc dissu' des'ivus ad
mitteat n'reuant di' can'q' in ppe indefita infu-
sione illi' ad supponi p' sonali. R'ao agnud eos e: q'ahc'
n'f'at, n'f' p'ahc' fit' p'eu' calc' leoi' es, q'c' quara
quate iden'cat' sub' obv': qo q'c' p'ahc' ho' n'port' vei',
car'

Dico eo cu[m] xx i[n] denegat al, vt dicty e, n[on] fugi-
n[u]s p[er]sonalit[er] tenuis al et si e[st] co valeat dicitus
discutitur. Tamen aci[us] dicit p[er] finis p[re]dicta
dicta ut h[ic] hoc al, q[uod] m[anu] veniat de sub o[ste]r[io] veni-
cale de o[ste]r[io] e[st], cu[m] quo cu[m] xx i[n] denti' cat. atq[ue] a deo
sub fugoni' p[er]sonali'.

18

Dices ualio ingeniosore-
ole p[ro]p[ri]os cuiusd[em] g[ra]m[ar]is supponens graue intensiva aliis
vere est hec dico p[er] es Iasoniq[ue], alne ho. Propter
afumpty: col[or] mo fugoni' al in his p[ro]p[ri]is alne ho
al en ho. Sic est equus que n[on] axio veris: do fin
fa fugoni' p[ro]p[ri]is, eti[am] in 2a; atq[ue] eis 2a in-
f[er]at hec ex or fa alne ho: do hec dico Iasoniq[ue] alne ho
alne ho uel cunctis.

19

Adumentib[us] in adstrauy retor-
ques sic: do hec, p[ro]p[ri]y ema, p[ro]p[ri]y emma n[on]
ver[us]; q[uod] nat Iauis. Sed in 2a: do oss ver[us]: oce-
dit; atq[ue] ex 2a inf[er]at ista p[ro]p[ri]y ne ma: do et so
taq[ue] blant duo Iasoniq[ue], que fint ver[us]. Et hac
difficil se se ex fodiit, e[st] q[uod] li can do sensu, quippe
vbi illata ex 2a, h[ic] videlicet p[ro]p[ri]y ne aqua temma
2u que sensu n[on] adicit h[ic] p[ro]p[ri]y dulanti p[er]g i[n] denti-
tina aquab[us] p[ro]p[ri]y ema. Et mihi se n[on] fint ipsa
tores ex fodiunt q[uod] ex pl[ur]imis sensu, que h[ic]
is tangit alne ho, hoc, alne ho ex clusive ho: quo
incensus inf[er]at ex hac al en ho, atq[ue] quo infensu

Iadiuit de aletheo, hocce, alethes in ho.

80.

Demy
proposit, me p̄pis p̄cipia in dictis desumendis nec
ab idem nō de reali int̄ p̄cipiis, et sibi, raoe: q̄a ma-
cūs dī p̄pis es posy metacy, et loay in p̄cipio. Ut in den-
sa foliā e hadūdo subi' metace, et locē talis ad
fig metace, et locē talis; unde nobis ne aquit, me
illius p̄pis ce' res anīg ex eo, qd res anīg sit iden-
tas subi' obv' a' p̄cipio abo. Fundam̄ orbi e, m̄v'
lexiū requit, qd subi' obv' res anīg ex i'gat cūs dī
identit̄; p̄m' indifinit ad illis se heat, p̄ponet
ut inma res anīa. Tq̄' s' aliv' dī inidentit̄ ab illo
s'nes anīg, aliv' dī fig metacy ex i'gat' identit̄
et aliv' dī sub metacy co' i'gat' identit̄. H'c'c'ty e, m̄
identas int̄ subi', ut fig p̄cipio metacy e'feat' nexus meto-
c'is subi' a' fra: H'c'c'ty c'nt̄ in hoc ipso aletheo; illius
in fra e'feat' ex i'gat' identit̄ p̄cipio ab subi'. H'c'c'ty e in
eodis ipso, in subi' metacy ex i'gat' e'feat' identit̄ p̄cipio
a' fra. C'og'lat hoc sat' s'quente p'ante. Post in' op'
mag a' fra celesti' e' in manu' si'g, aut p̄ ipso ita ma' e' in-
formatia fra celesti' ne' in manes anīa, q'at' t'c'it nō sit
ab e'gama, nec in' o, nec fra celestis' id' p'v'nt' eos ex i'gat'
mag ad talis vno'. Secundum vero se' non autem
eos ex i'gat' mag ad talis fig, aut talis vno'. p̄m' d'go licet
in ipso metaco idens sit res anīg idens subi' a' fra,
et fra ex i'gat' talis identit̄, si subi' nexus i'gat' nec fig

Nec identitate nō prosea pgo afixans salpū dentis
nūtīma resania. His pugnatū rāiones. hūc in-
de quod nantes vrebū audiāmas.

84

Sentia afixens eiusdī
ppes et īmīma locē dgenti, his ful sita fundam-
pīs ī clappo īmīma locē dgenti cūus sub e locē indi-
fens ad grāty; I sub hūus ppis alio ī locē indifens
ad grāty: qo eius dī ffo ī īmīma locē dgenti. Max e-
xāta, m̄ ea ppo īmīma locē resania cūus sub locē
essidit grāty, ut hēc hoc al; et illa īmīma locē im-
poli, cūus sub locē regudnat grāto, ut ista homoe
hinnelis: qo illa īmīma locē dgenti cūus sub locē
locē indifens ad grāty. Mirbat: sub illis ppis e
al Dī se intensive, et Istuvē accepī de eo q̄ ex-
mantat grāty ho; et al Dī se intensive, et Istuvē
accepī e locē indifens ad cūus dī grāty: qo max
istat ex sub notat: al Dī se intensive, et Istuvē
sumptū nec locē regudnat, nec locē essidit illa grā-
tij: qo e locē indifens ad cūus dī grāty. Cōa hīc in-
dabīcē. Ans duas Iūnes partis, quāus t̄ pugbat?

85

Quod e locē Iahūle p̄ alīqđ grāty n̄ expudnat locē
eiusdī grāty; et al Dī se intensive, et Istuvē
grāty e locē Iahūle p̄ grāty ho: qo Max evīdens;
p̄bat mīa: grāty ho ī species Istuvē for p̄al.
Dī se intensive, et Istuvē sumptū: qo al Dī se

Intensive, et isti suu e sumptu, e loco salubile p' praty
ho. Prox. Za sans: qd e loco salubile p' non hos n
excedit loco praty ho; al. Iy se intensive, et isti suu e
sumptu e loco salubile p' n hos: qd. Max ined ali
e; m qd loco excedit praty ho e loco destraty, ut sit
ho, qd aut loco destraty, ut sit hunc loco salu
le p' n hos. Prox. mix: al. Iy se intensive et isti
suu e sumptu e loco salubile p' equu: qd loco salubile p' n hos

83

Istat: al. Iy se intensive, et isti suu aquadec in
equu, et aquadec in hoc, destratq m dia, qd al. I
inequus al. ne homo, et in hoc al. ne equus: qd a
cidens cali. Iy se intensive, et isti suu e sumptu
et p' accidente eee equu id sine quo p' est ista et al.
Iy se isti suu e sumptu e cali ipso auctale; I stat p' est
al. Iy se isti suu e sumptu p' ne homine, ut videtur
in hoc equu: qd al. Iy se intensive, et isti suu e sum
ptu auctale e ee hos; I stat p' est al. Iy se intensive,
et isti suu e sumptu p' ne equu ut videtur e inequus inten
sive, et isti suu e auctale e ee equu; qd al. I stat p' est qd
h' p' es al. e ho; al. e equus n' m' m' I ent.

89

* ^{Basis fo-} his p'baonis h'ce. H'as inf'or p'p' dicalis e deca
one superiori. F'ec p'p' d'ans e: malit' nulla est
p'p' indec p'p' dicalis, inf'or h'as superior e loco
apta ad identid' ap' inf'or; destru' h'as superior

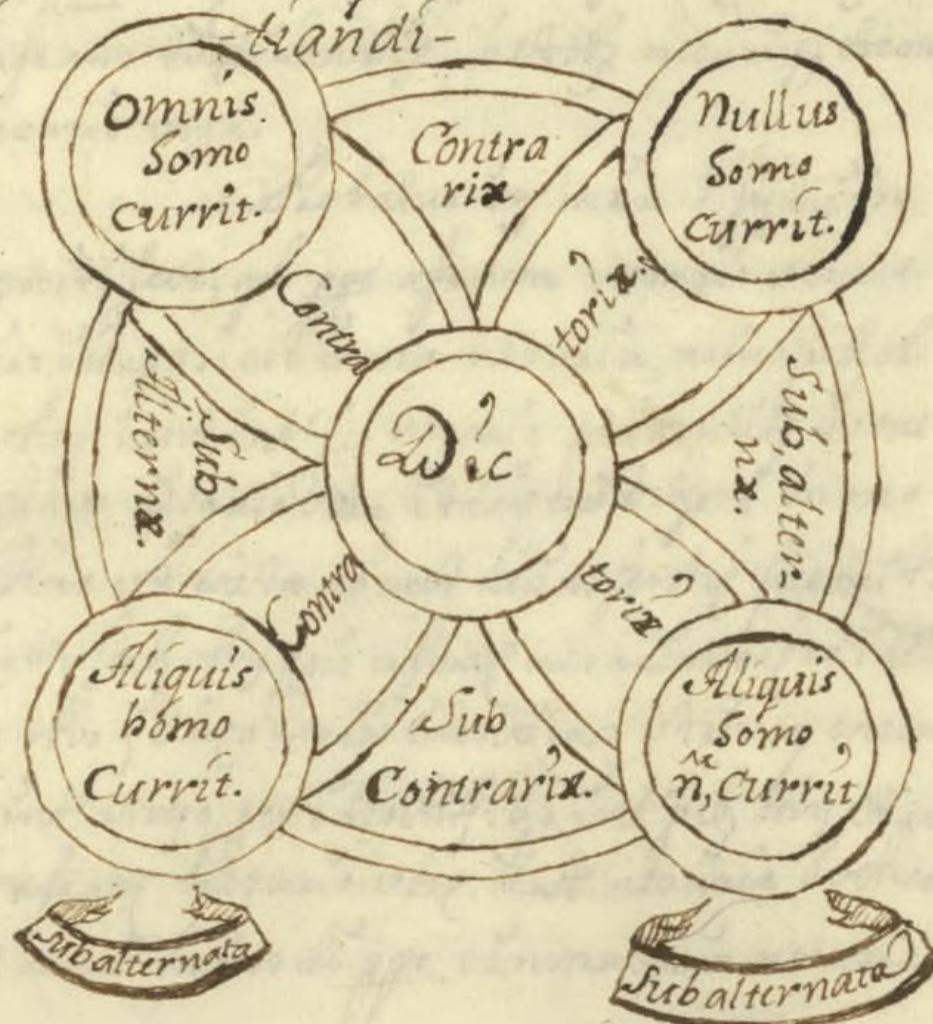

Non currit subalternata in Dis vero negativis,
sed nullus non currit si dicitur subalternata, et
huc aliquis non currit dicitur subalternata; oppositio
in huc gesti dicitur relata in tax illius cuius infidit in
magno parte omni fuit; at vero, quia dis exceptio afa-
onis, et negationis veritatis, et falsitatis huc oppositio subal-
terna nimportat, quia oppositio loca dicenda est, de qua
ingressenti a se, sub alterne, nec veritatis, nec falsi-
tatis respondet, ut pergenendi poterunt, ut predictas fa-
ceres sub oculis habeas entib[us] subiectos demouety.

Tus.

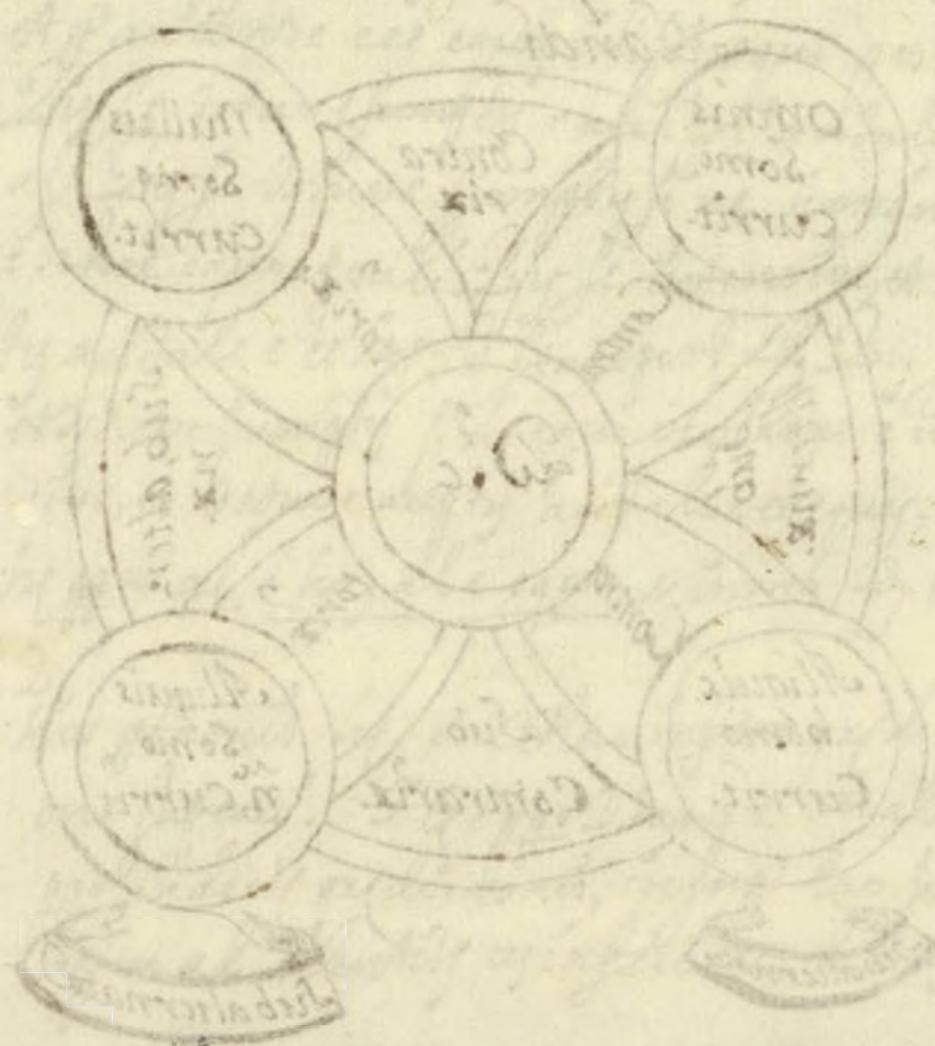
Q. 72. Positiones. Opusitz demodo Enun-

tiandi-

the first of the month of January
the second of the month of February
the third of the month of March
the fourth of the month of April
the fifth of the month of May
the sixth of the month of June
the seventh of the month of July
the eighth of the month of August
the ninth of the month of September
the tenth of the month of October
the eleventh of the month of November
the twelfth of the month of December

Ut iacet ipso affirmativa nesarii vera; sed ipso, non affirmativa
nesarii verae in una nesaria: quod talis ipso ei non nane-
saria. Propterea: eiusdem ipso ut iacet affirmativa identis
realis huius ex aliis: quod ut iacet eneas anno vera. Constat
eo ipsis, quod eiusdem ipso ut iacet affirmativa identis realis huius ex aliis
huius nesarii: quod eiusdem ipso ut iacet nesaria verae. Non
ans: identitas huius ex aliis est aliis quod nesarii: quod eo ipsis quod eius
differat ut iacet affirmativa identis realis huius nesarii, et coenit in una
nesaria. Ita probatur: eo ipsis quod hic ipso alii nihil negat identis
realis huius ex aliis huius nesarii impole: quod eo ipsis quod hic ipso
alii hoc affat identis realis huius cum aliis huius nesarii.
Ans probat: impole hoc non identicam ex aliis: quod eo ipsis
quod hic ipso alii nihil negat identis realis huius ex aliis huius nesarii
impole: quod ipso affirmativa talis identis realis huius nesarii, et con-
sequentia eneas anno vera.

88

Probatur igitur maxima per similitudinem
primum prout positi sunt, quod ipso affirmativa nesarii vera e
una nesaria: ita ipso est una nesaria, cuius sub ob-
jecto, et prout objectum hunc intentum nesarii per identis ratione
est: d'inde affirmativa nesarii vera ita est: quod est una
nesaria. Ita ut certe ab aliis huius sententie fugatur.
Hoc vero probatur: sub objecto prout affirmativa nesarii vera intentum
est ex prout objecto; id huius realis identitas ut si usque eneas
nesaria intentum est per identis: quod intentum sub objecto, et prout
objecto prout affirmativa nesarii vera intentum est nesaria intentione
per identis, et coenit huius de ipso ei non nesaria nesaria.

Iher, et coa. liquent, nūx vero pbat; que semel i den-
cant semper i dñe cæst; coentq; si vñt i venit alteri
p' i dñtis ay oþo femp; et nes axio i vñta alteri.

89

2º bat

eaq; resolu: si p' apdicas de xione sup coi' oia i nfxora
ppo evadent nes axia o d alio, equus; leo, & d. si v-
ny foli p' p' docet ex' t' p'go nes axia. Robat coa: q' ut in
sed q' p' aty si' idem suffit, si auferat aliq' id, ens
ex parte p'ati: do si vny i nfxoribus est. I' m' xione
p' p' e' ois p'go illa inqua p' p' d' c'nt' oia i nfxora ex' t' p'go
atq; ne s'gens, d nes axia: do eti' nes axiae, quando vny
foli p' aty p' hatur nes axia, q' p' hent da i nfxora
ay xione p' p' e' ois; d h'c' h'c' h'c' h'c' h'c' h'c' h'c' h'c'
five vny, five oia i nfxora p'ant de xione i nfxori eln
ma nes axia, et reali. En xione que p' vñt senti a fix-
mis p'antes, q' vñt si' nobis de hac re senti endy p
nunc r'v'cat, ex am' nare, av' vñt de jactu'li i nfx-
ratione, vñj' sal' ad am'us, ibi opp' oportuni'is mag' p'xiemus
mentem.

Capit 6um.

Quod I' quatu'plex sit Conu'ntiationis-

Opposito.

9º Cando tonis de opositione loca de inq. 3is.
fit in his p'incipiis sumere naturę nosis. Sum:

Quodlibet est, vel non est. Secundum: impossible
est id est, et non esse: factum, impossible est simul esse,
neon est, igitur opositio logica formalis (quoniammo-
do non adiunxit definitione quodna) simultanea invicta.
ficabilitas duorum enuntiationum, alterius a-
plicantis, alterius negantis idem de eadem factis
idem pax dicatum de eodis subiecto va ^{Paulus aux-}
^{it,} et etiam non auxiliatur. Appos isti Petrus est
id secum, Paulus non est idem secum non si
logice opositi, licet nec simul falso, nec vali-
simil esse queant. Coquid idem subiectum non ha-
beatur; non m debent ignorari sive catoxemata,
aut signa quantitatem propositi unum denota-
tia. Si enim ista computent, subiectus saltem forma-
le appos diversi statim aliquam admittit.

31

Dices: h

appos: oī ho currit; aliquis ho currit; neq tam p eius qd
eoī; 1^a m pcedit deoī hoī; 2ª vero n deoī, dī de aliquo. Rest
do p res deoī, glablati sive oītis vñsq ppis subafficien-
tibus, manūt appos enuntiantes id deoī, 1^a dī qd
2ª appo tamq eoītis het, qdī 1^a; licet ne eoī modo,
et sub eius foliis. Tuis; distinve m, et index atcales.
Hoī respondet li aliquis hoī. Dices adhuc: h appos si
afas, et negas eius qd deoī: oī ho cīnd em multudo,
aliquis hoīcīnd em multudo, et tam resunt lo-
dice opositi: ex quo mala est explicatione logica

Oppositiō. N*on* dicat n*on* deod*s* v*er*a*q*, q*u*a*t* a*p*at*s* d*e*
ot*u*s co*le*d*y*. Q*u*a*v*ero m*at* deob*s* co*le*d*y*. T*am* c*o*:
ct*ī*g h*e*c o*r*s: h*o* cur*u*t a*p*at*s* deob*s* d*e*s b*u*ve, h*e*c v*er*o
al*iquis* h*o* cur*u*t m*at* deob*s* d*e*s b*u*ve, d*is*i*u*ve,
d*e*sc*h*res cur*u*nt, al*iquis* h*o* cur*u*t q*u*an*h*oc*o*pos*it*ion*u*
of*ici*at*s* q*u*on*g* illud p*re*ter*at* h*o* loc*e* o*p*on*it*, o*r*s h*o* cur*u*t, al*iquis*
h*o* n*on* cur*u*t, et s*unt* f*er*mo*s* i*n* deob*s* co*le*d*y*, i*n* d*u*n*f* i*n* deob*s* co*le*
z*ig*o*s* p*ar*e*pe*st*s* a*p*as*s*, et neg*at* e*iusd*e*is* deod*s* ab*h*o*po*ne*re*
lo*ca*, cui*l* def*al*ch*o* fa*lis* e*fol*io*s*, si*l* d*ic*at*s*, o*p*ob*s* loc*u*gn*o*
I*que* ex*pl*an*is* a*p*ans*s*, et neg*at* o*r*s e*iusd*e*is* deod*s*, q*u*o*di*
e*pi*ls*an*g*s* i*n*ve*cat*z*s* ev*an*ti*at*o*r*y*s*, d*ic*es aut*s* i*ll*o*s*
si*l* f*it* a*p*as*s*, et neg*at* e*iusd*e*is* deod*s* no*go*ri*nt* loc*e*,
q*u*an*f*und*s* s*u*l*l* i*n*ve*cal*is.

92 D*ic*es*s*: h*o* loc*e* o*p*on*it*. P*ra*us
cur*u*t*s*, P*ra*us*s* n*on* est*s* cur*u*re*s*, ne*q* 2*ā* et neg*at* e*iusd*e*is* p*ar*
us*s* p*ar*fa*to*, T*am* cur*u*y*ap*at*s*, 2*ā* p*o*g*s* neg*at*; d*ic*o*s*
lo*ce* o*p*ose*s* i*n* dent*e* e*iusd*e*is* deod*s*. P*re*det*s*: I*g* o*ra*
p*o*g*s*, q*u*o*di* neg*ata* n*at* aus*s*, et p*in*for*s* f*al*si*s* i*n* at*ul*o*s*.
I*g* p*o*g*s*, a*p*ando*s* aus*s*, a*p*at*s* f*al*si*s* i*n* at*ul*o*s* p*o*g*s*.
P*ra*us*s* f*u*si*t*, i*l* di*cam* i*e* e*iusd*e*is* deod*s*, et s*in*ful*s*
e*iusd*e*is* f*or*, aut*s* f*o*l*io*b*is* e*ris*, q*u*o*di* al*iqui* re*qu*ir*u*nt*s*.

93

D*ividit*ur Oppositiō.

O*posi*ō *pm* I*rru*it*s* c*ir*ay*fest* A*nn*im*pe* I*ato*x*ia*,
I*ax**ia*, sub*I*ax*ia*, et sub*al*ber*na*. O*posi*ō I*ato*x*ia* et
sub*al*ber*na* i*pre*cab*is*as ex*v*if*ap* d*ic*az*s* *com*part*is*,

et nantis i^{us}q^{ue} deod^{is}. Iaditio i^{us}q^{ue} verfari det,
 int' astante, et nantis i^{us}q^{ue} deod^{is}, quare unius vetas
 unia veritas falsus, et falsas falso. Hoc dicitur
 oponere passio, sevpietas or^{is} enuntiatione vero
 em. Nulla m^e enuntiao, cum non sit alia iudicata,
 id est esset adverso sic astante, Enanteo, it negat
 utr^{um} sit et vera, nec sit falsa. Requiritur p^{ro}A
 huc iudicio i^{us}q^{ue} vnu falsi, et parisi, v^{er} or^s hoc eal-
 bus, aliquis ho realbus; Cint duas si regulares,
 ut patet de ipsi, Pius dicit in iudicio one loca
 det p^{ro} id astante, in ead^e, q^{uo} p^{ro} c^{on}tra regis, et si
 fit ad alterius falso. Unde si: vnu ho curant, fe-
 datus nuncit: Iudicio n^{on}, ut ambo sunt falsi cari
 point, curante sancto Pio. Pao minime, q^{uo} I^{ps}ius.
 nat, q^{uo} regis ad falso h^{ab}et detract m^e p^{ro} p^{ri}o, q^{uo} supradict
 aliquis ho vadet. 33

Oportet Taxias est hic haud in d^{icitu}r
 exemplari, fultanea invocabitis, h^{ab}et non falsica-
 bitas ex vi tis duarum p^{ro}m^{pt} astantis, et nantis i^{us}
 i^{us}q^{ue} deod^{is}. Vel aliis, et ratiocinis: Repudria a fortis du-
 arum p^{ro}m^{pt} in sola vereitate. P^{ro} p^{ri}o loco Taxias: q^{uo} p^{ro}
 regis alio astatat, alio a non plus q^{uo} regis ad alterius
 falso v^{er} or^s ho realbus, nullus ho realbus. P^{ro}
 curant, P^{ro} m^{er} ingest curare. Unde deducit q^{uo} Taxias go-
 rre et falso h^{ab}et nufre vere, dato m^e q^{uo} paulus san-
 ty sit albus utr^{um} manet falsa.

35

Dices: Et an i' p' p'bus negava
q' p'as nat' q' p' al'era af'at' q' p' n'st' eiusq' deod'. An.
videt' e' ip'sq' m'z d'om'g: di' um'us, nev'g p' l'urn'ane, q' p' regn'us
adfa'f'c' and' negava. I' no'ans, cu'ur p'bas n'w'z ch'ap'no'
o'z h'co' f'go' m'lus h'ocal p'bus nat', q' p' regn'us ad h'anc'
f'or'f'c' and' o'z h'oc' al' Et s'amp'nat' r'p', q' p' al'era af'at'
P'st' q' negava p'ia' a'g'one m'or' l'urn'ane, q' p' regn'us
adfa'f'c' af'ava. Et n'plus ob'negit.

36

Dicas p'p'sa: si p' af'au'
n'p', Et negavit lo' d' i'ani'as i' d' deod' af'at', An'at', ful
f'alm' e' n'pos'. D'ros': imp'ole e' d' neg' e', neg' n'ee': g'om'
p'oleid' deod' af'au', et man' c'f' false. falsas m'ee
af'au'ng, t' neg'oy n'usd' deod' e' d' dequ' af'at' ali'p'
neetale ali'q'd, Et neg' neetale ali'q'd: q' p' Dan'g' e'nt' d'
deod', neent' ful' f'alsi' c'ales. Et hoc' a'aty ab'obis des' f'obis
P'vis n'ab' obis de' f'ol'vat', f'ont'as' q' a'ni'mad'ni' f'au'nt'.
P'f'eluc'ne ro'st'andy'e i'ani'as' q' e'cc'or'g' ali'p' n'eo'
m'eu'nt'andi' o'pos' p' o'z h'oc' al'bus, nullus h'oc'
al'bus. Ut' n'fol'g' f'ob' v'n'v'g i' d', f' d'g' q'nat',
et f'ob' f'ob' a'cad' s', t' i' n'la'd' f'ip'ore. T' h'os' p'f'
p'ue p'ung'it a'aty ali'p' n'fol'g' eo' m'or' en'unt'andi', f'ig'
ex' obo' d' n'ecto', et f'ob' f'ob' a'ba' do' d'ig' s', Et se'qua'
vocant ex' le'ges, f'ende le'ge v'g' P'vis cu'nt', f'ur' n'go'
P'st' cu'nt', i'ng' af'ava i'ndec' f'ant'ya' at'ind' p' ob'
di'ch'ek'ty neg'ave: he'om' Dan'cu'nt' fol'g' v'nt'le's', et' i'ndec'
le' at'ind' t'p'g' cu'ndi', que' p' d'io'c'e cu'nt'iat'.

anto si p̄ḡt res deū. Impole e idis vnuce exoplatis,
 neq̄ ee, neq̄ nemo; impole e in alia suffone regere,
 neq̄ nec i cedo. oī ho calbus, oī ho ni albus falsos. p̄-
 ges doois hā dis vnuce exoplatis, neq̄ calbus neq̄ en al-
bus. firmū i illud aliud p̄cūs q̄b̄t et eadē īndicat
 ex parte. falsos m̄ hi doc̄ p̄s; q̄b̄t ex fīt, q̄b̄t
 vero sit. Dubit̄ m̄ dis bube accep̄t̄ p̄s & neq̄ ee, neq̄
 n̄ee. - Dic̄ cor̄go h̄c p̄p̄ oī ho calbus, t̄ calbus fal-
 sa. Rando hanc p̄pm̄ diligiūs sensus ec capay, p̄st
 in h̄c hunc oī ho calbus, t̄ noīs ho calbus, que
 malōs sic exponit̄ oī ho calbus, t̄ ali quīs ho ne-
 albus, h̄c sensus verac̄e: p̄st atq̄ et h̄c sensu
 h̄c. Oī ho calbus, t̄ calbus, quo sensus fal-
 sus. T̄eaq̄ si l̄n h̄c p̄p̄ aſt̄ coat̄ dant̄ colḡ sub
 p̄p̄ maneat om̄iale falsa p̄p̄. Si aut̄ l̄na-
 fi at ſub, i illud̄ redat̄ p̄ale verac̄e. 98

Pro L'genorū

Iam falcon anti foliis. P̄p̄s m̄ he p̄m̄ aīm̄t̄, oīt̄
 Aīm̄t̄ n̄p̄s & aīm̄t̄ n̄s di recte, et i m̄ate eiusd̄.
 Deod̄. T̄a m̄ aīm̄t̄ i m̄ate, et dīx̄ ad uary, Ba-
 zionat i m̄ate, et de recte p̄og ad uary unde verdes
 viande abundy. Ad p̄p̄ I seso anti, dīs dīs coens:
 q̄o i dī dī recte des dī r̄p̄ta fāzai, ut xāni ay fāt̄i,
 i cēlo, i dī īndict̄, des dī r̄p̄s & aīm̄t̄ ay fāt̄i, n̄co-
 ḡ. N̄at̄ p̄o aīm̄t̄ occendi, nat̄ eti ḡ īndict̄, et v̄t̄ulit̄

38 cursus, et quando de te a fratre cursus inde te a fratre
procurandi, sine qua nullo modo cursus fieri potest.
m uero cursus, et non cursus negotiis a fratre deo de te
a fratre, et manu, at vero gestis a fratre cursus de te a
fratre, et inde te manu nando sicut pugnare facio et en-
dicare Iuris curia, Pars negotiis curreat, quando de
cursus sedet, et multe curreat.

39 Subsania oppositionis quod
nagom es in filio non faciliatur, sed licet uincatur,
vel autem quodnaam ducimus quoniam in sola falsitate hec
oposicio regit duas partes, quasy una aperta, altera
ridicula sit ut aliquis hoc curredit, aliquis hoc
curredit, qui numerus filii falsus, licet aliquando ve-
niat sed et proinde ut Pars si curredit, ut si Paulus se-
dicit dicunt sed erant, quod sub Iano, hanc inca-
ritio est, ut altera minor affect, quod ad alterius falsum
requiri, ut m falsum sit, quod aliquis hoc curredit, insuf-
ficiat, quod non curredit aliquis, sed requiri, quod ois omnes curredit.

40 Subalterna aposicio enim sola quantitate refutnaa dupli-
cis pp utriusq afrantibus, et utriusq nantis id deo de,
si opponunt pp eo unisales, th partes a fratre primas
ut partes ridetur, quasy Ja dicitur fuit subalternans, et
Ja fuit subalternata ut ois hoc curredit aliquis hoc curredit,
natas hoc curredit, aliquis hoc naturat. Quasy hec Ja
ois hoc curredit dicitur subalternans, et hec aliquis hoc

Et predicatis deinceps. Hinc debuimus de ratiōne. *
 Separata p̄tinet ad om̄es eos quinque predicatōes. Coa-
 ligatōe: In p̄tēt addens, neq; ad dif̄eg, neq;
 ad sp̄cū, n̄ in ratiōne inf̄oꝝ e pars, nec tota sed
 ratiōnis inf̄oꝝ: ausus, nec p̄tēt, ad p̄pīt, in ratiōne
 inf̄oꝝ, et p̄pēt n̄ mutuo iuxtaſiles: q̄o p̄tēt ad
 accidens: q̄o ratiōne inf̄oꝝ accidens locū grāle; de-
 one fugacōe, qd sit accidens iniuste p̄baty. Quod
 vero sit locū p̄baty, ex eo qd sit in recto p̄scāle, qd
 quid accidens fīco repudiat, et p̄pīt accidens locū:
 q̄o p̄pīt in qua decaꝝ ne fugacōe entūti at inforūe in
 malo locē ſidenti. 85

Roborat p̄ p̄ba facta ratiōne, q̄o Ac-
 cūtissimus S. Basq; ex D. Subtili defumit. Quid
 qd Ivenit p̄f se ſub ip̄i n̄ eſarīo Ivenit, et cūbet i-
 tento ſub ip̄o; Dei hōs n̄ Ivenit n̄ eſarīo aliū, nec cūbet
 hōs ſub aliū, ut certe e: q̄o eebos n̄ Ivenit p̄f se
 aliū: q̄o illi p̄ accidens Ivenit: q̄o illa p̄pīt ale ho
 e inma locē ſidenti. Max hūus diſcurſus e Phil
 Socra cap 1: p̄f se, et p̄ accidens oportuit: q̄o qd Ivenit
 p̄f se ſub ip̄i n̄ Ivenit p̄ accidens; qd n̄ Ivenit
 p̄ accidens, et Ivenit ſub ip̄o, qd sit n̄ eſarīo Ivenit:
 q̄o qd Ivenit p̄f ſub ip̄i n̄ eſarīo Ivenit. Ut exi-
 vi; qd Ivenit n̄ eſarīo ſub ip̄o, n̄ eſarīo ſi mandit p̄ ſu-
 bo; qd in quibet intento ſub ſubo e ip̄i ſub: q̄o
 in eo ſi intento ſub ſubo n̄ eſarīo ſi mandit p̄ ſu-
 bo.

* Tlqd ipsi subo Ivenit nes axio: qd pse Ivenit
subo, Ivenit nes axio cui bct Hento subipsa.

86

Subito-
rat 2°: ratione alia, qd id P. Basq ex Iux.
defunxit; huc ppo al eho necesse: qd faciens: qd
subo faciens Ivenit praty: qd est inima Id enti.
Coae ad hunc me fluunt exanti, qd sic probat: ois 470
psevera adi ta parla reduplava supratosy sub u
no cal; d: Hec ppo al eho adi ta eiusdi reduplo cao-
ne nevera fa lsy mfe, al inquanti al, aut by
qde al ee hof: qd i Hec ppo nest p se. Thix istat eaq-
probaone adiuncta. Max aufge Italis docna eod
cas 1 lib 1 post alerentis. 1°: id quid, qd uniuersitas
ipsy Igetit p se di cimus, id aut, qd hanc ideon
evidens accidens. 2°: q se et hoc qd ipsy ead p se
dic: radio, qd id Ivenit q se sub in fpxale subo
et ut evidens, ac pnde eiusdi parle replicare supra
sub, nofici p se vxi tati, denotant in poly infe-
parali p rati subo; itaq Hec ppo Tum, qd ho
cal facit hanc sensu veray, ho eo ipso, qd ho est
in fpxabilitas al, at vero hec, at 2y qd al e ho
facit hanc sensu falsy al eo ipso, qd ale in fpxa-
zabilis ho.

83 Sententia vero affirmans huius dixer
et in ma nes axia his salutacionibus, huc ppo
al eho ei in materia nes axia. Probat: Hec ppo

*Ita oppositiones dicuntur oppositae, deinde dicuntur
ali, quia praeesse faciunt oppositionem, idque quedam in-
tendentur in modo dicunturandi eius de oppositio fit
interoppositiones, quare altera affectus signum immu-
ne affecto signum nisi fali ut visus homo altera vero ha-
bet sub nomine affectus signis particularibus aliquis
homo currit, et cetera.*

¶ 1

*Quia positio typi ieronimii uniu-
ersalem affirmativam, et universalem negativam,
qui inter se mescolantur, et qui licet falsi ee-
posint, tamen vere nunquam esse minime possint,
si dui tradictoriū simul et possint, da consummingo
ita que contraria vera sint, tunc vere dicunt proposi-
tiones, aliquis homo currit, aliquis homo non
currit, que si quid ex his infinitas sua sub al-
ternante dicunt etiam vere. Ita tradictoriū hec oī
homo currit, aliquis homo non currit. Et si nullus
homo currit, aliquis homo currit, evidens autem
est contradicitionis non posse eū simul veras, et
si oppositum solum ducuntur cuīus mem-
nit Aristoteles libro primo si sic cum capitulo se-
undo, ubi gravida, et Philosophe inquit: similes
opiniones impugnandas nonesse, quia sū tantum
lēmonis gratia dicit propositio-
nem particularem affirmativam, et propositionem
particularē negativam ex subiectis dicun-*

dicuntur, quod quod nunc infalsitatem, & non inve-
niatam, hoc est, possunt esse simul vere, sed non
simul falsi; si enim certum simul falso duo con-
tradictione potest esse simul falso, quo datur non
potest. Probatur: finge, quod hec duo positiones, ali-
quis homo currit, et hec propositio. aliquis homo
non currit, sint simul falsi, tunc carnis huc propo-
sitionis ois homo currit exiit falsa; sed oppositio
hec opponitur huic contradictioni, aliquis homo
currit, qui estib[us] falsa supponitur: endo.

102

Codem modo

Iadi cōspōnitūs resūntibus eos ad ventis om̄plici, et par-
ibus pīnātibus vobis semper, nūnq[ue]: unde huic pīp[er], paus-
semper currit, apīnatis itaq[ue] pīp[er] nūnq[ue] currit
semper, et nūnq[ue] Iāmē oponunt, fuit oī, et nūlūs;
et Iāmē itaq[ue] apīnatis hanc: pīp[er] aliquando
nūrūt, q[uod]a, et aliquando nū Iāmē oponunt, fuit
oī, et aliquis n. Huic negat ut nūfali, nūnq[ue] pīp[er]
currit, apīnatis itaq[ue] pīp[er] aliquando currit.
q[uod]a nūnq[ue] et aliquando Iāmē oponunt, fuit
nūlūs, et aliquis. Tis capē de aerebis locis ut nū
vbiq[ue], nūlūb[us], alīcūbi. eox ex p[ro]la.

Contra formen mo sita in nobis quis oportet: in his s. Iamq;
Puis in eo loco disputat, puis in multis locis disputat
sunt s. vero, puis in aliquo loco disputatione, puis in
aliquo loco non disputat.

vo3

Alicia oppositio e, qui vocat de
 lege, sive ex leso, qui feceris de legibus subiectis, qd
 aposta demo emunti audi: nisi qd quandoque est debito
 indulxii; quandoq; debito immunito si non quan-
 titatis affecto ut hoc al, honestal. Ideo his postea Atve-
 no quandoque et de subiectis indulxii; regula et enealis
 positione sit, qd ego Iacobus sola nego, qd sufficit ad
 laeticandis aliis; Iamq; vero plus nego, qd ad aliis
 faciendis requiri est ex pty: puis dis currit, si pty est
 nego discursus, ita; puis nondis currit, ex iustitiae Iacobus, qui
 dico nego posse esse vel verum, nego vel falsum. si autem diccas,
puis n' est dis currit ecclesia Iacobus illius, eo qd nego
 plusq; requiri nat m non solo ait, dico discutimus. Il-
 mag vero pty est esse vel falsa m p. puis heat posse ad dis-
 cursus, et nondis currit falsus ex iustitiae puis n' est dis currit
 ait pty posse in illo posse ad dis cursus: falsus eti. ex iustitiae
puis currit, qd pty posse nondis currit. Ut mag autem verum
 nego. si m vero epnus dis currit n' est esse vero pty
 n' est dis currit. Et cum metadie sequitur pta: ita,
 si vero epnus n' est dis currit; do falsus ex iustitiae puis dis-
 currit.

vo2

Si autem velis apud me sub alterius huius predicationis

ppi' Pius discunxit, elice p'm, q'q' ex illa infera
et in illa in t'udat v'g' hoc p'us post dis' curere, q'q' exi't
Taboria huius p'us n'f'c' dis' curere, et huius subal-
ternae exi't hoc in ipsa I's'c'ita p'us n' dis' curerit, q'q'
vero p'us f'c' dis' curere p'us n'dis' curerit exi't in fe-
tibus anij, q'q' ful posse e'rere si p'us he'ad pog ad dis'
curry, et n'dis' curerit, & nunc exi'nt fulfalse q'q' ful-
sy exi'nt dis' curere: do veru' exi'nt n' f'c' dis' curere.
f'c'ity n'dis' curerit: veru' dis' curerit; & dis' curerit, & n'
f'c' dis' curere in daxij: do si' f'c'ity ss' fulfalse daxij
posse fulverij, qd i'my taborij: ex hoc m'f'qu'nt, qd
dui' taborij e'rent fulveal, q'q' hoc sig'na chali am'a
ig' f'c'ity manet in hac v'et' p'bat: si' veru' he'ppos:
p'us dis' curerit, et Pius n' f'c' dis' curere, veru' eti'q' ss'
e'ay subaltem, ut posse in ipsi' imbi'bit, et ex exo'
n'ra si' veru'; & subaltem hi' is p'us post dis' curere,
p'us n' dis' curerit: do oes quatuor hi' I'ppos Taborie o-
posc' veru' obiecto' aulis illas s'as tabula.

Opositionis leges starvuntur

V. 3

arum, quam supra ī īfiniū abīmis sit, qd excon-
tradicōis altera p̄p̄ excludat deobto quātū p̄l-
ācē suffiat, et nes axiū sit ad alterg falsificandg.
Cdg in iō, qd altera excludat quātū suffiat fal-
sitatē alterius, si verā nesātiō īfēat alterius falsi-
fati, et dī excludit qd nesāti; Falsa īfēat ve-
riū alterius, qd certe vera manet quandū falso
inducit, qd ad eī falsificanda erit nesāti. At si
altera negat, sī excludat plus quam quod su-
ffiat alterius falsitati: tunc refutat oposītio
contraria. Si enīm excludens īverā nequit alte-
ra verā p̄sistere, si quid ī vīne īducit, qd eius fal-
sitatē suffiat. Si tamen accidit, ut alterius quod
suffiat, et nū amplius, ita qd tunc evadet falsa.
Deniq̄ si altera excludat minus, quam quod
alterius falsitati suffiat p̄posito enīm subcon-
traria īdem ī iō vēitas excludens, siue neg-
antis suffiat ad alteram falsificandam. Ac pro-
inde p̄x m̄t̄, ut altera verā maneat. si tamq̄
altera falsificatur quando minus excludit, qua-
do alterius falsificande nesātiū est. falsion

Esset, si excluderet quantum est nescis animū, ac
quoniam si contradictria foret: hinc ex quo non po-
terit altera simul esse falsa.

106

Secunda: ut nulla

variētātēs tunc sicut suppos. amplia, apellas
& quare in his ne opositio sicut e solita, ac brevē p̄ba;
si variētātēs suppos. sibi demulcēt in post, negātūs tūc
oposītō, ceterus videt, quoniam nō dicitur, mēles est. Bonus, mēles
nō est bonus; sicut eadē suppos. in utrūq. fere et. su-
ponis variētātēs tunc sicut obes, ac effūt hec utrūq. p̄p.
locutus deo dī obes, id āmūs sanitatis obes affectu quā
fīna quantitatā effundet, at vero si variētātēs suppos. tūc
in plū quantitatēs variātione constat oportēt nō fāctūt,
ut in 1a tabula vides.

107

2: in Iatonia opere utrūq.

suppos. eadē si nō ceterā māta (excepīs qui aritūris ess-
patefūbi, ut monūmūs) hoc, eadē avocabla, ceteris
obligati: libavt, quā in altera affectu si nō ceterā
ta, adversary, aut p̄taty p̄menta negant in alitera.
Unde hui cippi p̄mis est edotus, nō dicitur hec
p̄mis est in doctor, & ista p̄mis ne est doctor. q.
ut opere evadat Iatonia oes vniuersitatis vniū p̄p.
in alitera p̄icularitatis cedit unde satia huius
ciūsvis huius ois aīa temp̄, et ubiq. existit hece-
rit abis huius quidq. aīa nō existit ut aliquando,
aliquibz oīi iāmūs vniuersitatis tunc ciūsvis, oīi temp̄, ut

Ubique mutatas esse in particularibus astos auisdam
autusdg, quidg, ali quando, ali ubi, at l. Diuines m
et ac vel, p̄c̄ int̄ p̄s p̄sant, et prima sit quasi unifor
mis, 2a quasi parlis, deniq; ne alio diuinissimis re
gibus, q̄s sine fine excedit, ipso invenienter inspi c̄ endere
oppo cuiusq; fenus, quarti q; ires distinat altera p̄sonam
p̄suere, qd eius factis p̄fuit, et aequit̄ p̄ amplius, an nimis.
et ita diuines cat p̄int n̄ḡes Iatorū, Taxū, Judasū, ota
supra n̄q̄ dicta.

117

119
*D*ura aliqua.

108

Dubky h̄: utrāq; oportet Iatorū fess, an
Iatorū sit max. Maiorū dedit op̄oni Iatorū coad
intensivū op̄isionis, vero coad extensivū. Prost̄ revolutionis part
infidicū sumat coad intensivū op̄o Iatorū, q̄s dat
dicit electio ex eis, q̄o p̄t in locis. Ad h̄c: op̄o Iatorū in
tensivū p̄dignat n̄ foli invocat, et t̄c̄q; iſtālē, qd tra
ducit Taxū op̄oni. Deinde operari op̄isionis firmatas per
Pex Iatorū demonstrat: idāc coad axile Iatorū q̄asi
autonomastice vocat op̄o. 2a vero pars sic p̄t: vni
p̄pīne affinalis n̄ s̄ iusta Iatorū, q̄s p̄t lug ant̄ Sa
p̄pīne exi nob̄ equivalentes ut h̄c ob̄ ho eal, da dicunt
aliq; alkale ne al; aliq; p̄iū sentiēti, exanimandi neal,
et aliq; p̄iū, et oīr equivalentes ut h̄c aliqui hōne al.
at vero aibet cūlīggi plures Taxū nequivalentes affi
niant, ut huic nullus hōeal, h̄c p̄t real, aliqui hōes

ssalia, oīs homocāl, quē hūc contrarie sīnt, tam
equivalentes nō; qo Dārīa ī plūbus regēre pēst, qj
Dārīa: qo ex tōnīōe māre fāt: hūc pī oīs homocāl
magis opīt hē nūlūs homocāl qj hē pālīs aliquīs
homocāl, eodē pīs negēt deobō afrahō: qo dāt mār
opīsō īnt̄ cāvār, qj int̄ dārīas; hē mārīdār nē
int̄ensīva, olgāt̄y manet: qo ē ext̄ensīva.

103

Dubīg dy:

8.03 vīay subsānīa pīcīt̄ opīsō. Rāo dū bītāndī hē ceepēst.
1°: qo subsānī posī cēfū val̄z̄mīa aut̄ vētas al̄terūn hālī-
at. 2°: qo ī subsānī vīdēt̄ nāfrāt̄, aut̄ nānīd̄b̄d̄;
idārīo pī avāt̄. Pār, et nāpālūs andē īt̄ vēt̄fānt̄,
aliquīs hō curīt̄, aliquīs hō curīt̄, eodē lab̄t̄exagn̄
Pāo, al̄terā vēt̄y Pālo supōat̄. Pī has xāones, fēt̄iāg u-
gāvāg pīce serēt̄. Dī Pī has t̄pērīd̄ lē H, Pījāt̄ xāo-
responat̄ pīgāvā gāt̄. Pāo afrahāvēs hē dārīāx̄da
oēs pīcīt̄ opīsō: qo īt̄ḡ subsānīa. Cōa pīs 1°, qāt̄xāq
quānūs opō dīut̄ eque īnnīt̄ pāt̄cīt̄ pī fēnōt̄, et opō-
riy Dārīāg īcēdēt̄ aut̄ īfēt̄ ut sup̄a vīf̄y manet.
2°: qo subsānī tḡad̄sānt̄ invīc̄ īfāt̄, qj Dārī ī
vēt̄e: nulla aut̄ rāo, aut̄ xēpūnāt̄a pōt̄vīn ī vēt̄e,
qj īfāt̄ pīcīt̄ vōcēt̄ opō. 3°: qo opō Dārīāg pīcīt̄
ced̄t̄ Dārīāg īne opōt̄; īnē cēd̄t̄ nīt̄ quānūs xēpū-
nāg Dārī ī fāt̄e: pōxēpūnā ī fāt̄e pīcīt̄ pāt̄pāt̄
vī opōt̄.

110.

Pāo has vēt̄mas xāones ī afrahāg fēt̄iāg

Premodo pugnatis illas cōficationes iudico; fā enīmādo
q̄ negava sentia solum pbat, pbrariaas necoposas, quanis
veras; nōamē curiait, ppiē nōponi quanis falsas, ita sc̄t
istomū falsas falso alterius excludat. Sane ab utr.
p̄st dīcū, vere et ppiē falso falso pponi, factotū in h̄o oī
pdi galitas avariū opnit? L²: int̄ntū nō bat: utraq
m̄ ppō oīs hoīs īdēstāte p̄ auxiū, ac p̄ obus dīsīv̄ eſa-
poni, ut manifēsty fit̄ oīs dīsīv̄, qui ab oīs ad oīs
hoīs p̄bāriū nēfēriū p̄st. P̄fecto si alteran p̄pō ext̄nū
p̄ Pro, et alteran in p̄pō p̄alo poset utraq̄ cēfalsa, q̄ uia
moy false p̄lēe posse ist̄. Palus auxiū, Palus nōauxiū, qd̄ do
utraq̄ p̄bāria vera sit̄ nōvenit ex alīdāte ob̄, deo, qd̄
qd̄ p̄pō dīsīva n̄ requiriūt p̄pū veritate ex tēḡ oīy ex sal-
mōy, Ialiciū, idēq̄ si alīdātē exdat, et nāli-
vdātē qd̄ p̄pū, ut utraq̄ ppō sit̄ vera. p̄tūtē in p̄pō dīsīv̄
ppiē p̄tūtē ob̄, k̄at̄dy fālīcant̄ p̄lē, nōveniat utraq̄
falsas ab eod̄ ob̄.

Caput 7um.

Circa Opositionem Contradicitoria, dis- - solvuntur Varie difficultates.

WV

Q̄ si obus naone oīentibis evīdem̄ sit̄,
pp̄ datōrias n̄ p̄pē p̄lē inveniētē aut̄ falso i veniētē, tamē
heceviēdatē alī quando obcuriſſ patiſſ, aut̄ addēp̄nandas
in p̄gazlē variis pp̄bus datōrias p̄eaveniōnt̄, difīlōtēs, Et
ut̄lōtēs nūc p̄ auxiēmus, iue p̄pē fūḡ vacant̄ opus dīco.

142

Augst p^r: quām p^{ro}p^{ri}a dā dicit hūc: oes
 hōes curunt. Inuit p^{ro}let res dñi dā dīcere hanc p^{ro}m
aliqui hōes n̄ curunt, p^{ro} vero dīcūt, qd utraq p^{er} e^t el
 fūlūlā, casu, quo oes tānty hōe n̄ curat: resēnt sun
 casus p^{ro}m p^{er} fīne dāg vērg e^t, eod^q fīncamata ois et
aliqui fugorunt p^{ri}nāxi; & infidulas ois tēs a^{pp}ol
 vi n^{on} poss^{it} pīnde m^{ed} dīcere oes hōes, ac ois hoy vīnāxi, et
aliqui hōes, ac ali^oqua dualitas hoy. Vnde infid^l, qd
 se ceteri p^{er} vīnāxi curat, par^{ti}s vīra manet, vīxy m^{er}e, qd
 aliquia dualitas, tādīcēt aliq^udūoxys, hoy n^{on} aux^{il} t^{er},
 nēmpe adīcēt tātūt ex illo concūnte, et es alio currente.
 Hęc doctrina certe non placet, cuius falsas in hī p^{ro}b^{ab}
 claxi^os agaret, he p^{ro}es, ali^oqui apostoli Dī n̄ iⁿ C^oleg
liq^{ue} fēmin^g ost C^og n^{on} Scept^{er} iⁿ pēcāto oxīnali^z, ali^oque
Dī vī pēson^g n^{on} dīs t^h agat^{re}, aliqui Chi^o n^{on} fūt dī^z Pa
g^o Et Iāmy xta dāg dōing vērī cari oes poseunt, fātē fāt
vīnāxi^o, fēr adīcēt es^o D^o P^{ro}, & iⁿ dāg dī^z o^{ne}, es dīga
 za, et mārta, es p^{re}, et fī l^o, es p^{ar}co tuo, et P^{ap}āt^{ro}.

143

Hic resēnt p^{ro}dīc^o p^{ro}m s^c dā dīcū dīcē: noes hōes cu
runt. I^{da}: noes iⁿ fēmī dīs vīvo id^z valēt, ac aliquiⁿ, t^h q^u
 ando vīus tānty hōe n^{on} aux^{il} t^{er}, fālō dī^z ali^oque hōes n^{on} culunt
 vt resēnt dī^z dī^z! q^uo. Mār^gbat es^o iⁿ hōe apost ad^o mār^o
 cag^o: n^{on} oes ob^{ed}īvōt evāndēli^o, et es omī fēmī, u^o
 quo gār^o dīcōmūs noes Chāo^o salvant, n^{on} oes iⁿ dī^z vī^o,
 et alia idēmūs, vī^o nēmē, qd n^{on} id^z iⁿ dāt^o; ac se

Picat aliqui n. - Melius in eo Iaboria illuc se hanc
 aliquis ho nunciat, eas, qaq uale ful oes quosies gra-
 ty nobis dat, ut jib q' singulas om̄tes disuas, eandis su-
 poni, n minus, singulis importat, q' hoc si quidaxe oī:
 goeodis mo det Iadiū ilago, acista; n̄ ho auxi,
 pista: hec pgo, aliqui hoes curauunt pturnat, q' al-
 quis ad hanc fal' eandis oes hoes curauunt: donec ius
 Iaboria. Pons pbat: do p' q' c' nego aliquis ho nunciat
 hec falcatoes hoes curauunt: do hec pgo aliqui hoes curauunt
 plus nat, &c. Nunc to ans t' intimatis, sun praty n ostet
 li oīs optimē refōr' v' le singuli, l' musa nīq, et vidē-
 re eīn his oes nos quasi oves exauimur, unusq' inno-
 g fugi i' fac cap. 513, ubi li oes refolus manet p' tu v-
 nusq'. Agost ad rom. 10: oes stabimus ante final
 chaliste, q' pgo abeo dī apollo, paucis c' st' eccl's sic
 refolus. Itaq' unusq' nāy p' feaonf redit Deo. eundis
 sensu in innumereis aliis locuonibus cū sacris, by p-
 fanis pasq' ofender.

119

Dicas Da: casu quo unicus ho exstat,
 et curauat, amb̄ pgo, quas Iaborias diāmus, n̄ falsa, t'a-
 ga de subo n̄ fugiente, li oes hoes, hoes existentes fu-
 geat. Ita. pauculus e ho, quincurauat. Res det: hec di-
 finiuita eque vadat in Iomies Iaborias ab obus recep-
 tas, sive m' dicat, oīs ho, sive oes hoes, eque fugi' falsa
 pluratas, dy unicus est ho. Paxism negava ty
 vera e; q' vadat eti' q' hoes restantes, quony quibet

severa n' curat, qd ita vadit, s. dicit: qd Iato n'a n' dicit
loqu' dicit deo qd obo qd vici' cat, faciat avara, vt oes n'
bunt; Ia vici' faciat in eo eventu p' hois n'residentes, qd
falso supor' eodene, qd deus qd vadet, sed disiuv' loqui
parlis nedava eadg' doct'ra val' g'wentu, quonib' h'c' esto
et offerent ab and he x daies Iatoq' h'c'c'io a lignu
ho incusit.

VIS Superius 2°: qd i'm ago Iado est huic, ois D'
e'goins? Ius qd p'ndit' fa'wai, ut p'se. Egoins co-
agm'ultine: et ali' unde hic, qd vi dicit Iato n'a aliquis
D'nei'goins falsa eti'g', qd u' aliquis eadg' fugonefa'lsa
laborat, ay p'ndit' fonec. Ita, Lille, Lille, qd'q' diff'bar re-
get' p' dicat ois D'nei'goins, los P'ceamus eden-
tor. Multa residentur; I nos proxime dat am' p'fai-
mus doct'ring, part' clarem negati'v' nempe hanc p'g'm
aliquis D'nei'goins & l'aliquis P'ceamus tee Iatoq'. Dao
parlis deos, obo loquit' disiuv', de quo un' falsis disiuv'
Ioni' falsis locis de D'nei'goins Chi', qd'q' f'gor' tee polez,
et idcirco falsae: qd deos D'nei'goins Chi', aut' qd'q' lab'ris di sim-
vel loquit' parlis, nec novy e, qd'q' parlis vanu' induit' f'gor'
ex p'getu un' fali' au' d'adicit. Qd hec un' falsis
veras ois ho'emo'rit'ru's, huic Iadicat, aliquis ho' n'residentur,
fensot'q' falsa, qd'q' p'getu un' falsis loquit' de ho' n're-
sident, ay tamq' dy se vici' cari' p'cet de ho' foli', qui-
nungs ex let. aut de aquo D', et I' Chi' meo vere
nat, qd'q' p'cet ois goins, aut genitor, unde verae par-
lis negava.

re cum fūpositiōne falsa ex parte p̄bli; et q̄ me aliquis
D. verus, ac omnis emulsiōnē D. res deinceps fū-
 p̄ possiliū p̄bli falsq̄ n̄t. Negavāis, m̄q̄ inq̄bus supposo-
 bus multūn̄ p̄bli, abq̄ additō ad talip̄ vīdāonis
 subseq̄uent̄ ampliāt ad multūn̄, q̄ue c̄q̄ p̄m̄ne-
 negat: q̄ m̄ grātiā veal negatiū dicitur de illis etiā
 p̄blos, q̄is n̄r̄, nec eī posse, p̄t, vt sup̄p̄o p̄bli accomo-
 dat de m̄ grātiā, s̄c̄v. negatiū subseq̄uent̄, n̄ si a dīty
 ad tale om̄t. Enēq̄ p̄y; aliquis foliā abq̄ luce, h̄c
 p̄p̄o ab his, vt vera admittit, quin oblit̄ p̄p̄o om̄l
 fūris, q̄ Iacobia hūris fālī p̄p̄o om̄s sol eabq̄ luce
 in illā dīp̄ p̄bli negava t̄ aliquis D. verus credit
 hunc sensu, omnis emulsiōnē veritatis, q̄ qui
 n̄ reponit. s̄p̄ero h̄c locū disq̄udat; repub̄et om̄i
 fālī illās D. corporis, ac p̄t vītūlī dīp̄ lavo;
 hunc sensu h̄ens, D. qui emulsiōnē, q̄is p̄p̄o p̄iōs
 refolvi dīt, q̄ p̄ eī Iacobia ap̄net. refolvo aut̄ sic
 fāt. D. emulsiōnē et om̄s D. corporis cuius Iacobia h̄ce:
(D. ne mulplex, aliquis ne corporis)

VII

Sixūs 3: quomo
 deant dādicā p̄p̄os p̄iōnēs īdeāt. v̄d h̄eal e ho, or-
vīs e al. Rēnes illas dādicānt cōta ledes ope-
 nēs ex ledēs oportas, eo qd neg equitānt foroni ja-
 bū, neg p̄bli. Td cīrū hūbāl e ho dādicere hanc
 al ne ho, ac p̄ hanc al n̄ges t̄ el ho dāniātā.

Contendunt que ita fieri oportet, sive si, quod
predicta propositio sit immateria locice senti.
Sententia Xonzealis sentivit ACPB, et N. C de
Audo in his 23 diebus sic 2 num 3 dicit, ppm
hanc alere cinema loci sententi; et tamquam
Dixerunt enim Iacobus et hanc nullum caeruleum et
hanc sub anis aliq lamerale. Placuisse docet
sine ullorum cuiuspius papucio sic os sui ex plan
in quo he fuit Iacobus, animal est homo, et he
hunc animal est homo. At he sub anis aliq dal i ho,
aliq d alne ho. Unde inferes pps res in defitias ad
oponis deinde enuntiari di tractare haud difficult post.

118 Queritur 2º: quomodo fit ad Iacobum, quando pupo simplex,
aut colada? Residet, qd utrare ppo, ut pote immolat
hoc e incapax resolute, et descendens) hinc evolu-
poo singularis, nlg in Iacobone variandy passus nequa-
ntus cole addidit. Vnde he ppo Iacobus, hoc nomen, homo-
men; et he panis, oesci agost ss VII; oesci agost ss VII
sewata utrobq ead ppositione simplici, et colata se-
u colectiva. Hinc, qd figura nota tibi ex fandas eveni-
tali des, ingaribes, et verso inde dicit, de fugitione du-
rrua, sedis uiva: si m fit colada, nlm mutandy.
Unde he aggo oea, on hinc sewans demandat. Si sal-
vabis Iacobum ne hanc aliquis hinc sewans aliq d
Di mandat u salvabit; que vera et pessima, qui

123

Transdilectis universitate preceptidamnit, recte vero p' p'm
p' hanc radicem, aliquis ho se avans al'g'oranty On
Salvi, invan'ato p'ris oe, eod' colate jugo ab. T. d' in-
cades his fiducis oe, et aliqd inviate agotis p'ato,
qui invani'ati n' dent sic: o's ho e o'cal, ali'quis ho re
ocal.

149

Supradic' S^o; quo pacto deant radic' fina dualis
financia nempe hec, ut erg, alt, &? Inuitens est,
Inevit, et alt' datore oportunit, nisi alt' dissimilat
piat, de quo i^g, unde hec pgo n'essex ho currit p' hanc
radicem alt' ho currit. Maxima' f'actas in his fi-
nis usq, et aldean: hec ergo ut erg ho currit & capax
extredat hunc sensu aliqui' vi'na'ri' hoy qui'bet
currit, et hec alt' ho n'currit, ut hunc redat ali-
qui' vi'na'ri' hoy aliquis n'currit, in quo sensu osta-
q' p'posicio' posset esse vera si det' Ix vi'na'ri' ciu'us al-
l' ex currit, qui n'alb' n' currit, si humanus h'zy p'm
sensus e'p' oratus, et' cat' sua det' qd hec ergo ut ergo
ho currit, alt' ho n'currit, ns datore oportunit. Inu-
ni'os al'ly si nou' usus postulat certe vi'na'ri' de
quo leams' sit, I fals' cepta hoy clare inv'na'ri' os des-
tri' buta sic' q' dicit' den' 2° ex' at' auf' ut ergo n'currit,
fals' subi' undi' adg' f'at', et' v'rooz eius, et' actooy 8
v'ro' di' c'p' decen' leu'nt' ut ergo in aqua, fals' subi' f'li-
pus, et' Cunachus, quas ut ergo n' f'at' f'inet, n' f'at'
vi'na'ri' os desinet; in hoc aut' sensu fals' d'ys abest jugo.

Husa, et colata, usq; et alt; n cente iadiones important,
j'eveno aliquando hoc si dny vterq ad plures certim'
hoy genereis vinariis extensat' p'obus d's ouve superit,
v'g in hac p'one si quis facit ducit, usq; in foreg ca-
dunt, sensu'e ois vinarii q'cory, tant'ducens, q' duc-
tus in foreg cadunt, cu' iadiuit h'c, ali' cuiusvinaria-
rii q'cory ducentis, et ducit' alt' n' in foreg cadit.

12° 9 Sup' 6°: quomo iacat' fugoo sua, que etiq' dis iova,
et vada dicit'. scilicet ex p'ly al' oculus ad vi' dendy aequu-
sus, aliquis equus resau'is ead equitandy. Res de h'c
hoc fugoo quasi immotus senseat, e'go' nra d'm' t'ab re-
flectione al' plures p'pes cadocas. T'ad un'q' defuto dis-
iunto, id simile hic, ac le simplici' colata veru't dis-
curandy, unde his p'fus iadicunt, al' oculis n'aequu-
t'ad vi'dendy, aliquis equus n'aequu' ad equitandy que
nunq' fulverat' ce pos', dum mo fugans pure Hug, ac
vadim ex parte facti' servit.

12° 10 Sup' 1°: qui m' fit p'p'go
i'at'or' opata p'oni, cuius p'bo addit' ali' q'p' au'ale, fers-
gens v'g p'aus albus curuit. P'ao d'ct' t'andie, q' n'ad'icat',
scilicet p'aus albus n'curuit; p'is t'm' utraq' suff'acall,
scilicet p'uis n'p' albus, q' utraq' im'ontet' p'f'one falso ex
p'ate subi, vt a'vint, os'q' s'c' de subo n' superiente. Res-
det' q' dis t'ione: p'm' id sonit p'aus albus, ac p'uis
qui nuncce albus, p'p'is ill' sator' n'st' p'x'aoym' n' albus

in hoc m sensu equivalenter colativa, et resolvi
 Let incolari soleat ut illi datum aperire ostium
 colari, qui infra ad alios. Si vero finit, quasi
 rationate, ita scit, prout qui sit albus; tunc datum
 ex hoc Paus albus m currit, quod non paus al-
 bus non sit, vere nabi pannere pax, qui sit albus.
 Sensus tunc rationalis erit, si pratus sit aliquip in-
 clusus in subiecto, in aliqua pax parte, ac si docet
Paus albus e albus, le ho. Ita, si pratus adiutorum
 sequela subiecti, genitivus adiutorum, maxime
 subiectus sit pars nominis, et ait dicit Me les veteranus
foxtis quadrat. hō enim e bonis Istib anis, idq d
 se peccato, et qd si allavo istamur in ppa abutio
 invenis, qui studio Istant incurbit docens evadit;
 adhuc m sensus rationalis. Ita ceteris pratis,
 que se exequuntur, nisi tamen mensa super subiecti cab-
 ruta, et cetera falsa, tum in re ordinet adiutorum subiecti
 dicens, maxime, si debito regulari fit secundo. In
 dubio m etiā distinctione videntur.

122

Si hinc facile in-
 gere, quomodo deant iudicium pps quare subiecti adiutorum
 casus obliquus denotans pps eam qd est. Si post ope-
 rario abutio denotet ut levior accidit, nfit iudicio
 mo regulari. Unde he Tasq nisi Pali hoc Pai
movit, Pali hoc Primum novit, cuiusbet horum e-
 quis oī currit; aliamus horum aliquis equus incurrit.

os m^u falcari posse fulgurare, si s^u n^u heat palium,
posse coe^r, si nullus ho posse deat equus. Raso: q^u fu-
bis eares huc sensus inest: Paliu^s, q^u inunctus. Q^u p^u
o^s equusq^u nunc posse det ho qui sit. Pains doce^r sol-
vere^t ut deinde u^r Tato^s i^r ari^s Tadi^s formet.
At vero si posse Idiorum est denotet, ut n^u n^u g^u f^u
tros amores v^o studiosi hois labo^s efluctuosus,
cuiusbet f^u f^u f^u f^u hois axma si dimenda p^u n^u
formari poterit Tadi^s Irminiu^s, ut ex operam
hi liquide^r exi^r.

123

Quod 8°: quod sit Tatius hu^r nu-
ly in indi^s ille pes in indi^s, quod vera et certe vi det; At
aliunde vexatio^s q^u agaret hec affava paralis aliq^d
in indi^s lepos in indi^s, q^u sub rupsa in indi^s h^u a^r finit,
ut deinceps emunt et aliq^d, si aut in indi^s, ut q^u pestin-
et. Resdet, ali ac in indi^s itas, quod resdet his apal-
hensi obus in indi^s le, in nos u^r le, et sumi bu^r que
licet videant r^u nre o^r in indi^s itas, aliq^d tam nra-
ni o^r sponit, de aliq^d o^r rupsa agnendunt I^u s^u-
me; hec di^r at in indi^s itas ex exacta. Alia, quod claxi-
is agnedit q^u hos I^u c^u t^u s^u in nos u^r le, in indi^s le, et sumi-
les, diut^r q^u indi^s itas inata. His iactis Tatius re-
pp^r es ad u^r te, di moines d^r sensu loquunt: N^o si v-
nu^r salis r^u nre intendat in indi^s iti^s q^u ex acta falsa e,
et in eod^r coni^r parlis affirmans vera est: si aut^r omni^r salis
folgredet in indi^s iti^s si n^u rat^r evena, et ex adverso parlis

In eo q̄ sensu affirmativa.

122

Quod 3: q̄c cōcūndy de hisce

123

pp̄bus Paus dicitur ame, Paus non dicitur ame. Res deo, p̄t̄-
as e. Sed dices, si Paus non dicitur utrāq̄a līfi cōstitut. t̄:
utq̄ se patet: Dic, quādīcāt Paus cūn loco m̄bi q̄p̄ in-
quo, q̄d fāct̄. Res dicitur, licet p̄p̄inquit̄as loci vulgant̄
ex glari soleat q̄ndis dant̄ am, tamq; n̄ n̄cessere est q̄
ndis dicitur semper si aūpiat in sensu pos̄itivo, p̄m̄ in
hunc pos̄itivo & sensu negativi, ita ut excludat h̄c cōdit̄ dantis,
quān p̄p̄inquit̄ aſerat. T̄d̄ dicendy c̄ hiscīn pp̄bus Paus
definiunt̄ el Lat̄o, Paus n̄definiunt̄ Lat̄o, quā p̄l falsi p̄v̄-
dent, si Paus n̄m̄q; fuit lat̄o. Sed c̄līga D̄ p̄p̄ vera
pp̄e, si li n̄definiunt̄ p̄m̄ negant̄ sumat. Ad caligo-
tā, & alias quis t̄m̄es om̄it̄, aſente insp̄ciendy cū-
iusq; pp̄s sensus, et an iñd̄ideat aſolutio ne, vel exposi-
tione, ut hoc mo ei dant̄ aſidnes. Vcl̄ p̄p̄l acī, s̄m̄
p̄m̄ negation p̄f̄ide, sicq; cui b̄t̄ p̄m̄ facile. Iadice: ad
illud, n̄ e melius Iadicere, q̄b̄ t̄d̄ p̄m̄ negation p̄f̄ide
donec.

Capit 8um-

Opp 7

Depositionum Equivalētia, &

- Com̄b̄ersionē

Non quāryaq; p̄m̄ equivalet, dant̄ ymo eam,
que ex modo emulsi andū oposit̄ s̄, vīq; p̄x q̄ n̄ ita

125

velita opot ad vnde sensy, eandis q̄ veritatis, aut falsi
reducunt, hic tradi mus loca equi p̄ olea, sic post definitum
Reductio p̄m exmo exortiāndi oportany adeon p̄ sensy
vīgarūn. Tres, et agdg reguli reducendi ad ad vnde
sensy operas predictas in hoc versiculo h̄es.

P̄ia dic: post contra; p̄t post q̄ subalter.

sensus, Iatōq̄ redunt equi polentes, si alterutri eam
propontat parla n̄ vñ n̄os ho currit, huic equi let, ali-
quis ho currit, et hec, n̄ aliquis ho currit, huic, oīs
ho currit. Contrariū fūnt equi polentes, si eam alteru-
tri post sub ap̄indat parla n̄ vñ oīs ho n̄ currit, huic
equi let, nullus ho currit, et hec nullus ho n̄ currit,
huic, oīs ho currit. Subalterni fūnt equi polentes, si ante
et agdg sub agdg parla n̄ eam alteri; hec cm, n̄os ho
n̄ currit, huic equi let, aliquis ho currit, et hec, n̄ ali-
quis ho n̄ currit, huic, oīs ho currit. Hec autem nullus
ho currit, huic, alioquis ho n̄ currit. Hanc totq̄ doc-
trinam sequenti bus carminibus inspici es positiq̄.

Non omnis quidq; n̄, omnis n̄, quasi nullus.

Non omnis n̄, quidq; n̄ nullus n̄ aliquis n̄.

Non nullus, quidq; nullus n̄ valit oīs.

Non aliquis, nullus: n̄ quidq; n̄, valit oīs.

Non alter, neuter: nisi te non, p̄t istud ut ergo

126 Sons us primi carminis est, non omnis, qui dām
non idem est, ac dicere non omnis, ac dicere

Quidam non, sive aliquis non, aliquis non*
 Unde et sensus, ead^e vetas, aut falsas huius dictiones
 enuntiⁱ aonis nois ho currit, aliquis horcurrit,
 sic cetera geruntur.

125

Pugnis h[ab]eo[rum] cana f[ac]t ex tri
spis, ut ex Imu[er]is loquendi, tam yndest, qui affect
hunc h[ab]it u[er]o equi le fel his de duobus, quidq[ue]n, qui
dg sic, ini[ci]tum sequentibus ratiobus in s[ecundu]m, q[uod]a p[ro]sequi
leg duobus his tuis faci[re]t legg[es] iste nois p[ro]fona
divae creat[ur]as doct[ri]na fidei exponet. Sed a
autores tunc faci[re]t, tunc p[ro]fana in hoc considerant in
q[ui]c[um]q[ue] ait apostolus nos ob divinit[er] evan[gel]i, sic sensus
debet esse, quidq[ue] obcomit. qui dgn, et Vnde nois abu-
sai[re]bant, i[st]e census, quos dgiu[er]at, quidq[ue]n. Hoc
Vixi e[st], nec aliud foris inducit. Si alii, q[uod]vis vulga-
ri suo cammine folg esti[er]ant significati onem, q[ui]c[um]q[ue]
que p[ro]p[ri]e n[on] avae, qualis het transq[ue]dgn.

128

Pugnare:

quare si cu[m] dixerimus sub sanctorum ad eg[umen]tum valig, q[ui]a re-
 duci neque vult. Sed ex i[n]d[ic]e a d[icitu]r, reduci potest, si affectu
 post sub affectu negas. sic sub sanctorum hereticius cu-
 m[us] talis quis n[on] currit: posse post sub affectu parlg n[on], et
 sic evadet aliquis n[on] currit. I[ps]i quis dicit has p[ro]p[ri]es, si
 p[ro]p[ri]es h[ab]et s[ic], aliquis n[on] currit, aliquis n[on] currit, et qui va-
 lentes, p[ro]p[ri]es, quae reduci possit, adeo n[on] sensu sanctorum
 resident, quidq[ue], q[ui]ans eiusdem deo d[icitu]r. I[ps]i quale hic aliquis

home curuit et cūusq; deodacy hac oīs homo curuit,
subsaxū nerunt? nāparet officiatio. Tēta tam
ratio e post, q; annulla rationes ipsiis post adaptari pala
n ita tēta e vīds redat sensu.

Comēctio-

12⁹ *versio p̄pm ita definita*
post illatio nes axia orū ipsiis ad alij q; foli extemo-
ry mutationis, ut *Prū equidg ho*, *Iuertit p̄n tg*, *quidg*
hoc p̄m, qui nes ac i nfect ex foli extemo d-
mutacionis, sc̄t q; sub h, ex p̄ctly De, et p̄ctly f̄c̄in
2^a sub. *Ia dicit p̄po* rovara, et *Ia Iuertens*. *Fūg less* e-
vixio. *Ia simq less*, five int̄is, quip̄ nos transmutat
eals quāntit̄ retenta, si o Iuertunt om̄i fales negav.
Atq; adles afraev: cōply & nullus hoc lapis, sic Iuertit
nullus lapis eho. Cōply De aliquis ho e facēdor, si o
Iuertit, aliquis facēdor eho. *Secunda conversio*: dicit
acūtah, five p̄cāens, five inq; art, in qua vāu at qua-
ntas; sic Iuertunt om̄i fales afraev ut negav v̄s ōs hor
al, sic Iuertit aliquid al eho. Nullus hoc lapis, Iuex-
tit sic aliquis lapis neho. *3^a*: mōntosa dverzio
de cōp̄ lapis, in qua tū eōfīs redunt in fīs, lesa.
sic Iuertunt om̄i fales afraev, Atq; adles negav. Cōp̄,
ply si ōs hor al, Iuertit p̄e mal en ho lapis
aliquis ho ne albus, Iuertit, aliquis ne albus non ho
lapis docet his versionis significātēs.

Simpliciter fcaū conveatiꝫ Cva gen accā.

125

Aſto per contra ſic fit conveatio tota.

Sed q̄a v̄eſiūlī ob cui, et barbaſiōis v̄idei p̄is
coy clavy d̄em illis tradiſt.

A ſent A, negat C ſunt univars aliꝫ ea ambo.

A ſent I negat D ſunt paſtūlant ex ambo.

Sensu e p̄ C, et I diſtōnis fcaū cēindendas q̄ C o-
niſal⁹ negav⁹, et p̄ I paſt⁹ aſtaſav⁹: q̄ C et A di-
ſtōnis Cva p̄ C vniſal⁹ negav⁹, ut p̄ A vniſal⁹
aſtaſav⁹; p̄ a, et D diſtōnis Aſto p̄ D vniſal⁹ aſta-
ſav⁹, et p̄ D paſt⁹ negav⁹.

13.

Si queras moy, quo ſigula-
res detract⁹, Aſtūl deant I veati; eo id data do ma-
jor⁹ deſſibus p̄no ſup onis affectis p̄cedent; univer-
ſim dico, p̄p ſigulares zede I veati inſarales ſic Paus
cho, aliquis hoc Paus. Paus ne lapis, aliquis lapis
ne Paus. Coage tam p̄p defubo, et p̄rato detract⁹, qui
veantur ſimpliciter Paus, ne Caius, Caius ne Paus.
Paus detract⁹ negat resario ver⁹ I veantur in vniſa-
les p̄negavar. Paus ne lapis nubis tapis e Paus. Proin-
dib⁹ nota, alii as ee diſecte p̄caco niz et equitare
vniſalibus, unde como, quo vniſales I veantur,
apostoli no quantis vniſalib⁹, ſi que arbi ſint, ſi ſint
nequeant aciſaliſt. Alios indeco p̄caco niz, ut
he ſint veati p̄os, ſic ale ho. do hocal. Coop by
ſic hocal veati ſint alecho, et aciſaliſt

aliquid ab eis offereretur et proibus, firmi factibus,
firmitatibus, in solidi auctoritates, que rei ipsa
ne aquata, in aquata, ut hec omnis hoc corpus,
non eniret velas datus; non valeret abea ~~affirme~~
ad hanc: ~~go aliqd corpus e ho.~~ Neq; ab hac aliquid
~~hunc~~ ~~ma~~, valet: ~~go aliqua mae ho.~~ Quia
licet deterrim passus, non tam defatigatur pax.
Ob ex-
vandye I^o, ut Invasione valeat iurisendas et invi-
xy supponit, et pietate, et huius precepto transgredi
ne bona Invasione qui vident: ~~go ali qui videntes se~~
qui; Dita Invadenda: ~~go ali qui videntes se~~, qui
fuerunt qui. In hanc sensu hestum qui in fa-
neg huc e bona, aliqua spes alis eho: ~~go ali-~~
~~quis ho e spes alis~~. In tam ho supponit
intra personaliter. Nota tam in Invasione ad ta-
li licet mutationis supponit distributione individu-
e de his factis.

abut dum-

De Propositoribus et fiduciis
- de dicto singulari-

Ita mo datis ^{ff}, que exa
131 126

plat moy que p'aty n'ent subo. v'z pole e Pay ce al-
by. Hoc ff sitat D' pante, mo seb, edicto. D'cty
vocat ff illa infir'moi ay suo p'ato, et subo, ut n
pay dicta B'cealby. Mo duse nomi' b'ud ay sua sola
qd afia', et quasi destrat dicty, ut i'ead ff si go-
nat' pos'se e i' fave qui leat huic Pay ce alay pole
e li' pole errors, w. Pay cealby edicty. Dicty in his
p'ous Lex e, et defubo I'mui of hos ceal enesc'e, et
defubo regulari, ut impole e Pay ce Lony, Pay ce
Lony ei'impole, qu' varia' p'ous acitatis.

Advente

in moaf ecabut negav', si' mors fit negarus,
et nava fit afavus, unde ff istane e epny nauere
ecavava, u'cet vocan' soleat afava dum, et regar-
va de dicto infu' du', moales i'atou' pos' clafav'
dumo, ut patet i'nis Sag auere enesc'e Pay nauere
x'e pole. Ca quantit' morandy eg ee defumendg
amo: unde fit mors fit vni'falis, u'cet' dies fit si'gu-
lare propo' ex' de s'cesso ug. Et cum cuore est ne-
enesc'e, est vni'falis, et of hos auere e pole egantis.

Pro'is de males hent my fit appig, qui defu-
m'p' atvenea obva moi, et dicti int'je, et matan-
ti e l'nesaa, l'impolis: qaf' mors I'veni' dicto,
nesaa I'veni', Ideoq h'c ff pay auere e pole, e

132

133

impotenti, quia possibilis est nescio. Ivenit cuius
inopus cuius ipse pro fit idem, si vero mox
intervenit dicto, impotens et quod veniat, ex quo pote in
maxemota, ut hoc Procurare nescire, quia impot-
ent et quod cuius pri nesciit, efficit de alio dicendi,
nde fit, quod post dani idea inesse abusa, immo-
dali vero dani non est. Fini intentus id est mo-
tus et fatus, accipi potest, quia moralis ideo factus, quia
mox non venit dicto; immo, qui non venit ad dicto,
impotens et quod veniat: quod impotens et quod moralis sit
falsus ex a fit, inde quod ex a impotens.

132

Quae autem haec q,

diximus intendere de qua tuis illis modis, qui
int' alios prob' difficultate a Dialecticis immixtae affinant,
vices nescire, impotens, pote, et pote non. Quod q
nescire immo un' fatus agravus, impotens un' fatus
negavus, pote et parlis agravus, pote non parlis ne-
gavus. Ita illa caxmina.

Immo nescire vallet: impossible nullus.
Sosibile, quidq: quidq: non posibile non.

Cos' quibus inde potest modorum int' se, in sunt
Amulius Iace oportet, ita nescire, Amulius: effi-
citorum, et alio quis non Iacobus oponunt ita nescire
est pote non. sed de aliis qui iconis videt, et alio

leg e immemoriq revocandy illud caroq ~~Si dicit~~
& osta diuis docing, si ppi disole n, que e datoris appi
de nescere e, pponas nedacione evadet eius equi-
tens u^r equu annexu enescere, Pay nauxexe ne pole
simus si ppi saxi fact dum pole nedacione post ego-
nas fact equitent. Hec sic: impole e Pay nauxexe
ne. Tandis si ppi subaline si lida, impole ante pponas
sub, et post pponas nedacione fact equitent. ppni
nescere u^r Pay nauxene ne pole. Unde equitent
si he pay nauxene nescere, impole e Pay nauxexe, Pay
nauxene negole, i^{ds} facinalis modis Hec equi po-
ta in his versi civilis affinatur,

Non nescere, polen: nescere n, impossible.

Non nesceren, pole: n'imposc'len, posilen.

Non impole, pole; impole n, nescere.

Non possib'e, impossible: n polen, nescere.

Hec notandy: 136

nedacione pfectio mo nedacione pfectio avg demo, Pa-
fia avg de dicto u^r Pay nauxene negole. si vero nedacione
post pfectio mo mōs am antea atq abus, et dictio na-
by u^r Pay nauxene egole, quare pma enim negole,
La impolen qd gors absurde loquendo illa ppo
moalis negava e, diuis mōs emz avus et Iamis
qacola pmpalis pp'moalis orba in qua aferit
mōs, tdeveniūt dī ad versiculos, q disti mōregym

ss, or nese, pole n, unde exiit eti⁹ qui tenet h⁹
opp⁹ Pay au ne nese, pay nauaneze epole. Also pac-
tis maxelicit p' oes mōos.

133 Ad finis modis, quae lo-
miserimus moy Igens, ciusq⁹ opp⁹ al' nake, qd ta-
ns fœlomnes fa cīnt aut⁹. res deo I: ga Igens
in qua p' p'ce e mōos colavus, qui ful finiat qd post
el, et nec, vñ hec p'p⁹ pay cūxæt e s̄gens, eti⁹ t'et
hūic Ipus p'p⁹ cūxæze, et p'p⁹ n'cūxæze, ex quo in-
f'at ppm demō Igens n'p'ce ee Iatoriq⁹ p'p⁹ d'mone-
le, re, neq⁹ d'ē'ngoli. Latet illatio: q'nt p'p⁹ de-
n'eset fa lsa fit vñ hec Pay cūxæze m'eso, no-
pus e, qd p'pus p'rt ful cūxæze, et cūxæze fufit
mad q'g fa lsa qd Ipus n'cūxæt, I' p'p⁹ des'z'ens ful
afans qd p'p⁹ cūxæze, et n:z' p'pus afas, qd regu-
l'ad fa lsa alterius d'mene: qd Iatoriq⁹ n'p'.

134 Cod' mo dis cu-
xendy venit si p'part ay p'p⁹ d'ē'ngoli, qui fa lsa eai⁹,
si p'pus cūxæt, p'rt cūxæze, eti⁹ si n'p'rt cesare acusus,
I' p' p'c'aus p'rt cūxæze, eti⁹ si n'p'rt cesare acusus; et
fa lsa p'p⁹ de Igens, eti⁹ d'ē'ngoli: qd p'p⁹ ee ful
false, et cīnt n'cūxæt Iatoriq⁹. Res deo I: aut⁹,
qui stant mo Igens, adventunt illud ex p'xendy
ee n'p' p'p⁹ a finaon, Iequ' tent ay mo poli in
ead⁹ p'pus j'ni da re: qd i'm'li'li'li' eo stant: si quā-
dy latius fo'lt uti mo poli, qui p'p⁹ p'nat illud

Ad quod imponit et suscipit noster doctens.

128

Demodationis & Dicto Communis 133

129

Dicimus figura ad
fig. pro modali de dicto omni; eam et in qua sunt dic-
ti numeri, ut al. et d. Tale autem sub pess supponatur
colective, ut respondeat elementa esse quatuor, aut sim-
pli, ut sole et hoc est species, aut de tribus, ut respon-
se eoc al. ceteris, aut tamen de detracti, ut respondeat aliud
al. et hoc. Pro quaenam notia duximus tantum regulam ex-
dental, alii omnes, ut illa fundata in illis qua-
tuor dictionibus barbaris Purpurea, Amarinus,
Illiace, Identulus, et alia, que cognoscuntur. Pri-
electio plius ad opuscandos quam trucidandos syno-
nes.

130

Si ergo taliter, sub supponatur, colective, sim-
pli etca, vel quaque alia suppositione, per dictis subu-
tis, et detractis, in dictioribus det sub servare eandem su-
positionem, aliter ratione non oponent. Unde supponit
ex ista oppositione modus int' se, et equidistantia in-
ter regulas pro modaliibus de dicto singulari, ad
totum istam esse significanti, sit ex quo enim respondeat
elementa esse quatuor. Tamen alius est, in sole
et ceteris quatuor. Tertia est, et sub altera De
sole et cetera nequatuor, sub altera De, et Tertia De

est posibile e elementa ex quatuor, et duabus
exiunt in se subsumuntur.

191 Secunda regula est, si suppositio sit
discrepans mutanda est in determinata, ete sano,
et apudnotum iudiciorum: ut nescire eis hominem esse animal,
posibile est aliquem hominem non esse animal.
Ratio est, quia si suppositio distributio mutetur in
determinata, utraq proposicio falsificari possit, qd
e contra rationem contradictioni: ut nescire eis
animal esse hominem, impossible est ei alnescire
hos, qui dix falsus ss; quia praefat, real esse ho-
si; Qd nullum alii hos agiat excepto, ratione
Hec enim hec posibile est aliquid alienum hos. Id papparet
in his imponere eis hos curreat, pote eis hos curreat,
qui quid latronum, qd omnes sancti non possunt au-
tere, reliquias noscent, utraq falsa est: unde
ratione est enim, pote e aliquo hos curreat, mutando
suppositionis discrepans in suppositione determinata.

192 Ut autem apudnotum
sanctum, mutare possit, et etiam levare eadē suppositio
discrepans. Nam huius est, quia quando cum modus e san-
ctis, si veritate mutetur, si vero maneat dictio olua suppositionis,
ut agiat uniusque qd requiri ad falsum iudicium;
donec sunt sancti, si veritate mutetur, si vero dictio distributionis.
Coo-
silio respondet: iste ergo sanctus, nescire eis hos cu-

129

Curre: imposte e hos aux: imposte aliquy hos aux
xre; qd ad falso f^r sufficiat, qd aliquis ho posse non
curare, est requi^t, qd alio cui, imposte fit auxilie:
vnde his nos utraq pgo deimposte, qd requi^t ad fal-
so f^r, et coent utraq potest et falsa. Hic aut^f
saturnia f^r vexae, p^role e aliquy hos non auxilie, au-
ius votas sufficiunt, et praeire debunt veritatem
pime, qd eos subiecta tabella clavis innotescet.

133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Dubany ppm cognitalea n° 193

130

adendy es timo; fact m^o ta relas I mues gmoda-
bus de dicto si quales: hodie qd tabacū pippas negas,
smē pippas; tabacū vero antea at ful, et pippas.

= Caput = lorum =

Combensio e Modalium - Exponitur. -

Synodandy e inversione modalis moy nunq^s i venti, 194
q^a quoq^a loco poot, semper hinc^t vices practi; id m^o
et de cetero, nescie o p^oys auxili, a agry auxili et nescie.
Et ido in discriminat^t vri sumus ad vari^t aonimo
vnb^o ac quoniam. Et tāndi^t i vento ex exercitio*m*u-
tando subdicti, imprimit^t dicti, expasti infus. Pmo-
pndy D^o ppes denese, et pole i venti ostatmuis
celas cap 8 va nese e op hos e cal: qo nese e aliq d
alcohos. Pole e op hos auxili: qo pole caliq d auxili
ebor Raso: qo ffo i vento e ans infestans ex re-
sa ostententia, vt fui docim, 2 ans nesay infest n^e
sas coem nesay, et ans pole qd pole coem: qo dicty
i vento vere, et nesas infest imo's nese, qo
li; et coem eiusdi^t p^ones recte i vento*p*reparar-
versione dicti. 195

Opones: Ico ffo evora, nese e op locy el
hos, et tamq hefa lvae, nise caliq d hos e locy: qo
ppes denese nita i vento*i*nt. Raso, tands equivocans

ppro evra, ois locus eho, hco aut falsare pess aliquis
hoc locus: ex quo n bene infereas velas diversiones p.
absuta ex efa los, abgades huc res dene colexis, qd
bi residendi c. Itaq m ppro qd absuta, qd moalis si
sumat eodj censu veria; m ille ppos dapprendit in
censu di orali, supponendo extare hoc locy, ita
qf supone fa equile huc, nese of locy, qui sup on extare
ebos. Ita, in eos censu equi utis t nese caliqf hoc
et id, qd sup or & celoy, qui eti vera, qd supot qd d
aliqud sup, qd sit locy nese i illud el hos, m in p
n afiat debet, qd sit locus, d de hoc, qui supot fa
afiat ee, seu dene re hos, qd dts eti supot in p
gn

14 6 P r nosandry eB, m dumpoli, cuiusdicty eoni sal
navy nulla ratione inventi poct, qd daret i v estor
seu com. falsy ex versa, leuant' vero vq nulli
cy exale impolee zev exae, ut nequ' t inventi s'nt
si c'go nulli ex locy impolee, si quid hco ex falsa. Aus
us nec pess p' accidens, ita: qd aliqud ratione locy im
polee, nec in p' sagos cor, qd p' nos verti t onifa
lis negava o f' p' qd negao ms, qd si aliquando eve
niat, qd go moalis omi salis negava demo impoligoc
verti, ut in hac pne, nulli zalee al impolee, qd et
p' singlit, et p' accidens pess inventi, qd p' veni teo v mal,
ntal, si quid in alia maid n'cet ut p' adet in exp

figra alato.

132

*Premo tam dy B: pps moales de myole
pp sint dixest predicationis poee Iverati et tarelas dic-
tionis vngmole eop hof celapi dg: pimole aliqupla
pp eehof. Impole e puy curere: do: aliqd laurus elgy
impole. = si auti paaosit indecta, et pif dicit su-
pont distille npos sea tam mes verati pif hcpq. vnae
ocali hof imjole e; et tam hof pif qas, of hof
eal imjole, et hof eti gverens pia' ab que hot eal
imjole. Unde certe, neutaq ex p' inferni, cont' q.
illig Iverati npoee, i' deq ex indecta p'scione sanegretut.*

131

198

*Deniq observandy, qd ps moales Itou' nriesas pout,
coad latians, unijhong stuvq pabris; p'st lestaq a-
frava, p'vtraq. Et sit mo afflato latou', q' noselgy au-
xire, poee p'vna uare. Simil' staaq ned awago Tee
vqstte imjole e puy curere, ne nere puy p'vna uare, latou'
exit int has pp, q'd altera sit affrava de dicto, altera
nava demis, etc. ~~Iverato~~*

Caput Onze

De Deppositionibus - Compositi

199

*Uae s'ponpi que astur p'vna uap.
fimales ayonitas, lagetas, que p'st ee Iverato, f'ca s-
posta, l'vistulit s'posa vistulit s'posa, que lo'ct n-*

Istatis duplicita poni simplici clare. A peregrin
equum sit tamq; duplicita, est q; ex parte equi ut sit
Istatis duplicita, glaberibus plus anima in dicit exponitur, id est
q; exponit ex parte de qua postea ad endo, tunc composta
sit, quod duplicita, glaberibus plus anima in dicit organa
lita in dicit ex parte, id est ne exponitur aperte hec aliis es
volvitur dicunt, quando p; similes univocant p; omnis gen-
eribus et ab aliis, vobis. Paus curvit, et Palus legi taliter dissim-
ile s; qui univocant vola de singulare. aut vobis Paus loqui
s; aut frater audiit.

150. Qis colari mala defamatio astino-
ne in epi se ostendit quis similes unde huc in manusaa
Paus echo, et Les beal, q; a colla est riundit p; quare obta-
ssit ab aliis p; etiam aut. Si vero Vino ut tuusq; veritus
per impolos eum & impolos ma, ut Les beal, et eguis exaltat
in huc est de vera aut tamq; impole, qd Strag Riundat in
venire, simili & etiis huc Paus curvit, et n, ei in manu im-
poli, q; a impole e stag q; riundi invonite, huc est dis in-
q; vtray portee vera, hinc usq; Vino ut tuusq; veritus sit
q; genus q; exstirma Ibo vobis Paus echo, et ioa scutum,
tunc si la nesaa sit illius, qd ag illius nesaa vere se
riundat vobis illius alterius.

151. Falsas colare possit sen-
tientia falsis, q; a tempore affat, nat plures venies sub
a statu, etiam agnoscendae ex colla adverbialis, on-
de huc p; Paus ncurvit, et Palus infedet, huc est illius

Duplicata negava, affirmativa tamen est, quia copula
est est affirmativa. Si autem tota propositione se sit

propositio negatio sit in Paus ledit, et Ioannes scibit, et
 sed nec ita nec paus ledit, nec scibit ex quo possa
 negava. Cetero est falsus noto, quod colava sumeva,
 quando utraq. ful similes vetae, et falsa quando una
 ex illis falsa est. Undobene valde auctoritate colave advenit tunc sicut:
 uero Paus currit, et Paulus sedet: non Paus currit ago Pa-
lus sedet, quod et errorum valle agat de omnibus primis us
 ad falsis colavos et Paulus non sedet: non Paus currit, et
Paulus sedet: Et errorum valle ad falsis omnibus simpliciter,
 et ad falsis colavos, uero non Paulus sedet: non Paus cu-
rit, et Ioannes sedet: non neg Paus currit, neq; Paulus
sedet, quod si non vetas utraq. et vetas Diuinitatis.

152

Lp. 152

immutativa possa, aliaeppia, impia alia. Duplicata, quod
 petit alterum fui partis et vix, et alterum factum, in illo modo ma
 exiit res, si alterum in illo passim res sit uero Cato
ego, legi ex aliis, cuius inima impoli, pimile sit
 vix tamquam illius partis censes unde his ei nonna impoli
hoc, Lic mudulos, nato, qazetit falsus omnis, quod
 vix e impoli ex utraq. sit res tua. Postea ex his
 in inima exiit impoli, si utraq. sit falsa uero legi e
Cato, ego e leo, exiit tandem in dicitur, qui aridus omni
 us omnis vetas sit. Dicens uero Cato, Paulus
currit, qd finitum fuerit prabu' qd res eu' finitum

igitur quia ad materiaum propositionis non attendimus, ad agam, Incl, & dictye.

158 *Dicitur* iuxta iugiae, que exigit ut
patus vengeat quod si de alia sit vera, et falsa existit
in mensa, quando aqua illius panis, et utraque res a foret,
ut Paus cal, Lapis elo. Et in singulo grande
donec trahatur post cervesa, ut Hapis elo, Hoc lapis.
Igens autem, quando alterius partis vetas dominus fuerit
ut Crusc, Crucifix, Crucifix, quantitas disuergitur
enim salto, quod velut patus aferat, et erat alterius etiam
dicendum ut de aqua, quod medietas. Quantitas dimi-
nit impie paralise, quia unius veitae morte.

159 *Quo*ss licet
mors. I: agnus dei iuxta ppia, iuxta impia, si redi-
neonius partis bene vallet ad agam alterius ut patus
cumit, Palus sedet, I patus n sedet: do patus cumit:
et tibi eos alteros eos facio. I patus n cumit: do palus
sedet. I: si sit disiuoxa ppia ab aquaone unius lo-
tuem vallet, ad mecum aucti alteros ut ilex apote; I
patus cumit: do Palus n sedet, qui arduitas leti mal-
uet, si sit disiuoxa impia, quia hoc est ibi eos id est omni-
os vici, et de alteris vici, aut falso inveniatur. Itaq
ex eodem una panes vera sit non sicut alterius fore hab-
et.

160 *O*portet hanc ppm eiusdem: do colava nec sat nec
disiuoxa impia ut Paus cumit, et Palus sedet asti tam
est.

D

De propositione Reduplicativa, Cau-

sali et, Conditionali-

156

Modo ag endis de opibus exponib; et quis ex spacio
 indigent; ex q[uod] t[em]p[or]e credupli cava, que ista aqua a pa-
 carerente sub, aut super illa d reflectente, quales
 s, ut, pot, quamus, in quibus, et si les v[er]o p[ro]p[ter] ho
exalit, hanc pm multo pl[et]o ce sollet census. In p[ro]p[ter]
 nat i hy bay, qui rep[re]t[er]t ecce ag f[ac]t[us], I me tacq[ue]t q[uod] p[ro]p[ter]
 decunt subtilis p[ar]t[es] in eis po joto. Et in hoc sensu
 illago calpe, ac casalis, At illo exponit q[uod] hanc olav[us]
p[ro]p[ter] exales, et caa p[ro]p[ter] exalit cho. = 2° denotat p[ro]p[ter]
 q[uod] p[ro]p[ter] Ivenire sub illary xone omnis partis v[er]o Ch:
 p[ro]p[ter] ho mortuus, que sic ex port Ch mortuus, et ha-
 minitas ei h[ab]uit in quo mox excentafuit. In quo sensu
 si p[ro]p[ter] negavisti nomen p[ro]p[ter] atto subo, dab illagata,
 quis replicat, ac p[ro]nde veri e Ch quanu[m] Dne mortuus
 h[ab]de, mox ne eos extai in Divinitate Ch Halsy exi: go
 Ch ne mortuus. = 3° denotat aliquando p[ro]p[ter] Ivenire
 Ixodo xone st[er]no partis v[er]o Paus pot albus et xodis
 alias xone solis f[ac]t[us], ut Paus pot albus edis et reu[er]s
 viu[us]. Ubi aduerte, q[uod] si Paus replicans f[ac]t[us] ad h[ab]it[us]
 dimiuuimus, v[er]o etiops pot hem dentes callos, non

n'infest: go albus. Et sumit eti⁹ specificative, ita
ut denuo non causam, sed conditionem, ad requi-
sity, adhuc, respaly subveniat, ut Ius in qua homo
locus, in qua n' denuo t'ca, quare sit locus etiam
humag, & solum cedens resas repositz, ut sit locus.

153) Igo casalis e, qm̄ os fuit ali⁹ qua parla casali de-
clarare pote for cag p̄t praty bren⁹ & fute uđ qm̄ quoniam
ideo, & ac p̄t p̄t Rimaga e ho exalis, qm̄ si exo-
p̄t: p̄us exalis, et cad p̄t qm̄ exalis, e, et hōs di-
fert a redū pli cava, qm̄nois casalis pli cavae. Ut
pp̄o casalis astava vera sit, hōs requirunt; s̄y, ut
os qm̄, ex qm̄ sp̄ot verū sit. Ily, ut vny si taliquo
caa albedius quare hec pp̄o, qm̄ p̄us esagiens albus,
licet utraq p̄o cōs̄i sit vera, falsa n̄l om̄nus e. Cas-
alis vero rava vera erit, quando astava falsa fuit.
Pētaggo casalis astava e inma nali, quando am ec-
anisa a coentis, et t̄s partes exq, & p̄t pesaq fuit uđ
qm̄ p̄us ep̄o exiſiſ. Tumia remo tali, quando ina so-
ly pars e imp̄olis, ut qm̄ p̄us e lijs e al, et quando ans
n̄p̄t t̄l caa coentis, ut qm̄ p̄us elso calif, abigne. In
mas dicitur erit, quando ans e oq̄nt caa coentis, ut qm̄
p̄us cumiſ cedidit, (quando ali⁹ qua fa t̄s pars t̄d-
ens, ut qm̄ sol edicre, hyc pp̄o si p̄o m̄thu no temp̄ p̄-
pet est qm̄nt falsa. Dema vero casalis ned aq̄ ijs
qd sup̄a de reli qm̄s diceridij es.

hypothetica appellatur e[st] que emuntur prout deinde degenerant ad idoneam, qd explicantur particularia p[ro]p[ter]a, et si quia fuerit aliqua similitus, ut p[ro]p[ter]a sol lucet, dicitur est, ubi nota, qd parla p[ro]p[ter]a duplicita ea accipi possit. P[ro]p[ter]a: i[n] tant de nos est omni inferni eo alio, ut in exemplis positio. secundo videndo datus datus illaors, ut si p[ro]p[ter]a adiuxit Rom[ania] videtur. P[ro]p[ter]a: m[od]i h[oc] p[ro]p[ter]as n[on] interficiunt eo p[er]tinet, et quo in uno sumat istius p[ro]p[ter]a idoneal[iter]. suscipimus diffidat. Tertius p[ro]p[ter]as idoneal[iter] hoc 2o modo usq[ue] ad hanc sententiam verum falso, qd lati os sequunt Thesig[ia]. Mahanuus p[ro]p[ter]a desumit ad sequentem ex idione posita. Illa ergo immutabilis, in qua in my eo alio nescio interficit; ut si curreat moveret. In remota erit, quando uia eo alio sequinequeat, ut si aqua est facit dannal[iter] obireat. At insistenti, quando posita idonea eventus acideat possit, ut si p[ro]p[ter]a curreat, cadet. = Vetus falsas idoneal[iter] defumus & eos eo qd posita idonea, sequat in eventus; nec defumus & aere, aut falso p[ro]p[ter]atu[m] quare h[oc] evenia, ficti op[er]e caloris metalibus, licet quibus p[ro]p[ter]as ferri fa[ci]t, unde deinde foliis qd idoneo non possit esse. Ad uobis, s[ed] aad moi; tu, bene valetas ap[er]tioris idoneis ad apta aors i[n] se entris; ut si p[ro]p[ter]a curreat moueat; I[n]currit: go mouet. I[ste] e[st] amedasne locutio ad medasne idoneis; ut in exemplo; I[n] mouet: go nauicula.

Ad fabri magis opere inter se platas ppes
revocanda e immemoribus articula rella p̄p̄ radicis.
facit q̄' atrae recte affinatis fastigio, si totū q̄' ne
passas; Iaxig, artis ppes reduplicacionis, ausq,
Idiorum porporas ned uonis, ita ut ante colg p̄m̄pa-
gloces, deinde sub alma, si totū p̄p̄ porporas ned
et aenig iūnate post reduplicationem, dante colg p̄m̄pa-
glo coloces, q̄' affinatis totū ppis seruū fūnes. ut
videlicet in Tabella apponenda.

Propositionis Exclusivus et Exceptivus -

160

Intercognitiones proprieatibus obseruantur excludentes et ea excep-
tiones sive classis indegent expone. Pro eo que
dicitur quod Si tantum aliqua parla excludente, ut sancti poli
dixit, Hoc parla post se tenere ex parte fuit ut sancti
pars cuiuslibet ex parte probata, ut prius sancti orator, lex pa-
recole, ut prius nisi sancti cuiuslibet, id est, cuiuslibet, ita nullum aliud
fuerit. Dicitur nam Libero de locis, quando parla affi-
citur sibi ademius, tunc a frequentia, et secundum
dictam habet, tunc a positione servata de aliis dicim-
us. Amoris est ponere in parte excludente, ita ut
ipsa, quod colam eam, ut sancti pars cuiuslibet, Hoc
ut parla excludens, et collam eam, ut sancti pars
nisi cuiuslibet. Postea parla excludens nec et colla
met, ut sancti pars cuiuslibet. Quidam polycolamus
ut sancti pars non cuiuslibet, Vnde tota haec quae oportet
venit ex his Dicitur finis sancti, sancti n, nisi sancti n,
nisi sancti.

161

Ad exclusivam explicationem notandum est, si ex-
clusio esse singularare, ut sancti pars cuiuslibet, non habeat,
ut sancti omnes autem; parale, ut sancti aliquis non cu-
iuit, et indegenit, ut sancti non cuiuslibet. Padronum de ex-

exclusivis definitis universali, per his defubucto
unifal inventis et adiatis. Et voces vires ad dante, de-
nisi, ligato, strongili, inquitibus attendendis sunt
vocales, A, C, F, I, O, ex quibus et tank, quae rycui-
bet gappo correspedit, et hest in illis dicitur, afferuntur.
modo explicacionis adiuge: eo ex cluva d. sans parla-
tanti expositus p' qm colavg coesentibz dictioni dant,
hoc, p' qm colavg, cuius p' sans p' unifalit affa-
va, et da unifalit nedava tot denotat p' a, et e-
tentas in dictione dant. Unde ipsa ta by nby ois suau-
rit ex post p' vnty ois ho curuit, et nul disty ab hoc
curuit.

162. Lgo dentanty n' que dantia expositi in p' f' scib' p'
colavg, cuius p' sans p' unifalit nedava. Et unifal-
it affava ut dentanty ois ho n' curuit, id est nullus ho-
curuit, et oec' dissty ab ho e faciuit. Deinde p' den-
tanty, que e subalna s' t, et dantia n' alle expositi in p' i-
mp' q' s' f' dis' iuv' cuius p' sans p' spalit affava
D' a vecio p' sans nedava v'g' dentanty ois ho curuit,
idez taliquis ho curuit, taliquis dissty ab ho encur-
uit, Deniq' p' den-stanty, que dantia e s' t, et subal-
na s' t, et subdantia s' t, expositi in p' poll prompti, vi-
cet p' dentanty, cuius p' sans p' spalit nedava, et d' a
spalit affava ut dentanty ois ho curuit, id est, aliquis
ho ne curuit, taliquis talius ab hoc encuruit tabellis
observa.

Chor. de libro in lobb, 169

136

realis: inma resaa equo impetu, et ideo more
oppio unijalix exponenda: ut santy hoc realis, sic
ex post in late ois hoc exalis, Anil dis ty ab hoc e-
xale. sic eti exponita, santy hoc al; licet fit
impolis, qd sedis a paula santy exponesa, Itin
manale, loco fit inma remota, ut santy hoc la-
pis exponi fuit pto unijalix. Cicut paulis ad sa-
vanios fons us pferentis, ipsa mde se inmagis equum
unijalix, qd pauli. Si santy fit inma dicit expon-
enda cicut paulis in I postremis diuinis esse &
ut santy hoc oratione, exponit in misericordia, aliquis
hoc oratione, Anil dis ty ab hoc oratione, si aut
pro exulta, fit de fubo sigulare exponit in
dicti iste, prq dy mo adventas temp^{is} I
ex duobus gibus dene, et de fubo sigulare serva-
tis reliquis pfectis.

163

I^g dige eos aegritudines quae sunt
paula aliqua eos i piente qualis e paff, excepto lobb
oc al paff hoc exale, ad ha nc requiri, ut res ex
cepta sive fuit tuo I mui, qui e paff, ut aci de
impedita p; sic m dicitur sub or al, ideoq huc
necessaria p; paff pauli curit, quin folli nece-
pit aci p; pauli, quin in mo affecti ipsi amittit.
Inde his hanc p; detec tuus I mui. = I p; p;
post Ie here exeg hiva: lo ita p; affecta qd eos

ex parte fīmū ex parte mō, ut oc al p̄t subiecto
2º: affavā ea pote finit, et nō avā eo pāte collē
et oc al p̄t hōz nezzalc. 3º: ut fīt nō avā eo
pāte finit, et affavā ex parte collē, ut noe alḡp̄
hōz ezzale. 4º: dēstūg nava n ocal p̄t ho-
z nezzale. Tōdago op̄osio qm p̄venit iox hōz
finis p̄t hōz p̄t n, nqz p̄t n, nqz p̄t; quā op̄osio,
eadē q̄s dīximās p̄secutivis de finis tan-
tis, ut iđeo vīdeā per t̄ intabula p̄cedentē.

166

Ipsos exceptivū ex p̄sonis atq̄ in illis I date,
p̄nq̄t quas p̄secutivā dēdicto unī salī su-
per aposūmūs, q̄y dītōnes eod̄ s̄mo, ac sup̄na
ind̄ māliss v̄ḡ hōc p̄o, oc al p̄t hōz currit, I-
tinet in dīlōne date, et sic ex p̄sonis oc al dīs t̄y-
ab hōe currit, obnullus hōe currit hoc pac̄to es-
ponendissalīs, q̄y eos dīpendēda t̄dīs ipsis
oculis innotescat.

realis eod modo exponenda est opositio, qd polyead
ventendit, qd De facto propositionis ex eo nib
semper sit singularis vobis pura creature pro
ter beat V ridens Mariam, concep ta fuit inpe
cato originali exponenda e, ois quaere, atura vita
abatice V ridine Maria concep ta fuit inpeccato
originali, it, abata V rid Maria n fuit in peccato
in peccato originali.

D I S P U T A T I O - 5 a -

D e m o d o - S c i e n d i - J u d i -
- C a t i v o -

C a p u t - t u m s -

- D e d e - F i n i t i o n e - 1

Modus sciendi latte dicitur, quibus
modo oratio; eo tuatisne aetate sola Deum servire mos
fuerit, siquid estia; a media aqua ad acceptio ne de
quomo loqui maxime mos sciendi. cuius mos inveni
in uno et deinde oratio rei innocentia artificio loco ma
nifestava. Ita et oratio, quamvis simplex datus,
voco infatuus declarat se obsequia, dicit autem innocentia

manifestava, quod pueri a canticis requiri, quod aenque gallo
pīnus minus late sinabat, clarivs manū festet.
Sic mī ḡalvale clarivs sinat, qd nūga et latet eo-
pīmū & voḡ h̄s dī & pīsa cī artifīcī loco, ut ambo
scidi eo cluamis bros alio manifestandō,
ut sit p̄ fabulas, et his trāiat.

2

3a sū, qd pīs de re qua-
testiōne rāni, sevq̄ qd pīs ob cura pīsumus et manūtes tāre, et
expīmēre: qd dībōe pīsumus iūtāre: h̄s qd fīt,
sevq̄ fīt cīus eſea, et nāra, deīde quas pīabes hēt,
fīo eaoq̄ fīo fīo, tāndī, qualis fīt, sevq̄ uas hēt pīze-
sēs ad Bā h̄p̄ca h̄p̄ fāunda. Tū pīs fētīq̄ dāt mōs,
vīct p̄ defītōs, p̄ qd scīmūs eſeḡ rei, p̄ dīvītōs, p̄ qd
pīabes cīus dī, p̄ uīmūs, et p̄ qd qdūtātōs, p̄ qd ipīvīs p̄
pīctōs dīmōs uīmūs. Unde tū pīs mōs, p̄ loca tradit
et Dīfīo, Dīvītō, et Aduatas h̄q̄ ad eīdēs fīndītāt̄.

3

Defītō-
Et id p̄ dīfīo, mōs scīdī eao pīans tōḡ, et fīo eſeḡ rei,
et pīverba illa mōs scīdī ibēnī tāȳ alio, defītō eao p̄
reliqua. I fūtō nō posui īdītōne p̄ dīpīus, et dīfīḡ,
et alii, qd nō rūtāt̄ defītō alīq̄, qd nō defīt̄ p̄ dī-
pīus, et dīfīḡ, et qd defīt̄ id qdārē fīo, et fīo tāȳ;
donec de eīa defītōs eao pīans eſeḡ rei qd pīus, et dīfī-
ḡ. Alio tāȳ: qd nō rūtāt̄ res alīq̄ nō dītāt̄ pīa-

zeneo p^{ro}p^{ri}et alii iuvenia^{do}. Putam: q^{uo}d neq^{uo}ndat forma-
p^{re}cisa p^{ro} in h^{ab}et o^ralia p^{re} seone, q^{uo}d sit definiens ab o^ro,
q^{uo}d incluat aliq^{uo} folios, p^{ro}p^{ri}et alii iuvenia^{do}, ut le-
xao entis, q^{uo}d quid n^{on} habet folio^s zeneo, p^{ro}p^{ri}et iuvenia^{do}
ayal^{is}, q^{uo}d n^{on} reale, q^{uo}d s^{er} eni: neg f^{or}, si entis
transcendea defendantur.

Sed dices: de c^{on}f^{ra}ta definiens in par-
t^{ic}ula ex parte app^{ar}atus et definiens de c^{on}f^{ra}ta definiens in somm^{um}
ex parte p^{ro}p^{ri}e p^{re}cess, et definiens. Quod stat: ans p^{ro}p^{ri}et q^{uo}d si ad
definiens long^{is} loco istatis definiens alius videlicet posuit,
vivens m^undi l^e nec defi: q^{uo}d de c^{on}f^{ra}ta definiens in part^{ic}ula
definiens p^{ro}p^{ri}et, et definiens. T^{ot}ocantibus ex parte in d^{icitu}r eis,
q^{uo}d ex c^{on}f^{ra}ta my vocat, Domini natus est^{is} ex videntib^{us}, q^{uo}d
testimoniis p^{ro}inde m^un^{de} p^{ro} ipsi^s sic n^{on} credat defi: Scilicet,
vivens m^undi l^e, q^{uo}d vir vivens sit p^{ro}p^{ri}et deus ne d^{ominus} p^{ro}i-
my: q^{uo}d de c^{on}f^{ra}ta definiens in somm^{um} eni^s soli definiens q^{uo}d
p^{ro}p^{ri}et unus, q^{uo}d deus p^{ro}p^{ri}et ac^{ci}re n^{on} agnoscit in definiens
definiens, q^{uo}d defi: at res p^{ro}p^{ri}et p^{ro}p^{ri}et p^{ro}p^{ri}et deus,
et definiens maleigne ex parte definiens.

Res debet ca-
te, q^{uo}d de c^{on}f^{ra}ta definiens ex parte p^{ro}p^{ri}et unus, et definiens, q^{uo}d
aut^{em} deus de c^{on}f^{ra}ta p^{ro}p^{ri}et, hoc ex illa q^{uo}d si c^{on}f^{ra}ta
est clavis in definiens. T^{ot}o eti^m res deo, q^{uo}d de c^{on}f^{ra}ta
definiens e^t, tamquam ex parte tota, et sola definiens rei, q^{uo}d
aut^{em} hoc deat ei p^{ro}p^{ri}et deus, et definiens q^{uo}d apud alia
p^{ro}p^{ri}et clavis in definiens, et ipse Itales quis

hanc iugulo apponit extra definitione sane prout, qas
ipse b*p*o 2*o* post eoz cap*it*e 10*o* definitione defuit: et oratio
eo plaus e*f*eg*r*ei Undeo *ex eo*, q*d* ne*def*itione defi-
ans illav*er*ba p*ro*pos*it*, et d*f*eg*r* had*ar*les, et I*m*ici
D*m* sensu dic*er*emus o*y* nobis*ay*, et ar*l*^o St. D*ig*lei
cent*ig*, unde nandy*ans* anti*q*, q*a* ali*v*de*q* d*f*eg*r*
rif*et* d*me*, et d*f*eg*r*, ali*v*de*q* j*et* hoc dec*iu*us*ea*,
hoc *I*u*t*ant*y* neg*am*ur.

Sed dices ad huc eo eod*g*

6 re*or*: ma*re* def*io* ven*it*, at*q* di*vi*oni*g*o*re*ta*n*e*;* si*qu*i-
d*f* i*ven*ital*is* a*def*it*o*. P*ro*st*ans*: q*a* di*vi*o*c*mo*s*ci*de* eo*pl*-
ans to*tg* e*f*eg*r*ei*, ut p*at*et*in* di*vi*ione*ho**is*, i*ral*, *trale*;
qui p*art*at*is* to*sa*, *pla*ef*ea* ho*is*: q*o* i*ven*it*di*vi*oni* ma*re*
def*io*. - Et u*ic* a*at* i*g*re*x*ord*et* t*en*et*, si*qu*i d*f*at*at* di-*
vi*oni* ee*li* *sy* g*no*y *si* d*ad* i*fo*ri*e* a*do*ri*o*, et tam*q* h*ec* di-
vi*o*ho*is* i*nal*, *trale* ex*pl*at*e*f*eg* ho*is* p*o* d*in*ar*z* et d*f*eg*r*
g:*do*. - Ad ar*by* res*do* nando*ans*; et ad p*ro* p*ri* d*is* q*uo*
ans: di*vi*o*et* q*u*o*pl*at*e*f*eg* re*ei*, co*g*mo*, ac*def*io*, no*ans*,
di*g*orno*, 30 ans*. It*aq* def*io* eo*pl*at*e*f*eg* re*ei* col*le*gi*en*-
do*partes* e*je*ales*int*ro*to**is*; di*vi*o*ver*o*res*q*ue* can*do**f*eg*r*
di*sol* v*en*do*to**sy* i*ng*antes*, qui* f*an*ee*dis* t*hi*s m*o*os*es*
res*tu* i*de* i*on*is*, ab*q* et*q* di*vi*o*m*ose i*g*ri*or* ob*ti* i*mu*-
ti*in*ona*, ab*q* i*nt*al*l*era*: f*u*b* et*q* v*ox* *lo*e*de* f*er*
ab*ali* *nalt**:* fa*m* f*in*at*ho**, s*implia* mo*; R*au*-
f*ymo* d*gl*ovo*lic*et* eo*pa*te*ot*re*co*re*le*at* e*ad* fo**
li*u*ma*ent*as*g*u*sp*q* q*d* di*vi*o*ton* pos*en* t*ia*ci*u*ni****

ridorsa evg al, abinde xall, hinc, aliud hincle,
et tam hic nō p̄fīt al, qd s̄t r̄vēns, sensibile.

139

Dicē ite-

ry, si defīt̄ explicaret p̄ definitionēs defīt̄is p̄ seip̄sy, at
q̄ne ho ad hunc bonū defīt̄is reputat: qd defīt̄is est de-
finiri; nō ad acciōnēs, dicitur dicitur, vnuo vnuo
q̄oneq̄ defīt̄is definitionēs. Dicē tuomar: si defīt̄is
int̄mū ex̄pl̄i carēt p̄ definitionēs in partī, qd defīt̄is tñx
gen̄ seip̄sy, no; si defīt̄is in partī carēt, defīt̄is
in partī, dicitur. Non defīt̄is i d̄ p̄ seip̄sy, qd defī-
t̄io in dñmū ex̄pl̄at p̄ definitionēs partī, que res diversa p̄-
t̄. Ad ipsaonis omisso antecedente, no cog: et ad ipsaonis, qd
acciō, et vnuo, ut p̄p̄ationes formales, causantur, et
vniend̄ s̄t̄ ip̄s̄ p̄p̄tant, qd tñs p̄p̄tant, nūmū
ay de non miraonis p̄acti, et p̄p̄ti, at defīt̄is qd regit
dñmū, et ob curie dñmū ex̄pl̄ari let p̄ defīt̄is alii
p̄ in partīculari.

Defīt̄is diuīt̄ in C̄entiāl, et
descriptivū. C̄entialis e, qui ex̄pl̄at res p̄ suā p̄ata
essentialia; ut hoc al xale. Ad descriptiva e, qui ex̄pl̄at
p̄ p̄ata, qui esentialia n̄ s̄nt, ut hoc al mortale,
disupinecapax, m̄s̄jūs ob noxiū d. Hoc zane loca,
et abito al ca defīt̄o. C̄entialis subdiuīt̄ in fīcī, et
metacā. fīca e, qui ex̄pl̄at res p̄ suas partes za dis-
tindas, ex quibus p̄sonit̄ ut hoc spott zans corpore,
et aia rali mitis. Metacā e, qui ex̄pl̄at p̄ p̄ata

Ratione tantum de fide, ut alio rale.

¶ Sed et per modum
definitionis. 1^a ut definitus sit clarior defitio, aliqui in
quomo declararet esse defitio, si est eque obscurus, ac
illud, si alio rale clarius est, quod tamen hoc, et ita defitio
definitiū sedis definitionis, ac unde male hoc definitio eal.
humani, quod eo humanum eque obscurus, ac hoc, de quo no-
naturam. 2^a; ut Irenius dicit, et soli definitio. Ne si defi-
nitio solum praeceps. Omnia ut nescire, tamen hinc eum quod
exstitit mortuis habet. Tunc male est ista defitio, hoc enim in-
sile, quod veniret etiam tantum longe difficit hoc, Ita
defitio redundantia per se propria ut ita bene nos cantilla-
prata, quod scilicet, in quo nos dicale longe diffringimus
aborabitis, et Ihesus. Ita est ultima lex, quod omni solit
apori, quoniam orabitis animi fatigati, et defitio beatificat per
Ihesus et defitio, quod id est, per amorem in qua defitio veniat
de aliis, ut xans per accensum distis ab ipsorum difficit,
ut in hac alio rale. Ut ergo nota, quod in iuris ecclesie
motu, et gloriis, et glorias Irenius, et patrum quod dicitur
et patrum, ideo quod hec nostra defitio per hoc subtilizatus, quod
patribus futuris reformatum, immixta est, quale al.

¶ Hoc usus in hac rale: bene valet ad defitio nato,
affato ad affato, rando definitionis, et vero; et
Leoneho: deo real rale. et hoc: deo exale. Tunc op-
tima est illa ad defitio affato adebetus defitio affato

140
vñ e ho: do cal: do exale. Non tam vales ad defiñ rato
ad ap̄bet gabs dixate nand; vñ ne ho: do real:
mala illa, licet m̄ n̄ sit ho p̄ est real, h̄ e quis sit
ab qd sit. Tis, valet aquabes pade defiñ rata ad
nandy defiñ vñ real: do ne ho; fo real: zone
ho. Non tam vales aquabes gab al loti a frata ad
afnandy defiñ vñ eal: do eba p̄ est m̄ ecal:
quon sit ho.

Derissio

Vivio emm̄ sciendi toty in suas partes dis-
tinxens. alia effica, m̄ita alia. Tae, qui toty disbu-
it in suas partes ficas, et ea dis tas, ut hois aliapans
ecopis, alia araxalis. Metacae, qui facit toty
in partes sola rao ne dis tas, ut hois alia paiceal,
alia rale. 2° divit in Cicali, aci talis, et Integra-
g. Cicalis e, qui di or̄ toty in partes escales, ut in
ecopis ap̄stis. Aci talis, qui dis vuit in suas par-
tes aci talis, ut hoy alios e alios, alios enid ex. Tri;
qui toty in partes int' divit, ut hois ali pass capis,
alia mars. Divit & Insectus, et Potenti' alg. Ac-
tulus, qui divit toty in partes actulus, quales ss divi-
nes dicit. Palus, qui divit in partes post, et qui
sub illo tangit sub raa nes mui th̄ nent ut al actul
e hoy alivod Lico, & vel ho alios e Iurulius Palus
&.

12. *Misericordia: impole ei⁹ d⁹ et toty, restitu e-
iusd⁹: qo impositis est diuī d⁹ totius potestib⁹ alio
in duas partes. Ans patet: p̄t̄ coa, q̄a si toty possit
tale dividitur restituas eis toty, et paas restitu eisusd⁹:
qo d. Post dñs, q̄a al et toty presentiale restitu hōis,
sequit⁹. Id est pars actualis restitu hōis, sequit⁹.
Hoc est: q̄a si toty p̄ale diuīnt in duas partes atq; di-
vidunt in seip̄y, vñ alīn al xale, et iuxale; Hic
vñ dñ abuad⁹: qo = Res deo dñs uendoans impole
ei⁹ el toty actual, et paas actual restitu eisusd⁹, Icedo;
toty p̄ale, et paas actual, no ans, imo id nes axi⁹,
q̄a al vñ xas p̄mūs idem vocat toty p̄ale restitu in-
forn⁹ q̄a de illo p̄ dicari potest; pars vero actualis vo-
catur, quate nū adhuc in seip̄u actualiter dabit,
ac nū possit deali p̄di cari, nisi p̄t̄ a dequa-
te idem cy illo: qo si toty p̄ale tale dicitur a predicatione,
opus, Atq; sit ful toty p̄ale, et ful pars actualis. ==
Ad finem res do: nec abs te accendit toty p̄ale diuī-
li in seip̄y m̄ alio et hunc tūq; ad accipio dis dñ
ut lēy jeſiderato.*

13. *In tabis: vna ex infra tabulis e-
ne membris alijs diuers lati⁹ patet, q; toty dñs, Id est
toty p̄ale vñ al et pars actualis hōis membris alijs
diuers lati⁹ patet d: qo. Post mūz; qā in hac diuisi-
one hōis alijs pars alij aliarale, pars al nō toty ad hōis
Id ad egn⁹, lēon⁹, & extendit, q̄p levity sc̄b he n*

141

attingit. qd. = Res do velg and tendat folia ex-
gere, qd pars res tendat alpua, qd totu, qd incas u
anti et da acidiq, m al otegans actulis horimuris
Minetefel adulu, qd ho; huc p. animali, h. hot
etiq ralif, alveo Apaas chois, ne audi libe, ali-
q d alivd csef hit, qd ee qd g part alig atq p. den-
tis ay rali, et ut sic nulli alteru mru. Cy quos stat
optime, qd illud al quanus totu poale ad placas ex-
tendat, qd ho; qd qui d inserviens ne, sicut qd
subdis a rane res eadg p. max, Roriz aertu cuius d.

19

Videbis, quando totu dicit, n manet in fidibus pa-
tribus; tunc si dibus manet totu poale: dicit totu poa-
le n pes d dividi. Hoc certa. Cy mma dicit
n manet. tota vna in fidibus p. adivis, et
cy d totu fecit, nma nct in qua est parte. Multus
evidens, m ay dicit al, inequo ad hoc manet al,
estiq in hoc = Res do id veay tenere in ditione
fia in veas et oni veasy veay in ditionem staca,
aut locu dis aim emant festy, qd dico alig boso
fico, ig nmaet totu, d unsp. ex d. Et dico
loca totu poalis inga; d finitioz qd ad pre dica-
n, et n il p. de alis p. cari, quin identicet cy illo,
fia, ut totu i illu d p. o eale deat nesas rep. in
paribus illis, in quas disye. Ubi ob eava n munus
etiq p. abes ficas disas p. se atq inted z alis f. eavae

totius p̄ianonis, unde quālibet tunc membra dividens
se cū sibi nō est sibi, ut si quis aqua induas meditantes
p̄acti sit, quālibet rōm aqua restabit, et quālibet ego tibi a-
quā.

15 Ceteris p̄stauendae recta dione, t̄cēq; abata,
oc̄et, ut si quālibet membra dīvīntia mīnus dñe-
nt, q̄d res dīsa, quāz eītīs a chpc dīvīo, al aliō v̄d
efessi h̄, aliō dīxall; q̄d p̄fīat h̄mīle, ac al; unde
v̄ne mīnus dñe p̄mīale. Obiectio. Ia tanc relg,
iī mīnate fūp̄ za soluta māl. Ia e, ut v̄ny di-
vīonīs membri nō inclūt in altero, quāz v̄tī o-
nivacat hpc dīvīo, al aliō v̄d cīxale, aliō v̄d hī-
mīle, q̄d hīmīle inclūt in xale, p̄ctīq; defec-
tu laborat hpc, hoīs alia p̄as e cox p̄us aliacap
gacap inclūt in corpore.

16 Sed dices: mox scidi dīvīp
in defītīoñ dīonī, et adūtaoñ, At tamq; adūtaoñ in-
clūt defītīoñ, Et dīonī, Et v̄ny membri dīvīonīs
per hīmīle in alio. mīa patet, in hac adūtī oī
calxale: do Paus calxale, in qua dīvīt defītī hoīs
qđ etīg dedītīoñ p̄axī per dīo. = Hes do dīs dī-
ndo mī: adūtaoñ inclūt dīonī, defītīoñ, ut & dīs po-
ale aēstū iūlāy, nonī; ut tibi aēstū, omittomī.
Fīce quīd adūtaoñ n̄ p̄st clēas fūp̄eīox, si v̄tī
poale aēstū dīonīs, et defītīoñ aētī q̄mī oīs dīvīo,
et defītī eēt adūtaoñ. Toly dīo p̄st fītī, qđ dīvīo

Pdefinidi sunt partes admodum argumentationis
qd nulli venienti obnoxium eqa oy divisiō modo
sciendi in duas p̄fes non s̄t actuālē, p̄sentialiā,
s̄t vny membrū regans actulū alterius, q̄ sciendū
depony in alio substantia, qua emembriū talis deo-
nit. Sic etiā h̄c excta divisiō: Tunc aliis eōplexus,
aliis insplexus, galicet tunc Iplexus Ipo at eos plu-
bus insplexus, atq̄ adeo tunc insp̄ s̄t parvactulus tunc-
plexi, id nos tal; qd divisiōne actulū, Ipcalis.

Festia

regula, ut oīa mūm̄a dii dentia fulsumpta sancti-
ficent, quanty redisa, nec plus nec minus, quare
hoc cōsidera, cūlātū de ho, alio dēq̄us, q̄ alio, etc-
q̄us fulna dēgnant, distinēt mūs, acal. - Ius ardi-
mos in divisiōne: dat m̄ bona illas ab affaone totius
actulū, alios, et q̄sbet p̄tis adiūt: qd dat ipoty fīcū:
go dat sub, fra, & vniū; n̄ tam valēt aperte ad hoc
dat mago ipoty ab negaone totius actulū valēt ad re-
gaonys oīy partis sub diūiūto et neoxis tib⁹ ipoty go In
eo sit, sub, fra, vniū: etiā valet etiā an negaone
cūmber partis al negaony fōtūs, entito aut p̄tis valēt
illa ato ad q̄sbet partis sub diūiūto: et dat al: go dat
xale, vniāle; et etiā enero agente ad ipoty, valēt etiā
and totius alios oīy partis: go n̄ dat al: q̄ndat xale
n̄c ille. In etiā, quare ne bona illas: n̄ dat xale:
go non dat animal.

Cars. 3a.

DISCURSU-

Caput Ium. 9

Quid T'quotplex sit Argumentatio. -

18

Antiquus aquilaony. By potinay feidi moyinqy
huncsq dicitur et totaloca colimat, vñ ait. Hoc;
aloca bonay ep̄nq re curat orator, sic loca, p̄verbalis
scia bonay xanator, p̄ve audiuta bonay eos endere fata-
git. Atq sic definies e progressus ab una venit enun-
tiata ad alij enuntiatio eo de trione h, ut dupli-
cit p̄gredi mas ab una venit et alij. Incessanteo.
ut ay dicit̄ Paus e Lubria; e Paus enī vno. I quando
jaenuntiatio ad leg obstat, ut ay dicimis Paus
vivens, et coenit ep̄nria. Hic p̄nreus aquitas e in
quodria observanda. by enuntia h vni tis. Nec si
trūca s̄t vocat ans, si leg s̄t enuntiatio, s̄t vocat
p̄p̄sa oras, et lēmōa. By observandye enun-
tiatio. Le vni tis, et hic vocat coens. By e debras
qua h vni tis enuntiatio infat leg enuntiatio.
Hic denosat p̄p̄alzgo, i. e., coent, et p̄les. vocat
q̄ coa.

Argutas dicitur p. fol. 55 v. 143

143

ne carifas, et mali, sive dicuntur ex viri malo. foris
excessus ab una enuntiacione ad aliq. ex deuotio ne
ex plantis messions obi' antis, cu' obo coentis
fumat: ignorans accendi. Hec vero, capos tam
cu' scit ab effeo arcti desumus ad eam, ut in exp lo
aposto, et apionis, et cu' acau sive inca, sive ea cu'
et alio q' uocayt se hunc et eas partecal exaudi & effectus,
ut ignorans ap' locutione frug': q' ex stat flamma.

Argutas malis ex p. Iesus ab una veniente in initia
ad aliq. ne applicata in ante I messione cu' obo coentis
vd Paus cal: q' ex filio. Illas rarer mal bonal
qa' ma, sive ob Paus al ex hoc identi' q' auctio
li, nulla tam e illas atenta fax, in pratyantibus
neg for, neg vi' atuli & incluit praty coentis.

2.

vit. Argutas in syng. de quo cap. sequenti' Entima
dilemma, Cooply, Induon, et Giadaon. Criti-
mae p. excessus ab una tantum enuntiacione ad aliq. ex
deuotio ne h, ut sol lucet: q' dies. Ciforibus arguta-
onis, tanguine male, oino lenorende. Et foris arg.
quando praty antis for, aut vi' atuli & in eodis
praty coentis, foris & incluit, quando praty coentis
e exceptu prati antis. vd deceptu ali' e ee ens, sub-
sig, vivens, priu' sensacionis: bene: q' et forz adju-
tar exis loc cal: q' e ens, subtra. L. V' atuli & inclu-
it,

quando praty exadiu fca, art metaca absca vo
lentia, ut ho exadiu metaca si tatis ptabene valde ergo
do xpi us. Tnus exadiu e calo ris summi atq; valde
tinnos: do summe ucalidus. In his saltis extime-
ma angustas fortis.

21

Si lemmam et entimemam dis-

tuoy, et dupli caty, vocatq; arti vivore q; viuentis:
q; q; arti vivore q; admissit ad sarcinae ordet
hale et illud da cesticos dicentes deobus ee dubitam-
dy nile absolute afhandy: Et de obus ee dubitam-
dy e absolute afhandy, in si hys alio pte absolute
afhandy scit deobus ee dubitamdy. Si Izy: do p-
peoy absolute a grandi deobus ee dubitamdy. Ex poy
qd smu uocat patas carputas abrno parli ad
alivd q; fidum arti paix zanis, ut pars debitis
iciuntat: do tu, qui abus tuis es ciuile des. In-
ductio e angustas apertus ad totu: vñ Pars cal,
et Palmus cal, et sic de cete us parbus sufficit enu-
meratis: do oris ho cal Gradatio, sic joates epox
sus a plus duabus emuntiaonibus ex eis destina-
one ad alig: ut pars cho; ho cal; al vivens: do
Pars vivens. A qui nū my uocat, nimy posat,
qui nimis posat, nimis dormit, qui nimis dor-
muit, qui odoy studet, qui nimis studet, pars pfi-
ct: do qui nimis uocat pars pfiat.

Q

Cardines-Argumentationis-Vetus

Primum recte ad priuatum ex vero nisi dicitur. Quod quia 22
 ex anti nullo infestum siquid in ante dicitur, dicitur ante
 vero nullo falsum dicitur: sed ex anti vero, non nisi vobis
 verius dicitur. Propter eum, ex resuam non nisi resuam. Quia si quis
 idem potest recte inferri, auctoritate ex resuam, alegando
 autem in auctoritate dicitur potest in resuam: non ex anti elo-
 quio, quod in ipso dicitur, infestum. In resuam nullum est
 dicens, aut in auctoritate: sed ex resuam nullum dicens, auctor
 in auctoritate infestum. = Propter eum: ex dictione aliquando dicitur
 dicens, aliquando resuam, numquid in auctoritate. Cogitatio
 tendit, ex hoc ante dictione pars auxiliaria infestum,
 coens hoc dicens: pars existit: ex hoc resuam: sed
 pars vivens; nullum tam in auctoritate infestum, quia
 nullum in auctoritate gestum esse debet, aut dicitur in dictione. 23

Quodcumque est ex in auctoritate sequitur quod dicitur dictione: inde,
 quando ex parte prout aferat pars, aut virtutibus addi-
 citio, ut pars ex hoc equus, equus in infestum; pars ex hoc nec
 sit, si vero ex parte prout non aferat intercessio ad
 dictio, ut in hac pars ex equo, tunc aliquando in
 auctoritate aliud quando resuam sequitur: Infestum non: sed pars
 resuam: ex coens in auctoritate; infestum sequitur: sed pars ex al-

En consequens non nullus kindens ex puro impoli
naturam. In hoc m si logis mo ois equus currit; Pius.
est equus: do Panus currit. Ante edens equitatem pole,
et partem impossibile. = Quoniam est: ex falso aliquid
dovixi alioz falsy. ut pirus e equus: do Panus cal: pirus
nebo. Si ueritatem aliquem habet puxum, ex falso dicit
ut falso nūl infexi, licet ex falso dicit, uero aliq
infexat, quia in pueris intus, in iustitate antis nf
fides, huius ex ipso debet ad coenit. Gye: bene valit
ad dationis coenit letimur ad dationis antis; ut pirus
currit: do pirus mouit, bene valit, mouit: do n
currit. Hg 1o si coens letime illaty falsy e, ansue
ay ne; ex uero m n. 2o: si am vere ne, eius da
tionis vere: duo m dationis fil falloaeengost: do
si coens falsy e, dationis antis vere: qd si coens
falsy e, dationis coens vere e: bene valit ad dationis
coenit ad dationis antis letimur; qd meo alit a
falte coenit, ad falloantis. Similiter bene valit
ad dationis coenit ad dationis antis, daxo e: m si a
tiy coenit letimur vere e, coens falsy e: daxo m daxo
ful veral een pos; qd si coens falsy e, ansue ne:
ex uero m infexi d' falsy: si ans falsy e, dationis
antis vere e: qd si dationis coenit vere e, dationis an
tis vere e: do bene valit ad dationis coenit letimur ad
dationis antis.

Antis legitioni ad Iacobini cōfessio, qd Iam̄ cōfessio
 legitioni fit et cay probat quid am̄ ce falso; qd antis ans
 fit falso nobat Iacobini antis cōfessio: cay dñe Iam̄ p̄son
 ful falso: qd ad anno, ante Iacobini cōfessio nre de
 p̄zādīcātis ad Iam̄ antis, et p̄dīcāt in hac and: oīsh
 cōfessio: qd Iam̄ cōfessio, nō bene p̄t: P̄m̄ nouissim̄: qd on
 p̄fōrānere qm̄ Iacobia et Iacobi cōfessio utim̄
 ad hanc Iam̄ antis, et falsq, cōfessio Pro Iam̄: qd
nullus hoc cōfessio

Saput 3um-

999

D e cōfessio et Qualita tuis s̄logi-

25

-m̄ 3 Symur p̄p̄latine coleo, latine fī
 quātē ratiōnatio, de p̄fīcīa p̄tī. s̄o p̄m̄y qd: p̄
exao (alii lūgunt orao) in qua qd potis, alteray
 qd potis nesese vigeat, eod h̄c s̄int. P̄to
 p̄m̄, ut nō alīo p̄lēcessur, p̄dēsūs ad ipsa
 m̄untiaone ad alīq, in qua ea enūmat habudo fūb
 et p̄rāty, qm̄ nesa. elīa et eo hātūne, qd imp̄fīs
 h̄ce vīsa si cay uno fēatio.

26

Tha fīm̄ inca, et ex qua
 aliae remota, et hec sit loc: aliae p̄sīma, et hec
 fūs p̄s nec, nequiss, et pānuoxes, et h̄s Ī vocat p̄p̄-
 sa, 2a vocat m̄x, 3a vocat de mo, et co m̄s coa,

¶ illas nūl aliū dīgazmātās p̄fārāy ī conclusionem,
vñ curiū pōtī p̄fārāy. Iohu nēsā dēduat, quāxē p̄fā-
ra l' mīa, L' mīa vocat? Verāzā e, qādā fēt
osus. Nīm̄p̄kōlōs nāo L' e q̄ aſent W. H̄n̄j̄ q̄ a
īngn̄t, p̄ley vna l'om̄fālōs, L' oīeo p̄arlōs, aut
fētulālōs, aīs e p̄aavī mōmentō, sī p̄p̄op̄s ītēvi-
lēndes, sīm̄us e dēmonstāvūs, et vō cat anālethi-
ans, fōvēx solutōrūs. Sī ex p̄p̄is alōca sit fār-
tū, p̄tō sīm̄us e topīcīs, sīv p̄balōs, et vō cat etīg-
clēnōs sīp̄fārāy alōza sit fālās sīm̄us e fōfī-
cīs, vōcat q̄ fōfīsma, et Parālo q̄m̄is, dēnī q̄
sīp̄fārād q̄ fētulālōs sit, fōm̄us vōcat ex p̄-
sitōrūs.

25 In lōu manēm̄ta sīm̄ ī fīmo dās fār-
tū cēpōs, ac dēnt̄ vōcāt medīy, extēm̄tās mās,
et extēm̄tās mīa. L' uibēt̄ rōp̄t̄. Medīy ī m̄tā-
q̄ p̄fārā locat, vōtēm̄tās mās, ī m̄rāx, Auēn-
tī mīa ī mī, et coont̄. Cōp̄ley; sumēt̄ bē duos dās,
et fīnt̄ fū Pans equis: vōt̄ p̄bālē p̄y neeq̄s d-
olōs clīū m̄da hīce p̄ans neeq̄s, vt p̄bēs, Tālīq̄
dās ad hībēndāre, vt ay illo d̄panes. P̄ p̄uāfē-
tōs, sit hoc. Ius dās dūc fīt̄ dōt̄ zāt̄tōm̄nāre: nullus,
hōeque; p̄ans neeq̄s: p̄ans e ho: dōp̄ans neeq̄s; p̄ans ī p̄p̄ū
repēt̄t̄ dās mēm̄pe hō dīc' t̄ medīy, q̄a hīc' dās eq̄s,
inde dās p̄ans dāc' dāt̄: eq̄s ī dās mēm̄tās mās
dīc' t̄, q̄a e eos dēm̄tās mās, p̄ans ī dēm̄tās

forma symi est aptata

oīg dīoy simū dispositio: figura simū eō dispositio hui
melior in pīris. Hoc tūp usē pīris & medīcū pī posse
pītū in utrīq pīsa, ita stīna lēua sit pīs, ita n' altera
pratī: et hoc est figura eius ex pīs hīs in fine pādān-
tis. Dī post repetī in utrīq pīsa, ita vīz in utrīq sit pīpa-
ty, ut oīs hī exalīs nullus lapis exalīs, nonnullus lapis
eho. A hīc dī a & 2a figura, 3a dī sponi posse medi-
yīngām, ut vītōbīq sit pīs vīz oīs hī exalīs, oīs hī
calīs alīq dale hāll. A hīc 3a figura. Dī oīs vīz
pīpīndūnt hī vīnū. Vī pīmū medīcū subdit posse
pīdīcāt illud, pīdīcāt alteracōs, vīs 3a subī cītū-
līd. Pītrīvīs pīc

29

Sic pī pīma, 2a que vīs pī, 3a vīs sub.
ut vīdes īngās vīs fīculīs lālēn māmīt, aut fal-
fīn lālēs hīnāt i nīt fī, īngā medīcū īmānī subī-
at, hīmī pīt, offīq, īngā medīcū māys egratī
māys sub, cītānī pīve medīcū hīcīe I'mo lo cītān-
īcīe hītānīs, idē dīcē, oīs hī cal, pīs echo: go
pīs cal: atq dīcē pīs echo; oīs hī cal: go pīs cal.
Nīp qīdīt I'mo pīs tōns e cītāt oīs dīpīlānīs
pī pīccāt oīs fīlī, atq pīta fītāsē. Alē volūt,
medīcū fītā sub, īgratī māys i nīt figura. Ut oīs aut
fīt, fīnāt & glōriant cītā Galeno mēdīcū hīcīe fī-
tīcī īwīnū, quēn pīcī sub pī, dīpīcī sub: hīcī īngā

Inqua, medius puer puerum. Postea subiectus facilius que
negotio hoc galericatus, laudatus, aut est.

Hanc

30 antequam ex quo sit simus discere quanti his possunt, alii
visuales affavat, alii negavit, similesque partes, ad quas re-
ducunt sindulaces, peracti ame, et vibratione omni sali-
y, et parvus by affavat, tun negavat plurius quia
bot fidem mox ex tota poterit, nonis tam solve-
re. Rebus bene discurrit, nos in sa, quomodo quatuor
sevidentissimi Dic 29, de quomodo quatuor datur
ad Canal. sex in Paestutibus, quos ut eorum explant
hi versus

1a Barbata. Celatum. Daxii. feru. Baralip-

ton.

2a Celantes. Dabitis. fapesmon. fusesomony.

3a Cesar. Camerates. festino. Baroco. Daxap tim-

4a Celaphon. Disamus. Datis. Bocardo. flui-

ton.

31

Proverbury intellectus entia op-
erari possunt vocales ex quo sunt. Tantum doones possunt eam simu-
lacionem huc initiali vocem sentire, Barbara quo simus et
genius virginalibus. Et tunc intus isti sic: ois localis: ois ini-
tialis: quo ois afferuntur. Corde simus, intus isti.
Et tunc maxime, et contra ratione factus negavit, minime vobis
sali affava, sic: nullus hoc agit; ois Adamas clas-

go nullus adamas e ho. oblatione.

32

147

Postatis primi pre-

Ide quod redire de, stude de. Dicente Schultze, omnis Octauio
apud p. subo ex tenuis & mis, et p. p. maria: inde
t, qui rite versa. Et primi & figurae deinde Octauiant,
ad eos evident, ut p. animu impos, dresis passis
nare audent & cog: et ea iusque figurae mo' indece e concul-
dunt, cunctisq. li fest clantes, a Celaz, Dabris &
Danis qd planter, et Dabris vident indece ce-
seni 2; ob 3c figurae mo' directe videntur.

Capu 9um-

Tradit principia e Regula Auct
-tis silogisticæ. — Cade 33

nos duo, q. posta venit & si lodis vnde aras duo præcia-
lita: dui leon, dici derulu: sensus p. nunc quid e,
q. posta fata defuto I mui bene des buto aperte e de quod est
in horis, et p. b. fata, qd ois ho exi p. l., p. n., et qui-
bis eandis subiectis fata. Hoc p. n. defensio p. simis
fata in q. aliquip p. sa evanis. L' p. n. sensus e:
qd subo impu p. fede des buto n. venit, neq. illi de rea-
to inflexi venit. Hoc p. n. p. simis refutis devenia-
ti negava, hec p. n. aut vides p. simis caponi toris;
Iur. p. n. quibus detrahisti n. 11.

39

Posta loca credi' duos

alii principia anglois, quibus cumque
recti sum intabulam inde nescit. Et hec sicut que
readi vni testis videlicet se, ut Ioseph, et n. videlicet
quoniam alterius copie ipso testis, alterius vero non copie esse
testis, hec prius funerali officia, non parvum habent in
divis locatis, in pater, et filius videlicet anno S. mon-
te regis maria Diva, neque tam pater, et filius videlicet se:
noia, quod videlicet in S. videlicet se. In maria Diva euangelio
P. filiorum ne videlicet P. tam f. et maria Diva videlicet
int se.

35. Nos hanc die nos patrum predictarum annis theod li-
mitant sic: quod eadip in soli haec actulit; Ideoq. viri stabili
ix. cy uno. S. videlicet in pater, et ean videlicet se, quo ex alterius
eisdem foliis haec actulit, Ideoq. viri stabili cy S. et alterius n
eisdem cy eod S. Prout, inquit, et filius n. viri stabili
xiiij. cy maria Diva, si quid ab ea haec viri stabili dicitur.
P. multo aliis vni sunt, itea sicut videlicet se, gratia aquata
iden tant cy S. eaq. sicut disa, quoniam alia S. dis quis
aquata, alterius cy S. aquata id est. Prout, inquit, n
id est aquata ex maria Diva, utrue; ex maria Diva et
alio re. P. nempe filius. Unde ista militas Ha-
onis, in his finis; ex maria e P. filius e ea maria
filius e P. n. afer. Inquit, in pater entas aquatas ex-
tremoniis medio, ideoq. de cunctis vales, sicut plenus
et n. vales hic finis let filius marie f. et P. postea
maria postea n. f. In mi. m. n. afer id est dentes aquata.